

13. funkční období

181

Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie podepsaná na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě

2021

N á v r h

U S N E S E N Í

Senátu Parlamentu České republiky

k vládnímu návrhu, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie podepsaná na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě.

Senát Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Akt Světové poštovní unie, podepsaných na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, a na mimořádném Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 24. až 26. září 2019 v Ženevě.

PŘEDKLADACÍ ZPRÁVA PRO PARLAMENT ČR

Světová poštovní unie (SPU) byla založena 9. října 1874 v Bernu. Od roku 1947 je jednou z odborných organizací OSN. Patří mezi vládní organizace s téměř univerzálním členstvím. V současné době má 192 členů. Česká republika přistoupila k SPU 18. března 1993, přičemž Československo bylo členem od 18. května 1920.

Podle Ústavy SPU je jejím posláním prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb přispívat k dosažení cílů mezinárodní spolupráce v oblasti kulturní, sociální a hospodářské. Z praktického hlediska jde především o zajištění a trvalý rozvoj univerzální poštovní služby se všemi jejími parametry spočívajícími zejména v dostupnosti, kvalitě a bezpečnosti, a to na základě stanovení jednotných závazných pravidel pro mezinárodní poštovní styk a koordinace vývoje poštovních služeb v jednotlivých zemích a regionech.

SPU vykonává svoji činnost zejména v souladu s následujícími dokumenty, souhrnně označovanými „Akta SPU“, které jsou svým charakterem multilaterálními mezinárodními smlouvami uzavíranými mezi členskými zeměmi SPU:

- **Ústava SPU a její dodatkové protokoly;**
- **Generální řád SPU a jeho dodatkové protokoly;**
- **Světová poštovní úmluva a její dodatkové protokoly;**
- **Ujednání o poštovních peněžních službách.**

Ústava je základním dokumentem SPU, který stanoví především její cíle a úkoly, pravomoc, podmínky získání členství a její organizační strukturu. Upravuje rovněž financování SPU, definuje Akta, postupy při projednávání jejich změn, formy jejich schvalování (ratifikace), měnovou jednotku, úřední jazyk, sídlo atd.

Generální řád podrobně upravuje složení, kompetence a obsah činnosti stálých orgánů SPU, její hospodaření, procedurální záležitosti spojené s volbami členů stálých orgánů a vedoucích představitelů SPU, příspěvkové třídy apod.

Světová poštovní úmluva stanoví zejména všeobecná pravidla pro výměnu listovních zásilek a balíků, povinnost členských zemí zajišťovat univerzální poštovní službu, specifikuje zásadu svobody průvozu, upravuje výši terminálních poplatků a rozsah odpovědnosti poštovních správ.

Ujednání o poštovních peněžních službách, které se zabývá především službou mezinárodních poštovních poukázek, má fakultativní charakter a je závazné jen pro členské země, které k němu přistoupily. Česká republika je účastníkem tohoto Ujednání, které obsahuje zejména zásady provozu, technická a technologická ustanovení, vymezení odpovědnosti a principy odúčtování mezi určenými provozovateli těchto služeb.

Nejvyšším orgánem SPU je Kongres, který se schází zpravidla každé čtyři roky s cílem revidovat Akta SPU na základě návrhů stálých orgánů a členských zemí SPU. Kromě tohoto rozsáhlého projednávání a schvalování změn a doplňků Akt volí Kongres také generálního ředitele Mezinárodního úřadu SPU, jeho náměstka a členské země do stálých orgánů SPU.

Poslední řádný, tj. 26. Kongres, se konal v roce 2016 v Istanbulu. Na tomto Kongresu se však nepodařilo nalézt řešení všech složitých finančních otázek spojených zejména s financováním činnosti SPU prostřednictvím členských příspěvků a s udržitelností důchodového systému SPU, ani kompromis v navržených organizačních změnách orgánů

SPU, tj. Administrativní rady a Rady poštovního provozu. **Vzhledem k tomu rozhodl tento Kongres o konání mimořádného Kongresu SPU, a to v roce 2018 v Etiopii** (ve více než 140 leté historii SPU se jednalo teprve o druhý mimořádný Kongres).

Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 22. srpna 2018 č. 542 se zmíněného zasedání mimořádného Kongresu SPU, který se konal ve dnech 3. až 7. září 2018 v Addis Abebě, zúčastnila i delegace ČR, která aktivně participovala na všech jednáních Kongresu. Kongresem přijatá Akta obsahují zejména následující změny:

- **Desátý dodatkový protokol k Ústavě SPU** přináší ve 3 upravených člancích, a to 1, 8 a 18, více méně jen úpravy upřesňujícího a redakčního charakteru;
- **Druhý dodatkový protokol ke Generálnímu řádu SPU** upravuje 22 článků, z nichž za nejdůležitější lze označit zvýšení počtu členů jednoho z orgánů SPU, tj. Rady poštovního provozu ze stávajících 40 na 48 členských zemí (čl. 112), přičemž ze současných 5 se zvyšuje na 6 počet míst vyhrazených regionu Východní Evropy a Severní Asie, do kterého patří i ČR; významný je rovněž vznik Koordinačního výboru stálých orgánů Unie (nový čl. 117bis) a změny v čl. 150 – Příspěvkové třídy, který zavádí ke stávajícím třinácti deset nových příspěvkových tříd tak, že mezi třídy s vyšším počtem příspěvkových jednotek byly vloženy nové třídy, které snižují rozpětí mezi jednotlivými třídami; současně byla na základě praktických problémů s placením členských příspěvků a v duchu solidarity vytvořena nová příspěvková třída ve výši 0,1 jednotky určená výhradně pro země uznané OSN jako malé ostrovní rozvojové státy, jejichž populace je nižší než 200 000 obyvatel; na základě praktických problémů při ověřování plných mocí delegátů pro jednání Kongresů a podpis Akt SPU pak byl upraven čl. 3 Jednacího řádu Kongresů, který je přílohou Generálního řádu;
- **Dodatkový protokol ke Světové poštovní úmluvě** – na základě Kongresem schválené aktualizace tzv. Integrovaného produktového plánu byly do čl. 17 (Základní služby) doplněny do listovních zásilek obsahujících zboží dvě nové kategorie, a to slepecké zásilky do 7 kg a tzv. tiskovinové pytle M (zásilky obsahující noviny, periodika atd.); rovněž v souvislosti se schválením Integrovaného produktového plánu byla z čl. 18 (Doplňkové služby) vypuštěna služba křehkých balíků;
- Mimořádný Kongres nepřijal žádné změny týkající se **Ujednání o poštovních peněžních službách**.

Kongresem byl schválen rovněž **Integrovaný plán odměn**. Jedná se o systém plateb, které si poštovní operátoři vzájemně hradí za výměnu poštovních zásilek (tzv. terminální poplatky a balíkové podíly). Tento dokument definoval cestovní mapu, na jejímž základě měly být řádnému, tj. 27. Kongresu v roce 2020 předloženy návrhy, které by upravovaly tyto platby tak, aby odrážely skutečné náklady.

Krátce po skončení Kongresu v Addis Abebě se však ukázalo, že některým zemím výrazně nevyhovuje schválený Integrovaný plán odměn, který v podstatě řešení problémů odsunul až za rok 2020. Nejaktivněji v tomto směru vystoupily Spojené státy americké, a to **prohlášením prezidenta Spojených států amerických z října 2018**, které uvádělo, že současný systém terminálních poplatků USA považují za nespravedlivý. Poštovní správě USA přináší ztráty, protože neuhradí ani jejich vnitrostátní náklady. **Nejvýznamnější ztráty přitom plynou z enormního objemu zásilek posílaných do USA na základě objednávek z čínských e-shopů. V této souvislosti USA deklarovaly, že nebude-li tento systém do roka změněn, vystoupí v říjnu 2019 z SPU.**

Nejen v kontextu této deklarace připravovaly orgány SPU návrh nového systému terminálních poplatků, který měl být projednán na řádném Kongresu SPU, který se bude konat v roce 2020 v Pobřeží slonoviny. Nicméně při zohlednění možného vystoupení USA a jeho dopadů (problémy se zajištěním vzájemného poštovního styku s USA a ztráta vysokých příspěvků USA do rozpočtu SPU – cca 6 % z celkového rozpočtu) bylo rozhodnuto, že podle stanovených pravidel budou členské země osloveny, **aby se vyjádřily k možnosti svolání mimořádného Kongresu již v roce 2019**. Potřebná většina členských zemí ve stanoveném termínu hlasovala pro svolání mimořádného Kongresu SPU. Rovněž ČR se i na základě doporučení Ministerstva zahraničních věcí vyjádřila pro konání Kongresu.

Na základě těchto skutečností bylo generálním ředitelem Mezinárodního úřadu SPU svoláno jednání dalšího mimořádného Kongresu SPU do Ženevy, a to na dny 24. – 26. září 2019, s jediným předpokládaným bodem jednání, kterým bylo posouzení a hlasování o **variantách změn systému terminálních poplatků**.

Jednání mimořádného Kongresu SPU v Ženevě se delegace ČR zúčastnila na základě usnesení vlády České republiky ze dne 26. srpna 2019 č. 615. Uvedenými usneseními vláda mimo jiné vyslovila souhlas s obesláním mimořádného Kongresu a se sjednáním změn Akt SPU, a to rovněž s výhradou jejich ratifikace.

Jediným bodem programu Kongresu byly varianty úprav stávajícího systému terminálních výdajů, a to pouze u zásilek objemného, tzv. „E“ formátu. Po mimořádně složitých a dlouhých jednáních, ve kterých klíčovou roli hrála delegace USA, se nakonec podařilo nalézt kompromisní řešení označené jako varianta „V“ (victory), která umožnila setrvání USA, ale i dalších zemí jako byly Kanada a Norsko, které rovněž avizovaly možné vystoupení, v SPU.

Konkrétní změny systému terminálních výdajů se promítly do úpravy 6 článků Světové poštovní úmluvy a jsou obsahem **Druhého dodatkového protokolu ke Světové poštovní úmluvě**.

Přijatá varianta nově upravuje sazby terminálních výdajů u zásilek E formátu pro jednotlivé roky až do roku 2025 a současně umožňuje členským zemím, které dostávají více než 75 tun zásilek ročně, stanovit si vlastní sazby, které budou vycházet z jejich nákladů, a to již od 1. července 2020. Toto byl hlavní cíl, kterého chtěly dosáhnout USA, ale i další členské země, které mají vysoké náklady, které jim stávající systém nepokrýval. Pokud jde o ČR, nebude mít nový systém na Českou poštu, s. p., která podle zákona o poštovních službách plní povinnosti vyplývající z členství v SPU, zásadní dopad. Mezi evropskými zeměmi totiž funguje oddělený systém terminálních výdajů, který je založen na skutečných nákladech a se žádnou další zemí nepřevyšuje objem zásilek 75 tun ročně.

V duchu závěrů pracovní skupiny Rady EU pro poštovní služby a v souladu s předchozí praxí podepsala ČR, stejně jako všechny ostatní členské státy EU, tzv. prohlášení při podpisu Akt. V tomto prohlášení je uveden následující text: „Delegace členských zemí Evropské unie prohlašují, že jejich země budou aplikovat Akta přijatá tímto Kongresem v souladu se svými povinnostmi podle Smlouvy o Evropské unii, Smlouvy o fungování Evropské unie a Všeobecné dohody o obchodu službami Světové obchodní organizace“. Totéž prohlášení bude zopakováno jménem České republiky při ratifikaci Akt SPU.

V souladu s udělenou plnou mocí podepsal na závěr jednání vedoucí delegace ČR, zástupce ředitele odboru poštovních služeb a služeb informační společnosti Ministerstva průmyslu a obchodu pan Jiří Řehola, mimořádnými Kongresy projednaná a schválená Akta SPU, a to

s výhradou jejich ratifikace. Akta přijatá na Kongresu v Addis Abebě nabyla účinnosti 1. července 2019 a Akta přijatá v Ženevě 1. ledna 2020.

Texty nových Akt SPU, které vláda ČR schválila svým usnesením ze dne 27. července 2020 č. 802, jsou uvedeny v příloze předkládané zprávy.

Ratifikace Akt SPU není v rozporu se závazky převzatými ČR z platných mezinárodních smluv, jimiž je vázána, a nevyvolává zvýšené nároky na státní rozpočet.

Ústava SPU a její změny promítnuté v dodatkových protokolech vyžadují v souladu s jejím článkem 25 ratifikaci; schválení ostatních dokumentů se řídí ústavními předpisy každého státu. Vzhledem k ratifikačním a schvalovacím postupům v jednotlivých členských zemích a vzhledem k termínu poskytnutí oficiální textů Akt ve francouzštině je převažující praxí, že ve většině z nich není ratifikační proces ukončen ke dni nabytí účinnosti Akt. V zájmu zajištění mezinárodního poštovního provozu jsou však nová Akta v praxi všemi členskými zeměmi předběžně prováděna. Pro ČR Akta vstoupí v platnost až poté, co bude uložena ratifikační listina u jejího depozitáře, kterým je generální ředitel Mezinárodního úřadu SPU. Současně s uložením ratifikační listiny bude jménem ČR zopakováno prohlášení, které bylo učiněno při podpisu Akt SPU.

Ratifikace Akt SPU vyžaduje souhlas Parlamentu, neboť podle čl. 49 písm. a) ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, se jedná o mezinárodní smlouvy obsahující závazky, které upravují práva a povinnosti osob. Z hlediska právního řádu ČR mají tedy Akta SPU charakter mezinárodních prezidentských smluv.

Vzhledem k výše uvedenému je Parlament České republiky žádán o vyslovení souhlasu s Akty SPU přijatými na mimořádném Kongresu SPU v roce 2018 v Addis Abebě a v roce 2019 v Ženevě.

Vláda ČR návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Akt SPU předložila oběma komorám Parlamentu ČR v srpnu 2020. Senát Parlamentu ČR po projednání ve výborech dal souhlas s ratifikací svým usnesením č. 67 na 3. schůzi konané dne 16. prosince 2020. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR i přesto, že byl tento bod několikrát zařazen na program jednání, návrh v minulém funkčním období neprojednala. Návrh je proto oběma komorám předkládán znovu.

V Praze dne 10. prosince 2021

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.

**DESÁTÝ DODATKOVÝ PROTOKOL
K ÚSTAVĚ SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE**

DESÁTÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚSTAVĚ SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Tabulka s obsahem

Článek

I. (změněný článek 1)	Rozsah a cíl Unie
II. (změněný článek 8)	Užší unie. Zvláštní ujednání
III. (změněný článek 18)	Rada poštovního provozu
IV.	Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu k Ústavě Světové poštovní unie

DESÁTÝ DODATKOVÝ PROTOKOL K ÚSTAVĚ SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 30 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, přijali zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie shromáždění na Mimořádném kongresu v Addis Abebě, s výhradou ratifikace, následující změny uvedené Ústavy.

Článek I (změněný článek 1) **Rozsah a cíl Unie**

1. Země, které přijímají tuto Ústavu, tvoří **v rámci mezivládní organizace** nazvané Světová poštovní unie jediné poštovní území pro vzájemnou výměnu poštovních zásilek. Svoboda průvozu je zaručena na celém území Unie za podmínek stanovených v Aktech Unie.
2. Cílem Unie je zajišťovat organizaci a zdokonalování poštovních služeb a podporovat v tomto oboru rozvoj mezinárodní spolupráce.
3. Unie se v rámci svých možností podílí na poštovní technické pomoci požadované jejími členskými zeměmi.

Článek II (změněný článek 8) **Užší unie. Zvláštní ujednání**

1. Členské země nebo jejich určení provozovatelé mohou, pokud tomu nebrání zákonodárství těchto členských zemí, vytvářet užší unie a sjednávat zvláštní ujednání týkající se mezinárodní poštovní služby, avšak s podmínkou, že při tom nebudou zaváděna ustanovení méně výhodná pro veřejnost než ustanovení obsažená v Aktech, k nimž tyto členské země přistoupily.
2. Užší unie mohou vysílat pozorovatele na kongresy, **Administrativní radu, Radu poštovního provozu a na další** konference a zasedání **organizované Unií**.
3. Unie může vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání užších unií.

Článek III (změněný článek 18) **Rada poštovního provozu**

1. Rada poštovního provozu (CEP) je pověřena provozními, obchodními, technickými a ekonomickými otázkami, které zajímají obor poštovníctví.
2. **Členové Rady poštovního provozu vykonávají své funkce jménem a v zájmu Unie.**

Článek IV
**Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu
k Ústavě Světové poštovní unie**

Tento Dodatkový protokol nabude účinnosti dnem **1. července 2019** a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Ústavy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Addis Abebě dne 7. září 2018**

**DODATKOVÝ PROTOKOL
KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ**

DODATKOVÝ PROTOKOL KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Tabulka s obsahem

Článek

I. (změněný článek 17)	Základní služby
II. (změněný článek 8)	Doplňkové služby
III.	Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu ke Světové poštovní úmluvě

DODATKOVÝ PROTOKOL KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Přihlížejíce k článku 22.3 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unieshromáždění na Mimořádném kongresu v Addis Abebě společnou dohodou a s výhradou článku 25.4 uvedené Ústavy v tomto Dodatkovém protokolu následující změny Světové poštovní úmluvy přijaté v Istanbulu dne 6. října 2016.

Článek I (změněný článek 17) **Základní služby**

1. Členské země musejí zajistit, aby jejich určení provozovatelé přijímali, zpracovávali, přepravovali a dodávali listovní zásilky.
2. Listovní zásilky obsahující pouze dokumenty jsou:
 - 2.1 prioritní a neprioritní zásilky do 2 kg;
 - 2.2 psaní, dopisnice a tiskoviny do 2 kg;
 - 2.3 slepecké zásilky do 7 kg;
 - 2.4 zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta ve stejném místě určení nazývané „tiskovinové pytle“ (pytle M) do 30 kg.
3. Listovní zásilky obsahující zboží jsou:
 - 3.1 prioritní a neprioritní balíčky do 2 kg;
 - 3.2 slepecké zásilky do 7 kg, specifikované v Řádu;**
 - 3.3 zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta ve stejném místě určení nazývané „tiskovinové pytle“ (pytle M) do 30 kg, specifikované v Řádu.**
4. Listovní zásilky se dělí zároveň podle rychlosti zpracování zásilek a podle jejich obsahu v souladu s Řádem.
5. V rámci klasifikačních systémů zmiňovaných v odstavci 4 mohou být listovní zásilky rozděleny rovněž podle svého formátu, a to na psaní malého formátu (P), psaní velkého formátu (G), psaní objemného formátu (E) nebo balíčky (E). Hranice rozměrů a hmotnosti jsou specifikovány v Řádu.
6. Vyšší limity hmotnosti, než jsou uvedeny v odstavci 2, se nepovinně vztahují na určité druhy listovních zásilek za podmínek specifikovaných v Řádu.
7. Členské země rovněž musejí zajistit, aby jejich určení provozovatelé přijímali, zpracovávali, přepravovali a dodávali poštovní balíky do 20 kg.

8. Vyšší limity hmotnosti než 20 kg se nepovinně vztahují na určité poštovní balíky za podmínek specifikovaných v Řádu.

Článek II
(změněný článek 18)
Doplňkové služby

1. Členské země zajistí poskytování následujících povinných doplňkových služeb:
 - 1.1 službu doporučených zásilek u prioritních a leteckých listovních zásilek do zahraničí;
 - 1.2 službu doporučených zásilek u všech doporučených listovních zásilek ze zahraničí.
2. **Členské země mohou zajišťovat poskytování** následujících nepovinných doplňkových služeb ve styku mezi určenými provozovateli, kteří se na poskytování těchto služeb dohodli:
 - 2.1 službu zásilek s udanou cenou u listovních zásilek a balíků;
 - 2.2 službu zásilek na dobírku u listovních zásilek a balíků;
 - 2.3 službu sledování dodání u listovních zásilek;
 - 2.4 službu dodání do vlastních rukou u doporučených nebo cenných listovních zásilek;
 - 2.5 službu zásilek dodávaných bez sazeb a poplatků u listovních zásilek a balíků;
 - 2.6 službu** neskladných balíků;
 - 2.7 službu konsignace u sdružených zásilek od jednoho odesílatele určených do zahraničí;
 - 2.8 službu vrácení zboží, která spočívá ve vrácení zboží adresátem původnímu odesílateli (prodávajícímu) s jeho svolením.
3. Tři dále uvedené doplňkové služby mají jak povinné, tak nepovinné složky:
 - 3.1 služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku („correspondance commerciale-réponse internationale“ – dále CCRI), která je v podstatě nepovinná; všechny členské země nebo jejich určení provozovatelé jsou však povinni zajišťovat „zpáteční“ službu těchto zásilek;
 - 3.2 služba mezinárodních odpovědek, které lze vyměnit ve kterékoli členské zemi; prodej mezinárodních odpovědek je však nepovinný;
 - 3.3 dodejka u doporučených listovních zásilek, balíků a zásilek s udanou cenou; všechny členské země nebo jejich určení provozovatelé přijímají dodejky u zásilek ze zahraničí; poskytování služby zásilek s dodejkou u zásilek do zahraničí je však nepovinné.
4. Popis těchto služeb a jejich sazby jsou uvedeny v Řádu.
5. Pokud se za níže uvedené prvky služeb vybírají zvláštní sazby ve vnitrostátním styku, jsou určení provozovatelé oprávněni vybírat stejné sazby u mezinárodních zásilek za podmínek uvedených v Řádu:
 - 5.1 dodání balíčků o hmotnosti nad 500 gramů;
 - 5.2 podání listovních zásilek na poslední chvíli;
 - 5.3 podání zásilek mimo běžnou otevírací dobu přepážek;
 - 5.4 převzetí v místě bydliště odesílatele;
 - 5.5 vyzvednutí listovní zásilky mimo běžnou otevírací dobu přepážek;
 - 5.6 poste restante;
 - 5.7 úložné za listovní zásilky o hmotnosti nad 500 g (s výjimkou slepeckých zásilek) a za balíky;

- 5.8 dodání balíků v reakci na oznámení o příchodu;
- 5.9 odpovědnost pro případ vyšší moci.
- 5.10. dodání listovních zásilek mimo běžnou otevírací dobu přepážek.

Článek III

Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu ke Světové poštovní úmluvě

Tento Dodatkový protokol nabude účinnosti dnem **1. července 2019** a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Addis Abebě dne 7. září 2018**

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL
KE GENERÁLNÍMU ŘÁDU SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE**

Tabulka s obsahem

Článek

I. (změněný článek 103)	Funkce kongresu
II. (změněný článek 104)	Jednací řád kongresů
III. (změněný článek 105)	Pozorovatelé v orgánech Unie
IV. (změněný článek 106)	Složení a činnost Administrativní rady
V. (změněný článek 107)	Kompetence Administrativní rady
VI. (změněný článek 108)	Organizace zasedání Administrativní rady
VII. (změněný článek 109)	Pozorovatelé
VIII. (změněný článek 110)	Náhrada cestovních výloh
IX. (změněný článek 112)	Složení a činnost Rady poštovního provozu
X. (změněný článek 113)	Kompetence Rady poštovního provozu
XI. (změněný článek 114)	Organizace zasedání Rady poštovního provozu
XII. (změněný článek 115)	Pozorovatelé
XIII. (změněný článek 116)	Náhrada cestovních výloh
XIV. (nový článek 117bis)	Koordinační výbor stálých orgánů Unie
XV. (změněný článek 123)	Zástupci Poradního výboru na kongresu, v Administrativní radě a v Radě poštovního provozu
XVI. (změněný článek 127)	Kompetence generálního ředitele
XVII. (změněný článek 130)	Příprava a distribuce dokumentů orgánů Unie
XVIII. (změněný článek 138)	Postup při předkládání návrhů kongresu
XIX. (změněný článek 144)	Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy
XX. (změněný článek 146)	Úhrada příspěvků členských zemí
XXI. (změněný článek 150)	Příspěvkové třídy
XXII. (změněný článek 152)	Organizování podpůrných orgánů financovaných uživateli
XXIII.	Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu ke Generálnímu řádu Světové poštovní Unie

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL KE GENERÁLNÍMU ŘÁDU SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Přihlížejíce k článku 22 odst. 2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, přijali zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie shromáždění na Mimořádném kongresu v Addis Abebě společnou dohodou a s výhradou článku 25 odst. 4 uvedené Ústavy, tyto změny Generálního řádu.

Článek I (změněný článek 103)

Funkce kongresu

1. Na základě návrhů členských zemí, Administrativní rady a Rady poštovního provozu kongres:
 - 1.1 stanoví všeobecné principy pro naplnění poslání a cíle Unie uvedených v preambuli Ústavy a jejím prvním článku;
 - 1.2 podle potřeby projednává a přijímá návrhy na změny Ústavy, Generálního řádu, Světové poštovní úmluvy a ujednání formulované členskými zeměmi a Radami podle článku 29 Ústavy a článku 138 Generálního řádu;
 - 1.3 stanoví datum nabytí účinnosti Akt;
 - 1.4 přijímá svůj Jednací řád a jeho dodatky;
 - 1.5 projednává souhrnné zprávy o činnosti předložené Administrativní radou, Radou poštovního provozu a Poradním výborem, které pokrývají období uplynulé od předchozího kongresu, a to v souladu s ustanoveními článků 111, 117 a 125 Generálního řádu;
 - 1.6 přijímá strategii Unie;
 - 1.6bis schvaluje návrh čtyřletého plánu činnosti;
 - 1.7 stanoví maximální částku výdajů Unie v souladu s čl. 21 Ústavy;
 - 1.8 volí členské země do Administrativní rady a Rady poštovního provozu, **v souladu, mimo jiné, s volebními postupy stanovenými kongresovými rezolucemi týkajícími se této věci;**
 - 1.9 volí generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu;
 - 1.10 rezolucí stanoví strop výdajů, kterými Unie podporuje výrobu dokumentů v čínštině, němčině, portugalštině a ruštině.
2. Kongres jako nejvyšší orgán Unie projednává další otázky týkající se zejména poštovních služeb.

Článek II (změněný čl. 104)

Jednací řád kongresů

1. K organizaci svých prací a pro vedení svých jednání používá kongres svůj jednací řád.

2. Každý kongres může svůj jednací řád měnit za podmínek, které jsou v něm stanoveny.
3. **Ustanovení odstavců 1 a 2 se analogicky vztahují na mimořádné kongresy.**

Článek III
(změněný čl. 105)

Pozorovatelé v orgánech Unie

1. Dále uvedené subjekty jsou zvány k účasti na plenárních zasedáních a zasedáních komisí kongresu, Administrativní rady a Rady poštovního provozu jakožto pozorovatelé:
 - 1.1 **Organizace** spojených národů;
 - 1.2 užší unie;
 - 1.3 členové Poradního výboru;
 - 1.4 subjekty oprávněné účastnit se zasedání Unie jako pozorovatelé na základě rezoluce nebo rozhodnutí kongresu.
2. Dále uvedené subjekty, jsou-li řádně určeny Administrativní radou v souladu s článkem 107.1.12, jsou zvány k účasti na určitých jednáních kongresu jakožto pozorovatelé ad hoc:
 - 2.1 specializované agentury Organizace spojených národů a další mezivládní organizace;
 - 2.2 jakýkoli mezinárodní orgán, jakákoli asociace nebo podnik, nebo jakákoli kompetentní osoba.
3. Kromě pozorovatelů definovaných v odstavci 1 tohoto článku mohou Administrativní rada a Rada poštovního provozu určit další pozorovatele ad hoc, aby se zúčastnili jejich zasedání v souladu s jejich Jednacím řádem, je-li to v zájmu Unie a jejích orgánů.

Článek IV
(změněný čl. 106)

Složení a činnost Administrativní rady

1. Administrativní rada se skládá z jedenačtyřiceti členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.
2. Předsednictví náleží z moci práva hostitelské členské zemi kongresu. Zřekne-li se tato členská země tohoto práva, stává se právoplatným členem Rady, a proto zeměpisná skupina, k níž tato země náleží, získává další místo v Radě, na něž se nevztahují omezení uvedená v odstavci 3. V tomto případě zvolí Administrativní rada za předsedu jednoho z členů náležejících do zeměpisné skupiny, do které patří hostitelská členská země.
3. Ostatních čtyřicet členů Administrativní rady je voleno kongresem na základě spravedlivého zeměpisného rozdělení. Alespoň polovina členů se obnovuje na každém kongresu; žádná členská země nemůže být zvolena třemi po sobě následujícími kongresy.
4. Každý člen Administrativní rady určí svého **nebo** svézástupce. Členové Administrativní rady se aktivně účastní její činnosti.
5. Funkce členů Administrativní rady jsou neplacené. Výdaje na činnost této Rady nese Unie.

6. **Administrativní rada definuje, formalizuje a/nebo ustavuje stálé pracovní skupiny a speciální nebo jiné orgány, jež mají být zřízeny rámci její struktury s náležitým ohledem na strategii Unie a plán činnosti přijaté kongresem.**

Článek V

(změněný článek 107)

Kompetence Administrativní rady

1. Administrativní rada má následující kompetence:
 - 1.1 dohlížet na veškerou činnost Unie v období mezi kongresy s přihlédnutím k rozhodnutím kongresu a studovat otázky týkající se vládní politiky v oboru poštovníctví s přihlédnutím k mezinárodní regulační politice vztahující se např. k obchodování ve službách a k hospodářské soutěži;
 - 1.2 podporovat, koordinovat a dohlížet na všechny formy poštovní technické pomoci v rámci mezinárodní technické spolupráce;
 - 1.3 projednávat návrh čtyřletého plánu činnosti Světové poštovní unie (SPU) schválený kongresem a dát mu konečnou podobu uvedením do souladu aktivit předložených v tomto plánu s momentálně dostupnými zdroji. Plán by se také měl případně shodovat s výsledky procesu stanovení priorit provedeného kongresem. Čtyřletý plán činnosti SPU, dokončený a schválený Administrativní radou, se pak stane základem pro přípravu ročního Programu a rozpočtu, jakož i ročních provozních plánů, které musí sestavit a realizovat Administrativní rada a Rada poštovního provozu;
 - 1.4 projednávat a schvalovat roční Program a rozpočet a účty Unie, přičemž vezme v úvahu konečnou podobu plánu činnosti SPU, uvedeného v článku 107.1.3;
 - 1.5 dávat souhlas, vyžadují-li to okolnosti, k překročení limitu výdajů podle článku 145.3 až 5;
 - 1.6 povolovat, je-li o to požádána, výběr nižší příspěvkové třídy podle podmínek stanovených v článku 150.6;
 - 1.7 povolovat změnu zeměpisné skupiny, jestliže o to členská země požádá, s přihlédnutím k názorům členských zemí, které jsou členy dotčených zeměpisných skupin;
 - 1.8 vytvářet nebo rušit pracovní místa v Mezinárodním úřadu **financovaná z řádného rozpočtu** s přihlédnutím k omezením, která vyplývají ze stanoveného limitu výdajů;
 - 1.9 rozhodovat o navazování styků s členskými zeměmi pro zajištění výkonu svých funkcí;
 - 1.10 po konzultaci s Radou poštovního provozu rozhodovat o navázání vztahů s organizacemi, které nejsou pozorovateli ve smyslu článku 105.1 **a 105.2.1**;
 - 1.11 **projednávat** zprávy Mezinárodního úřadu o vztazích Unie s ostatními mezinárodními organizacemi a přijímat rozhodnutí, jež pokládá za vhodná, o způsobu těchto vztahů a o opatřeních z nich vyplývajících;
 - 1.12 určit ve vhodné době, po konzultaci s Radou poštovního provozu a s generálním sekretářem, specializované agentury Organizace spojených národů, mezinárodní organizace, sdružení, podniky a kompetentní osoby, které mají být pozvány jako pozorovatelé ad hoc k účasti na konkrétních zasedáních kongresu a jeho komisí, jestliže je to v zájmu Unie nebo ku prospěchu prací kongresu, a pověřit generálního ředitele Mezinárodního úřadu, aby rozeslal potřebná pozvání;
 - 1.13 určit členskou zemi, kde bude zasedat příští kongres v případě uvedeném v článku 101.3;
 - 1.14 určit ve vhodné době a po konzultaci s Radou poštovního provozu počet komisí potřebných pro úspěšné vedení prací kongresu a stanovit jejich kompetence;
 - 1.15 stanovit po konzultaci s Radou poštovního provozu a s výhradou schválení kongresem členskou zemi, které by mohly:

- 1.15.1 zastávat funkce místopředsedů kongresu, jakož i funkce předsedů a místopředsedů komisí, s přihlédnutím k pokud možno spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí;
- 1.15.2 být členy užších komisí kongresu;
- 1.16 určovat své členy, kteří se stanou členy Poradního výboru;
- 1.17 v rámci svých kompetencí projednávat a schvalovat veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;
- 1.18 studovat na žádost kongresu, Rady poštovního provozu nebo členských zemí problémy správního, legislativního a právního rázu týkající se Unie nebo mezinárodní poštovní služby; Administrativní radě přísluší, aby ve výše uvedených oblastech rozhodla, zda je vhodné či nikoli provést studie požadované členskými zeměmi v období mezi kongresy;
- 1.19 vypracovat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo členským zemím v souladu s článkem 140;
- 1.20 předkládat náměty studií k projednání Radě poštovního provozu v souladu s článkem 113.1.6;
- 1.21 projednávat a schvalovat, po konzultaci s Radou poštovního provozu, návrh strategie předkládaný kongresu;
- 1.22 přijímat a projednávat zprávy a doporučení Poradního výboru a posuzovat jeho doporučení pro předložení kongresu;
- 1.23 zajišťovat kontrolu činnosti Mezinárodního úřadu;
- 1.24 schvalovat roční zprávy o činnosti Unie a o finančním řízení sestavované Mezinárodním úřadem a popřípadě k nim vznášet připomínky;
- 1.25 stanovit, považuje-li to za vhodné, zásady, k nimž musí Rada poštovního provozu přihlížet při studiu otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek a podávání listovních zásilek v zahraničí), pozorně sledovat studie a projednávat a schvalovat návrhy Rady poštovního provozu týkající se těchto otázek v souladu s výše uvedenými zásadami;
- 1.26 schvalovat v rámci svých kompetencí doporučení Rady poštovního provozu, která se týkají případného přijetí předpisů nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;
- 1.27 projednávat roční zprávu Rady poštovního provozu a případně návrhy, které tato Rada předkládá;
- 1.28 schvalovat čtyřletou zprávu, sestavenou Mezinárodním úřadem po konzultaci s Radou poštovního provozu, o výsledcích členských zemí, pokud jde o realizaci strategie Unie schválené předchozím kongresem, pro předložení následujícímu kongresu;
- 1.29 stanovit rámec pro organizační uspořádání Poradního výboru a schvalovat jeho organizační uspořádání podle ustanovení článku 122;
- 1.30 stanovit kritéria pro přistoupení k Poradnímu výboru a schvalovat nebo odmítat žádosti o přistoupení podle těchto kritérií a současně zajistit, aby tyto žádosti byly mezi zasedáními Administrativní rady urychleně vyřizovány;
- 1.31 stanovit finanční řád Unie;
- 1.32 stanovit pravidla pro rezervní fond;
- 1.33 stanovit pravidla pro zvláštní fond;
- 1.34 stanovit pravidla pro fond zvláštních činností;
- 1.35 stanovit pravidla pro dobrovolný fond;
- 1.36 stanovit personální statut a služební podmínky volených funkcionářů;
- 1.37 stanovit řád sociálního fondu;
- 1.38 ve smyslu článku 152 dohlížet na vytváření a činnost podpůrných orgánů financovaných uživateli;

1.39 přijímat svůj Jednací řád a jeho změny.

Článek VI (změněný článek 108)

Organizace zasedání Administrativní rady

1. Na svém ustavujícím zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, zvolí Administrativní rada mezi svými členy čtyři místopředsedy a stanoví svůj Jednací řád. **Předseda a místopředsedové jsou členské země z každé z pěti zeměpisných skupin Unie.**
2. **Administrativní rada se schází dvakrát ročně, nebo výjimečně vícekrát v sídle Unie, v souladu s příslušnými postupy stanovenými v jejím Jednacím řádu.**
3. Předseda, místopředsedové a předsedové, **spolupředsedové a** místopředsedové komisi Administrativní rady tvoří Řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Administrativní rady. Jménem Administrativní rady schvaluje roční zprávu o činnosti Unie sestavenou Mezinárodním úřadem a plní všechny ostatní úkoly, které se mu Administrativní rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.
4. Předseda Rady poštovního provozu zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky vztahující se k Radě poštovního provozu.
5. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky zajímající Poradní výbor.

Článek VII (změněný článek 109)

Pozorovatelé

1. Pozorovatelé
 - 1.1 Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Rada poštovního provozu určit zástupce k účasti na zasedáních Administrativní rady jako pozorovatele.
 - 1.2 Členské země Unie, které nejsou členy Rady, jakož i pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105 se mohou účastnit plenárních zasedání a zasedání komisi Administrativní rady bez práva hlasovat.
2. Zásady
 - 2.1 Z logistických důvodů může Administrativní rada omezit počet zúčastněných pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.
 - 2.2 Pozorovatelům a pozorovatelům ad hoc může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivitu své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzváni k předsednictví **stálých** pracovních skupin a **speciálních** týmů. Účast pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.
 - 2.3 Za výjimečných okolností mohou být členové Poradního výboru a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části nebo může být omezeno jejich právo dostávat určité

dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu.

Článek VIII
(změněný článek 110)

Náhrada cestovních výloh

1. Cestovní výlohy zástupce každého z členů Administrativní rady, který se zúčastní zasedání tohoto orgánu, jdou k tíži jeho členské země. Nicméně **jeden** zástupce každé z členských zemí klasifikovaných jako rozvojové nebo nejméně rozvinuté podle seznamů sestavených **buďto Administrativní radou nebo** Organizací spojených národů má nárok, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních výloh jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě. Stejný nárok má zástupce každého člena v jejich **komisích** nebo jiných jejich orgánech, jestliže se scházejí mimo kongres a zasedání Rady.

Článek IX
(změněný článek 112)

Složení a činnost Rady poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu se skládá ze čtyřiceti **osmi** členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.
2. Členové Rady poštovního provozu jsou voleni kongresem na základě specifického geografického rozdělení. **Nejméně** jedna třetina členů **každé zeměpisné skupiny** se obnovuje na každém kongresu.
3. Každý člen Rady poštovního provozu určí svého **nebo svézástupce**. Členové Rady poštovního provozu se aktivně účastní její činnosti.
4. Náklady na činnost Rady poštovního provozu hradí Unie. Její členové nedostávají žádnou odměnu.
5. **Rada poštovního provozu definuje, formalizuje a/nebo ustavuje stálé pracovní skupiny, speciální týmy, podpůrné orgány financované uživateli nebo jiné orgány, jež mají být zřízeny rámci její struktury, s náležitým ohledem na strategii Unie a plán činnosti přijaté kongresem.**

Článek X
(změněný článek 113)

Kompetence Rady poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu má následující kompetence:

- 1.1 koordinovat praktická opatření pro rozvoj a zlepšení mezinárodních poštovních služeb;
- 1.2 vyvíjet s výhradou schválení Administrativní radou v rámci jejích kompetencí veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;
- 1.3 rozhodovat o navázání styků s členskými zeměmi a jejich určenými provozovateli pro zajištění výkonu svých funkcí;
- 1.4 přijímat potřebná opatření ke studiu a šíření zkušeností a pokroku, jichž některé členské země a jejich určené provozovatele dosáhli v oblastech techniky, provozu, ekonomiky a odborného výcviku, které zajímají jiné členské země a jejich určené provozovatele;
- 1.5 přijímat po dohodě s Administrativní radou vhodná opatření v oblasti technické spolupráce se všemi členskými zeměmi Unie a jejich určenými provozovateli, zejména pak s novými a rozvojovými zeměmi a jejich určenými provozovateli;
- 1.6 projednávat všechny ostatní otázky, jež jí předloží některý člen Rady poštovního provozu, Administrativní rada, nebo kterákoli členská země či určený provozovatel;
- 1.7 přijímat a projednávat zprávy, jakož i doporučení Poradního výboru, a u otázek, které se Rady poštovního provozu týkají, posuzovat a připomínkovat doporučení Poradního výboru pro předložení kongresu;
- 1.8 určovat své členy, kteří budou členy Poradního výboru;
- 1.9 řídit studium nejdůležitějších problémů provozních, obchodních, technických, ekonomických a problémů technické spolupráce, které jsou předmětem zájmu všech členských zemí Unie nebo jejich určených provozovatelů, zejména otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek, podíly za poštovní balíky a podávání listovních zásilek v zahraničí), vypracovávat k nim informace a posudky a doporučovat opatření, která je nutno ve vztahu k nim přijmout;
- 1.10 předkládat Administrativní radě nezbytné podklady pro zpracování návrhu strategie Unie a návrhu čtyřletého plánu činnosti SPUpo předložení kongresu;
- 1.11 studovat problematiku výuky a odborného výcviku, o níž mají zájem členské země a jejich určené provozovatele, jakož i nové a rozvojové země;
- 1.12 studovat aktuální situaci a potřeby nových a rozvojových zemí a vypracovávat vhodná doporučení o způsobech a prostředcích zlepšení jejich poštovních služeb;
- 1.13 revidovat Řády Unie ve lhůtě šesti měsíců po skončení kongresu, pokud tento nerozhodl jinak; Rada poštovního provozu může uvedené Řády měnit také na jiných zasedáních; pokud jde o základní záměry a principy, zůstává v obou případech Rada poštovního provozu podřízena směrnicím Administrativní rady;
- 1.14 zpracovávat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo členským zemím podle článku 140; jestliže se tyto návrhy týkají otázek, které patří do její kompetence, je zapotřebí schválení Administrativní radou;
- 1.15 projednávat na žádost kterékoli členské země jakýkoli návrh, který tato členská země zašle Mezinárodnímu úřadu podle článku 139, připravit k němu připomínky a pověřit Mezinárodní úřad, aby tyto připomínky připojil k danému návrhu před tím, než jej předloží ke schválení členským zemím;
- 1.16 doporučovat, je-li to nutné a po případném schválení Administrativní radou a konzultaci se všemi členskými zeměmi, přijetí předpisu nebo nové praxe do doby, než o tom rozhodne kongres;
- 1.17 vypracovávat a předkládat členským zemím a **jejich** určeným provozovatelům formou doporučení **(nebo jako závazná ustanovení jestliže tak stanoví Akta Unie)** normy z oblasti technické, provozní i z dalších oblastí své působnosti, kde je nezbytný jednotný postup; v případě potřeby stejně tak přistupovat ke změnám norem, které již dříve stanovila;

- 1.18 stanovit rámec pro zřizování podpůrných orgánů financovaných uživateli a schvalovat jejich zřizování v souladu s ustanoveními článku 152;
- 1.19 každoročně přijímat a projednávat zprávy podpůrných orgánů financovaných uživateli;
- 1.20 **přijímat svůj Jednací řád a jeho změny.**

Článek XI
(změněný článek 114)

Organizace zasedání Rady poštovního provozu

- 1. Na svém prvním zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, si Rada poštovního provozu zvolí mezi svými členy předsedu a čtyři místopředsedy, a předsedy/místopředsedy/spolupředsedy komisí a stanoví svůj Jednací řád. **Předseda a místopředsedové jsou členské země z každé z pěti zeměpisných skupin Unie.**
- 2. **Rada poštovního provozu se schází dvakrát ročně, nebo výjimečně vícekrát v sídle Unie, v souladu s příslušnými postupy stanovenými v jejím Jednacím řádu.**
- 3. Předseda a místopředsedové a předsedové, **spolupředsedové** a místopředsedové komisí Rady poštovního provozu tvoří řídicí výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Rady poštovního provozu a plní všechny úkoly, které se mu Rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.
- 4. Na základě strategie Unie přijaté kongresem a zejména jeho části, která se týká strategií stálých orgánů Unie, připraví Rada poštovního provozu na svém prvním zasedání po kongresu základní pracovní program zahrnující několik taktik směřujících k realizaci strategií. Tento základní program, zahrnující omezený počet projektů na aktuální témata obecného zájmu, je každoročně revidován v závislosti na nových skutečnostech a prioritách.
- 5. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Rady poštovního provozu, jestliže program zahrnuje otázky zajímavé Poradní výbor.

Článek XII
(změněný článek 115)

Pozorovatelé

- 1. Pozorovatelé
 - 1.1 Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Administrativní rada určit zástupce k účasti na zasedáních Rady poštovního provozu jako pozorovatele.
 - 1.2 Členské země Unie, které nejsou členy Rady, jakož i pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105 se mohou účastnit plenárních zasedání a zasedání komisí Rady poštovního provozu bez práva hlasovat.
- 2. Zásady
 - 2.1 Z logistických důvodů může Rada poštovního provozu omezit počet zúčastněných pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.
 - 2.2 Pozorovatelům a pozorovatelům ad hoc může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivitu své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzváni k předsednictví **stálých** pracovních skupin

a **speciálních** týmů. Účast pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.

- 2.3 Za výjimečných okolností mohou být členové Poradního výboru a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části nebo může být omezeno jejich právo dostávat určité dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu.

Článek XIII
(změněný článek 116)

Náhrada cestovních výloh

1. Výlohy na cestu a pobyt zástupců členských zemí účastnících se Rady poštovního provozu nesou tyto členské země. Nicméně **jeden** zástupce každé z členských zemí považovaných za **jednu z nejméně rozvinutých zemí** podle **seznamu** Organizace spojených národů má nárok, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních výloh jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě.

Článek XIV
(nový článek 117bis)

Článek 117bis

Koordinační výbor stálých orgánů Unie

1. **Předseda Administrativní rady, předseda Rady poštovního provozu a generální ředitel Mezinárodního úřadu tvoří Koordinační výbor stálých orgánů Unie.**
2. **Koordinační výbor má následující kompetence a funkce:**
 - 2.1 **přispívat ke koordinaci prací stálých orgánů Unie;**
 - 2.2 **v případě potřeby se scházet s cílem diskutovat o důležitých otázkách týkajících se Unie a poštovní služby a poskytovat orgánům Unie posouzení těchto otázek;**
 - 2.3 **zajišťovat řádnou implementaci procesu strategického plánování tak, aby veškerá rozhodnutí týkající se činnosti Unie byly přijímána příslušnými orgány v souladu s jejich úkoly stanovenými v Aktech Unie.**
3. **Na základě svolání předsedou Administrativní rady se Koordinační výbor schází dvakrát ročně v sídle Unie. Datum a místo zasedání stanoví předseda Administrativní rady ve shodě s předsedou Rady poštovního provozu a generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.**

Článek XV
(změněný článek 123)

Zástupci Poradního výboru na kongresu, v Administrativní radě a v Radě poštovního provozu

1. Pro zajištění účinné spolupráce s orgány Unie může Poradní výbor určit zástupce k účasti na zasedáních kongresu, Administrativní rady a Rady poštovního provozu, jakož i jejich komisí v postavení pozorovatele bez hlasovacího práva.
2. Členové Poradního výboru jsou zváni na plenární zasedání a zasedání komisí Administrativní rady a Rady poštovního provozu v souladu s článkem 105. Mohou se rovněž zúčastnit prací **stálých pracovních skupin a speciálních týmů** podle ustanovení článků 109.2.2 a 115.2.2.
3. Předseda Administrativní rady a předseda Rady poštovního provozu zastupují tyto orgány na zasedáních Poradního výboru, jestliže jsou na programu jednání otázky zajímaví tyto orgány.

Článek XVI
(změněný článek 127)

Kompetence generálního ředitele

Obis Generální ředitel je zákonným zástupcem Unie.

1. Generální ředitel organizuje, spravuje a řídí Mezinárodní úřad, jehož je zákonným představitelem.
2. Pokud jde o přiřazování pracovních míst, jmenování a povyšování:
 - 2.1 generální ředitel je oprávněn přiřazovat pracovní místa k hodnostem G 1 až D 2 a jmenovat a povyšovat zaměstnance do těchto hodností;
 - 2.2 při jmenování do hodností P 1 až D 2 musí brát v úvahu odbornou kvalifikaci kandidátů doporučených členskými zeměmi, jejichž jsou příslušníky, nebo ve kterých vykonávají svou odbornou činnost, s přihlédnutím ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení podle světadílů a jazyků. Místa hodnosti D 2 musejí být v mezích možností obsazována kandidáty z různých regionů a z jiných regionů, než ze kterých pocházejí generální ředitel a náměstek generálního ředitele, přičemž se v první řadě dbá na zajištění výkonnosti Mezinárodního úřadu. V případě, kdy místo vyžaduje speciální kvalifikaci, může se generální ředitel obracet mimo;
 - 2.3 při jmenování nového zaměstnance přihlíží rovněž k tomu, že osoby zaujímající místa hodností D 2, D 1 a P 5 musejí být zpravidla příslušníky různých členských zemí Unie;
 - 2.4 stejný princip jako v odstavci 2.3 nemusí aplikovat při povyšování zaměstnance Mezinárodního úřadu do hodností D 2, D 1 a P 5;
 - 2.5 k požadavkům na spravedlivé zeměpisné a jazykové rozdělení při jmenování se přihlíží až po ocenění schopností;
 - 2.6 generální ředitel informuje jednou ročně Administrativní radu o jmenováních a povýšeních do hodností P 4 až D 2.
3. Generální ředitel má dále následující pravomoci:
 - 3.1 zajišťovat funkce depozitáře Akt Unie a prostředníka v procesu přistoupení a přijetí do Unie, stejně jako vystoupení z ní;
 - 3.2 oznamovat rozhodnutí přijatá kongresem vládám všech členských zemí;
 - 3.3 informovat všechny členské země a jejich určené provozovatele o Řádech vyhotovených nebo revidovaných Radou poštovního provozu;

- 3.4 připravovat návrh ročního rozpočtu Unie na nejnižší možné úrovni slučitelné s potřebami Unie a ve vhodné době ho předložit k posouzení Administrativní radě; po schválení Administrativní radou rozeslat rozpočet členským zemím Unie a plnit jej;
- 3.5 vykonávat specifické činnosti požadované orgány Unie a ty, které mu stanovují Akta;
- 3.6 přijímat opatření pro realizaci cílů určených orgány Unie v rámci stanovené politiky a disponibilních finančních prostředků;
- 3.7 předkládat připomínky a návrhy Administrativní radě nebo Radě poštovního provozu;
- 3.8 po skončení kongresu předložit Radě poštovního provozu návrhy týkající se změn Řádů vyplývající z rozhodnutí kongresu v souladu s Jednacím řádem Rady poštovního provozu;
- 3.9 připravovat pro Administrativní radu a na základě pokynů vydaných Radami návrh strategie Unie a návrh čtyřletého plánu činnosti SPU pro předložení kongresu;
- 3.10 vyhotovovat pro schválení Administrativní radou čtyřletou zprávu o výsledcích členských zemí, pokud jde o realizaci strategie Unie schválené předchozím kongresem, která bude předkládána následujícímu kongresu;
- 3.11 (zrušeno);**
- 3.12 sloužit jako prostředník ve vztazích mezi:
 - 3.12.1 SPU a užšími uniemi;
 - 3.12.2 SPU a Organizací spojených národů;
 - 3.12.3 SPU a mezinárodními organizacemi, na jejichž činnosti má Unie zájem;
 - 3.12.4 SPU a mezinárodními orgány, asociacemi nebo podniky, se kterými si orgány Unie přejí vést konzultace nebo se připojit k jejich pracím;
- 3.13 vykonávat funkci generálního sekretáře orgánů Unie a z tohoto titulu dbát se zřetelem na zvláštní ustanovení tohoto Řádu zejména na:
 - 3.13.1 přípravu a organizaci prací orgánů Unie;
 - 3.13.2 zpracování, výrobu a distribuci dokumentů, zpráv a zápisů;
 - 3.13.3 fungování sekretariátu během zasedání orgánů Unie;
- 3.14 být přítomen zasedání orgánů Unie a účastnit se jednání bez hlasovacího práva, s možností dát se zastupovat.

Článek XVII
(změněný článek 130)

Příprava a distribuce dokumentů orgánů Unie

- 1. Mezinárodní úřad připravuje a zveřejňuje na webových stránkách **Unie** všechny dokumenty vydané v jazykových verzích specifikovaných v článku 155, **v souladu s Jednacím řádem Administrativní rady a Rady poštovního provozu.** Mezinárodní úřad rovněž oznamuje, zejména představitelům členských zemí, zveřejnění nového elektronického dokumentu na webových stránkách **Unie** pomocí účinného systému určeného k tomuto účelu.
- 2. Kromě toho Mezinárodní úřad distribuuje ve fyzické podobě publikace Unie, jako jsou oběžníky Mezinárodního úřadu a analytické zprávy Administrativní rady a Rady poštovního provozu, pouze na žádost členské země.

Článek XVIII
(změněný článek 138)

Postup při předkládání návrhů kongresu

1. Pro předkládání návrhů všeho druhu členskými zeměmi kongresu platí, s výhradou výjimek uvedených v odstavcích 2 a 5, následující postup:
 - 1.1 přijaty jsou návrhy, které dojdou Mezinárodnímu úřadu alespoň šest měsíců před stanoveným datem kongresu;
 - 1.2 žádný návrh redakční povahy se nepřijme v období šesti měsíců před stanoveným datem kongresu;
 - 1.3 návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi šesti a čtyřmi měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň dvěma členskými zeměmi;
 - 1.4 návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi čtyřmi a dvěma měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň osmi členskými zeměmi; později došlé návrhy se již nepřijmou;
 - 1.5 podpůrná prohlášení musí dojít Mezinárodnímu úřadu ve stejné lhůtě jako návrhy, jichž se týkají.
2. Návrhy týkající se Ústavy nebo Generálního řádu musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejpozději šest měsíců před zahájením kongresu; návrhy, které dojdou později, avšak před zahájením kongresu, mohou být vzaty v úvahu jen tehdy, jestliže o tom kongres rozhodne dvoutřetinovou většinou členských zemí zastoupených na kongresu a jsou-li dodrženy podmínky stanovené v odstavci 1.
3. Každý návrh musí mít v zásadě jen jeden cíl a obsahovat jen změny odůvodnitelné tímto cílem. Rovněž každý návrh, který může přinést značné výdaje pro Unii, musí být doplněn o jeho finanční dopad připravený autorskou členskou zemí v konzultaci s Mezinárodním úřadem tak, aby bylo možno stanovit nezbytné finanční zdroje na jeho realizaci.
4. Návrhy redakční povahy opatří členská země, které je předkládají, v záhlaví poznámkou „Návrh redakční povahy“ a Mezinárodní úřad je uveřejní pod číslem, za nímž následuje písmeno „R“. Návrhy, které nemají toto označení, ale podle názoru Mezinárodního úřadu se týkají jen redakční úpravy, se uveřejní s vhodnou poznámkou; Mezinárodní úřad sestaví seznam těchto návrhů pro potřebu kongresu.
5. Postup předepsaný v odstavcích 1 a 4 se nevztahuje na návrhy týkající se Jednacího řádu kongresů, **ani na návrhy přeložené Administrativní radou nebo Radou poštovního provozu.**

Článek XIX
(změněný článek 144)

Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

1. Řády nabývají účinnosti stejným dnem a mají stejnou dobu platnosti jako Akta příslušného kongresu.
2. S výhradou ustanovení odstavce 1 nabývají rozhodnutí o změnách Akt Unie přijatá mezi dvěma kongresy účinnosti nejdříve tři měsíce po jejich oznámení. **Tato požadovaná lhůta se nicméně nevztahuje na změny Řádu přijaté po vyhotovení nového Řádu, avšak ještě před nabytím jeho účinnosti podle odstavce 1.**

Článek XX
(změněný článek 146)

Úhrada příspěvků členských zemí

1. Země, které přistoupí k Unii nebo jsou přijaty za členy Unie, jakož i země, které z Unie vystoupí, musejí zaplatit svůj příspěvek za celý rok, v jehož průběhu nabylo jejich přijetí nebo vystoupení účinnosti.
2. Členské země platí své příspěvky na roční náklady Unie předem na podkladě rozpočtu stanoveného Administrativní radou. Tyto příspěvky musejí být zaplacený nejpozději první den finančního období, jehož se rozpočet týká. Po tomto termínu se z dlužných částek počítají úroky ve prospěch Unie, a to 5 % ročně počínaje čtvrtým měsícem.
3. Jestliže jsou nedoplatky povinných příspěvků bez úroků dlužné Unii členskou zemí rovny nebo vyšší než částka příspěvků této země za předchozí dvě finanční období, může tato členská země nenávratně postoupit Unii své celé pohledávky vůči jiným členským zemím nebo jejich část způsobu stanovenými Administrativní radou. Podmínky postoupení pohledávek musejí být stanoveny společnou dohodou mezi členskou zemí, jejími dlužníky/věřiteli a Unií.
4. Členské země, které z právních nebo jiných důvodů nemohou provést takové postoupení, musejí uzavřít plán splácení svých nevyrovnaných účtů.
5. Kromě výjimečných případů nesmí vyrovnání nedoplatků povinných příspěvků trvat více než deset let.
6. Administrativní rada může ve výjimečných případech osvobodit členskou zemi od všech nebo od části dlužných úroků, jestliže tato země plně vyrovnala své nezaplacené dluhy.
7. V rámci plánu splácení svých nevyrovnaných účtů schváleného Administrativní radou může být členská země rovněž osvobozena od všech nebo části akumulovaných nebo nabíhajících úroků; takové osvobození je však podřízeno úplnému a přesnému dodržování plánu splácení v dohodnuté lhůtě maximálně deseti let.
8. Ustanovení uvedená v odstavcích 3 až 7 se analogicky aplikují na náklady na překlady fakturované Mezinárodním úřadem členským zemím náležejícím do jazykových skupin.
9. Mezinárodní úřad zasílá faktury členským zemím nejméně tři měsíce před jejich splatností. Originální faktury se zasílají na správnou adresu sdělenou příslušnou členskou zemí. Elektronické kopie faktur se zašlou prostřednictvím elektronické pošty jakožto předběžné upozornění nebo varování.
10. Kromě toho Mezinárodní úřad poskytne členským zemím jasné informace pokaždé, když některou fakturu zatíží úroky z prodlení, což členským zemím umožní snadno ověřit, které faktury se úroky týkají.

Článek XXI
(změněný článek 150)

Příspěvkové třídy

Členské země přispívají na krytí výdajů Unie podle příspěvkové třídy, do které patří. Tyto třídy jsou:

1.

třída	50 jednotek;
třída	47 jednotek;
třída	45 jednotek;
třída	43 jednotek;
třída	40 jednotek;
třída	37 jednotek;
třída	35 jednotek;
třída	33 jednotek;
třída	30 jednotek;
třída	27 jednotek;
třída	25 jednotek;
třída	23 jednotek;
třída	20 jednotek;
třída	17 jednotek;
třída	15 jednotek;
třída	13 jednotek;
třída	10 jednotek;
třída	7 jednotek;
třída	5 jednotek;
třída	3 jednotky;
třída	1 jednotka;
třída	0,5 jednotky vyhrazená pro nejméně rozvinuté země vyjmenované Organizací spojených národů a pro jiné země určené Administrativní radou;
třída	0,1 jednotky, vyhrazená pro země uznané Organizací spojených národů jako malé ostrovní rozvojové státy, jejichž populace je nižší než 200 000 obyvatel (podle posledních statistických informací publikovaných příslušným úřadem Organizace spojených národů).
2. Mimo příspěvkové třídy uvedené v odstavci 1 může každá členská země podle své volby platit vyšší počet příspěvkových jednotek, než je příspěvková třída, do které náleží, v průběhu období, které je minimálně ekvivalentem období mezi dvěma kongresy. Tato změna je oznámena nejpozději v průběhu kongresu. Na konci období mezi dvěma kongresy se členská země automaticky vrátí ke svému původnímu počtu příspěvkových jednotek, pakliže se nerozhodne pokračovat v placení vyššího počtu příspěvkových jednotek. Placení dodatečných příspěvků odpovídajícím způsobem zvyšuje výdaje.
3. Členské země jsou zařazeny do jedné z výše uvedených příspěvkových tříd při svém přistoupení nebo přijetí do Unie podle postupu uvedeného v článku 21.4 Ústavy.
4. Členské země se mohou později zařadit do nižší příspěvkové třídy pod podmínkou, že žádost o změnu bude zaslána Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Kongres vydává k těmto žádostem o změnu příspěvkové třídy nezávazné stanovisko. Členská země není stanoviskem kongresu vázána. Konečné rozhodnutí členské země se zašle sekretariátu Mezinárodního úřadu před koncem kongresu. Tato žádost o změnu vstupuje v platnost dnem, kdy nabývají účinnosti finanční opatření přijatá kongresem. Členské země, které neoznámily své přání změnit příspěvkovou třídu v předepsaných lhůtách, jsou ponechány v příspěvkové třídě, do níž dosud patřily.

5. Členské země nemohou požadovat snížení příspěvkové třídy o více než jeden stupeň najednou.
6. Za mimořádných okolností, jako jsou přírodní katastrofy vyžadující si programy mezinárodní pomoci, může však na žádost členské země Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy o jeden stupeň jedenkrát mezi dvěma kongresy, jestliže tato země prokáže, že nemůže nadále platit svůj příspěvek podle původně vybrané třídy. Za stejných okolností může Administrativní rada dát rovněž souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy členských zemí, které nepatří do kategorie nejméně vyspělých zemí a jsou již zařazeny ve třídě s 1 jednotkou, na třídu s 0,5 jednotky.
7. Dočasná změna příspěvkové třídy podle odstavce 6 může být Administrativní radou povolena na období nejvýše dvou let nebo do příštího kongresu, jestliže se koná před koncem tohoto období. Po uplynutí stanoveného období je příslušná země automaticky zařazena do své původní třídy.
8. Odchyldkou od odstavců 4 a 5 neplatí pro přeřazení do vyšší třídy žádné omezení.

Článek XXII
(změněný článek 152)

Organizování podpůrných orgánů financovaných uživateli

1. S výhradou schválení Administrativní radou může Rada poštovního provozu zřizovat určitý počet podpůrných orgánů financovaných uživateli na základě dobrovolnosti, aby organizovaly provozní, obchodní, technické a ekonomické aktivity, které spadají do jejich kompetencí podle článku 18 Ústavy, ale nemohou být financovány z řádného rozpočtu.
2. Po vytvoření takového orgánu spadajícího pod Radu poštovního provozu tato Rada rozhodne o základním rámci pro **jednací řád** orgánu, přičemž řádně zváží základní pravidla a principy, kterými se Světová poštovní unie jakožto mezivládní organizace řídí, a předloží jej ke schválení Administrativní radě. Základní rámec obsahuje následující prvky:
 - 2.1 mandát;
 - 2.2 složení, včetně kategorií členů orgánu;
 - 2.3 rozhodovací pravidla, včetně vnitřní struktury a vztahů orgánu s ostatními orgány **Unie**;
 - 2.4 zásady hlasování a zastupování;
 - 2.5 financování (příspěvky, poplatky spojené s užíváním atd.);
 - 2.6 složení sekretariátu a řídicí struktura.
3. Každý podpůrný orgán financovaný uživateli organizuje svoji činnost nezávisle v mezích základního rámce určeného Radou poštovního provozu a schváleného Administrativní radou a zpracovává výroční zprávu o své činnosti, kterou předkládá ke **zvážení** Radě poštovního provozu.
4. Administrativní rada stanoví pravidla týkající se výdajů na podporu, kterými by měly podpůrné orgány financované uživateli přispívat do řádného rozpočtu. Tato pravidla zveřejní ve finančním řádu Unie.
5. Generální ředitel Mezinárodního úřadu spravuje sekretariát podpůrných orgánů financovaných uživateli v souladu s **příslušnými ustanoveními personálního statutu a**

předpisů, jež se vztahují na zaměstnance nabírané pro tyto orgány. Sekretariát podpůrných orgánů tvoří nedílnou součást Mezinárodního úřadu.

6. Informace týkající se podpůrných orgánů financovaných uživateli zřízených v souladu s tímto článkem se po jejich vytvoření dají na vědomí kongresu.

Článek XXIII

Nabytí účinnosti a doba platnosti Dodatkového protokolu ke Generálnímu řádu Světové poštovní Unie

Tento Generální řád nabude účinnosti dnem **1. července 2019** a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu Generálního řádu, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Addis Abebě dne 7. září 2018**

**DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL
KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ**

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Tabulka s obsahem

Článek

I.(změněný článek 28)	Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení
II.(nový článek 28bis)	Terminální výdaje. Vlastní vyhlášení sazeb pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E)
III.(změněný článek 29)	Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému
IV. (změněný článek 30)	Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek pro určené provozovatele zemí v přechodném systému, od nich a mezi nimi navzájem
V.(změněný článek 31)	Fond pro zlepšování kvality služby
VI. (změněný článek 33)	Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu
VII.	Nabytí účinnosti a doba platnosti Druhého dodatkového protokolu ke Světové poštovní úmluvě

DRUHÝ DODATKOVÝ PROTOKOL KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Přihlížejíce k článku 22.3 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie shromáždění na Mimořádném kongresu v Ženevě společnou dohodou a s výhradou článku 25.4 uvedené Ústavy v tomto Druhém dodatkovém protokolu následující změny Světové poštovní úmluvy přijaté v Istanbulu dne 6. října 2016 ve znění Dodatkového protokolu přijatého v Addis Abebě dne 7. září 2018.

Článek I

(změněný článek 28)

Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení

1. S výhradou výjimek stanovených v Řádech má každý určený provozovatel, který dostává od jiného určeného provozovatele listovní zásilky, právo vybírat od odesílajícího určeného provozovatele platbu na úhradu výdajů vzniklých v souvislosti s převzatými mezinárodními listovními zásilkami.
2. Pro aplikaci ustanovení týkajících se úhrady terminálních výdajů svými určenými provozovateli se země a území dělí podle seznamů sestavených pro tento účel Kongresem v jeho rezoluci C 7/2016 tak, jak je uvedeno níže:
 - 2.1 země a území, které jsou součástí cílového systému před r. 2010 (skupina I);
 - 2.2 země a území, které jsou součástí cílového systému od r. 2010 a 2012 (skupina II);
 - 2.3 země a území, které jsou součástí cílového systému od r. 2016 (skupina III);
 - 2.4 země a území, které jsou součástí přechodného systému (skupina IV).
3. Ustanovení této Úmluvy týkající se placení terminálních výdajů představují přechodná opatření, jež povedou k přijetí systému placení přihlížejícímu ke specifickým faktorům každé země na konci přechodného období.
4. Přístup k vnitrostátním službám. Přímý přístup
 - 4.1 V zásadě každý určený provozovatel země, která byla v cílovém systému před r. 2010, zpřístupní ostatním určeným provozovatelům veškeré tarify a podmínky, a to za stejných podmínek, jaké nabízí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku. Je na určeném provozovateli určení, aby posoudil, zda určený provozovatel původu dodržel podmínky přímého přístupu.
 - 4.2 Určení provozovatelé zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, zpřístupní ostatním určeným provozovatelům zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, tarify a podmínky, a to za stejných podmínek, jaké nabízejí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku.
 - 4.3 Určení provozovatelé zemí, které se připojily k cílovému systému od r. 2010, se však mohou rozhodnout zpřístupnit omezenému počtu určených provozovatelů podmínky nabízené ve vnitrostátním styku na základě recipacity na zkušební dobu dvou let. Po uplynutí této doby si musejí vybrat ze dvou možností: buďto ukončit zpřístupnění podmínek

nabízených ve vnitrostátním styku, nebo pokračovat tímto způsobem a zpřístupnit vnitrostátní podmínky všem určeným provozovatelům. Jestliže však určení provozovatelé zemí, které se připojily k cílovému systému od r. 2010, požádají určené provozovatele zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, o aplikaci podmínek nabízených v jejich vnitrostátním styku, musejí zpřístupnit všem určeným provozovatelům tarify a podmínky za stejných podmínek, jaké nabízejí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku.

- 4.4 Určení provozovatelé zemí v přechodném systému se mohou rozhodnout, že nezpřístupní ostatním určeným provozovatelům podmínky nabízené ve svém vnitrostátním styku. Mohou však zvolit možnost zpřístupnit omezenému počtu určených provozovatelů podmínky nabízené ve vnitrostátním styku na základě reciprocit na zkušební dobu dvou let. Po uplynutí této doby si musejí vybrat ze dvou možností: buďto ukončit zpřístupnění podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, nebo pokračovat tímto způsobem a zpřístupnit vnitrostátní podmínky všem určeným provozovatelům.
5. Odměna terminálních výdajů je založena na plnění cílů kvality služby v zemi určení. Rada poštovního provozu je proto oprávněna přiznat příplatky k odměně uvedené v **článcích 28bis, 29 a 30** s cílem povzbudit k účasti v systémech kontroly a odměnit určené provozovatele, kteří plní své cíle kvality. Rada poštovního provozu může rovněž stanovit penále v případě nedostatečné kvality, avšak odměna nemůže být nižší než minimální odměna uvedená v **článcích 29 a 30**.
6. Každý určený provozovatel se může zcela nebo částečně zříci odměny uvedené v odstavci 1.
7. Tiskovinové pytle o hmotnosti nižší než 5 kilogramů se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kilogramů. Sazby terminálních výdajů vztahující se na tiskovinové pytle jsou následující:
- 7.1 pro r. 2018: 0,909 DTS za kilogram;
- 7.2 pro r. 2019: 0,935 DTS za kilogram;
- 7.3 pro r. 2020: 0,961 DTS za kilogram;
- 7.4 pro r. 2021: 0,988 DTS za kilogram.
8. Doporučené zásilky podléhají příplatku ve výši 1,100 DTS za zásilku pro r. 2018, 1,200 DTS za zásilku pro r. 2019, 1,300 DTS za zásilku pro r. 2020 a 1,400 DTS za zásilku pro r. 2021. Cenné zásilky podléhají příplatku ve výši 1,400 DTS za zásilku pro r. 2018, 1,500 DTS za zásilku pro r. 2019, 1,600 DTS za zásilku pro r. 2020 a 1,700 DTS za zásilku pro r. 2021. Rada poštovního provozu je oprávněna zvýšit odměnu u těchto a jiných doplňkových služeb, jestliže poskytnuté služby zahrnují navíc určité prvky, které jsou specifikovány v Řádu.
9. Není-li dvoustranně dohodnuto jinak, zvyšuje se odměna za doporučené a cenné zásilky bez identifikátoru s čárovým kódem nebo opatřené identifikátorem s čárovým kódem, který neodpovídá technické normě SPU S10, o dalších 0,5 DTS za zásilku.
10. Pro účely placení terminálních výdajů se listovní zásilky podané **hromadně v souladu** s podmínkami stanovenými v Řádu, označují jako „hromadně podávané zásilky“. Odměna za hromadně podávané zásilky je určena **podle potřeby** ustanoveními článků **28bis, 29 a 30**.
11. Každý určený provozovatel může na základě dvoustranné nebo mnohostranné dohody při vyrovnávání účtů týkajících se terminálních výdajů používat jiné systémy odměňování.

12. Určení provozovatelé mohou nepovinně vyměňovat neprioritní zásilky při uplatnění 10% slevy ze sazby terminálních výdajů vztahujících se na prioritní zásilky.
13. Ustanovení platná mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému se vztahují na každého určeného provozovatele země v přechodném systému, který prohlásí, že se hodlá připojit k cílovému systému. Rada poštovního provozu může stanovit přechodná opatření v Řádu. Ustanovení cílového systému se mohou plně vztahovat na každého nového určeného provozovatele v cílovém systému, který prohlásí, že tato ustanovení hodlá plně aplikovat bez uplatnění přechodných opatření.

Článek II
(nový článek 28bis)

Terminální výdaje. Vlastní vyhlášení sazeb pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E)

1. Počínaje sazbami platnými od roku 2021a bez ohledu na články 29 a 30 mohou určení provozovatelé oznamovat Mezinárodnímu úřadu do 1. června roku předcházejícího roku, jehož se vlastní vyhlášení sazeb bude týkat, své vlastní sazby za zásilku a za kilogram, vyjádřené v místní měně, jež platí pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) během následujícího kalendářního roku. Mezinárodní úřad každý rok převede vlastní sazby, které mu byly oznámeny, na hodnoty vyjádřené v DTS. K přepočtu sazeb na DTS Mezinárodní úřad použije průměrný měsíční směnný kurz stanovený na základě údajů zaznamenaných v období od 1. ledna do 31. května roku předcházejícího roku platnosti vlastních sazeb. Výsledné sazby se sdělí prostřednictvím oběžníku Mezinárodního úřadu nejpozději 1. července roku předcházejícího roku platnosti vlastních sazeb. Jakákoli odvolávka na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) nebo na výpočet jejich sazeb v Úmluvě nebo jejím Řádu odkazuje, je-li to třeba, na vlastní sazby za listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E). Kromě toho každý určený provozovatel oznámí Mezinárodnímu úřadu své vnitrostátní sazby platné prorovnocenné služby s cílem stanovit příslušnou horní hranici sazeb.
 - 1.1 S výhradou ustanovení odstavců 1.2 a 1.3 vlastní sazby:
 - 1.1.1 za zásilku formátu E o průměrné hmotnosti 158 gramů nemohou být vyšší než maximální sazby jednotlivých zemí, vypočítané v souladu s ustanoveními odstavce 1.2;
 - 1.1.2 jsou založeny na 70 % nebo příslušné procentní sazbě uvedené v odstavci 6ter výše vnitrostátní sazby platné pro jednotlivou zásilku odpovídající listovní zásilce objemného formátu (E) nebo balíčku (E), nabízené určeným provozovatelem v rámci jeho vnitrostátní služby, jež je v platnosti od 1. června roku přecházejícího roku platnosti vlastních sazeb;
 - 1.1.3 jsou založeny na vnitrostátních sazbách určeného provozovatele platných pro jednotlivou zásilku o maximální velikosti a tvaru určených pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E);
 - 1.1.4 jsou sděleny všem určeným provozovatelům;
 - 1.1.5 vztahují se pouze na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E);
 - 1.1.6 vztahují se na všechny toky listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), kromě toků listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) pocházejících ze zemí v přechodném systému a určených do zemí v cílovém systému a mezi zeměmi v přechodném systému, jestliže toky zásilek nepřesahují 100 tun ročně;

- 1.1.7** vztahují se na všechny toky listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), kromě toků listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v roce 2010, 2012 nebo 2016, a pocházejících z těchto zemí a určených do zemí, jež se připojily k cílovému systému před rokem 2010, jestliže toky zásilek nepřesahují 25 tun ročně.
- 1.2** Vlastní sazby za zásilku a za kilogram vztahující se na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) nemohou být vyšší než maximální sazby jednotlivých zemí určené lineární regresí 11 stupňů hmotnosti odpovídající 70 % nebo příslušné procentní sazbě uvedené v odstavci 6ter výše sazeb platných pro jednotlivou prioritní zásilku rovnocenných služeb vnitrostátního styku odpovídajících sazbám za listovní zásilky objemného formátu (E) nebo balíčky (E) o hmotnosti 20, 35, 75, 175, 250, 375, 500, 750, 1000, 1500 a 2000 gramů, bez daně.
- 1.2.1** Pro určení, zda vlastní sazby překračují maximální sazby, se provádí ověření výpočtem průměrného příjmu na základě nejběžnějšího celosvětového průměrného složení 1 kilogramu zásilek, kde jedna zásilka formátu E váží 158 gramů. V případě, že vlastní sazby jsou vyšší než maximální sazby za zásilku formátu E, jehož průměrná hmotnost je 158 gramů, použijí se maximální sazby za zásilku a za kilogram; příslušný určený provozovatel si rovněž může zvolit snížení svých vlastních sazeb na úroveň odpovídající odstavci 1.2.
- 1.2.2** Jestliže existuje více vnitrostátních tarifů pro balíčky podle jejich tloušťky, použije se nejnižší vnitrostátní tarif pro zásilky do 250 gramů a nejvyšší tarif se použije pro zásilky nad 250 gramů.
- 1.2.3** Jestliže se na rovnocennou vnitrostátní službu aplikují pásmové tarify, použije se střední hodnota tarifu specifikovaná v Řádu a z výpočtu střední hodnoty se vyloučí vnitrostátní sazby pro sousední pásma. Případně se může pásmový tarif, jenž má být použit, vypočítat na základě skutečné průměrné vážené vzdálenosti příchozích listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) (za nejbližší uplynulý kalendářní rok).
- 1.2.4** Jestliže rovnocenná vnitrostátní služba a odpovídající tarif zahrnují další prvky, jež nejsou součástí základní služby, např. sledování, podpis při převzetí a pojištění, a tyto prvky se týkají všech hmotností uvedených v odstavci 1.2, nejnižší z odpovídajících vnitrostátních doplňkových tarifů, doplňková sazba, nebo orientační sazba figurující v Aktech Unie se odečtou od vnitrostátního tarifu. Celkový odpočet u všech doplňkových prvků služby nesmí překročit 25 % vnitrostátního tarifu.
- 1.3** Jestliže maximální sazby pro jednotlivé země vypočtené v souladu s ustanoveními odstavce 1.2 znamenají příjem vypočítaný pro zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů nižší, než příjem vypočítaný pro takovouto zásilku o stejné hmotnosti na základě níže uvedených sazeb, vlastní sazby nemohou překročit následující sazby:
- 1.3.1** pro r. 2020: 0,614 DTS za zásilku a 1,381 DTS za kilogram;
- 1.3.2** pro r. 2021: 0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;
- 1.3.3** pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 DTS za kilogram;
- 1.3.4** pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 DTS za kilogram;
- 1.3.5** pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;
- 1.3.6** pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,736 DTS za kilogram.
- 1.4** Veškeré další podmínky a postupy pro vlastní vyhlášení sazeb týkajících se listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) jsou stanoveny v Řádu. Všechna ostatní ustanovení Řádu vztahující se na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E)

se rovněž vztahují na vlastní sazby, za předpokladu, že nejsou v rozporu s tímto článkem.

- 1.5 Určení provozovatelé zemí v přechodném systému mohou aplikovat vlastní sazby na základě provádění statistického výběru svých příchozích toků.
2. Kromě maximálních sazeb uvedených v odstavci 1.2 nemohou být oznámené vlastní sazby vyšší než maximální příjem určený pro roky 2021 až 2025, a to:
 - 2.1 pro rok 2021: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2020 zvýšenému o 15 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
 - 2.2 pro rok 2022: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2021 zvýšenému o 15 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
 - 2.3 pro rok 2023: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2022 zvýšenému o 16 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
 - 2.4 pro rok 2024: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2023 zvýšenému o 16 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
 - 2.5 pro rok 2025: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2024 zvýšenému o 17 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota.
3. Pokud jde o sazby platné pro rok 2021 a následující roky, poměr mezi vlastními sazbami za zásilku a vlastními sazbami za kilogram se nemůže lišit o více než 5 procentních bodů směrem nahoru či dolů ve srovnání s poměrem v předchozím roce. Pro určené provozovatele, kteří vyhláší vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis, nebo kteří aplikují vlastní sazby na základě reciprocity v souladu s ustanoveními odstavce 6quater, se poměr pro rok 2020 zakládá na vlastních sazbách za zásilku a vlastních sazbách za kilogram stanovených od 1. července 2020.
4. Na určené provozovatele, kteří se rozhodnou nevyhlášovat vlastní sazby v souladu s tímto článkem, se plně vztahují ustanovení článků 29 a 30.
5. Jestliže se určený provozovatel, který si zvolil vyhlášení vlastních sazeb na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) v daném kalendářním roce, neoznámí jiné vlastní sazby pro rok následující, zůstávají v platnosti stávající sazby, ledaže by nesplňovaly podmínky uvedené v tomto článku.
6. Dotčený určený provozovatel musí informovat Mezinárodní úřad o jakémkoli snížení vnitrostátních sazeb zmíněných v tomto článku.
- 6bis S účinností od 1. července 2020 a odchylkou od ustanovení odstavců 1 a 2 může určený provozovatel členské země, jejíž celkové roční objemy došlých listovních zásilek v roce 2018 překročily 75 000 tun (podle příslušných oficiálních údajů předaných Mezinárodnímu úřadu nebo na základě jakékoli jiné oficiálně dostupné informace

posouzené Mezinárodním úřadem), vyhlásit vlastní sazby pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E), kromě toků listovních zásilek uvedených v odstavcích 1.1.6 a 1.1.7. Zmíněný určený provozovatel má rovněž právo neaplikovat limity pro zvýšení příjmu uvedené v odstavci 2 pro toky zásilek do své země, ze své země a mezi svou zemí a všemi ostatními zeměmi.

6ter Jestliže kompetentní orgán pro dohled nad určeným provozovatelem, který aplikuje výše uvedenou možnost v odstavci 6bis, určí s cílem pokrýt veškeré náklady na zpracování a dodání listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), že vlastní sazba určeného provozovatele platná v kterémkoli roce po roce 2020 musí vycházet z poměru náklady/tarify vyšším, než je 70 % výše vnitrostátního tarifu vztahujícího se na jednotlivou zásilku, pak poměr náklady/tarify u tohoto určeného provozovatele může překročit 70 %, s výhradou, že předmětný poměr náklady/tarify nepřekročí o více než jeden procentní bod nejvyšší hodnotu mezi 70 % a poměrem náklad/tarif použitým pro výpočet vlastních aktuálně platných sazeb, aniž by bylo překročeno 80 % a pod podmínkou, že dotčený určený provozovatel poskytne veškeré doplňující informace při svém oznámení Mezinárodnímu úřadu podle odstavce 1. Jestliže určený provozovatel zvýší svůj poměr náklady/tarify na základě takového rozhodnutí kompetentního orgánu, pak oznámí Mezinárodnímu úřadu tento poměr ke zveřejnění do 1. března roku předcházejícího roku platnosti poměru. Další specifikace týkající se nákladů a příjmů pro výpočet konkrétního poměru náklady/tarify jsou uvedeny v Řádu.

6quater Když se určený provozovatel odvolává na ustanovení odstavce 6bis, všichni ostatní příslušní určení provozovatelé, s výjimkou těch ze zemí s toky uvedenými v odstavcích 1.1.6 a 1.1.7, mohou učinit totéž ve vztahu k výše uvedenému určenému provozovateli.

6quinquies Každý určený provozovatel, který se odvolává na možnost uvedenou v odstavci 6bis, musí v kalendářním roce nabytí účinnosti počátečních sazeb zaplatit Unii během pěti po sobě jdoucích let (počínaje kalendářním rokem uplatnění možnosti uvedené výše v odstavci 6bis) částku 8 milionů CHF ročně, tedy celkem 40 milionů CHF. Žádná další platba za vlastní vyhlášení sazeb v souladu s tímto odstavcem se po uzavření tohoto pětiletého období nepředpokládá.

6quinquies.1 Výše uvedené poplatky jsou přidělovány výhradně podle následující metodiky: 16 milionů CHF je přiděleno vázanému fondu Unie na realizaci projektů týkajících se výměny předběžných elektronických údajů a poštovní bezpečnosti podle podmínek písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií, a 24 milionů CHF je přiděleno vázanému fondu Unie na účely financování dlouhodobých závazků Unie dále definovaných Administrativní radou, podle podmínek písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií.

6quinquies.2 Poplatky stanovené v tomto odstavci se nevztahují na určené provozovatele členských zemí, které používají vlastní sazby na základě reciprocity podle ustanovení odstavce 6quater vzhledem k volbě jiného určeného provozovatele vyhlásit své vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis.

6quinquies.3 Určený provozovatel, který platí tyto poplatky, informuje každý rok Mezinárodní úřad, jak má být částka 8 milionů ročně rozdělena, za předpokladu, že je všech pět ročních úhrad rozděleno, jak je uvedeno výše, v souladu s příslušnou písemnou dohodou. Určený provozovatel, který si zvolil vlastní vyhlášení sazeb podle ustanovení odstavce 6bis, je řádně informován o výdajích týkajících se poukázaných poplatků v souladu s tímto článkem, podle písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií.

6sexies Jestliže si určený provozovatel zvolí možnost vyhlásit vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis, nebo jestliže určený provozovatel uplatňuje na základě reciprocity vlastní sazbu podle odstavce 6ter, tento určený provozovatel by měl zároveň se zavedením vlastních sazeb zvážit zpřístupnění poplatků úměrně upravených podle objemu a vzdálenosti, nediskriminačním způsobem, určeným provozovatelům členských zemí SPU původu, pokud je to možné, již zveřejněných v rámci vnitrostátní služby v zemi určení pro rovnocenné služby, na základě vzájemně přijatelné dvoustranné obchodní smlouvy, podle pravidel národního regulačního orgánu.

7. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu.

Článek III

(změněný článek 29)

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému

1. Odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek s výjimkou tiskovinových pytlů a zásilek CCRI se stanoví na základě použití sazeb za zásilku a za kilogram, odrážejících náklady na zpracování v členské zemi určení. Sazby platné pro prioritní zásilky vnitrostátního styku, které jsou součástí univerzální služby, se použijí jako základ pro výpočet sazeb terminálních výdajů.
2. Sazby terminálních výdajů v cílovém systému se vypočítávají s přihlédnutím ke klasifikaci zásilek podle jejich formátu, jak je uvedeno v ustanoveních článku 17.5 Úmluvy, pokud se tato klasifikace uplatňuje ve vnitrostátním styku.
3. Určení provozovatelé v cílovém systému si vyměňují závěry oddělené podle formátu zásilek v souladu s podmínkami uvedenými v Řádu.
4. Odměna za zásilky CCRI se platí podle příslušných ustanovení Řádu.
5. Sazby za zásilku a za kilogram jsou rozdílné pro listovní zásilky malého formátu (P) a velkého formátu (G) a pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E). Vypočítávají se na základě 70 % sazby za 20gramovou listovní zásilku malého formátu (P) a za 175gramovou listovní zásilku velkého formátu (G), bez DPH a dalších poplatků. U listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) se vypočítávají na základě sazeb za zásilky formátu P a G o hmotnosti 375 g, bez DPH a dalších poplatků.
6. Rada poštovního provozu definuje podmínky pro výpočet sazeb, jakož i provozní, statistické a účetní postupy nezbytné pro výměnu závěrů oddělených podle formátu zásilek.
7. **S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných v roce 2020 pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E),** sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému nepovedou v daném roce ke zvýšení příjmů z terminálních výdajů o více než 13 % za listovní zásilku formátu P a formátu G o hmotnosti 37,6 gramů a za 375gramovou zásilku formátu E v porovnání s předchozím rokem.
8. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
 - 8.1 pro r. 2018: 0,331 DTS za zásilku a 2,585 DTS za kilogram;

- 8.2 pro r. 2019: 0,341 DTS za zásilku a 2,663 DTS za kilogram;
8.3 pro r. 2020: 0,351 DTS za zásilku a 2,743 DTS za kilogram;
8.4 pro r. 2021: 0,362 DTS za zásilku a 2,825 DTS za kilogram.
9. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
- 9.1 pro r. 2018: 0,705 DTS za zásilku a 1,584 DTS za kilogram;
9.2 pro r. 2019: 0,726 DTS za zásilku a 1,632 DTS za kilogram;
9.3 pro r. 2020: **0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;**
9.4 pro r. 2021: **0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.**
10. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010, 2012 nebo 2016, nesmějí být u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) nižší než:
- 10.1 pro r. 2018: 0,227 DTS za zásilku a 1,774 DTS za kilogram;
10.2 pro r. 2019: 0,233 DTS za zásilku a 1,824 DTS za kilogram;
10.3 pro r. 2020: 0,240 DTS za zásilku a 1,875 DTS za kilogram;
10.4 pro r. 2021: 0,247 DTS za zásilku a 1,928 DTS za kilogram.
11. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010, 2012 nebo 2016, nesmějí být u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nižší než:
- 11.1 pro r. 2018: 0,485 DTS za zásilku a 1,089 DTS za kilogram;
11.2 pro r. 2019: 0,498 DTS za zásilku a 1,120 DTS za kilogram;
11.3 pro r. 2020: **0,614 DTS za zásilku a 1,381 DTS za kilogram;**
11.4 pro r. 2021: **0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;**
11.5 pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 za kilogram;
11.6 pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 za kilogram;
11.7 pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;
11.8 pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,763 za kilogram.
12. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2010 a 2012 a mezi těmito zeměmi a zeměmi v cílovém systému před r. 2010 nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
- 12.1 pro r. 2018: 0,264 DTS za zásilku a 2,064 DTS za kilogram;
12.2 pro r. 2019: 0,280 DTS za zásilku a 2,188 DTS za kilogram;
12.3 pro r. 2020: 0,297 DTS za zásilku a 2,319 DTS za kilogram;
12.4 pro r. 2021: 0,315 DTS za zásilku a 2,458 DTS za kilogram.
13. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2010 a 2012 a mezi těmito zeměmi a zeměmi v cílovém systému před r. 2010 nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
- 13.1 pro r. 2018: 0,584 DTS za zásilku a 1,313 DTS za kilogram;
13.2 pro r. 2019: 0,640 DTS za zásilku a 1,439 DTS za kilogram;
13.3 pro r. 2020: **0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;**
13.4 pro r. 2021: **0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.**

14. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2016 a mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
- 14.1 pro r. 2018: 0,234 DTS za zásilku a 1,831 DTS za kilogram;
 - 14.2 pro r. 2019: 0,248 DTS za zásilku a 1,941 DTS za kilogram;
 - 14.3 pro r. 2020: 0,263 DTS za zásilku a 2,057 DTS za kilogram;
 - 14.4 pro r. 2021: 0,279 DTS za zásilku a 2,180 DTS za kilogram.
15. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2016 a mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
- 15.1 pro r. 2018: 0,533 DTS za zásilku a 1,198 DTS za kilogram;
 - 15.2 pro r. 2019: 0,602 DTS za zásilku a 1,354 DTS za kilogram;
 - 15.3 pro r. 2020: **0,762** DTS za zásilku a **1,714** DTS za kilogram;
 - 15.4 pro r. 2021: **0,785** DTS za zásilku a **1,765** DTS za kilogram.
16. U toků nižších než 50 tun ročně mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v r. 2010 nebo v r. 2012, jakož i mezi těmito zeměmi a zeměmi, které byly v cílovém systému před r. 2010, se složky sazba za kilogram a sazba za zásilku převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, podle které zásilky formátu P a G představují 8,16 zásilek o hmotnosti 0,31 kilogramu a zásilky formátu E představují 2,72 zásilek o hmotnosti 0,69 kilogramu.
17. U toků nižších než 75 tun ročně v r. 2018 a 2019 a nižších než 50 tun ročně v r. **2020 a 2021** mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v r. 2016 nebo později, jakož i mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, se složky sazba za kilogram a sazba za zásilku převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek uvedené v odstavci 16.
- 17bis Sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis nahrazují sazby vztahující se na listovní zásilky formátu E a balíčky uvedené v tomto článku; ustanovení uvedená v odstavcích 7, 9, 11, 13 a 15 tedy neplatí.**
18. Odměna za hromadně podávané zásilky určené do zemí v cílovém systému před r. 2010 se **podle potřeby** stanoví použitím sazeb za zásilku a kilogram uvedených v odstavcích 5 až 11, **nebo v článku 28bis**.
19. Odměna za hromadně podávané zásilky určené do zemí v cílovém systému od r. 2010, 2012 a 2016 se **podle potřeby** stanoví použitím sazeb za zásilku a kilogram uvedených v odstavcích 5 a 10 až 15, **nebo v článku 28bis**.
20. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou **výhradu**.

Článek IV

(změněný článek 30)

**Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek
pro určené provozovatele zemí v přechodném systému,
od nich a mezi nimi navzájem**

1. Pro určené provozovatele zemí v přechodném systému terminálních výdajů (které se připravují na připojení k cílovému systému), je odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek, avšak s výjimkou tiskovinových pytlů a zásilek CCRI, stanovena na základě sazby za zásilku a sazby za kilogram.
- 1bis S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis se ustanovení článku 29.1 až 3 a 5 až 7 vztahují na výpočet sazeb za zásilku a za kilogram týkajících se listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) od roku 2020.**
2. Odměna za zásilky CCRI se platí podle příslušných ustanovení Řádu.
3. Sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem jsou u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) následující:
 - 3.1 pro r. 2018: 0,227 DTS za zásilku a 1,774 DTS za kilogram;
 - 3.2 pro r. 2019: 0,233 DTS za zásilku a 1,824 DTS za kilogram;
 - 3.3 pro r. 2020: 0,240 DTS za zásilku a 1,875 DTS za kilogram;
 - 3.4 pro r. 2021: 0,247 DTS za zásilku a 1,928 DTS za kilogram.
4. Sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem jsou u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) následující:
 - 3.1 pro r. 2018: 0,485 DTS za zásilku a 1,089 DTS za kilogram;
 - 4.2 pro r. 2019: 0,498 DTS za zásilku a 1,120 DTS za kilogram.
- 4bis S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis a v souladu s ustanoveními odstavce 1bis, sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nesmějí být nižší než následující sazby:**
 - 4bis.1 pro r. 2020: 0,614 DTS za zásilku a 1,381 DTS za kilogram;**
 - 4bis.2 pro r. 2021: 0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;**
 - 4bis.3 pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 DTS za kilogram;**
 - 4bis.4 pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 DTS za kilogram;**
 - 4bis 5 pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;**
 - 4bis 6 pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,763 DTS za kilogram.**
- 4ter S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis a v souladu s ustanoveními odstavce 1bis, sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nesmějí překročit následující sazby:**
 - 4ter.1 pro r. 2020: 0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;**
 - 4ter.2 pro r. 2021: 0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.**
5. S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis u toků nižších, než je práh toků stanovený v článku 29.16 nebo 29.17 v roce 2018 a 2019 a nižších, než je práh toků 100 tun v roce 2020 a 2021, se složky sazba za zásilku a sazba

za kilogram převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, **následovně:**

- 5.1 pro r. 2018: 4,472 DTS za kilogram;
 - 5.2 pro r. 2019: 4,592 DTS za kilogram;
 - 5.3 pro r. 2020: **ne méně než 5,163 DTS za kilogram a ne více než 5,795 DTS za kilogram;**
 - 5.4 pro r. 2021: **ne méně než 5,368 DTS za kilogram a ne více než 5,967 DTS za kilogram.**
6. **S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bisu toků vyšších, než je práh toků stanovený v článku 29.17 v roce 2018 a 2019 a nad 100 tun v roce 2020 a 2021, se použijí paušální sazby za kilogram, jestliže ani určený provozovatel původu ani určený provozovatel určení nepožaduje v rámci opravného mechanismu změnu sazby raději na základě skutečného počtu zásilek na kilogram než na základě celosvětového průměrného počtu. Statistický výběr pro uplatnění opravného mechanismu se provádí v souladu s podmínkami uvedenými v Řádu.**
- 6bis **Pro toky zásilek pod 100 tun ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem, kdy sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis určeným provozovatelem určení platí pro rok 2021 celková sazba 5,368 DTS za kilogram.**
- 6ter **Pro toky zásilek nad 100 tun do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem, kdy sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis a země určení se rozhodne neprovádět statistický výběr u příchozích zásilek se složky sazba za zásilku a sazba za kilogram převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, jak je uvedeno v článku 29.16.**
- 6 quater **S výjimkou toků zásilek uvedených v odstavci 6bis sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis nahrazují sazby vztahující se na listovní zásilky formátu E a balíčky uvedené v tomto článku; ustanovení uvedená v odstavcích 4bis, 4ter a 5 tedy neplatí.**
7. Země v cílovém systému se nemůže dovolávat změny celkové sazby uvedené v odstavci 5 směrem dolů ve vztahu k zemi v přechodném systému, pokud ta nepožaduje změnu v opačném směru.
8. **Pro toky zásilek do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem mohou určení provozovatelé fakultativně vypravovat a přijímat zásilky oddělené podle formátu v souladu s podmínkami specifikovanými v Řádu. Na tento typ výměn se vztahují sazby uvedené výše v odstavcích 3 a 4, jestliže určený provozovatel určení zvolí možnost nevyhlašovat své vlastní sazby podle článku 28bis.**
9. Odměna za hromadně podávané zásilky určeným provozovatelům zemí v cílovém systému se stanoví aplikací sazeb za zásilku a za kilogram uvedených v článku **28bis nebo 29.** Určení provozovatelé zemí v přechodném systému mohou požadovat za došlé hromadně podávané zásilky odměnu podle ustanovení uvedených v odstavcích 3 a 4, **nebo článku 28bis, podle potřeby.**
10. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou **výhradu.**

Článek V
(změněný článek 31)
Fond pro zlepšování kvality služby

1. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné všemi členskými zeměmi a územími zemím, klasifikovaným jako nejméně rozvinuté země a zahrnutým do skupiny IV pro účely terminálních výdajů a Fondu pro zlepšování kvality služby (QSF), zvyšují o 20 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích. Mezi zeměmi skupiny IV navzájem se žádné navýšení neaplikuje.
2. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny I zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 10 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
3. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny II zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 10 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
4. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny III zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 5 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
5. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny I až III zemím klasifikovaným jako země skupiny III zvyšují o 1 %, jež bude vloženo do společného fondu, zřízeného pro účely zvyšování kvality služby v zemích klasifikovaných jako země skupiny II až IV a spravovaného v souladu s postupy stanovenými Radou poštovního provozu.
6. S výhradou příslušných postupů stanovených Radou poštovního provozu se veškeré nevyužité částky zaplacené podle odstavců 1 až 4 a nashromážděné během čtyř předcházejících sledovaných let QSF (přičemž prvním sledovaným rokem je rok 2018) převedou do společného fondu uvedeného v odstavci 5 tohoto článku. Pro účely tohoto odstavce se do výše zmíněného fondu převedou pouze finanční prostředky, které nebyly použity v projektech zvyšování kvality služby schválených v období dvou let následujících po přijetí poslední platby částek zaplacených za jakékoli čtyřleté období definované výše.
7. Kumulované sazby terminálních výdajů splatných z titulu financování QSF ke zvyšování kvality služby v zemích skupiny IV a jsou podmíněny spodní hranicí 20 000 DTS ročně pro každou zemi-příjemce. Dodatečné prostředky nezbytné k dosažení této minimální částky se účtují zemím skupiny I až III, úměrně k vyměňovaným objemům.
8. Rada poštovního provozu schválí či aktualizuje nejpozději v r. 2018 postupy pro financování projektů QSF.

Článek VI
(změněný článek 33)

Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

1. Základní sazba používaná pro vyrovnávání účtů za leteckou přepravu mezi určenými provozovateli je schvalována Radou poštovního provozu a vypočítává ji Mezinárodní úřad podle vzorce uvedeného v Řádu. Sazby vztahující se na leteckou přepravu balíků zasílaných v režimu služby vrácení zboží se vypočítávají v souladu s ustanoveními formulovanými v Řádu.
2. Výpočet leteckých přepravních výdajů za přímé závěry, prioritní zásilky, letecké zásilky a letecké balíky v otevřeném průvozu, chybně směřované zásilky nebo závěry, jakož i příslušné způsoby odpočtu jsou popsány v Řádu.
3. Výdaje na leteckou přepravu za celý úsek jdou k tíži:
 - 3.1 určeného provozovatele země původu, jde-li o přímé závěry, včetně případu, kdy jsou tyto závěry převáženy přes jednoho nebo více zprostředkovatelských určených provozovatelů;
 - 3.2 určeného provozovatele, který předává zásilky jinému určenému provozovateli, jde-li o prioritní zásilky a letecké zásilky v otevřeném průvozu včetně chybně směřovaných zásilek.
4. Stejná pravidla platí pro zásilky osvobozené od pozemních a námořních průvozních výdajů, jsou-li přepravovány letecky.
5. Každý určený provozovatel určení, který zajišťuje leteckou přepravu zásilek mezinárodního styku uvnitř své země, má právo na úhradu dodatečných nákladů způsobených touto přepravou za předpokladu, že vážený průměr vzdálenosti leteckých úseků přesahuje 300 kilometrů. Rada poštovního provozu může nahradit vážený průměr vzdálenosti jinými vhodnými kritérii. Neexistuje-li dohoda o bezplatnosti, musejí být výdaje jednotné pro všechny prioritní a letecké závěry přicházející ze zahraničí, ať jsou dále směřovány leteckou cestou či nikoli.
6. Jsou-li však terminální výdaje vybírané určeným provozovatelem určení založeny výslovně na nákladech, vnitrostátních sazbách **nebo na vlastních sazbách stanovených v článku 28bis**, žádná dodatečná úhrada výdajů za vnitrostátní leteckou přepravu se nevybírá.
7. Při výpočtu váženého průměru vzdálenosti určený provozovatel určení vyjme hmotnost všech závěrů, u kterých je výpočet náhrady terminálních výdajů založen výslovně na nákladech, vnitrostátních sazbách **nebo na vlastních sazbách stanovených v článku 28bis** určeného provozovatele určení.

Článek VII

**Nabytí účinnosti a doba platnosti Druhého dodatkového protokolu
ke Světové poštovní úmluvě**

Tento Dodatkový protokol nabude účinnosti dnem **1. ledna 2020** a zůstane v platnosti do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho sepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Dodatkový protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla pojata do vlastního textu

Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Ženevě dne 26. září 2019**

GENERÁLNÍ ŘÁD SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Obsah

HLAVA I.....	7
Organizace, kompetence a činnost Kongresu, Administrativní rady, Rady poštovního provozu a Poradního výboru	
Oddíl 1.....	7
Kongres	
Článek 101.....	7
Organizace a svolávání kongresů a mimořádných kongresů	
Článek 102.....	8
Právo hlasovat na kongresu	
Článek 103.....	8
Funkce kongresu	
Článek 104.....	8
Jednací řád kongresu	
Článek 105.....	9
Pozorovatelé v orgánech Unie	
Oddíl 2.....	9
Administrativní rada	
Článek 106.....	9
Složení a činnost Administrativní rady	
Článek 107.....	10
Kompetence Administrativní rady	
Článek 108.....	12
Organizace zasedání Administrativní rady	
Článek 109.....	12
Pozorovatelé	
Článek 110.....	13
Náhrada cestovních výloh	
Článek 111.....	13
Informace o činnosti Administrativní rady	
Oddíl 3.....	13
Rada poštovního provozu	
Článek 112.....	13
Složení a činnost Rady poštovního provozu	

Článek 113.....	14
Kompetence Rady poštovního provozu	
Článek 114.....	15
Organizace zasedání Rady poštovního provozu	
Článek 115.....	15
Pozorovatelé	
Článek 116.....	16
Náhrada cestovních výloh	
Článek 117.....	16
Informace o činnosti Rady poštovního provozu	
Oddíl 4.....	17
Poradní výbor	
Článek 118.....	17
Role Poradního výboru	
Článek 119.....	17
Složení Poradního výboru	
Článek 120.....	18
Přistoupení k Poradnímu výboru	
Článek 121.....	18
Kompetence Poradního výboru	
Článek 122.....	19
Organizace Poradního výboru	
Článek 123.....	19
Zástupci Poradního výboru na kongresu, v Administrativní radě a v Radě poštovního provozu	
Článek 124.....	19
Pozorovatelé v Poradním výboru	
Článek 125.....	20
Informace o činnosti Poradního výboru	
HLAVA II.....	20
Mezinárodní úřad	
Oddíl 1.....	20
Volba a kompetence generálního ředitele a náměstka generálního ředitele	
Článek 126.....	20
Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele	

Článek 127.....	21
Kompetence generálního ředitele	
Článek 128.....	22
Kompetence náměstka generálního ředitele	
Oddíl 2.....	22
Sekretariát orgánů Unie a Poradního výboru	
Článek 129.....	22
Obecné údaje	
Článek 130.....	23
Příprava a distribuce dokumentů orgánů Unie	
Článek 131.....	23
Seznam členských zemí	
Článek 132.....	23
Informace. Dobrozdání. Žádosti o vysvětlení a změnu Akt. Ankety. Zprostředkování při vyrovnávání účtů	
Článek 133.....	24
Technická spolupráce	
Článek 134.....	24
Tiskopisy dodávané Mezinárodním úřadem	
Článek 135.....	24
Akta užších unií a zvláštní ujednání	
Článek 136.....	24
Časopis Unie	
Článek 137.....	24
Výroční zpráva o činnosti Unie	
HLAVA III	25
Předkládání, projednávání návrhů, oznamování přijatých rozhodnutí a nabytí účinnosti Řádů a dalších přijatých rozhodnutí	
Článek 138.....	25
Postup při předkládání návrhů kongresu	
Článek 139.....	26
Postup při předkládání návrhů na změnu Úmluvy a Ujednání mezi dvěma kongresy	
Článek 140.....	26
Projednávání návrhů na změnu Úmluvy a Ujednání mezi dvěma kongresy	

Článek 141.....	26
Postup při předkládání návrhů týkajících se přípravy nových Řádů Radě poštovního provozu s ohledem na rozhodnutí přijatá kongresem	
Článek 142.....	27
Změna Řádů Radou poštovního provozu	
Článek 143.....	27
Oznamování rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy	
Článek 144.....	27
Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy	
HLAVA IV	28
Finance	
Článek 145.....	28
Stanovení výdajů Unie	
Článek 146.....	28
Úhrada příspěvků členských zemí	
Článek 147.....	29
Nedostatek finančních prostředků	
Článek 148.....	29
Dohled nad vedením účtů a účetnictví	
Článek 149.....	29
Automatické sankce	
Článek 150.....	30
Příspěvkové třídy	
Článek 151.....	31
Placení za dodávky od Mezinárodního úřadu	
Článek 152.....	31
Organizování podpůrných orgánů financovaných uživateli	
HLAVA V	32
Rozhodčí řízení	
Článek 153.....	32
Postup při rozhodčím řízení	
HLAVA VI	34
Používání jazyků v Unii	
Článek 154.....	34
Pracovní jazyky Mezinárodního úřadu	

Článek 155.....	34
Jazyky používané pro dokumentaci, pro ústní jednání a pro služební korespondenci	
HLAVA VII.....	35
Závěrečná ustanovení	
Článek 156.....	35
Podmínky schvalování návrhů týkajících se Generálního řádu	
Článek 157.....	35
Návrhy týkající se dohod s Organizací spojených národů	
Článek 158.....	35
Změna, nabytí účinnosti a doba platnosti Generálního řádu	

GENERÁLNÍ ŘÁD SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

(pozměněný **Dodatkovými protokoly** z Istanbulu 2016 a z Addis Abeby 2018)

Přihlížejíce k článku 22.2 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25.4 uvedené Ústavy v tomto Generálním řádu následující ustanovení, zajišťující provádění Ústavy a činnost Unie.

HLAVA I

Organizace, kompetence a činnost Kongresu, Administrativní rady, Rady poštovního provozu a Poradního výboru

Oddíl 1

Kongres

Článek 101

Organizace a svolávání kongresů a mimořádných kongresů (Ústava čl. 14, 15)

1. Zástupci členských zemí se scházejí na kongresu nejpozději čtyři roky po skončení roku, v jehož průběhu se konal předchozí kongres.
2. Každá členská země je na kongresu zastupována jedním nebo několika zplnomocněnci, vybavenými od své vlády potřebnými plnými mocemi. Podle potřeby se může dát zastupovat delegací jiné členské země. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další členskou zemi.
3. V zásadě každý kongres určí zemi, v níž se bude konat příští kongres. Ukáže-li se toto určení jako neuskutečnitelné, je Administrativní rada oprávněna, aby určila zemi, kde bude kongres zasedat, po dohodě s dotčenou zemí.
4. Po dohodě s Mezinárodním úřadem stanoví zvoucí vláda konečné datum a přesné místo zasedání kongresu. Zpravidla jeden rok před tímto datem zasílá zvoucí vláda pozvání vládám všech členských zemí. Toto pozvání může být zasláno přímo, prostřednictvím jiné vlády nebo prostřednictvím generálního ředitele Mezinárodního úřadu.
5. Jestliže se kongres musí sejít, aniž by zde byla zvoucí vláda, učiní Mezinárodní úřad se souhlasem Administrativní rady a po dohodě s vládou Švýcarské konfederace nutná opatření ke svolání a organizaci kongresu v sídelní zemi Unie. V tomto případě vykonává Mezinárodní úřad funkci zvoucí vlády.
6. Místo zasedání mimořádného kongresu určí po dohodě s Mezinárodním úřadem členská země, které daly podnět ke svolání tohoto kongresu.

7. Pro mimořádné kongresy platí analogicky odstavce 2 až 5 a článek 102.

Článek 102

Právo hlasovat na kongresu

1. Každá členská země má jeden hlas, s výhradou sankcí uvedených v článku 149.

Článek 103

Funkce kongresu

1. Na základě návrhů členských zemí, Administrativní rady a Rady poštovního provozu kongres:
 - 1.1 stanoví všeobecné principy pro naplnění poslání a cíle Unie uvedených v preambuli Ústavy a jejím prvním článku;
 - 1.2 podle potřeby projednává a přijímá návrhy na změny Ústavy, Generálního řádu, Světové poštovní úmluvy a ujednání formulované členskými zeměmi a Radami podle článku 29 Ústavy a článku 138 Generálního řádu;
 - 1.3 stanoví datum nabytí účinnosti Akt;
 - 1.4 přijímá svůj Jednací řád a jeho dodatky;
 - 1.5 projednává souhrnné zprávy o činnosti předložené Administrativní radou, Radou poštovního provozu a Poradním výborem, které pokrývají období uplynulé od předchozího kongresu, a to v souladu s ustanoveními článků 111, 117 a 125 Generálního řádu;
 - 1.6 přijímá strategii Unie;
 - 1.6bis schvaluje návrh čtyřletého plánu činnosti;
 - 1.7 stanoví maximální částku výdajů Unie v souladu s čl. 21 Ústavy;
 - 1.8 volí členské země do Administrativní rady a Rady poštovního provozu, **v souladu, mimo jiné, s volebními postupy stanovenými kongresovými rezolucemi týkajícími se této věci;**
 - 1.9 volí generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu;
 - 1.10 rezolucí stanoví strop výdajů, kterými Unie podporuje výrobu dokumentů v čínštině, němčině, portugalské a ruštině.
2. Kongres jako nejvyšší orgán Unie projednává další otázky týkající se zejména poštovních služeb.

Článek 104

Jednací řád kongresů(Ústava čl. 14)

1. K organizaci svých prací a pro vedení svých jednání používá kongres svůj jednací řád.
2. Každý kongres může svůj jednací řád měnit za podmínek, které jsou v něm stanoveny.
3. **Ustanovení odstavců 1 a 2 se analogicky vztahují na mimořádné kongresy.**

Článek 105

Pozorovatelé v orgánech Unie

1. Dále uvedené subjekty jsou zvány k účasti na plenárních zasedáních a zasedáních komisí kongresu, Administrativní rady a Rady poštovního provozu jakožto pozorovatelé:
 - 1.1 **Organizace** spojených národů;
 - 1.2 užší unie;
 - 1.3 členové Poradního výboru;
 - 1.4 subjekty oprávněné účastnit se zasedání Unie jako pozorovatelé na základě rezoluce nebo rozhodnutí kongresu.
2. Dále uvedené subjekty, jsou-li řádně určeny Administrativní radou v souladu s článkem 107.1.12, jsou zvány k účasti na určitých jednáních kongresu jakožto pozorovatelé ad hoc:
 - 2.1 specializované agentury Organizace spojených národů a další mezivládní organizace;
 - 2.2 jakýkoli mezinárodní orgán, jakákoli asociace nebo podnik, nebo jakákoli kompetentní osoba.
3. Kromě pozorovatelů definovaných v odstavci 1 tohoto článku mohou Administrativní rada a Rada poštovního provozu určit další pozorovatele ad hoc, aby se zúčastnili jejich zasedání v souladu s jejich Jednacím řádem, je-li to v zájmu Unie a jejích orgánů.

Oddíl 2

Administrativní rada

Článek 106

Složení a činnost Administrativní rady (Ústava čl. 17)

1. Administrativní rada se skládá z jedenačtyřiceti členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.
2. Předsednictví náleží z moci práva hostitelské členské zemi kongresu. Zřekne-li se tato členská země tohoto práva, stává se právoplatným členem Rady, a proto zeměpisná skupina, k níž tato země náleží, získává další místo v Radě, na něž se nevztahují omezení uvedená v odstavci 3. V tomto případě zvolí Administrativní rada za předsedu jednoho z členů náležejících do zeměpisné skupiny, do které patří hostitelská členská země.
3. Ostatních čtyřicet členů Administrativní rady je voleno kongresem na základě spravedlivého zeměpisného rozdělení. Alespoň polovina členů se obnovuje na každém kongresu; žádná členská země nemůže být zvolena třemi po sobě následujícími kongresy.
4. Každý člen Administrativní rady určí svého **nebo svézástupce**. Členové Administrativní rady se aktivně účastní její činnosti.
5. Funkce členů Administrativní rady jsou neplacené. Výdaje na činnost této Rady nese Unie.

6. **Administrativní rada definuje, formalizuje a/nebo ustavuje stálé pracovní skupiny a speciální týmy nebo jiné orgány, jež mají být zřízeny rámci její struktury s náležitým ohledem na strategii Unie a plán činnosti přijaté kongresem.**

Článek 107

Kompetence Administrativní rady

1. Administrativní rada má následující kompetence:
 - 1.1 dohlížet na veškerou činnost Unie v období mezi kongresy s přihlédnutím k rozhodnutím kongresu a studovat otázky týkající se vládní politiky v oboru poštovníctví s přihlédnutím k mezinárodní regulační politice vztahující se např. k obchodování ve službách a k hospodářské soutěži;
 - 1.2 podporovat, koordinovat a dohlížet na všechny formy poštovní technické pomoci v rámci mezinárodní technické spolupráce;
 - 1.3 projednávat návrh čtyřletého plánu činnosti Světové poštovní unie (SPU) schválený kongresem a dát mu konečnou podobu uvedením do souladu aktivit předložených v tomto plánu s momentálně dostupnými zdroji. Plán by se také měl případně shodovat s výsledky procesu stanovení priorit provedeného kongresem. Čtyřletý plán činnosti SPU, dokončený a schválený Administrativní radou, se pak stane základem pro přípravu ročního Programu a rozpočtu, jakož i ročních provozních plánů, které musí sestavit a realizovat Administrativní rada a Rada poštovního provozu;
 - 1.4 projednávat a schvalovat roční Program a rozpočet a účty Unie, přičemž vezme v úvahu konečnou podobu plánu činnosti SPU, uvedeného v článku 107.1.3;
 - 1.5 dávat souhlas, vyžadují-li to okolnosti, k překročení limitu výdajů podle článku 145.3 až 5;
 - 1.6 povolovat, je-li o to požádána, výběr nižší příspěvkové třídy podle podmínek stanovených v článku 150.6;
 - 1.7 povolovat změnu zeměpisné skupiny, jestliže o to členská země požádá, s přihlédnutím k názorům členských zemí, které jsou členy dotčených zeměpisných skupin;
 - 1.8 vytvářet nebo rušit pracovní místa v Mezinárodním úřadu **financovaná z řádného rozpočtu** s přihlédnutím k omezením, která vyplývají ze stanoveného limitu výdajů;
 - 1.9 rozhodovat o navazování styků s členskými zeměmi pro zajištění výkonu svých funkcí;
 - 1.10 po konzultaci s Radou poštovního provozu rozhodovat o navázání vztahů s organizacemi, které nejsou pozorovateli ve smyslu článku 105.1 a **105.2.1**;
 - 1.11 **projednávat** zápravy Mezinárodního úřadu o vztazích Unie s ostatními mezinárodními organizacemi a přijímat rozhodnutí, jež pokládá za vhodná, o způsobu těchto vztahů a o opatřeních z nich vyplývajících;
 - 1.12 určit ve vhodné době, po konzultaci s Radou poštovního provozu a s generálním sekretářem, specializované agentury Organizace spojených národů, mezinárodní organizace, sdružení, podniky a kompetentní osoby, které mají být pozvány jako pozorovatelé ad hoc k účasti na konkrétních zasedáních kongresu a jeho komisí, jestliže je to v zájmu Unie nebo ku prospěchu prací kongresu, a pověřit generálního ředitele Mezinárodního úřadu, aby rozeslal potřebná pozvání;
 - 1.13 určit členskou zemi, kde bude zasedat příští kongres v případě uvedeném v článku 101.3;
 - 1.14 určit ve vhodné době a po konzultaci s Radou poštovního provozu počet komisí potřebných pro úspěšné vedení prací kongresu a stanovit jejich kompetence;
 - 1.15 stanovit po konzultaci s Radou poštovního provozu a s výhradou schválení kongresem členskou zemi, které by mohly:

- 1.15.1 zastávat funkce místopředsedů kongresu, jakož i funkce předsedů a místopředsedů komisí, s přihlédnutím k pokud možno spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí;
- 1.15.2 být členy užších komisí kongresu;
- 1.16 určovat své členy, kteří se stanou členy Poradního výboru;
- 1.17 v rámci svých kompetencí projednávat a schvalovat veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;
- 1.18 studovat na žádost kongresu, Rady poštovního provozu nebo členských zemí problémy správního, legislativního a právního rázu týkající se Unie nebo mezinárodní poštovní služby; Administrativní radě přísluší, aby ve výše uvedených oblastech rozhodla, zda je vhodné či nikoli provést studie požadované členskými zeměmi v období mezi kongresy;
- 1.19 vypracovat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo členským zemím v souladu s článkem 140;
- 1.20 předkládat náměty studií k projednání Radě poštovního provozu v souladu s článkem 113.1.6;
- 1.21 projednávat a schvalovat, po konzultaci s Radou poštovního provozu, návrh strategie předkládaný kongresu;
- 1.22 přijímat a projednávat zprávy a doporučení Poradního výboru a posuzovat jeho doporučení pro předložení kongresu;
- 1.23 zajišťovat kontrolu činnosti Mezinárodního úřadu;
- 1.24 schvalovat roční zprávy o činnosti Unie a o finančním řízení sestavované Mezinárodním úřadem a popřípadě k nim vznášet připomínky;
- 1.25 stanovit, považuje-li to za vhodné, zásady, k nimž musí Rada poštovního provozu přihlížet při studiu otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek a podávání listovních zásilek v zahraničí), pozorně sledovat studie a projednávat a schvalovat návrhy Rady poštovního provozu týkající se těchto otázek v souladu s výše uvedenými zásadami;
- 1.26 schvalovat v rámci svých kompetencí doporučení Rady poštovního provozu, která se týkají případného přijetí předpisů nebo nové praxe do doby, než o nich rozhodne kongres;
- 1.27 projednávat roční zprávu Rady poštovního provozu a případně návrhy, které tato Rada předkládá;
- 1.28 schvalovat čtyřletou zprávu, sestavenou Mezinárodním úřadem po konzultaci s Radou poštovního provozu, o výsledcích členských zemí, pokud jde o realizaci strategie Unie schválené předchozím kongresem, pro předložení následujícímu kongresu;
- 1.29 stanovit rámec pro organizační uspořádání Poradního výboru a schvalovat jeho organizační uspořádání podle ustanovení článku 122;
- 1.30 stanovit kritéria pro přistoupení k Poradnímu výboru a schvalovat nebo odmítat žádosti o přistoupení podle těchto kritérií a současně zajistit, aby tyto žádosti byly mezi zasedáními Administrativní rady urychleně vyřizovány;
- 1.31 stanovit finanční řád Unie;
- 1.32 stanovit pravidla pro rezervní fond;
- 1.33 stanovit pravidla pro zvláštní fond;
- 1.34 stanovit pravidla pro fond zvláštních činností;
- 1.35 stanovit pravidla pro dobrovolný fond;
- 1.36 stanovit personální statut a služební podmínky volených funkcionářů;
- 1.37 stanovit řád sociálního fondu;
- 1.38 ve smyslu článku 152 dohlížet na vytváření a činnost podpůrných orgánů financovaných uživateli;

1.39 přijímat svůj Jednací řád a jeho změny.

Článek 108

Organizace zasedání Administrativní rady

1. Na svém ustavujícím zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, zvolí Administrativní rada mezi svými členy čtyři místopředsedy a stanoví svůj Jednací řád. **Předseda a místopředsedové jsou členské země z každé z pěti zeměpisných skupin Unie.**
2. **Administrativní rada se schází dvakrát ročně, nebo výjimečně vícekrát v sídle Unie, v souladu s příslušnými postupy stanovenými v jejím Jednacím řádu.**
3. Předseda, místopředsedové a předsedové, **spolupředsedové** a místopředsedové komisi Administrativní rady tvoří Řídící výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Administrativní rady. Jménem Administrativní rady schvaluje roční zprávu o činnosti Unie sestavenou Mezinárodním úřadem a plní všechny ostatní úkoly, které se mu Administrativní rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.
4. Předseda Rady poštovního provozu zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky vztahující se k Radě poštovního provozu.
5. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Administrativní rady, jsou-li na pořadu jednání otázky zajímaví Poradní výbor.

Článek 109

Pozorovatelé

1. Pozorovatelé
 - 1.1 Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Rada poštovního provozu určit zástupce k účasti na zasedáních Administrativní rady jako pozorovatele.
 - 1.2 Členské země Unie, které nejsou členy Rady, jakož i pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105 se mohou účastnit plenárních zasedání a zasedání komisi Administrativní rady bez práva hlasovat.
2. Zásady
 - 2.1 Z logistických důvodů může Administrativní rada omezit počet zúčastněných pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.
 - 2.2 Pozorovatelům a pozorovatelům ad hoc může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivitu své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzváni k předsednictví **stálých** pracovních skupin a **speciálních** týmů. Účast pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.
 - 2.3 Za výjimečných okolností mohou být členové Poradního výboru a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části nebo může být omezeno jejich právo dostávat určité dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje. Rozhodnutí o

takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu.

Článek 110

Náhrada cestovních výloh

1. Cestovní výlohy zástupce každého z členů Administrativní rady, který se zúčastní zasedání tohoto orgánu, jdou k tíži jeho členské země. Nicméně **jeden** zástupce každé z členských zemí klasifikovaných jako rozvojové nebo nejméně rozvinuté podle seznamů sestavených **buďto Administrativní radou nebo** Organizací spojených národů má nárok, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních výloh jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě. Stejný nárok má zástupce každého člena v jejich **komisích** nebo jiných jejich orgánech, jestliže se scházejí mimo kongres a zasedání Rady.

Článek 111

Informace o činnosti Administrativní rady

1. Po každém zasedání Administrativní rada informuje členské země Unie, jejich určené provozovatele, užší unie a členy Poradního výboru o své činnosti zejména zasláním souhrnné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.
2. Administrativní rada předkládá kongresu komplexní zprávu o své činnosti a zasílá ji členským zemím, jejich určeným provozovatelům a členům Poradního výboru alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Oddíl 3

Rada poštovního provozu

Článek 112

Složení a činnost Rady poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu se skládá ze čtyřiceti **osmi** členů, kteří vykonávají své funkce v období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy.
2. Členové Rady poštovního provozu jsou voleni kongresem na základě specifického geografického rozdělení. **Nejméně** jedna třetina členů **každé zeměpisné skupiny** se obnovuje na každém kongresu.

3. Každý člen Rady poštovního provozu určí svého **nebo svézástupce**. Členové Rady poštovního provozu se aktivně účastní její činnosti.
4. Náklady na činnost Rady poštovního provozu hradí Unie. Její členové nedostávají žádnou odměnu.
5. **Rada poštovního provozu definuje, formalizuje a/nebo ustavuje stálé pracovní skupiny, speciální týmy, podpůrné orgány financované uživateli nebo jiné orgány, jež mají být zřízeny rámci její struktury, s náležitým ohledem na strategii Unie a plán činnosti přijaté kongresem.**

Článek 113

Kompetence Rady poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu má následující kompetence:
 - 1.1 koordinovat praktická opatření pro rozvoj a zlepšení mezinárodních poštovních služeb;
 - 1.2 vyvíjet s výhradou schválení Administrativní radou v rámci jejích kompetencí veškerou činnost, kterou považuje za nezbytnou pro zachování a zlepšení kvality mezinárodní poštovní služby a její modernizaci;
 - 1.3 rozhodovat o navázání styků s členskými zeměmi a jejich určenými provozovateli pro zajištění výkonu svých funkcí;
 - 1.4 přijímat potřebná opatření ke studiu a šíření zkušeností a pokroku, jichž některé členské země a jejich určené provozovatele dosáhli v oblastech techniky, provozu, ekonomiky a odborného výcviku které zajímají jiné členské země a jejich určené provozovatele;
 - 1.5 přijímat po dohodě s Administrativní radou vhodná opatření v oblasti technické spolupráce se všemi členskými zeměmi Unie a jejich určenými provozovateli, zejména pak s novými a rozvojovými zeměmi a jejich určenými provozovateli;
 - 1.6 projednávat všechny ostatní otázky, jež jí předloží některý člen Rady poštovního provozu, Administrativní rada, nebo kterákoli členská země či určený provozovatel;
 - 1.7 přijímat a projednávat zprávy, jakož i doporučení Poradního výboru, a u otázek, které se Rady poštovního provozu týkají, posuzovat a připomínkovat doporučení Poradního výboru pro předložení kongresu;
 - 1.8 určovat své členy, kteří budou členy Poradního výboru;
 - 1.9 řídit studium nejdůležitějších problémů provozních, obchodních, technických, ekonomických a problémů technické spolupráce, které jsou předmětem zájmu všech členských zemí Unie nebo jejich určených provozovatelů, zejména otázek, které mají závažné finanční dopady (sazby, terminální výdaje, tranzitní výdaje, základní sazba za leteckou přepravu poštovních zásilek, podíly za poštovní balíky a podávání listovních zásilek v zahraničí), vypracovávat k nim informace a posudky a doporučovat opatření, která je nutno ve vztahu k nim přijmout;
 - 1.10 předkládat Administrativní radě nezbytné podklady pro zpracování návrhu strategie Unie a návrhu čtyřletého plánu činnosti SPU pro předložení kongresu;
 - 1.11 studovat problematiku výuky a odborného výcviku, o níž mají zájem členské země a jejich určené provozovatele, jakož i nové a rozvojové země;
 - 1.12 studovat aktuální situaci a potřeby nových a rozvojových zemí a vypracovávat vhodná doporučení o způsobech a prostředcích zlepšení jejich poštovních služeb;
 - 1.13 revidovat Řády Unie ve lhůtě šesti měsíců po skončení kongresu, pokud tento nerozhodl jinak; Rada poštovního provozu může uvedené Řády měnit také na jiných zasedáních; pokud

jde o základní záměry a principy, zůstává v obou případech Rada poštovního provozu podřízena směrnicím Administrativní rady;

- 1.14 zpracovávat návrhy, které budou předloženy ke schválení buď kongresu, nebo členským zemím podle článku 140; jestliže se tyto návrhy týkají otázek, které patří do její kompetence, je zapotřebí schválení Administrativní radou;
- 1.15 projednávat na žádost kterékoli členské země jakýkoli návrh, který tato členská země zašle Mezinárodnímu úřadu podle článku 139, připravit k němu připomínky a pověřit Mezinárodní úřad, aby tyto připomínky připojil k danému návrhu před tím, než jej předloží ke schválení členským zemím;
- 1.16 doporučovat, je-li to nutné a po případném schválení Administrativní radou a konzultaci se všemi členskými zeměmi, přijetí předpisu nebo nové praxe do doby, než o tom rozhodne kongres;
- 1.17 vypracovávat a předkládat členským zemím a **jejich** určeným provozovatelům formou doporučení(**nebo jako závazná ustanovení jestliže tak stanoví Akta Unie**) normy z oblasti technické, provozní i z dalších oblastí své působnosti, kde je nezbytný jednotný postup; v případě potřeby stejně tak přistupovat ke změnám norem, které již dříve stanovila;
- 1.18 stanovit rámec pro zřizování podpůrných orgánů financovaných uživateli a schvalovat jejich zřizování v souladu s ustanoveními článku 152;
- 1.19 každoročně přijímat a projednávat zprávy podpůrných orgánů financovaných uživateli;
- 1.20 přijímat svůj Jednací řád a jeho změny.**

Článek 114

Organizace zasedání Rady poštovního provozu

1. Na svém prvním zasedání, které svolává a zahajuje předseda kongresu, si Rada poštovního provozu zvolí mezi svými členy předsedu **čtyři místopředsedy**, a předsedy/**místopředsedy/spolupředsedy** komisí a stanoví svůj Jednací řád.**Předseda a místopředsedové jsou členské země z každé z pěti zeměpisných skupin Unie.**
2. **Rada poštovního provozu se schází dvakrát ročně, nebo výjimečně vícekrát v sídle Unie, v souladu s příslušnými postupy stanovenými v jejím Jednacím řádu.**
3. Předseda a **místopředsedové** a předsedové, **spolupředsedové** a místopředsedové komisí Rady poštovního provozu tvoří řídicí výbor. Tento výbor připravuje a řídí práce každého zasedání Rady poštovního provozu a plní všechny úkoly, které se mu Rada rozhodla svěřit, nebo jejichž potřeba vznikla v procesu strategického plánování.
4. Na základě strategie Unie přijaté kongresem a zejména jeho části, která se týká strategií stálých orgánů Unie, připraví Rada poštovního provozu na svém prvním zasedání po kongresu základní pracovní program zahrnující několik taktik směřujících k realizaci strategií. Tento základní program, zahrnující omezený počet projektů na aktuální témata obecného zájmu, je každoročně revidován v závislosti na nových skutečnostech a prioritách.
5. Předseda Poradního výboru zastupuje tento orgán na zasedáních Rady poštovního provozu, jestliže program zahrnuje otázky zajímavé Poradní výbor.

Článek 115

Pozorovatelé

1. Pozorovatelé
 - 1.1 Aby byla zajištěna potřebná návaznost mezi pracemi obou orgánů, může Administrativní rada určit zástupce k účasti na zasedáních Rady poštovního provozu jako pozorovatele.
 - 1.2 Členské země Unie, které nejsou členy Rady, jakož i pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105 se mohou účastnit plenárních zasedání a zasedání komisí Rady poštovního provozu bez práva hlasovat.
2. Zásady
 - 2.1 Z logistických důvodů může Rada poštovního provozu omezit počet zúčastněných pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.
 - 2.2 Pozorovatelům a pozorovatelům ad hoc může být na základě jejich žádosti umožněno spolupracovat na prováděných studiích při respektování podmínek, které může Rada stanovit, aby zajistila účinnost a efektivitu své práce. Jestliže je k tomu jejich znalosti nebo zkušenosti opravňují, mohou být vyzváni k předsednictví **stálých** pracovních skupin a **speciálních** týmů. Účast pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc je zajišťována bez dodatečných nákladů pro Unii.
 - 2.3 Za výjimečných okolností mohou být členové Poradního výboru a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části nebo může být omezeno jejich právo dostávat určité dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu.

Článek 116

Náhrada cestovních výloh

1. Výlohy na cestu a pobyt zástupců členských zemí účastnících se Rady poštovního provozu nesou tyto členské země. Nicméně **jeden** zástupce každé z členských zemí považovaných **zajednu z nejméně rozvinutých zemí** podle **seznamu** Organizace spojených národů má nárok, s výjimkou zasedání během kongresu, na úhradu ceny buď zpáteční letenky v ekonomické třídě, nebo zpáteční jízdenky 1. třídy po železnici, nebo na úhradu cestovních výloh jakýmkoli jiným dopravním prostředkem s podmínkou, že tato částka nebude vyšší než cena zpáteční letenky v ekonomické třídě.

Článek 117

Informace o činnosti Rady poštovního provozu

1. Po každém zasedání Rada poštovního provozu informuje členské země, jejich určené provozovatele, užší unie a členy Poradního výboru o své činnosti zejména zasláním souhrnné zprávy, jakož i svých rezolucí a rozhodnutí.
2. Rada poštovního provozu vypracovává pro Administrativní radu roční zprávu o své činnosti.

3. Rada poštovního provozu vypracovává pro kongres komplexní zprávu o své činnosti, která obsahuje zprávy o podpůrných orgánech financovaných uživateli uvedených v článku 152, a zasílá ji členským zemím, jejich určeným provozovatelům a členům Poradního výboru alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

Článek 117bis

Koordinační výbor stálých orgánů Unie

1. **Předseda Administrativní rady, předseda Rady poštovního provozu a generální ředitel Mezinárodního úřadu tvoří Koordinační výbor stálých orgánů Unie.**
2. **Koordinační výbor má následující kompetence a funkce:**
 - 2.1 **přispívat ke koordinaci prací stálých orgánů Unie;**
 - 2.2 **v případě potřeby se scházet s cílem diskutovat o důležitých otázkách týkajících se Unie a poštovní služby a poskytovat orgánům Unie posouzení těchto otázek;**
 - 2.3 **zajišťovat řádnou implementaci procesu strategického plánování tak, aby veškerá rozhodnutí týkající se činnosti Unie byly přijímána příslušnými orgány v souladu s jejich úkoly stanovenými v Aktech Unie.**
3. **Na základě svolání předsedou Administrativní rady se Koordinační výbor schází dvakrát ročně v sídle Unie. Datum a místo zasedání stanoví předseda Administrativní rady ve shodě s předsedou Rady poštovního provozu a generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.**

Oddíl 4

Poradní výbor

Článek 118

Role Poradního výboru

4. **Cílem Poradního výboru je zastupovat zájmy poštovního sektoru v celé jeho šíři a poskytovat rámec pro efektivní dialog mezi zainteresovanými stranami.**

Článek 119

Složení Poradního výboru

1. **Poradní výbor se skládá z:**
 - 1.1 **nevládních organizací zastupujících zákazníky, poskytovatelů doručovacích služeb, organizací pracovníků, dodavatelů zboží a služeb pro sektor poštovních služeb a obdobných**

organizací sdružujících jednotlivce a společnosti, které si přejí přispívat k naplnění poslání a cílů Unie;

- 1.1bis význačných osobností poštovního sektoru doporučených členskými zeměmi nebo orgány Unie včetně Poradního výboru;
- 1.1ter organizací občanské společnosti: regionálních poštovních organizací, nevládních mezinárodních poštovních organizací, standardizačních organizací, finančních a rozvojových organizací neuvedených v odstavci 1.1;
- 1.2 členů určených Administrativní radou vybraných mezi jejími členy;
- 1.3 členů určených Radou poštovního provozu vybraných mezi jejími členy.
- 1bis Jsou-li tyto organizace zaregistrovány, musejí být zaregistrovány v členské zemi Unie;
- 2. Náklady na činnost Poradního výboru se dělí mezi Unii a členy Výboru způsobem stanoveným Administrativní radou.
- 3. Členové Poradního výboru nedostávají žádnou náhradu nebo jinou kompenzaci.

Článek 120

Přistoupení k Poradnímu výboru

- 1. Kromě členů Poradního výboru určených Administrativní radou a Radou poštovního provozu je přistoupení k Poradnímu výboru stanoveno na základě procesu podání žádosti a jejího přijetí, stanoveného Administrativní radou a uskutečněného v souladu s článkem 107.1.30.
- 2. Každý člen Poradního výboru určí svého vlastního zástupce.

Článek 121

Kompetence Poradního výboru

- 1. Poradní výbor má následující kompetence:
 - 1.1 projednávat dokumenty a příslušné zprávy Administrativní rady a Rady poštovního provozu; za výjimečných okolností mohou být členové Poradního výboru a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části nebo může být omezeno jejich právo dostávat určité dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje; rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou; jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu; jestliže to považuje za nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu;
 - 1.2 vést studie o otázkách důležitých pro členy Poradního výboru a přispívat k těmto studiím;
 - 1.3 projednávat otázky týkající se sektoru poštovních služeb a předkládat zprávy k těmto otázkám;
 - 1.4 přispívat k činnosti Administrativní rady a Rady poštovního provozu, zejména předkládáním zpráv a doporučení a na žádost obou Rad vyjadřováním svého názoru;
 - 1.5 předkládat doporučení kongresu s výhradou schválení Administrativní radou a u otázek, které zajímají Radu poštovního provozu, prostřednictvím jejího posouzení a komentáře.

Článek 122

Organizace Poradního výboru

1. Poradní výbor se obnovuje po každém kongresu podle rámce stanoveného Administrativní radou. Předseda Administrativní rady předsedá organizačnímu zasedání Poradního výboru, v jehož průběhu se přistoupí k volbě jeho předsedy.
2. Poradní výbor určí svou vnitřní organizaci a stanoví svůj vlastní jednací řád se zřetelem na obecné zásady Unie a s výhradou schválení Administrativní radou po konzultaci s Radou poštovního provozu.
3. Poradní výbor se schází jednou ročně. Zasedání se zpravidla konají v sídle Unie v době zasedání Rady poštovního provozu. Datum a místo konání každého zasedání jsou stanoveny předsedou Poradního výboru po dohodě s předsedy Administrativní rady a Rady poštovního provozu a s generálním ředitelem Mezinárodního úřadu;

Článek 123

Zástupci Poradního výboru na kongresu, v Administrativní radě a v Radě poštovního provozu

1. Pro zajištění účinné spolupráce s orgány Unie může Poradní výbor určit zástupce k účasti na zasedáních kongresu, Administrativní rady a Rady poštovního provozu, jakož i jejich komisí v postavení pozorovatele bez hlasovacího práva.
2. Členové Poradního výboru jsou zváni na plenární zasedání a zasedání komisí Administrativní rady a Rady poštovního provozu v souladu s článkem 105. Mohou se rovněž zúčastnit prací **stálých pracovních skupin a speciálních týmů** podle ustanovení článků 109.2.2 a 115.2.2.
3. Předseda Administrativní rady a předseda Rady poštovního provozu zastupují tyto orgány na zasedáních Poradního výboru, jestliže jsou na programu jednání otázky zajímaví tyto orgány.

Článek 124

Pozorovatelé v Poradním výboru

1. Jiné členské země Unie, jakož i pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105 se mohou účastnit zasedání komisí Poradního výboru, bez práva hlasovat.
2. Z logistických důvodů může Poradní výbor omezit počet zúčastněných pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc. Může rovněž omezit jejich právo vystupovat v průběhu diskuse.
3. Za výjimečných okolností mohou být pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc vyloučeni ze zasedání nebo z jeho části. Rovněž může být omezeno jejich právo dostávat určité dokumenty, jestliže to důvěrnost tématu zasedání nebo dokumentu vyžaduje. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Jednotlivé případy se oznámí Administrativní radě a Radě poštovního provozu, jestliže se jedná o otázky zvláštního zájmu tohoto orgánu. Jestliže to považuje za

nezbytné, může Administrativní rada následně omezení prověřit, ve vhodných případech po poradě s Radou poštovního provozu.

Článek 125

Informace o činnosti Poradního výboru

1. Po každém zasedání Poradní výbor informuje Administrativní radu a Radu poštovního provozu o své činnosti mimo jiné zasláním souhrnné zprávy ze svých zasedání, jakož i svých doporučení a názorů předsedům těchto orgánů.
2. Poradní výbor předkládá Administrativní radě roční zprávu o své činnosti a jedno její vyhotovení zasílá Radě poštovního provozu. Tato zpráva je zahrnuta v dokumentaci Administrativní rady poskytované členským zemím Unie, jejich určeným provozovatelům a užším uniím v souladu s článkem 111.
3. Poradní výbor předkládá kongresu komplexní zprávu o své činnosti a zasílá ji členským zemím a jejich určeným provozovatelům alespoň dva měsíce před zahájením kongresu.

HLAVA II

Mezinárodní úřad

Oddíl 1

Volba a kompetence generálního ředitele a náměstka generálního ředitele

Článek 126

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele

1. Generální ředitel a náměstek generálního ředitele Mezinárodního úřadu jsou voleni kongresem na období mezi dvěma po sobě jdoucími kongresy; minimální doba jejich mandátu činí čtyři roky. Znovu zvoleni mohou být pouze jednou. Pokud nerozhodne kongres jinak, datum jejich nástupu do funkce je stanoven na 1. leden roku následujícího po kongresu.
2. Nejméně sedm měsíců před zahájením kongresu zašle generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí notu, v níž je vyzve, aby předložily případné kandidatury na funkce generálního ředitele a jeho náměstka, a zároveň jim sdělí, zda mají generální ředitel nebo náměstek generálního ředitele, kteří jsou ve funkci, zájem o případné obnovení svého mandátu. Kandidatury provázené životopisem musí Mezinárodní úřad obdržet alespoň dva měsíce před zahájením kongresu. Kandidáti musejí být státními příslušníky členských zemí, které jejich kandidaturu předkládají. Mezinárodní úřad zpracuje potřebnou dokumentaci pro kongres. Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele se koná tajným hlasováním, jako první se provádí volba do funkce generálního ředitele.

3. Uprázdnil-li se místo generálního ředitele, přebírá jeho funkce náměstek generálního ředitele až do konce mandátu generálního ředitele; může být zvolen na toto místo a je přijat z moci úřední jako kandidát za předpokladu, že jeho původní mandát jako náměstka generálního ředitele nebyl již jednou prodloužen předešlým kongresem a že ohlásí svůj zájem, aby byl považován za kandidáta na místo generálního ředitele.
4. Uprázdnil-li se současně místo generálního ředitele a náměstka generálního ředitele, zvolí Administrativní rada na podkladě kandidatur, které jí byly předloženy po vypsání konkurzu, náměstka generálního ředitele na období do příštího kongresu. Pro předkládání kandidatur se analogicky aplikuje ustanovení odstavce 2.
5. Uprázdnil-li se místo náměstka generálního ředitele, pověří Administrativní rada na návrh generálního ředitele jednoho z ředitelů hodnosti D 2 v Mezinárodním úřadě, aby až do příštího kongresu vykonával funkce náměstka generálního ředitele.

Článek 127

Kompetence generálního ředitele

Obis Generální ředitel je zákonným zástupcem Unie.

1. Generální ředitel organizuje, spravuje a řídí Mezinárodní úřad, jehož je zákonným představitelem.
2. Pokud jde o přiřazování pracovních míst, jmenování a povyšování:
 - 2.1 generální ředitel je oprávněn přiřazovat pracovní místa k hodnostem G 1 až D 2 a jmenovat a povyšovat zaměstnance do těchto hodností;
 - 2.2 při jmenování do hodností P 1 až D 2 musí brát v úvahu odbornou kvalifikaci kandidátů doporučených členskými zeměmi, jejichž jsou příslušníky, nebo ve kterých vykonávají svou odbornou činnost, s přihlédnutím ke spravedlivému zeměpisnému rozdělení podle světadílů a jazyků. Místa hodnosti D 2 musejí být v mezích možností obsazována kandidáty z různých regionů a z jiných regionů, než ze kterých pocházejí generální ředitel a náměstek generálního ředitele, přičemž se v prvé řadě dbá na zajištění výkonnosti Mezinárodního úřadu. V případě, kdy místo vyžaduje speciální kvalifikaci, může se generální ředitel obracet mimo;
 - 2.3 při jmenování nového zaměstnance přihlíží rovněž k tomu, že osoby zaujímající místa hodností D 2, D 1 a P 5 musejí být zpravidla příslušníky různých členských zemí Unie;
 - 2.4 stejný princip jako v odstavci 2.3 nemusí aplikovat při povyšování zaměstnance Mezinárodního úřadu do hodností D 2, D 1 a P 5;
 - 2.5 k požadavkům na spravedlivé zeměpisné a jazykové rozdělení při jmenování se přihlíží až po ocenění schopností;
 - 2.6 generální ředitel informuje jednou ročně Administrativní radu o jmenováních a povýšeních do hodností P 4 až D 2.
3. Generální ředitel má dále následující pravomoci:
 - 3.1 zajišťovat funkce depozitáře Akt Unie a prostředníka v procesu přistoupení a přijetí do Unie, stejně jako vystoupení z ní;
 - 3.2 oznamovat rozhodnutí přijatá kongresem vládám všech členských zemí;
 - 3.3 informovat všechny členské země a jejich určené provozovatele o Řádech vyhotovených nebo revidovaných Radou poštovního provozu;

- 3.4 připravovat návrh ročního rozpočtu Unie na nejnižší možné úrovni slučitelné s potřebami Unie a ve vhodné době ho předložit k posouzení Administrativní radě; po schválení Administrativní radou rozeslat rozpočet členským zemím Unie a plnit jej;
- 3.5 vykonávat specifické činnosti požadované orgány Unie a ty, které mu stanovují Akta;
- 3.6 přijímat opatření pro realizaci cílů určených orgány Unie v rámci stanovené politiky a disponibilních finančních prostředků;
- 3.7 předkládat připomínky a návrhy Administrativní radě nebo Radě poštovního provozu;
- 3.8 po skončení kongresu předložit Radě poštovního provozu návrhy týkající se změn Řádů vyplývající z rozhodnutí kongresu v souladu s Jednacím řádem Rady poštovního provozu;
- 3.9 připravovat pro Administrativní radu a na základě pokynů vydaných Radami návrh strategie Unie a návrh čtyřletého plánu činnosti SPU pro předložení kongresu;
- 3.10 vyhotovovat pro schválení Administrativní radou čtyřletou zprávu o výsledcích členských zemí, pokud jde o realizaci strategie Unie schválené předchozím kongresem, která bude předkládána následujícímu kongresu;
- 3.11 (zrušeno);**
- 3.12 sloužit jako prostředník ve vztazích mezi:
 - 3.12.1 SPU a užšími uniemi;
 - 3.12.2 SPU a Organizací spojených národů;
 - 3.12.3 SPU a mezinárodními organizacemi, na jejichž činnosti má Unie zájem;
 - 3.12.4 SPU a mezinárodními orgány, asociacemi nebo podniky, se kterými si orgány Unie přejí vést konzultace nebo se připojit k jejich pracím;
- 3.13 vykonávat funkci generálního sekretáře orgánů Unie a z tohoto titulu dbát se zřetelem na zvláštní ustanovení tohoto Řádu zejména na:
 - 3.13.1 přípravu a organizaci prací orgánů Unie;
 - 3.13.2 zpracování, výrobu a distribuci dokumentů, zpráv a zápisů;
 - 3.13.3 fungování sekretariátu během zasedání orgánů Unie;
- 3.14 být přítomen zasedání orgánů Unie a účastnit se jednání bez hlasovacího práva, s možností dát se zastupovat.

Článek 128

Kompetence náměstka generálního ředitele

- 1. Náměstek generálního ředitele pomáhá generálnímu řediteli a je mu odpovědný.
- 2. Při nepřítomnosti nebo zaneprázdnění generálního ředitele vykonává jeho pravomoci náměstek generálního ředitele. Stejně je tomu v případě uprázdnění místa generálního ředitele uvedeném v článku 126.3.

Oddíl 2

Sekretariát orgánů Unie a Poradního výboru

Článek 129

Obecné údaje

1. Sekretariát orgánů Unie a Poradního výboru je zajišťován Mezinárodním úřadem a odpovídá za něj generální ředitel.

Článek 130

Příprava a distribuce dokumentů orgánů Unie

1. Mezinárodní úřad připravuje a zveřejňuje na webových stránkách **Unie** všechny dokumenty vydané v jazykových verzích specifikovaných v článku 155, **v souladu s Jednacími řády Administrativní rady a Rady poštovního provozu.** Mezinárodní úřad rovněž oznamuje, **zejména představitelům členských zemí,** zveřejnění nového elektronického dokumentu na webových stránkách **Unie** pomocí účinného systému určeného k tomuto účelu.
2. Kromě toho Mezinárodní úřad distribuuje ve fyzické podobě publikace Unie, jako jsou oběžníky Mezinárodního úřadu a analytické zprávy Administrativní rady a Rady poštovního provozu, pouze na žádost členské země.

Článek 131

Seznam členských zemí (Ústava čl. 2)

1. Mezinárodní úřad sestavuje a udržuje v aktuálním stavu seznam členských zemí Unie, v němž je u každé země uvedena její příspěvková třída, zeměpisná skupina a její situace ve vztahu k Aktům Unie.

Článek 132

Informace. Dobrozdání. Žádosti o vysvětlení a změnu Akt. Ankety. Zprostředkování při vyrovnávání účtů

(Ústava čl. 20, Generální řád čl. 139, 140, 143)

1. Mezinárodní úřad je trvale k dispozici Administrativní radě, Radě poštovního provozu a členským zemím a jejich určeným provozovatelům, aby jim poskytoval všechny potřebné informace ke služebním otázkám.
2. Zejména je pověřen, aby shromažďoval, koordinoval, zveřejňoval a distribuoval informace všeho druhu, které zajímají obor mezinárodního poštovníctví; aby na žádost zúčastněných stran podával dobrozdání o sporných otázkách; aby reagoval na žádosti o vysvětlení a změnu Akt Unie a obecně aby prováděl studie a redakční nebo dokumentační práce, jež mu uvedená Akta ukládají nebo které mu byly svěřeny v zájmu Unie.
3. Na žádost členských zemí a jejich určených provozovatelů rovněž provádí ankety, jejichž cílem je zjistit názor ostatních členských zemí a jejich určených provozovatelů na určitou otázku. Výsledek ankety nemá povahu hlasování a není formálně závazný.
4. Může působit jako zúčtovací místo při vyrovnávání účtů všeho druhu týkajících se poštovních služeb.

5. Mezinárodní úřad zajistí důvěrnost a bezpečnost obchodních údajů poskytnutých členskými zeměmi a/nebo jejich určenými provozovateli pro vykonávání jeho úkolů vyplývajících z Akt nebo rozhodnutí Unie.

Článek 133

Technická spolupráce (Ústava čl. 1)

1. Mezinárodní úřad je pověřen, aby v rámci mezinárodní technické spolupráce rozvíjel poštovní technickou pomoc ve všech jejích formách.

Článek 134

Tiskopisy dodávané Mezinárodním úřadem (Ústava čl. 20)

1. Mezinárodní úřad je pověřen, aby zařídil výrobu mezinárodních odpovědek a zásoboval jimi za výrobní cenu členské země nebo jejich určené provozovatele, kteří o to požádají.

Článek 135

Akta užších unií a zvláštní ujednání (Ústava čl. 8)

1. Sekretariáty užších unií nebo, neexistují-li, jedna ze smluvních stran, zasílají Mezinárodnímu úřadu dvě vyhotovení Akt těchto unií a zvláštních ujednání uzavřených podle ustanovení článku 8 Ústavy.
2. Mezinárodní úřad dohlíží na to, aby Akta užších unií a zvláštní ujednání nestanovovala méně výhodné podmínky pro veřejnost, než jaké jsou obsaženy v Aktech Unie. Oznamuje Administrativní radě každou nepravdivost zjištěnou na základě tohoto ustanovení.
3. Mezinárodní úřad informuje členské země a jejich určené provozovatele o existenci výše uvedených užších unií a zvláštních ujednání.

Článek 136

Časopis Unie

1. Mezinárodní úřad vydává s pomocí dokumentů dávaných mu k dispozici časopis v jazyce anglickém, arabském, čínském, francouzském, německém, ruském a španělském.

Článek 137

Výroční zpráva o činnosti Unie (Ústava čl. 20, Generální řád čl. 107.1.24)

1. Mezinárodní úřad vypracovává výroční zprávu o činnosti Unie, která je po schválení řídicím výborem Administrativní rady zasílána členským zemím a jejich určeným provozovatelům, užším uniím a Organizaci spojených národů.

HLAVA III

Předkládání, projednávání návrhů, oznamování přijatých rozhodnutí a nabytí účinnosti Řádů a dalších přijatých rozhodnutí

Článek 138

Postup při předkládání návrhů kongresu (Ústava čl. 29)

1. Pro předkládání návrhů všeho druhu členskými zeměmi kongresu platí, s výhradou výjimek uvedených v odstavcích 2 a 5, následující postup:
 - 1.1 přijaty jsou návrhy, které dojdou Mezinárodnímu úřadu alespoň šest měsíců před stanoveným datem kongresu;
 - 1.2 žádný návrh redakční povahy se nepřijme v období šesti měsíců před stanoveným datem kongresu;
 - 1.3 návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi šesti a čtyřmi měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň dvěma členskými zeměmi;
 - 1.4 návrhy na věcné změny, které dojdou Mezinárodnímu úřadu v období mezi čtyřmi a dvěma měsíci před stanoveným datem kongresu, se přijmou jen tehdy, jsou-li podporovány alespoň osmi členskými zeměmi; později došlé návrhy se již nepřijmou;
 - 1.5 podpůrná prohlášení musí dojít Mezinárodnímu úřadu ve stejné lhůtě jako návrhy, jichž se týkají.
2. Návrhy týkající se Ústavy nebo Generálního řádu musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejpozději šest měsíců před zahájením kongresu; návrhy, které dojdou později, avšak před zahájením kongresu, mohou být vzaty v úvahu jen tehdy, jestliže o tom kongres rozhodne dvoutřetinovou většinou členských zemí zastoupených na kongresu a jsou-li dodrženy podmínky stanovené v odstavci 1.
3. Každý návrh musí mít v zásadě jen jeden cíl a obsahovat jen změny odůvodnitelné tímto cílem. Rovněž každý návrh, který může přinést značné výdaje pro Unii, musí být doplněn o jeho finanční dopad připravený autorskou členskou zemí v konzultaci s Mezinárodním úřadem tak, aby bylo možno stanovit nezbytné finanční zdroje na jeho realizaci.
4. Návrhy redakční povahy opatří členská země, které je předkládají, v záhlaví poznámkou „Návrh redakční povahy“ a Mezinárodní úřad je uveřejní pod číslem, za nímž následuje písmeno „R“. Návrhy, které nemají toto označení, ale podle názoru Mezinárodního úřadu se týkají jen redakční úpravy, se uveřejní s vhodnou poznámkou; Mezinárodní úřad sestaví seznam těchto návrhů pro potřebu kongresu.
5. Postup předepsaný v odstavcích 1 a 4 se nevztahuje na návrhy týkající se Jednacího řádu kongresů, **ani na návrhy přeložené Administrativní radou nebo Radou poštovního provozu.**

Článek 138bis

Postup při změnách návrhů předložených podle článku 138

1. Změny již učiněných návrhů, s výjimkou návrhů předložených Administrativní radou nebo Radou poštovního provozu, mohou být nadále předkládány Mezinárodnímu úřadu v souladu s ustanoveními Jednacího řádu kongresů.
2. Změny návrhů předložených Administrativní Radou nebo Radou poštovního provozu musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Po této lhůtě mohou členské země předložit své pozměňovací návrhy na zasedání kongresu.

Článek 139

Postup při předkládání návrhů na změnu Úmluvy a ujednání mezi dvěma kongresy

1. Aby byl vzat v úvahu, musí být každý návrh k Úmluvě nebo k ujednáním podáváný některou členskou zemí mezi dvěma kongresy podporován alespoň dvěma dalšími členskými zeměmi. Tyto návrhy se nevyřizují, neobdrží-li k nim Mezinárodní úřad zároveň potřebná podpůrná prohlášení.
2. Tyto návrhy se zasílají ostatním členským zemím prostřednictvím Mezinárodního úřadu.

Článek 140

Projednávání návrhů na změnu Úmluvy a ujednání mezi dvěma kongresy

1. Pro každý návrh týkající se Úmluvy, ujednání a jejich závěrečných protokolů platí následující postup: jestliže členská země zašle návrh Mezinárodnímu úřadu, zašle jej tento všem členským zemím k přezkoumání. Ty mají lhůtu **čtyřicet pět dní** k přezkoumání návrhu a případnému zaslání svých připomínek Mezinárodnímu úřadu. Pozměňovací návrhy nejsou přípustné. Po uplynutí této **čtyřicetipětidenní** lhůty Mezinárodní úřad zašle členským zemím všechny připomínky, které dostal, a vyzve každou členskou zemi, která má hlasovací právo, k hlasování pro nebo proti návrhu. U těch členských zemí, které ve lhůtě **čtyřiceti pěti dnů** neoznámily své rozhodnutí, se má za to, že se zdržely hlasování. Uvedené lhůty se počítají od data oběžníků Mezinárodního úřadu.
2. Týká-li se návrh některého ujednání nebo jeho závěrečného protokolu, mohou se postupu podle odstavce 1 zúčastnit jen členské země, které jsou účastníky daného ujednání.

Článek 141

Postup při předkládání návrhů týkajících se přípravy nových Řádů Radě poštovního provozu s ohledem na rozhodnutí přijatá kongresem

1. Řády Světové poštovní úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách vypracovává Rada poštovního provozu s přihlédnutím k rozhodnutím přijatým kongresem.
2. Návrhy, které jsou důsledkem navrhovaných změn Úmluvy nebo Ujednání o poštovních peněžních službách, se Mezinárodnímu úřadu předkládají současně s návrhy pro kongres, ke kterým se vztahují. Mohou být předloženy jedinou členskou zemí bez podpory dalších

členských zemí. Takové návrhy musejí být zaslány všem členským zemím nejpozději jeden měsíc před kongresem.

3. Jiné návrhy týkající se Řádů, které mají být posouzeny Radou poštovního provozu při přípravě nových Řádů ve lhůtě šesti měsíců po kongresu, musejí být zaslány Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před kongresem.
4. Návrhy týkající se změn Řádů v důsledku rozhodnutí kongresu, předkládané členskými zeměmi, musejí dojít Mezinárodnímu úřadu nejpozději dva měsíce před zahájením Rady poštovního provozu. Tyto návrhy musejí být zaslány všem členským zemím a jejich určeným provozovatelům nejpozději jeden měsíc před zahájením Rady poštovního provozu.

Článek 142

Změna Řádů Radou poštovního provozu

1. Návrhy na změnu Řádů projednává Rada poštovního provozu.
2. Pro předložení jakéhokoli návrhu na změnu Řádů se vyžaduje podpora alespoň jedné členské země.
3. (Zrušeno.)

Článek 143

Oznamování rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy (Ústava čl. 29, Generální řád čl. 139, 140, 142)

1. Změny v Úmluvě, ujednáních a závěrečných protokolech k těmto Aktům se potvrzují oznámením generálního ředitele Mezinárodního úřadu vládám členských zemí.
2. Změny provedené Radou poštovního provozu v Řádech a jejich závěrečných protokolech jsou členským zemím a jejich určeným provozovatelům oznamovány Mezinárodním úřadem. Totéž platí pro výklady uvedené v článku 38.3.2 Úmluvy a pro příslušná ustanovení ujednání.

Článek 144

Nabytí účinnosti Řádů a dalších rozhodnutí přijatých mezi dvěma kongresy

1. Řády nabývají účinnosti stejným dnem a mají stejnou dobu platnosti jako Akta příslušného kongresu.
2. S výhradou ustanovení odstavce 1 nabývají rozhodnutí o změnách Akt Unie přijatá mezi dvěma kongresy účinnosti nejdříve tři měsíce po jejich oznámení. **Tato požadovaná lhůta se nicméně nevztahuje na změny Řádu přijaté po vyhotovení nového Řádu, avšak ještě před nabytím jeho účinnosti podle odstavce 1.**

HLAVA IV

Finance

Článek 145

Stanovení výdajů Unie (Ústava čl. 21)

1. S výhradou ustanovení odstavců 2 až 6 nesmějí roční výdaje na činnost orgánů Unie v letech 2017–2020 překročit 37 235 000 švýcarských franků. V případě, že by kongres plánovaný na r. 2020 byl odložen, tyto stropy by se vztahovaly rovněž na období následující po r. 2020.
2. Náklady na zasedání příštího kongresu (přemístění sekretariátu, dopravní náklady, náklady na technické vybavení pro simultánní tlumočení, náklady na pořizování dokumentů během kongresu apod.) nesmějí překročit limit 2 900 000 švýcarských franků.
3. Administrativní rada je oprávněna překročit limity stanovené v odstavcích 1 a 2, musí-li přihlídnout ke zvýšením platových stupnic, penzijních příspěvků nebo přídavků, včetně funkčních přídavků, schváleným Organizací spojených národů pro její zaměstnance v Ženevě.
4. Administrativní rada je rovněž oprávněna upravovat každoročně částku nákladů jiných než personálních v závislosti na švýcarském indexu spotřebitelských cen.
5. Odchyldkou od ustanovení odstavce 1 může Administrativní rada, nebo v případě krajní naléhavosti generální ředitel, dát souhlas k překročení stanovených limitů za účelem provedení důležitých a nepředvídaných oprav budovy Mezinárodního úřadu, nejvýše však o 125 000 švýcarských franků ročně.
6. Ukáží-li se částky uvedené v odstavcích 1 a 2 nedostatečnými pro zajištění hladkého chodu Unie, mohou být tyto limity překročeny pouze se souhlasem většiny členských zemí Unie. Každá konzultace musí obsahovat podrobný rozbor skutečností ospravedlňujících takovou žádost.

Článek 146

Úhrada příspěvků členských zemí

1. Země, které přistoupí k Unii nebo jsou přijaty za členy Unie, jakož i země, které z Unie vystoupí, musejí zaplatit svůj příspěvek za celý rok, v jehož průběhu nabylo jejich přijetí nebo vystoupení účinnosti.
2. Členské země platí své příspěvky na roční náklady Unie předem na podkladě rozpočtu stanoveného Administrativní radou. Tyto příspěvky musejí být zaplacený nejpozději první den finančního období, jehož se rozpočet týká. Po tomto termínu se z dlužných částek počítají úroky ve prospěch Unie, a to 5 % ročně počínaje čtvrtým měsícem.
3. Jestliže jsou nedoplatky povinných příspěvků bez úroků dlužné Unii členskou zemí rovny nebo vyšší než částka příspěvků této země za předchozí dvě finanční období, může tato členská země nenávratně postoupit Unii své celé pohledávky vůči jiným členským zemím nebo jejich část způsoby stanovenými Administrativní radou. Podmínky postoupení

pohledávek musejí být stanoveny společnou dohodou mezi členskou zemí, jejími dlužníky/věřiteli a Unií.

4. Členské země, které z právních nebo jiných důvodů nemohou provést takové postoupení, musejí uzavřít plán splácení svých nevyrovnaných účtů.
5. Kromě výjimečných případů nesmí vyrovnání nedoplatků povinných příspěvků trvat více než deset let.
6. Administrativní rada může ve výjimečných případech osvobodit členskou zemi od všech nebo od části dlužných úroků, jestliže tato země plně vyrovnala své nezaplacené dluhy.
7. V rámci plánu splácení svých nevyrovnaných účtů schváleného Administrativní radou může být členská země rovněž osvobozena od všech nebo části akumulovaných nebo nabíhajících úroků; takové osvobození je však podřízeno úplnému a přesnému dodržování plánu splácení v dohodnuté lhůtě maximálně deseti let.
8. Ustanovení uvedená v odstavcích 3 až 7 se analogicky aplikují na náklady na překlady fakturované Mezinárodním úřadem členským zemím náležejícím do jazykových skupin.
9. Mezinárodní úřad zasílá faktury členským zemím nejméně tři měsíce před jejich splatností. Originální faktury se zasílají na správnou adresu sdělenou příslušnou členskou zemí. Elektronické kopie faktur se zašlou prostřednictvím elektronické pošty jakožto předběžné upozornění nebo varování.
10. Kromě toho Mezinárodní úřad poskytne členským zemím jasné informace pokaždé, když některou fakturu zatíží úroky z prodlení, což členským zemím umožní snadno ověřit, které faktury se úroky týkají.

Článek 147

Nedostatek finančních prostředků

1. V rámci Unie je zřízen rezervní fond s cílem čelit nedostatku finančních prostředků. Jeho výše je stanovena Administrativní radou. Tento fond je dotován v první řadě rozpočtovými přebytky. Může rovněž sloužit k vyrovnání rozpočtu nebo ke snížení výše příspěvků členských zemí.
2. Při přechodném nedostatku finančních prostředků Unie poskytne vláda Švýcarské konfederace Unii krátkodobě potřebné zálohy za podmínky, které budou sjednány společnou dohodou.

Článek 148

Dohled nad vedením účtů a účetnictví

1. Vláda Švýcarské konfederace dohlíží bezplatně na vedení účtů a účetnictví Mezinárodního úřadu v rámci úvěrových limitů stanovených kongresem.

Článek 149

Automatické sankce

1. Každá členská země, která nemůže provést postoupení uvedené v článku 146.3 a která nepřijme plán splácení navržený Mezinárodním úřadem podle článku 146.4, nebo tento plán nedodržuje, automaticky ztrácí své hlasovací právo na kongresu a na zasedáních Administrativní rady a Rady poštovního provozu a není nadále volitelná do těchto dvou rad.
2. Automatické sankce se ruší z moci úřední s okamžitou účinností, jakmile příslušná členská země plně vyrovná své nedoplatky povinných příspěvků dlužných Unii včetně úroků nebo jestliže se s Unií dohodne, že se podřídí plánu splácení svých nevyrovnaných účtů.

Článek 150

Příspěvkové třídy (Ústava čl. 21, Generální řád čl. 131, 145, 146, 147 a 148)

1. Členské země přispívají na krytí výdajů Unie podle příspěvkové třídy, do které patří. Tyto třídy jsou:

třída	50 jednotek;
třída	47 jednotek;
třída	45 jednotek;
třída	43 jednotek;
třída	40 jednotek;
třída	37 jednotek;
třída	35 jednotek;
třída	33 jednotek;
třída	30 jednotek;
třída	27 jednotek;
třída	25 jednotek;
třída	23 jednotek;
třída	20 jednotek;
třída	17 jednotek;
třída	15 jednotek;
třída	13 jednotek;
třída	10 jednotek;
třída	7 jednotek;
třída	5 jednotek;
třída	3 jednotky;
třída	1 jednotka;
třída	0,5 jednotky vyhrazená pro nejméně rozvinuté země vyjmenované Organizací spojených národů a pro jiné země určené Administrativní radou;
třída	0,1 jednotky, vyhrazená pro země uznané Organizací spojených národů jako malé ostrovní rozvojové státy, jejichž populace je nižší než 200 000 obyvatel (podle posledních statistických informací publikovaných příslušným úřadem Organizace spojených národů).

2. Mimo příspěvkové třídy uvedené v odstavci 1 může každá členská země podle své volby platit vyšší počet příspěvkových jednotek, než je příspěvková třída, do které náleží, v průběhu období, které je minimálně ekvivalentem období mezi dvěma kongresy. Tato změna je oznámena nejpozději v průběhu kongresu. Na konci období mezi dvěma kongresy se členská země automaticky vrátí ke svému původnímu počtu příspěvkových jednotek, pakliže se nerozhodne pokračovat v placení vyššího počtu příspěvkových jednotek. Placení dodatečných příspěvků odpovídajícím způsobem zvyšuje výdaje.
3. Členské země jsou zařazeny do jedné z výše uvedených příspěvkových tříd při svém přistoupení nebo přijetí do Unie podle postupu uvedeného v článku 21.4 Ústavy.
4. Členské země se mohou později zařadit do nižší příspěvkové třídy pod podmínkou, že žádost o změnu bude zaslána Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Kongres vydává k těmto žádostem o změnu příspěvkové třídy nezávazné stanovisko. Členská země není stanoviskem kongresu vázána. Konečné rozhodnutí členské země se zašle sekretariátu Mezinárodního úřadu před koncem kongresu. Tato žádost o změnu vstupuje v platnost dnem, kdy nabývají účinnosti finanční opatření přijatá kongresem. Členské země, které neoznámily své přání změnit příspěvkovou třídu v předepsaných lhůtách, jsou ponechány v příspěvkové třídě, do níž dosud patřily.
5. Členské země nemohou požadovat snížení příspěvkové třídy o více než jeden stupeň najednou.
6. Za mimořádných okolností, jako jsou přírodní katastrofy vyžadující si programy mezinárodní pomoci, může však na žádost členské země Administrativní rada dát souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy o jeden stupeň jedenkrát mezi dvěma kongresy, jestliže tato země prokáže, že nemůže nadále platit svůj příspěvek podle původně vybrané třídy. Za stejných okolností může Administrativní rada dát rovněž souhlas k dočasné změně příspěvkové třídy členských zemí, které nepatří do kategorie nejméně vyspělých zemí a jsou již zařazeny ve třídě s 1 jednotkou, na třídu s 0,5 jednotky.
7. Dočasná změna příspěvkové třídy podle odstavce 6 může být Administrativní radou povolena na období nejvýše dvou let nebo do příštího kongresu, jestliže se koná před koncem tohoto období. Po uplynutí stanoveného období je příslušná země automaticky zařazena do své původní třídy.
8. Odchylnou od odstavců 4 a 5 neplatí pro přeřazení do vyšší třídy žádné omezení.

Článek 151

Placení za dodávky od Mezinárodního úřadu (Generální řád čl. 134)

1. Dodávky, které zasílá členským zemím a jejich určeným provozovatelům za úplatu Mezinárodní úřad, musejí být zaplacený v nejkratší možné lhůtě a nejpozději do šesti měsíců od prvního dne měsíce následujícího po měsíci, kdy Mezinárodní úřad zaslal účet. Po uplynutí této lhůty se dlužné částky úrokují 5 % ročně ve prospěch Unie ode dne, kdy prošla uvedená lhůta.

Článek 152

Organizování podpůrných orgánů financovaných uživateli

1. S výhradou schválení Administrativní radou může Rada poštovního provozu zřizovat určitý počet podpůrných orgánů financovaných uživateli na základě dobrovolnosti, aby organizovaly provozní, obchodní, technické a ekonomické aktivity, které spadají do jejich kompetencí podle článku 18 Ústavy, ale nemohou být financovány z řádného rozpočtu.
2. Po vytvoření takového orgánu spadajícího pod Radu poštovního provozu tato Rada rozhodne o základním rámci pro **jednací řád** orgánu, přičemž řádně zváží základní pravidla a principy, kterými se Světová poštovní unie jakožto mezivládní organizace řídí, a předloží jej ke schválení Administrativní radě. Základní rámec obsahuje následující prvky:
 - 2.1 mandát;
 - 2.2 složení, včetně kategorií členů orgánu;
 - 2.3 rozhodovací pravidla, včetně vnitřní struktury a vztahů orgánu s ostatními orgány **Unie**;
 - 2.4 zásady hlasování a zastupování;
 - 2.5 financování (příspěvky, poplatky spojené s užíváním atd.);
 - 2.6 složení sekretariátu a řídicí struktura.
3. Každý podpůrný orgán financovaný uživateli organizuje svoji činnost nezávisle v mezích základního rámce určeného Radou poštovního provozu a schváleného Administrativní radou a zpracovává výroční zprávu o své činnosti, kterou předkládá ke **zvážení** Radě poštovního provozu.
4. Administrativní rada stanoví pravidla týkající se výdajů na podporu, kterými by měly podpůrné orgány financované uživateli přispívat do řádného rozpočtu. Tato pravidla zveřejní ve finančním řádu Unie.
5. Generální ředitel Mezinárodního úřadu spravuje sekretariát podpůrných orgánů financovaných uživateli v souladu s **příslušnými ustanoveními personálního statutua předpisů**, jež se vztahují na zaměstnance nabírané pro tyto orgány. Sekretariát podpůrných orgánů tvoří nedílnou součást Mezinárodního úřadu.
6. Informace týkající se podpůrných orgánů financovaných uživateli zřízených v souladu s tímto článkem se po jejich vytvoření dají na vědomí kongresu.

HLAVA V

Rozhodčí řízení

Článek 153

Postup při rozhodčím řízení (Ústava čl. 32)

1. V případě sporu mezi členskými zeměmi, který má být řešen rozhodčím řízením, musí každá členská země druhou stranu písemně seznámit s předmětem sporu a informovat ji o svém rozhodnutí zahájit rozhodčí řízení prostřednictvím oznámení o zahájení rozhodčího řízení.
2. Jestliže se spor týká otázek provozní nebo technické povahy, každá členská země může požádat svého určeného provozovatele, aby jednal v souladu s dále stanoveným postupem,

a delegovat tuto pravomoc na svého provozovatele. Dotčená členská země je informována o průběhu a výsledcích řízení. Příslušné členské země nebo určení provozovatelé jsou dále označovány jako „účastníci rozhodčího řízení“.

3. Účastníci rozhodčího řízení určí buď jednoho, nebo tři rozhodčí.
4. Jestliže si účastníci rozhodčího řízení zvolí možnost určit tři rozhodčí, každá strana si v souladu s ustanoveními odstavce 2 vybere některou členskou zemi nebo určeného provozovatele, kteří nemají ve sporu přímý zájem, aby působili jako rozhodčí. Tvoří-li strany ve sporu společně několik členských zemí a/nebo určených provozovatelů, pokládají se pro účely těchto ustanovení za jedinou stranu.
5. Dohodnou-li se účastníci na určení třech rozhodčích, je třetí rozhodčí určen společnou dohodou mezi účastníky a nemusí nutně pocházet z některé členské země nebo určeného provozovatele.
6. Jestliže jde o spor týkající se některého z ujednání, mohou být za rozhodčí určeny jen ty členské země, které jsou účastníky daného ujednání.
7. Účastníci rozhodčího řízení se mohou společně dohodnout, že určí jediného rozhodčího, který nemusí nutně pocházet z některé členské země nebo určeného provozovatele.
8. Jestliže jeden z účastníků rozhodčího řízení (nebo oba) ve lhůtě tří měsíců od data oznámení o zahájení rozhodčího řízení neurčí rozhodčího nebo rozhodčí, vyzve Mezinárodní úřad, je-li o to požádán, členskou zemi, která je v prodlení, aby určila rozhodčího, nebo jej z moci úřední určí sám. Mezinárodní úřad nezasahuje do jednání, ledaže by ho o to oba účastníci společně požádali.
9. Účastníci rozhodčího řízení mohou společnou dohodou urovnat spor kdykoli před vynesením rozhodnutí rozhodčím nebo rozhodčími. Případné odstoupení musí být oznámeno písemně Mezinárodnímu úřadu do deseti dnů poté, co účastníci dospěli k této dohodě. Jestliže se účastníci dohodli odstoupit od rozhodčího řízení, rozhodčí ztrácejí pravomoc rozhodovat v této věci.
10. Rozhodčí jsou povinni rozhodnout spor na základě fakt a důkazů, které mají k dispozici. Veškeré informace týkající se sporu musejí být předány oběma stranám a rozhodčímu nebo rozhodčím.
11. Rozhodnutí rozhodčího nebo rozhodčích se přijímá většinou hlasů a oznámí se Mezinárodnímu úřadu a účastníkům do šesti měsíců od data zaslání oznámení o zahájení rozhodčího řízení.
12. Rozhodčí řízení je důvěrné a Mezinárodnímu úřadu se do deseti dnů od vydání rozhodnutí účastníkům sdělí písemně pouze krátký popis sporu a rozhodnutí.
13. Rozhodnutí rozhodčího nebo rozhodčích je konečné, pro účastníky závazné a nelze se proti němu odvolat.
14. Účastníci rozhodčího řízení provedou rozhodnutí rozhodčího nebo rozhodčích neprodleně. Jestliže je pravomoc zahájit rozhodovací řízení a podvolit se mu delegována členskou zemí na jejího určeného provozovatele, členská země je odpovědná za zajištění, že určený provozovatel provede rozhodnutí rozhodčího nebo rozhodčích.

HLAVA VI

Používání jazyků v Unii

Článek 154

Pracovní jazyky Mezinárodního úřadu

1. Pracovními jazyky Mezinárodního úřadu jsou jazyk francouzský a anglický.

Článek 155

Jazyky používané pro dokumentaci, pro ústní jednání a pro služební korespondenci

1. V dokumentaci vydávané Unií se používají jazyky francouzský, anglický, arabský a španělský. Používají se rovněž jazyky čínský, německý, portugalský a ruský s podmínkou, že produkce v těchto jazycích je omezena na nejdůležitější základní dokumentaci. Jiné jazyky se mohou rovněž použít pod podmínkou, že členské země, které o ně žádají, nesou všechny náklady.
2. Členská země nebo členské země požadující používání jiného jazyka než úředního tvoří jazykovou skupinu.
3. Dokumentace je vydávána Mezinárodním úřadem v úředním jazyce a v jazycích řádně ustavených jazykových skupin buď přímo, nebo prostřednictvím oblastních kanceláří těchto skupin, způsobem sjednaným s Mezinárodním úřadem. Vydávání v jiných jazycích se provádí analogicky.
4. Dokumentace vydávaná přímo Mezinárodním úřadem je distribuována pokud možno současně v různých požadovaných jazycích.
5. Korespondence mezi členskými zeměmi nebo jejich určenými provozovateli a Mezinárodním úřadem a mezi tímto úřadem a třetími osobami se může vyměňovat ve všech jazycích, pro něž má Mezinárodní úřad překladatelskou službu.
6. Náklady na překlad do jakéhokoli jazyka včetně nákladů, které vyplývají z aplikace ustanovení odstavce 5, nese jazyková skupina, která o tento jazyk požádala. Členské země, které používají úřední jazyk, hradí za překlad neoficiálních dokumentů paušální příspěvek, jehož výše na příspěvkovou jednotku se rovná částce, kterou platí členské země používající druhý pracovní jazyk Mezinárodního úřadu. Všechny ostatní náklady spojené s dodáváním dokumentů nese Unie. Limit nákladů, které má uhradit Unie na produkci dokumentů v čínštině, němčině, portugalštině a ruštině, je stanoven rezolucí kongresu.
7. Náklady, které má hradit jazyková skupina, se rozdělují mezi členy této skupiny úměrně k jejich členským příspěvkům na výdaje Unie. Tyto náklady mohou být rozděleny mezi členy jazykové skupiny podle jiného rozdělovacího klíče za podmínky, že se zúčastněné členské země na tom dohodnou a oznámí své rozhodnutí Mezinárodnímu úřadu prostřednictvím mluvčího skupiny.
8. Mezinárodní úřad vyhoví ve lhůtě, která nesmí překročit dva roky, jakékoli žádosti členské země o změnu ve výběru jazyka.

9. Pro ústní jednání na zasedáních orgánů Unie se povolují jazyky francouzský, anglický, španělský, ruský a arabský pomocí tlumočnického systému – s elektronickým zařízením nebo bez něj, jejichž volba je ponechána na uvážení organizátorů zasedání po konzultaci s generálním ředitelem Mezinárodního úřadu a zúčastněnými členskými zeměmi.
10. Pro ústní jednání a zasedání uvedená v odstavci 9 se povolují i jiné jazyky.
11. Delegace, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do jednoho z jazyků uvedených v odstavci 9 buď pomocí systému uvedeného v témže odstavci, pokud je možno provést potřebné technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.
12. Náklady na tlumočnickou službu se rozdělují mezi členské země, které používají stejný jazyk, úměrně k jejich členským příspěvkům na výdaje Unie. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení však nese Unie.
13. Členské země a/nebo jejich určení provozovatelé se mohou dohodnout na jazyku, který má být používán pro služební korespondenci v jejich vzájemných stycích. Není-li taková dohoda, používá se jazyk francouzský.

HLAVA VII

Závěrečná ustanovení

Článek 156

Podmínky schvalování návrhů týkajících se Generálního řádu

1. Návrhy předložené kongresu a vztahující se k tomuto Generálnímu řádu nabudou účinnosti po schválení většinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících právo hlasovat. Při hlasování musejí být přítomny nejméně dvě třetiny členských zemí, které mají právo hlasovat.

Článek 157

Návrhy týkající se dohod s Organizací spojených národů (Ústava čl. 9)

1. Podmínky schvalování uvedené v článku 156 platí rovněž pro návrhy na změny dohod sjednaných mezi Světovou poštovní unií a Organizací spojených národů, pokud tyto dohody samy neurčují podmínky pro změny svých ustanovení.

Článek 158

Změna, nabytí účinnosti a doba platnosti Generálního řádu

Změny přijaté kongresem jsou obsahem dodatkového protokolu a s výhradou opačného rozhodnutí kongresu nabývají účinnosti ve stejnou dobu jako Akta přijatá tímto kongresem.

Tento Generální řád nabude účinnosti dnem 1. ledna 2014 a zůstane v platnosti po neurčitou dobu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tento Generální řád v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeden jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Dohá dne 11. října 2012

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Obsah

Článek 1	4
Všeobecná ustanovení	
Článek 2	4
Delegace	
Článek 3	4
Plné moci delegátů	
Článek 4	5
Zasedací pořádek	
Článek 5	5
Pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc	
Článek 6	7
Předsednictví a místopředsednictví kongresu a komisí	
Článek 7	7
Předsednictvo kongresu	
Článek 8	7
Členové komisí	
Článek 9	7
Pracovní skupiny	
Článek 10	8
Sekretariát kongresu a komisí	
Článek 11	8
Jednací jazyky	
Článek 12	9
Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu	
Článek 13	9
Návrhy	
Článek 14	10
Projednávání návrhů na kongresu a v komisích	
Článek 15	10
Diskuse	
Článek 16	11
Pořádkové návrhy a procedurální návrhy	
Článek 17	12
Kvorum	

Článek 18.....	12
Zásada a postup při hlasování	
Článek 19.....	13
Podmínky pro schvalování návrhů	
Článek 20.....	13
Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu	
Článek 21.....	13
Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu	
Článek 22.....	14
Zprávy	
Článek 23.....	14
Odvolání proti rozhodnutím přijatým komisemi a kongresem	
Článek 24.....	15
Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)	
Článek 25.....	15
Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu	
Článek 26.....	15
Výhrady k Aktům	
Článek 27.....	15
Podpis Akt	
Článek 28.....	16
Změny Řádu	

JEDNACÍ ŘÁD KONGRESŮ

Článek 1

Všeobecná ustanovení

Tento Jednací řád (dále jen „Řád“) se vydává na základě Akt Unie a je jím podřízen. Při rozporu mezi některým z jeho ustanovení a ustanovením Akt jsou směrodatná Akta.

Článek 2

Delegace

1. Výrazem „delegace“ se rozumí osoba nebo skupina osob určených členskou zemí k účasti na kongresu. Delegace se skládá z vedoucího delegace, jakož i popřípadě zástupce vedoucího delegace, jednoho nebo několika delegátů a případně jednoho nebo několika doprovázejících úředníků (včetně expertů, sekretářů atd.).
2. Vedoucí delegací, jejich zástupci, jakož i delegáti jsou zástupci členských zemí ve smyslu článku 14.2 Ústavy, jsou-li vybaveni plnými mocemi odpovídajícími podmínkám stanoveným v článku 3 tohoto Řádu.
3. Doprovázející úředníci se mohou zúčastnit zasedání a mají právo zúčastnit se rokování, ale v zásadě nemají hlasovací právo. Mohou však být svým vedoucím delegace zmocněni, aby hlasovali jménem své země na zasedáních komisí. Taková zmocnění musejí být předána písemně před začátkem zasedání předsedovi příslušné komise.

Článek 3

Plné moci delegátů

1. Plné moci delegátů musejí být **sepsány ve správné a náležité formě** hlavou státu nebo předsedou vlády nebo ministrem zahraničních věcí příslušné země, **nebo jakýmkoli jiným vládním úředníkem, řádně písemně zmocněným jedním z těchto čelních představitelů k podpisu plných mocí.** Kopie tohoto zmocnění musí být předložena spolu s plnými mocemi. Plné moci musejí být předloženy v podobě originálního dokumentu a pokud možno v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu. Plné moci předložené v jiném jazyce než v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu (a pro který neexistuje překladatelská služba Unie) musejí být doprovázeny anglickým či francouzským překladem jakož i prohlášením potvrzujícím, že překlad správně vyjadřuje obsah originálního dokumentu. Plné moci delegátů zmocněných k podpisu Akt (zplnomocněnců) musejí obsahovat rozsah oprávnění k podpisu (podpis s výhradou ratifikace nebo schválení, podpis „ad referendum“, definitivní podpis). Chybí-li toto upřesnění, je podpis považován za podpis s výhradou ratifikace nebo schválení. Plné moci opravňující k podpisu Akt automaticky zahrnují právo zúčastnit se jednání a hlasovat. Delegáti, kterým příslušné orgány udělily plné moci bez upřesnění jejich rozsahu, jsou oprávněni rokovat, hlasovat a podepsat Akta, pokud z textu plných mocí výslovně nevyplývá opak. Plné moci opravňující k účasti jménem dotčené země nebo k její reprezentaci obsahují implicitně pouze právo rokovat a hlasovat.
2. Plné moci musejí být od zahájení kongresu uloženy u orgánu, který je k tomu určen.

3. Delegáti, kteří nejsou vybaveni plnými mocemi nebo své plné moci nepředloží, se mohou, pokud byli svou vládou oznámeni Mezinárodnímu úřadu, zúčastnit rokování a hlasovat od okamžiku, kdy se začnou zúčastňovat prací kongresu. Stejně je tomu u těch, jejichž plné moci nebyly uznány z důvodu určitých nepravidelností. Tito delegáti pozbudou oprávnění hlasovat od okamžiku, kdy kongres schválí poslední zprávu komise pro ověřování plných mocí, v níž je uvedeno, že jejich plné moci chybějí nebo jsou v nich nepravidelnosti, až do doby, kdy dojde k nápravě. Poslední zpráva musí být kongresem schválena před volbami, s výjimkou volby předsedy kongresu, a před schválením návrhů Akt.
4. Plné moci členské země, která je zastupována na kongresu delegací jiné členské země (zmocnění), musejí mít stejnou formu jako plné moci uvedené v odstavci 1.
5. Plné moci a zmocnění zaslané telegramem nejsou přípustné. Naproti tomu se přijímají telegramy odpovídající na žádost o informaci ve věci plných mocí.
6. Delegation, která se po předložení svých plných mocí nemůže zúčastnit jednoho nebo více zasedání, má možnost nechat se zastupovat delegací jiné členské země za podmínky, že to písemně ohlásí předsedovi příslušného zasedání. Jedna delegace však může zastupovat kromě své země pouze jednu další zemi.
7. Delegáti členských zemí, které nejsou účastníky některého ujednání, se mohou zúčastnit jednání kongresu týkajícího se tohoto ujednání bez práva hlasovat.

Článek 4 **Zasedací pořádek**

1. Na zasedáních kongresu a komisí jsou delegace seřazeny podle francouzského abecedního pořádku přítomných členských zemí.
2. Předseda Administrativní rady určí ve vhodné době losem jméno země, která zaujme při zasedáních kongresu a komisí místo v čele před předsednickým stolem.

Článek 5 **Pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc**

1. Pozorovatelé uvedení v článku 105.1 Generálního řádu jsou zváni k účasti na plenárních zasedáních a zasedáních komisí kongresu.
2. Pozorovatelé ad hoc uvedení v článku 105.2 Generálního řádu mohou být přizváni, aby se zúčastnili určitých jednání kongresu a jeho komisí, jestliže je to v zájmu Unie nebo prací kongresu.
3. Pozorovatelé a pozorovatelé ad hoc nemají právo hlasovat, se souhlasem předsedy zasedání však mohou vystupovat.
4. Jestliže to důvěrnost projednávané záležitosti vyžaduje, může být za výjimečných okolností právo pozorovatelů a pozorovatelů ad hoc k účasti na určitých zasedáních nebo částech zasedání omezeno. Musejí být o tom informováni co možná nejdříve. Rozhodnutí o takovémto omezení může být přijato případ od případu kterýmkoli z dotčených orgánů nebo jeho předsedou. Takováto rozhodnutí jsou přezkoumávána předsednictvem kongresu, které má právo je potvrdit nebo zrušit prostou většinou hlasů.

Článek 6

Předsednictví a místopředsednictví kongresu a komisí

1. Na svém prvním plenárním zasedání zvolí kongres na návrh hostitelské země kongresu předsedu kongresu a pak schválí na návrh Administrativní rady jmenování členských zemí, které budou zajišťovat místopředsednictví kongresu, jakož i předsednictví a místopředsednictví komisí. Tyto funkce jsou přidělovány pokud možno s přihlédnutím k spravedlivému zeměpisnému rozdělení členských zemí.
2. Předsedové zahajují a ukončují zasedání, kterým předsedají, řídí diskuse, udělují slovo řečníkům, dávají hlasovat o návrzích a oznamují většinu požadovanou pro hlasování, vyhláší rozhodnutí a s výhradou schválení kongresem podávají případně výklad těchto rozhodnutí.
3. Předsedové dbají na dodržování toho Řádu a dodržování pořádku v průběhu zasedání.
4. Každá delegace se může odvolat ke kongresu nebo komisi proti rozhodnutí předsedy kongresu nebo komise na základě ustanovení Řádu nebo jeho výkladu; rozhodnutí předsedy však zůstává v platnosti, nebylo-li zrušeno většinou přítomných a hlasujících členů.
5. Nemůže-li členská země pověřená předsednictvím nadále zajišťovat tuto funkci, je kongresem nebo komisí určen pro její nahrazení jeden z místopředsedů.

Článek 7

Předsednictvo kongresu

1. Předsednictvo je ústředním orgánem pověřeným řídit práce kongresu. Skládá se z předsedy a místopředsedů kongresu, jakož i z předsedů komisí. Schází se pravidelně, aby projednalo postup prací kongresu a jeho komisí a aby formulovalo doporučení podporující dobrý průběh. Pomáhá předsedovi při vypracování programu každého plenárního zasedání a při koordinaci prací komisí. Činí doporučení, která se vztahují k zakončení kongresu.
2. Generální sekretář kongresu a zástupce generálního sekretáře, kteří jsou uvedeni v článku 10. 1, se zúčastní zasedání předsednictva kongresu.

Článek 8

Členové komisí

1. Členské země zastoupené na kongresu jsou z moci práva členy komisí pověřených projednáním návrhů týkajících se Ústavy, Generálního řádu a Úmluvy.
2. Členské země zastoupené na kongresu, které jsou účastníky jednoho nebo více fakultativních ujednání, jsou z moci práva členy komise nebo komisí pověřených revizí těchto ujednání. Hlasovací právo členů této komise nebo těchto komisí je omezeno na ujednání, jejichž jsou účastníky.
3. Delegace, které nejsou členy komisí projednávajících ujednání, mají možnost být přítomny na zasedáních těchto komisí a účastnit se jednání bez hlasovacího práva.

Článek 9

Pracovní skupiny

1. Kongres a každá komise mohou vytvářet pracovní skupiny ke studiu určitých otázek.

Článek 10

Sekretariát kongresu a komisí

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu vykonává funkci generálního sekretáře a náměstek generálního ředitele funkci zástupce generálního sekretáře kongresu.
2. Generální sekretář a zástupce generálního sekretáře jsou přítomni na zasedáních kongresu a předsednictva kongresu, kde se účastní jednání bez hlasovacího práva. Za stejných podmínek se mohou zúčastnit zasedání komisí nebo se tam dát zastoupit některým vyšším úředníkem Mezinárodního úřadu.
3. Práce sekretariátu kongresu, předsednictva kongresu a komisí zajišťují pracovníci Mezinárodního úřadu ve spolupráci s hostitelskou členskou zemí.
4. Vyšší úředníci Mezinárodního úřadu vykonávají funkce sekretářů kongresu, předsednictva kongresu a komisí. Pomáhají předsedovi během zasedání a odpovídají za sepisování zpráv.
5. Sekretářům kongresu a komisí pomáhají zástupci sekretářů.

Článek 11

Jednací jazyky

1. S výhradou odstavce 2 je pro jednání prostřednictvím systému simultánního nebo následného tlumočení přípustný jazyk francouzský, anglický, španělský a ruský.
2. Jednání redakční komise probíhají ve francouzském jazyce.
3. Pro jednání uvedená v odstavci 1 se povolují i jiné jazyky. V tomto ohledu má přednost jazyk hostitelské země. Delegace, které používají jiné jazyky, zajistí simultánní tlumočení do některého z jazyků uvedených v odstavci 1 buď pomocí systému simultánního tlumočení, pokud je možno provést technické úpravy, nebo zvláštními tlumočníky.
4. Náklady na instalaci a údržbu technického zařízení nese Unie.
5. Náklady na tlumočnickou službu se rozděluje mezi členské země používající stejný jazyk úměrně k jejich příspěvkům na výdaje Unie.

Článek 12

Jazyky, v nichž jsou pořizovány dokumenty kongresu

1. Dokumenty vypracované během kongresu, včetně návrhů rozhodnutí předkládaných ke schválení kongresu, publikuje sekretariát kongresu ve francouzském jazyce.
2. K tomuto účelu musejí být dokumenty pocházející od delegací členských zemí předkládány v tomto jazyce, buď přímo, nebo prostřednictvím překladatelských služeb při sekretariátu kongresu.
3. Tyto služby, provozované na jejich vlastní náklady jazykovými skupinami, jež jsou ustaveny podle příslušných ustanovení Generálního řádu, mohou též překládat dokumenty kongresu do jejich příslušných jazyků.

Článek 13

Návrhy

1. Všechny otázky předkládané kongresu jsou předmětem návrhů.
2. Všechny návrhy publikované Mezinárodním úřadem před zahájením kongresu se považují za předložené kongresu.
3. V období dvou měsíců před zahájením kongresu nebude brán v úvahu žádný návrh kromě těch, které směřují ke změně původních návrhů.
4. Ve zvláštních případech návrhů pocházejících od Administrativní Rady nebo Rady poštovního provozu musejí změny dojít Mezinárodnímu úřadu nejméně dva měsíce před zahájením kongresu. Poté mohou členské země předložit své pozměňovací návrhy na zasedání kongresu.
5. Za pozměňovací návrh se pokládá každý návrh na změnu, který, aniž změní podstatu návrhu, obsahuje zrušení, doplnění nebo revizi části původního návrhu. Žádný návrh na změnu nebude považován za pozměňovací návrh, je-li neslučitelný se smyslem nebo záměrem původního návrhu. V případech pochybností přísluší rozhodnutí v této otázce kongresu nebo komisi.
6. Pozměňovací návrhy předložené kongresu k již podaným návrhům musejí být předloženy sekretariátu písemně ve francouzském jazyce do 12 hodin dva dny přede dnem, kdy budou projednávány, tak, aby mohly být téhož dne distribuovány delegátům. Tato lhůta neplatí pro pozměňovací návrhy vyplývající přímo z diskuse na kongresu nebo v komisi. V takovém případě musí autor, je-li to požadováno, předložit svůj text písemně ve francouzském jazyce, nebo, v případě problémů, v jakémkoli jiném jednacím jazyce. Příslušný předseda návrh přečte nebo jej dá přečíst.
7. Postup uvedený v odstavci 6 platí rovněž pro předkládání návrhů, které nemají za cíl změnu textu Akt (návrhy rezolucí, doporučení, formálních stanovisek atd.), jestliže tyto návrhy vyplývají z prací kongresu.
8. Každý návrh nebo pozměňovací návrh musí obsahovat konečné znění textu, který má být zařazen do Akt Unie, samozřejmě s výhradou upřesnění redakční komisí.

Článek 14

Projednávání návrhů na kongresu a v komisích

1. Návrhy redakční povahy (za jejichž číslem následuje písmeno „R“) se přidělují redakční komisi buď přímo, nemá-li Mezinárodní úřad žádné pochybnosti o jejich povaze (jejich seznam pro redakční komisi sestavuje Mezinárodní úřad), nebo, má-li Mezinárodní úřad pochybnosti o jejich povaze, teprve poté, co ostatní komise potvrdily jejich povahu jako čistě redakční (seznam takových návrhů je sestavován rovněž pro příslušné komise). Jsou-li však takovéto návrhy vázány na jiné návrhy věcných změn, které mají být projednávány kongresem nebo jinými komisemi, zahájí redakční komise jejich projednávání až poté, co se kongres nebo ostatní komise vysloví k příslušným návrhům věcných změn. Návrhy, jejichž číslo není doplněno písmenem „R“, avšak jsou podle názoru Mezinárodního úřadu redakční povahy, se předávají přímo komisím, které projednávají příslušné návrhy na věcné změny. Tyto komise při zahájení svých prací rozhodnou, které z těchto návrhů budou přiděleny přímo redakční komisi. Mezinárodní úřad sestavuje seznam těchto návrhů pro komise, kterých se to týká.
2. Je-li k jedné otázce podáno několik návrhů, rozhodne předseda o pořadí jejich projednávání; v zásadě se začíná návrhem, který se nejvíce odchyluje od základního textu a který obsahuje největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.
3. Lze-li návrh rozdělit na několik částí, může být každá z nich se souhlasem autora nebo shromáždění projednávána a dána k hlasování odděleně.
4. Každý návrh, který jeho autor na kongresu nebo v komisi vzal zpět, může být znovu předložen delegací jiné členské země. Stejně tak, byl-li autorem původního návrhu přijat pozměňovací návrh, může jiná delegace znovu předložit původní nezměněný návrh.
5. Každý pozměňovací návrh, který byl přijat delegací, jež předložila původní návrh, se ihned začlení do textu původního návrhu. Nepřijme-li autor původního návrhu pozměňovací návrh, rozhodne předseda, zda se má hlasovat nejprve o pozměňovacím návrhu nebo o návrhu původním; začíná při tom zněním, jež se nejvíce odchyluje od smyslu nebo cíle základního textu a které přináší největší změnu ve vztahu k dosavadnímu textu.
6. Způsobem uvedeným v odstavci 5 se postupuje i tehdy, je-li k jednomu návrhu podáno více pozměňovacích návrhů.
7. Předseda kongresu a předsedové komisí po každém zasedání zařídí odevzdání písemných textů návrhů, pozměňovacích návrhů nebo přijatých rozhodnutí redakční komisi.

Článek 15

Diskuse

1. Delegáti se mohou ujmout slova teprve tehdy, když obdrželi souhlas předsedy zasedání. Je jim doporučeno, aby mluvili beze spěchu a zřetelně. Předseda musí dát delegátům možnost vyjádřit svobodně a plně svůj názor na projednávanou věc, pokud je to slučitelné s normálním chodem jednání.
2. Nerozhodne-li většina přítomných a hlasujících členů jinak, nesmějí vystoupení trvat déle než pět minut. Předseda má právo přerušit každého řečníka, který překročil uvedenou dobu. Může také vyzvat delegáta, aby se neodchyloval od tématu.

3. V průběhu diskuse může předseda se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů prohlásit seznam přihlášených řečníků za uzavřený, když jej předtím přečetl. Když je seznam vyčerpán, prohlásí diskusi za skončenou s výhradou, že autorovi projednávaného návrhu může i po uzavření diskuse udělit právo odpovědět na jakákoli vystoupení.
4. Předseda také může se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů omezit počet vystoupení jedné a téže delegace k určitému návrhu nebo skupině návrhů; autor návrhu musí však mít možnost svůj návrh uvést a vystoupit později, požádá-li o to, aby uvedl nové skutečnosti jako odpověď na vystoupení jiných delegací, a to tak, aby mohl mít poslední slovo, požádá-li o to.
5. Se souhlasem většiny přítomných a hlasujících členů může předseda omezit počet vystoupení k určitému návrhu nebo skupině návrhů; toto omezení nesmí být nižší než pět pro a pět proti projednávanému návrhu.

Článek 16

Pořádkové návrhy a procedurální návrhy

1. Během diskuse o kterékoli otázce, a případně dokonce i po skončení diskuse, může kterákoli delegace podat pořádkový návrh, v němž požaduje:
 - vysvětlení k průběhu diskuse;
 - dodržování Jednacího řádu;
 - změnu pořadí diskuse o návrzích stanoveného předsedou.

Pořádkový návrh má přednost před všemi otázkami včetně procedurálních návrhů uvedených v odstavci 3.
2. Předseda okamžitě podá požadovaná upřesnění nebo učiní rozhodnutí, které pokládá za vhodné ve věci pořádkového návrhu. V případě námítky se ihned přikročí k hlasování o rozhodnutí předsedy.
3. Kromě toho může delegace během diskuse o jakékoli otázce přednést procedurální návrh s cílem navrhnout:
 - a) přerušování zasedání;
 - b) ukončení zasedání;
 - c) odložení diskuse o projednávané otázce;
 - d) ukončení diskuse o projednávané otázce.

Procedurální návrhy mají přednost ve shora uvedeném pořadí před všemi ostatními návrhy, kromě pořádkových návrhů uvedených v odstavci 1.

4. O podaných návrzích na přerušování nebo ukončení zasedání se nevede diskuse, ale ihned se o nich hlasuje.
5. Navrhne-li některá delegace odložení nebo ukončení diskuse o projednávané otázce, je dáno slovo pouze dvěma řečníkům, kteří jsou proti odložení nebo ukončení diskuse, a pak se o návrhu hlasuje.
6. Delegace, která podá pořádkový nebo procedurální návrh, nemůže ve svém vystoupení hovořit o podstatě projednávané otázky. Autor procedurálního návrhu jej může vzít zpět ještě před tím,

než o něm bylo hlasováno, a každý takový návrh, který byl vzat zpět, může převzít, pozměněný či beze změn, jiná delegace.

Článek 17

Kvorum

1. S výhradou odstavců 2 a 3 je kvorum nezbytné pro zahájení zasedání a pro hlasování tvořeno polovinou členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.
2. Při hlasování o změně Ústavy a Generálního řádu tvoří požadované kvorum dvě třetiny členských zemí Unie majících hlasovací právo.
3. Pokud jde o ujednání, tvoří požadované kvorum pro zahájení zasedání a pro hlasování polovina členských zemí zastoupených na kongresu, které jsou účastníky příslušného ujednání a které mají hlasovací právo.
4. Přítomné delegace, které se určitého hlasování nezúčastní nebo které prohlásí, že se hlasování nechťejí zúčastnit, se nepovažují při určování kvora požadovaného podle odstavců 1 až 3 za nepřítomné.

Článek 18

Zásada a postup při hlasování

1. Otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují hlasováním.
2. Hlasování se provádí buď tradičním způsobem, nebo elektronickým hlasovacím zařízením. Zpravidla se provádí elektronickým hlasovacím zařízením, má-li je shromáždění k dispozici. Při tajném hlasování je však možné postupovat podle tradičního způsobu, požádá-li o to některá delegace a je-li její žádost podporována většinou přítomných a hlasujících delegací.
3. Při tradičním způsobu se hlasuje takto:
 - a) zdvižením ruky: zavrhuje-li výsledek tohoto hlasování příčinu k pochybnostem, může předseda z vlastní vůle nebo na žádost některé delegace přikročit ihned k jmenovitému hlasování o téže otázce;
 - b) jmenovitě: na žádost některé delegace nebo podle vůle předsedy; vyvolávání zastoupených zemí se provádí podle francouzské abecedy počínaje zemí, jejíž jméno předseda určil losem; výsledek hlasování, seznam zemí a údaj, jak hlasovaly, se uvede v protokolu zasedání;
 - c) tajným hlasováním: hlasovacím lístkem na žádost dvou delegací; v tomto případě předseda určí tři skrutátory, přičemž vezme v úvahu princip spravedlivého zeměpisného zastoupení a úroveň ekonomického rozvoje členských zemí, a učiní potřebná opatření, aby zajistil tajnost hlasování.
4. Při použití elektronického zařízení se hlasuje takto:
 - a) nezaznamenané hlasování: nahrazuje hlasování zdvižením ruky;
 - b) zaznamenané hlasování: nahrazuje jmenovité hlasování; k jmenovitému hlasování se však přikročí pouze tehdy, požádá-li o to některá delegace a je-li tento návrh podporován většinou přítomných a hlasujících delegací;

- c) tajné hlasování: nahrazuje tajné hlasování hlasovacími lístky.
5. Bez ohledu na použitý způsob má tajné hlasování přednost před všemi ostatními hlasovacími postupy.
 6. Jakmile je hlasování zahájeno, nemůže je žádná delegace přerušit, s výjimkou případu, že jde o pořádkový návrh týkající se způsobu, jímž se hlasování provádí.
 7. Po hlasování může předseda umožnit delegátům, aby své hlasování vysvětlili.

Článek 19

Podmínky pro schvalování návrhů

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu Akt schváleny:
 - a) jde-li o Ústavu: nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají právo hlasovat;
 - b) jde-li o Generální řád: většinou členských zemí zastoupených na kongresu, které mají právo hlasovat;
 - c) jde-li o Úmluvu: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat;
 - d) jde-li o ujednání: většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které jsou účastníky příslušných ujednání a které mají právo hlasovat.
2. Procedurální otázky, které není možno vyřešit společnou dohodou, se rozhodují většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat. Stejný postup platí pro rozhodnutí, jež se netýkají změny Akt, ledaže by kongres rozhodl jinak většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají právo hlasovat.
3. S výhradou odstavce 5 se výrazem „přítomné a hlasující členské země“ rozumějí členské země, které mají právo hlasovat, hlasující „pro“ nebo „proti“, přičemž ty, jež se hlasování zdržely, se neberou při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny v úvahu, stejně jako se při tajném hlasování neberou v úvahu prázdné nebo neplatné lístky.
4. Při rovnosti hlasů se návrh považuje za zamítnutý.
5. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a prázdných nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících (pro, proti, zdržení se), odloží se projednávání otázky na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování stejně jako prázdné nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.

Článek 20

Volba členů Administrativní rady a Rady poštovního provozu

1. Dostane-li několik zemí při volbách členů Administrativní rady nebo Rady poštovního provozu stejný počet hlasů, rozhodne mezi nimi předseda losem.

Článek 21

Volba generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu

1. Volby generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu se provádí tajným hlasováním postupně na jednom nebo více zasedáních v témže dni. Je zvolen kandidát, který dostal většinu hlasů přítomných a hlasujících členských zemí. Hlasování se opakuje podle potřeby, dokud určitý kandidát nedosáhne této většiny.
2. Za „přítomné a hlasující členské země“ se považují ty, které hlasují pro některého z řádně ohlášených kandidátů; ty, které se hlasování zdržely, se při počítání hlasů potřebných pro dosažení většiny neberou v úvahu, stejně jako se neberou v úvahu prázdné nebo neplatné hlasovací lístky.
3. Pokud počet těch, kdo se zdrželi hlasování, a prázdných nebo neplatných hlasovacích lístků přesáhne polovinu hlasujících podle odstavce 2, odloží se volba na následující zasedání, při kterém zdržení se hlasování stejně jako prázdné nebo neplatné lístky nebudou již brány v úvahu.
4. Kandidát, který v jednom hlasovacím kole získá nejméně hlasů, je vyřazen.
5. Při rovnosti hlasů se přikročí k prvnímu, popř. k druhému dodatečnému hlasování, aby bylo mezi kandidáty spravedlivě rozhodnuto, přičemž se hlasuje pouze o těchto kandidátech. Je-li výsledek negativní, rozhoduje los. Losování provádí předseda.
6. Kandidáti na místa generálního ředitele a náměstka generálního ředitele Mezinárodního úřadu mohou být na svoji žádost přítomni při sčítání hlasů.

Článek 22 **Zprávy**

1. Zprávy z plenárních zasedání kongresu zaznamenávají průběh zasedání, shrnují stručně vystoupení a uvádějí návrhy a výsledek jednání.
2. Rokování na zasedáních komisí jsou předmětem zpráv pro kongres. Pracovní skupiny sestavují obvykle zprávu pro orgán, který je vytvořil.
3. Každý delegát má však právo požádat, aby do zpráv bylo pojata ve zkrácené podobě nebo v plném znění jakékoli prohlášení, jež učinil, s podmínkou, že odevzdá jeho francouzský text sekretariátu nejpozději do dvou hodin po ukončení zasedání.
4. Od okamžiku, kdy byly rozdány návrhy zpráv, mají delegáti lhůtu dvaceti čtyř hodin, aby předložili své připomínky sekretariátu, který v případě potřeby slouží jako prostředník mezi zúčastněnou stranou a předsedou příslušného zasedání.
5. S výhradou odstavce 4 předloží předseda zpravidla na začátku každého zasedání kongresu zprávu z předcházejícího zasedání ke schválení. Stejně je tomu u zpráv komisí. Zprávy z posledních zasedání, které nemohly být schváleny na kongresu nebo v komisi, schvalují příslušní předsedové těchto zasedání. Mezinárodní úřad přihlíží rovněž k případným připomínkám, které mu delegáti členských zemí sdělí ve lhůtě čtyřiceti dnů od odeslání zmíněných zpráv.
6. Mezinárodní úřad je oprávněn opravit ve zprávách o zasedáních kongresu a komisí věcné chyby, které nebyly zjištěny při jejich schvalování podle odstavce 5.

Článek 23

Odvolání proti rozhodnutím přijatým komisemi a kongresem

1. Jakákoli delegace se může odvolat proti návrhům (Akt, rezoluci atd.), které byly přijaty nebo zamítnuty v komisi. Odvolání musí být oznámeno předsedovi kongresu písemně ve lhůtě čtyřiceti osmi hodin po skončení zasedání komise, na které byl návrh přijat nebo odmítnut. Odvolání se projedná na následujícím plenárním zasedání.
2. Návrh, který byl přijat nebo odmítnut kongresem, může být týmž kongresem projednán znovu jen tehdy, je-li odvolání podporováno nejméně deseti delegacemi. Takové odvolání musí být schváleno dvouřetinovou většinou přítomných a hlasujících členů, kteří mají právo hlasovat. Tato možnost se týká pouze návrhů předkládaných přímo plenárním zasedáním, přičemž platí, že jedna a táž otázka může být předmětem pouze jednoho odvolání.

Článek 24

Schvalování návrhů rozhodnutí kongresem (Akta, rezoluce, atd.)

1. Každý návrh Akt předložený redakční komisí je zpravidla posuzován po jednotlivých člancích. Se souhlasem většiny může předseda použít rychlejší postup, např. po jednotlivých kapitolách. Může být pokládán za přijatý až po kladném hlasování o celém návrhu. Pro takovéto hlasování platí ustanovení článku 19.1.
2. Mezinárodní úřad je oprávněn opravovat v definitivních Aktech věcné chyby, které nebyly zjištěny při projednávání návrhů Akt, číslování článků a odstavců, jakož i odvolávek.
3. Návrhy jiných rozhodnutí než těch, která mění Akta, předložené redakční komisí, se obvykle projednávají jako celek. Ustanovení odstavce 2 platí rovněž pro návrhy těchto rozhodnutí.

Článek 25

Přidělování studií Administrativní radě a Radě poštovního provozu

1. Na doporučení svého předsednictva přiděluje kongres studie Administrativní radě a Radě poštovního provozu podle složení a příslušných pravomocí těchto dvou orgánů tak, jak jsou popsány v člancích 106, 107, 112 a 113 Generálního řádu.

Článek 26

Výhrady k Aktům

1. Výhrady se musí předkládat ve formě návrhu sekretariátu v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu (návrhy týkající se Závěrečného protokolu) co možná nejdříve po přijetí návrhu vztahujícího se k článku, který je předmětem výhrady.
2. Aby bylo možné zajistit distribuci návrhů, které se týkají výhrad, všem členským zemím před přijetím Závěrečného protokolu kongresem, stanoví sekretariát kongresu lhůtu pro předložení výhrad a oznámí ji členským zemím.
3. K výhradám k Aktům Unie, předloženým po lhůtě stanovené sekretariátem, ani sekretariát ani kongres nepřihlíží.

Článek 27

Podpis Akt

1. Akta definitivně schválená kongresem se předkládají k podpisu zplnomocněncům.

Článek 28 **Změny Řádu**

1. Každý kongres může měnit Jednací řád. Návrhy na změnu tohoto Řádu, pokud nejsou předkládány orgánem Světové poštovní unie, který je k jejich podávání oprávněn, musejí být na kongresu podporovány nejméně deseti delegacemi, aby je bylo možno projednat.
2. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy na změnu tohoto Řádu schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí zastoupených na kongresu, které mají právo hlasovat.

SVĚTOVÁ POŠTOVNÍ ÚMLUVA

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVY

Obsah

PRVNÍ ČÁST

Společná pravidla pro mezinárodní poštovní službu

Článek 1

Definice

Článek 2

Označení subjektu nebo subjektů pověřených plněním povinností vyplývajících z přístupu k Úmluvě

Článek 3

Univerzální poštovní služba

Článek 4

Svoboda průvozu

Článek 5

Vlastnictví poštovních zásilek. Vrácení. Změna nebo oprava adresy. Dosílka. Vracení zásilek, které nelze dodat, odesílateli

Článek 6

Poštovní známky

Článek 7

Trvale udržitelný rozvoj

Článek 8

Poštovní bezpečnost

Článek 9

Přestupky

Článek 10

Zpracování osobních údajů

Článek 11

Výměna přímých závěrů s vojenskými jednotkami

Článek 12

Podávání listovních zásilek v zahraničí

Článek 13

Používání tiskopisů SPU

DRUHÁ ČÁST

Normy a cíle týkající se kvality služby

Článek 14

Normy a cíle týkající se kvality služby

TŘETÍ ČÁST

Sazby, příplatky a osvobození od poštovních sazeb

Článek 15

Sazby

Článek 16

Osvobození od poštovních sazeb

ČTVRTÁ ČÁST

Základní a doplňkové služby

Článek 17

Základní služby

Článek 18

Doplňkové služby

PÁTÁ ČÁST

Zákazy a celní otázky

Článek 19

Nepřípustné zásilky. Zákazy

Článek 20

Celní kontrola. Clo a jiné poplatky

ŠESTÁ ČÁST

Odpovědnost

Článek 21

Reklamace

Článek 22

Odpovědnost určených provozovatelů. Náhrady

Článek 23

Zánik odpovědnosti členských zemí a určených provozovatelů

Článek 24

Odpovědnost odesílatele

Článek 25

Výplata náhrady

Článek 26

Případné vrácení náhrady odesílatelem nebo adresátem

SEDMÁ ČÁST

Odměny

A. Průvozní výdaje

Článek 27

Průvozní výdaje

B. Terminální výdaje

Článek 27

Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení

Článek 28bis

Terminální výdaje. Vlastní vyhlášení sazeb pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E)

Článek 29

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému

Článek 30

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek pro určené provozovatele zemí v přechodném systému, od nich a mezi nimi navzájem

Článek 31

Fond pro zlepšování kvality služby

C. Balíkové podíly

Článek 32

Pozemní a námořní balíkové podíly

D. Výdaje na leteckou přepravu

Článek 33

Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

E. Vyrovnávání účtů

Článek 34

Zvláštní ustanovení pro vyrovnávání účtů a platby za mezinárodní poštovní výměny

F. Stanovení výdajů a podílů

Článek 35

Pravomoc Rady poštovního provozu stanovit výdaje a podíly

OSMÁ ČÁST

Fakultativní služby

Článek 36

Služba zásilek EMS a integrovaná logistika

Článek 37

Elektronické poštovní služby

DEVÁTÁ ČÁST

Závěrečná ustanovení

Článek 38

Podmínky schvalování návrhů týkajících se Úmluvy a Řádů

Článek 39

Výhrady předložené během kongresu

Článek 40

Nabytí účinnosti a doba platnosti Úmluvy

Závěrečný protokol Světové poštovní úmluvy

Článek I

Vlastnictví poštovních zásilek. Vrácení. Změna nebo oprava adresy

Článek II

Poštovní známky

Článek III

Podávání listovních zásilek v zahraničí

Článek IV

Sazby

Článek V

Výjimka z osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky

Článek VI

Základní služby

Článek VII

Oznámení o dodání (dodejka)

Článek VIII

Zákazy (listovní zásilky)

Článek IX

Zákazy (poštovní balíky)

Článek X

Věci podléhající clu

Článek XI

Sazba za předložení celnímu úřadu

Článek XII

Reklamace

Článek XIII

Výjimečné příchodní pozemní podíly

Článek XIV

Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

Článek XV

Zvláštní sazby

Článek XVI

Pravomoc Rady poštovního provozu stanovit výdaje a podíly

SVĚTOVÁ POŠTOVNÍ ÚMLUVA

Přihlížejíce k článku 22.3 Ústavy Světové poštovní unie, sjednané ve Vídni dne 10. července 1964, stanovili níže podepsaní zplnomocněnci vlád členských zemí Unie společnou dohodou a s výhradou článku 25.4 uvedené Ústavy v této Úmluvě pravidla pro mezinárodní poštovní službu.

PRVNÍ ČÁST

Společná pravidla pro mezinárodní poštovní službu

Článek 1 **Definice**

1. Pro účely Světové poštovní úmluvy jsou níže uvedené výrazy definovány takto:
 - 1.1 listovní zásilka: zásilka popsaná ve Světové poštovní úmluvě a Řádu a přepravovaná podle jejich podmínek;
 - 1.2 poštovní balík: zásilka popsaná ve Světové poštovní úmluvě a Řádu a přepravovaná podle jejich podmínek;
 - 1.3 zásilka EMS: zásilka popsaná ve Světové poštovní úmluvě, Řádu a souvisejících dokumentech EMS a přepravovaná podle jejich podmínek;
 - 1.4 dokument: listovní zásilka, poštovní balík nebo zásilka EMS tvořená jakoukoli formou písemné, kreslené, tištěné nebo digitální informace, s výjimkou obchodních předmětů, jejichž fyzické specifikace jsou vymezeny limity stanovenými v Řádu;
 - 1.5 zboží: listovní zásilka, poštovní balík nebo zásilka EMS tvořená jakýmkoli hmotným a movitým předmětem kromě peněz, včetně obchodních předmětů, jenž nespadá pod definici „dokumentu“ ve výše uvedeném odstavci 1.4 a jehož fyzické specifikace jsou vymezeny limity stanovenými v Řádu;
 - 1.6 přímý závěr: schrána/schrány opatřená/é vlaječkou, zapečetěná/é nebo zaplombovaná/é, s obsahem poštovních zásilek;
 - 1.7 chybně směrované závěry: schrány došlé k jiné vyměňovací poště, než jaká je uvedena na vlaječce (schrány);
 - 1.8 osobní údaje: informace potřebné k identifikaci uživatele poštovní služby;
 - 1.9 chybně směrované zásilky: zásilky došlé k vyměňovací poště, které však byly určeny pro vyměňovací poštu v jiné členské zemi;
 - 1.10 průvozní výdaje: odměna za služby poskytnuté dopravcem v průvozní zemi (určeným provozovatelem, jinou službou či kombinací obojího) v souvislosti s pozemním, námořním a/nebo leteckým průvozem listovních zásilek;
 - 1.11 terminální výdaje: odměna dlužná určeným provozovatelem odesílající země určenému provozovateli země určení jako úhrada nákladů spojených se zpracováním došlých listovních zásilek v zemi určení;
 - 1.12 určený provozovatel: jakýkoli vládní nebo nevládní subjekt oficiálně určený členskou zemí k provozování poštovních služeb a k plnění příslušných povinností vyplývajících z Akt Unie na jejím území;

- 1.13 balíček: zásilka přepravovaná podle podmínek Úmluvy a Řádu;
- 1.14 příchodní pozemní podíl: odměna dlužná určeným provozovatelem odesílající země určenému provozovateli země určení jako úhrada nákladů spojených se zpracováním došlých balíků v zemi určení;
- 1.15 průvozní pozemní podíl: odměna dlužná za služby poskytnuté dopravcem v průvozní zemi (určeným provozovatelem, jinou službou či kombinací obojího) v souvislosti s pozemním a/nebo leteckým průvozem balíků přes její území;
- 1.16 námořní podíl: odměna dlužná za služby poskytnuté dopravcem (určeným provozovatelem, jinou službou či kombinací obojího) podílejícím se na námořní přepravě balíků.
- 1.17 reklamace: stížnost nebo žádost týkající se používání poštovní služby podaná v souladu s podmínkami formulovanými v Úmluvě a Řádu;
- 1.18 univerzální poštovní služba: trvalé poskytování kvalitních základních poštovních služeb v každém místě území členské země všem zákazníkům a za dostupné ceny;
- 1.19 otevřený průvoz: průvoz zásilek prostřednictvím jiné země, jestliže jejich počet nebo hmotnost nejsou důvodem k vytvoření přímého závěru pro zemi určení.

Článek 2

Označení subjektu nebo subjektů pověřených plněním povinností vyplývajících z přistoupení k Úmluvě

1. Členské země oznámí Mezinárodnímu úřadu do šesti měsíců po ukončení kongresu název a adresu vládního orgánu odpovědného za dohled nad poštovními záležitostmi. Dále členské země do šesti měsíců po ukončení kongresu sdělí Mezinárodnímu úřadu název a adresu provozovatele nebo provozovatelů oficiálně ustanovených k provozování poštovních služeb a plnění povinností vyplývajících z Akt Unie na svém území. V období mezi kongresy členské země informují Mezinárodní úřad o veškerých změnách týkajících se vládních orgánů co nejdříve. Jakákoli změna týkající se oficiálně určených provozovatelů musí rovněž být oznámena Mezinárodnímu úřadu co nejdříve, nejlépe nejméně tři měsíce před nabytím účinnosti změny.
2. Jestliže členská země oficiálně určí nového provozovatele, uvede rozsah poštovních služeb, které budou tímto provozovatelem zajišťovány podle Akt Unie, jakož i území pokryté provozovatelem.

Článek 3

Univerzální poštovní služba

1. S cílem posílit pojetí jednotného poštovního území Unie dbají členské země na to, aby všichni uživatelé/zákazníci měli právo na univerzální poštovní službu, znamenající trvalé poskytování kvalitních základních poštovních služeb v každém místě jejich území a za dostupné ceny.
2. K dosažení tohoto cíle stanoví členské země v rámci své poštovní legislativy nebo jinými obvyklými prostředky rozsah nabízených poštovních služeb, jakož i požadavky na kvalitu a dostupnost cen, s přihlédnutím jak k potřebám obyvatelstva, tak ke svým vnitrostátním podmínkám.

3. Členské země dbají na to, aby provozovatelé odpovědní za poskytování univerzální poštovní služby dodržovali nabídku služeb a normy kvality.
4. Členské země zajistí, aby univerzální poštovní služba byla poskytována uskutečnitelným způsobem zaručujícím její trvalou udržitelnost.

Článek 4 **Svoboda průvozu**

1. Zásada svobody průvozu je vyjádřena v článku 1 Ústavy. Znamená pro každou členskou zemi povinnost zajistit, aby její určení provozovatelé směřovali přímé závěry a listovní zásilky v otevřeném průvozu, které jim předá jiný určený provozovatel, vždy nejrychlejšími cestami a nejspolehlivějšími prostředky, jež používají pro své vlastní zásilky. Tato zásada platí rovněž pro chybně směřované zásilky a závěry.
2. Členské země, které se neúčastní výměny poštovních zásilek obsahujících infekční látky nebo radioaktivní materiály, mají možnost nedovolit přepravu těchto zásilek v otevřeném průvozu přes své území. Totéž se vztahuje i na tiskoviny, periodika, časopisy, balíčky a tiskovinové pytle, jejichž obsah nevyhovuje právním ustanovením, jimiž se řídí podmínky jejich vydávání nebo oběhu v průvozní zemi.
3. Svoboda průvozu balíků je zaručena na celém území Unie.
4. Nedodržuje-li některá členská země ustanovení týkající se svobody průvozu, mají ostatní členské země právo ukončit poskytování poštovních služeb s touto členskou zemí.

Článek 5 **Vlastnictví poštovních zásilek. Vracení. Změna nebo oprava adresy a/nebo jména adresáta (názvu právnické osoby nebo jména, příjmení či případně jména po otci). Dosílka. Vracení zásilek, které nelze dodat, odesílateli**

1. Každá poštovní zásilka náleží odesílateli, dokud není dodána oprávněné osobě, s výjimkou případu, kdy byla zásilka zabavena podle vnitrostátních právních předpisů země původu nebo určení a v případě aplikace článku 19.2.1.1 nebo 19.3 podle předpisů průvozní země.
2. Odesílatel poštovní zásilky může požádat o její vracení nebo o změnu či opravu adresy a/nebo jména adresáta (názvu právnické osoby nebo jména, příjmení či případně jména po otci). Sazby a další podmínky jsou stanoveny v Řádu.
3. Členské země zajistí, aby jejich určení provozovatelé dosílali poštovní zásilky v případě změny adresy adresáta a vraceli zásilky, které nelze dodat, odesílateli. Sazby a další podmínky jsou stanoveny v Řádu.

Článek 6 **Poštovní známky**

1. Název „poštovní známka“ je chráněn na základě této Úmluvy a je vyhrazen výlučně pro známky, které splňují podmínky tohoto článku a Řádu.
2. Poštovní známka:
 - 2.1 je vydávána a uváděna do oběhu výhradně na základě pravomoci členské země nebo území, v souladu s Akty Unie;
 - 2.2 je projevem suverenity a představuje důkaz uhrazení výplatného odpovídajícího její skutečné hodnotě, je-li nalepena na poštovní zásilce v souladu s Akty Unie;
 - 2.3 pro použití jako výplatné nebo pro filatelistické účely musejí být v oběhu v členské zemi nebo na území vydání, v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
 - 2.4 musí být dostupná všem občanům v členské zemi nebo na území vydání.
3. Poštovní známka obsahuje:
 - 3.1 latinkou název členské země nebo území vydání;¹ nebo jestliže o to členská země nebo území vydání požádá Mezinárodní úřad SPU, zkratku nebo iniciály představující oficiálně členskou zemi nebo území vydání, v souladu s podmínkami stanovenými v Řádu Úmluvy;
 - 3.2 nominální hodnotu, vyjádřenou:
 - 3.2.1 zpravidla v úřední měně členské země nebo území vydání nebo jako písmeno či symbol;
 - 3.2.2 pomocí jiných poznávacích znaků.
4. Symboly státu, úřední kontrolní znaky a loga mezivládních organizací objevující se na poštovních známkách jsou chráněny ve smyslu Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.
5. Náměty a motivy poštovních známek:
 - 5.1 musejí být v souladu s duchem preambule Ústavy Unie a s rozhodnutími přijatými orgány Unie;
 - 5.2 musejí být úzce spojeny s kulturní identitou členské země či území nebo musejí přispívat k šíření kultury nebo zachování míru;
 - 5.3 v případě známek vydávaných u příležitosti výročí osobností nebo událostí, jež nemají původ v členské zemi nebo území, musejí mít k příslušné zemi nebo území blízký vztah;
 - 5.4 nesmějí mít politický charakter a musejí se vyhýbat jakémukoli urážlivému tématu ve vztahu k některé osobě nebo zemi;
 - 5.5 musejí mít velký význam pro členskou zemi či území.
6. Poštovní výplatní znaky, otisky výplatních strojů a otisky tiskařského lisu či jiné způsoby tisku nebo razítkování odpovídající Aktům Unie mohou být používány jen se souhlasem členské země nebo území.

¹ Výjimka je udělena Spojenému království Velké Británie a Severního Irska jakožto zemi, která vynalezla poštovní známku.

7. Před vydáním poštovních známek s využitím nových materiálů nebo technologií poskytnou členské země Mezinárodnímu úřadu potřebné informace týkající se jejich slučitelnosti s fungováním strojů na zpracování zásilek. Mezinárodní úřad následně informuje ostatní členské země a jejich určené provozovatele.

Článek 7

Trvale udržitelný rozvoj

1. Členské země a/nebo jejich určení provozovatelé musejí přijmout a realizovat na všech úrovních poštovního provozu aktivní strategii trvale udržitelného rozvoje zaměřenou zejména na činnost v oblasti sociální, ekonomické a v oblasti životního prostředí a podporovat povědomí o problematice trvale udržitelného rozvoje.

Článek 8

Poštovní bezpečnost

1. Členské země a jejich určení provozovatelé dodržují bezpečnostní požadavky definované v bezpečnostních normách Světové poštovní unie a přijmou a realizují na všech úrovních poštovního provozu aktivní bezpečnostní strategii, aby udržely a posílily důvěru veřejnosti v poštovní služby poskytované určenými provozovateli, v zájmu všech zúčastněných pracovníků. Tato strategie zahrnuje cíle definované v Řádu, jakož i princip splnění požadavků na poskytování předběžných elektronických údajů o poštovních zásilkách identifikovaných v prováděcích předpisech (zejména druh předmětných poštovních zásilek a kritéria pro jejich identifikaci), přijatých Administrativní radou a Radou poštovního provozu, v souladu s technickými normami SPU týkajícími se zpráv. Tato strategie rovněž zahrnuje výměnu informací týkajících se zajištění bezpečné a spolehlivé dopravy a průvozu závěrů mezi členskými zeměmi a jejich určenými provozovateli.
2. Veškerá bezpečnostní opatření uplatňovaná v mezinárodním poštovním přepravním řetězci musejí být úměrná rizikům nebo hrozbám, na které mají reagovat, a musejí být realizována bez narušení mezinárodních toků zásilek nebo obchodu s přihlédnutím ke specifčnosti poštovní sítě. Bezpečnostní opatření, která mohou mít globální dopad na poštovní provoz, musejí být prováděna mezinárodně koordinovaným a vyváženým způsobem za účasti všech zainteresovaných stran.

Článek 9

Přestupky

1. Poštovní zásilky
 - 1.1 Členské země se zavazují, že přijmou všechna nezbytná opatření k zabránění dále uvedeným činům a k soudnímu stíhání a potrestání jejich pachatelů:
 - 1.1.1 vkládání omamných a psychotropních látek, jakož i nebezpečného zboží do poštovních zásilek, pokud jejich vkládání není Úmluvou a Řádem výslovně povoleno;
 - 1.1.2 vkládání předmětů pedofilního charakteru nebo dětské pornografie do poštovních zásilek.

2. Výplatné obecně a prostředky výplatného
 - 2.1 Členské země se zavazují, že přijmou všechna nezbytná opatření k zabránění, soudnímu stíhání a potrestání jakýchkoli přestupků týkajících se prostředků výplatného stanovených touto Úmluvou, a to:
 - 2.1.1 poštovních známek, ať v oběhu nebo stažených z oběhu;
 - 2.1.2 výplatních znaků;
 - 2.1.3 otisků výplatních strojů nebo tiskařských lisů;
 - 2.1.4 mezinárodních odpovědek.
 - 2.2 Pro účely této Úmluvy se přestupkem týkajícím se prostředků výplatného rozumí kterýkoli z dále uvedených činů spáchaný kteroukoli osobou s úmyslem nezákonného obohacení sebe sama nebo třetí strany. Trestné jsou následující činy:
 - 2.2.1 falšování, napodobování nebo padělání jakýchkoli výplatních prostředků nebo jakékoli nezákonné či trestné jednání spojené s jejich neoprávněnou výrobou;
 - 2.2.2 používání, uvedení do oběhu, uvedení na trh, komercializace, distribuce, šíření, doprava, prezentace nebo vystavování (včetně ve formě katalogů nebo pro reklamní účely) falšovaných, napodobených nebo padělaných výplatních prostředků;
 - 2.2.3 výroba, používání nebo uvedení do oběhu pro poštovní účely jakýchkoli výplatních prostředků, které již byly použity;
 - 2.2.4 jakékoli pokusy o spáchání těchto přestupků.
3. Reciprocita
 - 3.1 Co se týče postihů, nečiní se žádný rozdíl mezi skutky uvedenými v odstavci 2 ve vztahu k tomu, zda jde o výplatní prostředky vnitrostátní či zahraniční; toto ustanovení nepodléhá žádné zákonné či dohodnuté podmínce reciprocity.

Článek 10 **Zpracování osobních údajů**

1. Osobní údaje uživatelů smějí být využívány pouze pro účely, ke kterým byly shromážděny v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.
2. Osobní údaje uživatelů se odhalí pouze třetím stranám, které jsou podle platných vnitrostátních právních předpisů oprávněny k jejich získání.
3. Členské země a jejich určení provozovatelé zajistí důvěrnost a bezpečnost osobních údajů uživatelů v souladu se svými platnými vnitrostátními právními předpisy.
4. Určení provozovatelé informují své zákazníky o využívání jejich osobních údajů a o účelu, k němuž jsou shromažďovány.
5. Bez dopadu na výše uvedené mohou určení provozovatelé zasílat elektronicky osobní údaje určeným provozovatelům zemí určení nebo průvozu, kteří tyto údaje potřebují k poskytování své služby.

Článek 11

Výměna přímých závěrů s vojenskými jednotkami

1. Přímé listovní závěry mohou být vyměňovány prostřednictvím pozemních, námořních nebo leteckých služeb jiných zemí:
 - 1.1 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky vojenských jednotek daných k dispozici Organizaci spojených národů;
 - 1.2 mezi velícími důstojníky těchto vojenských jednotek;
 - 1.3 mezi poštami kterékoli členské země a velícími důstojníky námořních, leteckých či pozemních oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země rozmístěných v zahraničí;
 - 1.4 mezi velícími důstojníky námořních, leteckých či pozemních oddílů, válečných plavidel nebo vojenských letadel téže země.
2. Listovní zásilky obsažené v závěrech uvedených v odstavci 1 musejí být adresovány výlučně příslušníkům vojenských jednotek nebo štábů a posádkám plavidel nebo letadel, pro něž jsou závěry určeny, nebo z nichž jsou odesílány, nebo musejí být těmito osobami odeslány. Tarify a zasilací podmínky pro tyto zásilky stanoví podle svých předpisů určený provozovatel té členské země, která dala vojenskou jednotku k dispozici, nebo které plavidla nebo letadla patří.
3. Není-li zvláštní dohody, je určený provozovatel té členské země, která dala vojenskou jednotku k dispozici, nebo které patří válečná plavidla nebo vojenská letadla, odpovědný vůči zúčastněným určeným provozovatelům za zaplacení průvozních výdajů za závěry, terminálních výdajů a výdajů na leteckou přepravu.

Článek 12

Podávání listovních zásilek v zahraničí

1. Žádný určený provozovatel není povinen přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé sídlící na území jeho členské země podávají nebo dávají podat v zahraničí s cílem využít tamějších výhodnějších tarifních podmínek.
2. Ustanovení odstavce 1 se vztahují bez rozdílu jak na listovní zásilky připravené v sídelní zemi odesílatele a poté přepravené přes hranice, tak na listovní zásilky vyhotovené v zahraničí.
3. Určený provozovatel určení má právo požadovat od určeného provozovatele podání zaplacení vnitrostátních sazeb. Pokudve lhůtě stanovené určeným provozovatelem určení určený provozovatel podání nesvolí k zaplacení těchto sazeb, může určený provozovatel určení zásilky buďto vrátit určenému provozovateli podání, přičemž má nárok na úhradu nákladů za zpáteční přepravu, nebo s nimi zacházet podle svých vnitrostátních právních předpisů.
4. Žádný určený provozovatel není povinen přepravovat ani dodávat adresátům listovní zásilky, které odesílatelé podali nebo dali podat ve velkém množství v jiné zemi, než ve které sídlí, jestliže je částka terminálních výdajů, kterou má dostat, nižší než částka, kterou by dostal, kdyby byly zásilky podány v sídelní zemi odesílatelů. Určený provozovatel určení má právo vyžadovat od určeného provozovatele podání odměnu

úměrnou vzniklým nákladům, která nesmí překročit vyšší ze dvou následujících částek: buď 80 % vnitrostátní sazby platné pro rovnocenné zásilky, nebo sazby platné podle článků 29.5 až 29.11, 29.12 až 29.15 nebo 30.9, podle potřeby. Pokud ve lhůtě stanovené určeným provozovatelem určení určený provozovatel podání nesvolí k zaplacení požadované částky, může určený provozovatel určení zásilky buďto vrátit určenému provozovateli podání, přičemž má nárok na úhradu nákladů za zpáteční přepravu, nebo s nimi může zacházet podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 13 **Používání tiskopisů SPU**

1. S výjimkou případů uvedených v Aktech Unie pouze určení provozovatelé členských zemí Unie používají tiskopisy a dokumentaci SPU při provozování poštovních služeb a při výměně poštovních zásilek v souladu s Akty Unie.
2. Určení provozovatelé mohou používat tiskopisy a dokumentaci SPU pro provoz exteritoriálních vyměňovacích pošt (ETOE), jakož i center pro zpracování mezinárodních poštovních zásilek (IMPCs) zřízených určenými provozovateli mimo jejich příslušné státní území, dále definovaných v odstavci 6, s cílem usnadnit provozování poštovních služeb a výměnu poštovních zásilek zmíněných výše.
3. Využívání možnosti uvedené v odstavci 2 podléhá vnitrostátním právním předpisům či politice členské země nebo území, na němž je ETOE nebo IMPC zřízeno. V tomto ohledu a bez dopadu na povinnost označení subjektu podle článku 2 určení provozovatelé garantují nepřetržité plnění svých povinností podle Úmluvy a jsou plně odpovědní za veškeré své vztahy s ostatními určenými provozovateli a s Mezinárodním úřadem.
4. Požadavek uvedený v odstavci 3 se rovněž tak vztahuje na členské země určení při přijímání poštovních zásilek pocházejících z těchto ETOEs a IMPCs.
5. Členské země informují Mezinárodní úřad o své politice ve vztahu k poštovním zásilkám odesílaným a/nebo přijímaným ETOEs nebo IMPCs. Tyto informace jsou dostupné na webových stránkách Unie.
6. Výhradně pro účely tohoto článku je ETOE definována jako pošta nebo zařízení zřízené pro obchodní účely a provozované určeným provozovatelem nebo spadající do pravomoci určeného provozovatele na území jiné členské země nebo území než jeho vlastní s cílem získat zákazníky na trhu mimo jeho vlastní státní území. IMPC je definováno jakožto zařízení pro zpracování mezinárodních poštovních zásilek určené ke zpracování mezinárodních poštovních zásilek vyměňovaných s cílem buďto vytvářet nebo přijímat poštovní závěry, anebo sloužit jako centra průvozu mezinárodních poštovních zásilek vyměňovaných mezi jinými určenými provozovateli.
7. Nic v tomto článku nelze interpretovat jako implikující, že by se ETOEs či IMPCs (včetně určených provozovatelů odpovědných za jejich zřízení a provoz mimo jejich vlastní státní území) nacházely vzhledem k Aktům Unie ve stejné situaci jako určení provozovatelé hostitelské země, ani jako ukládající jiným členským zemím právní povinnost uznat tyto ETOEs a IMPCs jakožto určené provozovatele na území, kde jsou zřízeny a provozovány.

DRUHÁ ČÁST

Normy a cíle týkající se kvality služby

Článek 14

Normy a cíle týkající se kvality služby

1. Členské země nebo jejich určení provozovatelé stanovují a zveřejňují normy a cíle týkající se dodávání listovních zásilek a balíků došlých ze zahraničí.
2. Tyto normy a cíle, ke kterým se připočte doba obvykle nutná pro celní projednání, nesmějí být méně výhodné než normy a cíle stanovené pro srovnatelné zásilky vnitrostátního styku.
3. Členské země původu nebo jejich určení provozovatelé rovněž stanovují a zveřejňují normy „end-to-end“ (od podání až po dodání) pro prioritní a letecké listovní zásilky a balíky a pro ekonomické/pozemní balíky.
4. Členské země nebo jejich určení provozovatelé vyhodnocují aplikaci norem kvality služby.

TŘETÍ ČÁST

Sazby, příplatky a osvobození od poštovních sazeb

Článek 15

Sazby

1. Sazby za různé poštovní služby definované v Úmluvě jsou stanoveny členskými zeměmi nebo jejich určenými provozovateli podle vnitrostátních právních předpisů, v souladu se zásadami vyjádřenými v Úmluvě a v jejím Řádu. Obecně musejí být odvozeny od nákladů na poskytování těchto služeb.
2. Členská země původu nebo její určený provozovatel stanoví v souladu s vnitrostátními právními předpisy sazby výplatného za přepravu listovních zásilek a balíků. Sazby výplatného pokrývají dodání zásilek do místa bydliště adresáta za předpokladu, že v zemi určení předmětných zásilek je tato dodávací služba provozována.
3. Vybírané sazby včetně těch, které jsou uvedeny v Aktech jako orientační, musejí být přinejmenším stejné jako sazby používané ve vnitrostátním styku pro zásilky stejného typu (druh, množství, doba zpracování atd.).
4. Členské země nebo jejich určení provozovatelé jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni překročit jakékoli orientační sazby uvedené v Aktech.
5. Minimální hranice sazeb uvedená v odstavci 3 může být členskými zeměmi nebo jejich určenými provozovateli překročena tím, že připustí snížené sazby založené na

jejich vnitrostátních právních předpisech pro listovní zásilky a balíky podané na území členské země. Členské země nebo jejich určené operátoři mají například možnost poskytnout zvýhodněné sazby svým zákazníkům podávajícím velké objemy poštovních zásilek.

6. Od zákazníků se nesmějí vybírat žádné jiné poštovní sazby nežli ty, které jsou uvedeny v Aktech.
7. Není-li v Aktech uvedeno jinak, ponechává si každý určený provozovatel sazby, které vybral.

Článek 16

Osvobození od poštovních sazeb

1. Princip
 - 1.1 Případy osvobození od poštovních sazeb jakožto osvobození od úhrady výplatného jsou výslovně uvedeny Úmluvou. Nicméně Řád může stanovit osvobození od úhrady výplatného, průvozních výdajů, terminálních výdajů a příchodních podílů u listovních zásilek a poštovních balíků, odesílaných členskými zeměmi, určenými provozovateli a užšími uniemi a vztahujících se k poštovní službě. Kromě toho jsou listovní zásilky a balíky odesílané Mezinárodním úřadem SPU užším uniím, členským zemím a určeným provozovatelům osvobozeny od všech poštovních sazeb. Členská země původu nebo její určený provozovatel však může u posledně zmíněných zásilek vybírat letecké příplatky.
2. Váleční zajatci a civilní internované osoby
 - 2.1 Ode všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků jsou osvobozeny listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb adresované válečným zajatcům nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách. Váleční osoby zadržené a internované v některé neutrální zemi jsou postaveny na roveň válečným zajatcům jako takovým, pokud jde o aplikaci předchozích ustanovení.
 - 2.2 Ustanovení uvedená v odstavci 2.1 platí také pro listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb pocházející z jiných zemí, adresované civilním internovaným osobám definovaným Ženevskou konvencí ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob v době války, nebo jimi odesílané buďto přímo nebo prostřednictvím úřadů zmíněných v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách.
 - 2.3 Úřady uvedené v Řádech Úmluvy a Ujednání o poštovních peněžních službách jsou rovněž osvobozeny od poštovních sazeb za listovní zásilky, poštovní balíky a zásilky poštovních peněžních služeb týkající se osob uvedených v odstavcích 2.1 a 2.2, které odesílají nebo dostávají buď přímo, nebo jako prostředníci.
 - 2.4 Balíky se přijímají jako osvobozené od sazeb do hmotnosti 5 kg. Hranice hmotnosti se zvyšuje na 10 kg u balíků, jejichž obsah je nedělitelný, a u balíků, které jsou adresovány táboru nebo tamním zástupcům zajatců („hommes de confiance“) k dodání zajatcům.
 - 2.5 Při vyrovnávání účtů mezi určenými provozovateli se nepřiznávají podíly za služební balíky a za balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob s výjimkou výdajů na leteckou přepravu u leteckých balíků.

- 3. Slepecké zásilky
- 3.1 Všechny slepecké zásilky, odeslané organizaci pro nevidomé či odeslané touto organizací nebo odeslané nevidomé osobě či odeslané touto osobou, jsou osvobozeny od všech poštovních sazeb s výjimkou leteckých příplatků za předpokladu, že jsou tyto zásilky jako takové přípustné ve vnitrostátním styku odesílajícího určeného provozovatele.
- 3.2 V tomto článku:
 - 3.2.1 termín „nevidomá osoba“ znamená každou osobu, která je ve své zemi zaregistrovaná jako nevidomá nebo zrakově postižená nebo která odpovídá definici Světové zdravotnické organizace pro nevidomou nebo slabozrakou osobu;
 - 3.2.2 výraz „organizace pro nevidomé“ znamená každou instituci nebo sdružení sloužící nevidomým osobám nebo oficiálně zastupující nevidomé osoby;
 - 3.2.3 slepecké zásilky zahrnují veškerou korespondenci, publikace v jakémkoli formátu (včetně audio nahrávek) a vybavení či materiály jakéhokoli druhu vyrobené nebo uzpůsobené, aby pomáhaly nevidomým osobám překonávat problémy spojené s jejich slepotou, tak jak je uvedeno v Řádu.

ČTVRTÁ ČÁST

Základní a doplňkové služby

Článek 17 **Základní služby**

- 1. Členské země musejí zajistit, aby jejich určení provozovatelé přijímali, zpracovávali, přepravovali a dodávali listovní zásilky.
- 2. Listovní zásilky obsahující pouze dokumenty jsou:
 - 2.1 prioritní a neprioritní zásilky do 2 kg;
 - 2.2 psaní, dopisnice a tiskoviny do 2 kg;
 - 2.3 slepecké zásilky do 7 kg;
 - 2.4 zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta ve stejném místě určení nazývané „tiskovinové pytle“ (pytle M) do 30 kg.
- 3. Listovní zásilky obsahující zboží jsou:
 - 3.1 prioritní a neprioritní balíčky do 2 kg;
 - 3.2 **slepecké zásilky do 7 kg, specifikované v Řádu;**
 - 3.3 **zvláštní pytle obsahující noviny, periodika, knihy a podobné tištěné dokumenty pro stejného adresáta ve stejném místě určení nazývané „tiskovinové pytle“ (pytle M) do 30 kg, specifikované v Řádu.**
- 4. Listovní zásilky se dělí zároveň podle rychlosti zpracování zásilek a podle jejich obsahu v souladu s Řádem.

5. V rámci klasifikačních systémů zmiňovaných v odstavci 4 mohou být listovní zásilky rozděleny rovněž podle svého formátu, a to na psaní malého formátu (P), psaní velkého formátu (G), psaní objemného formátu (E) nebo balíčky (E). Hranice rozměrů a hmotnosti jsou specifikovány v Řádu.
6. Vyšší limity hmotnosti, než jsou uvedeny v odstavci 2, se nepovinně vztahují na určité druhy listovních zásilek za podmínek specifikovaných v Řádu.
7. Členské země rovněž musejí zajistit, aby jejich určení provozovatelé přijímali, zpracovávali, přepravovali a dodávali poštovní balíky do 20 kg.
8. Vyšší limity hmotnosti než 20 kg se nepovinně vztahují na určité poštovní balíky za podmínek specifikovaných v Řádu.

Článek 18 **Doplňkové služby**

1. Členské země zajistí poskytování následujících povinných doplňkových služeb:
 - 1.1 službu doporučených zásilek u prioritních a leteckých listovních zásilek do zahraničí;
 - 1.2 službu doporučených zásilek u všech doporučených listovních zásilek ze zahraničí.
2. **Členské země mohou zajišťovat poskytování** následujících nepovinných doplňkových služeb ve styku mezi určenými provozovateli, kteří se na poskytování těchto služeb dohodli:
 - 2.1 službu zásilek s udanou cenou u listovních zásilek a balíků;
 - 2.2 službu zásilek na dobírku u listovních zásilek a balíků;
 - 2.3 službu sledování dodání u listovních zásilek;
 - 2.4 službu dodání do vlastních rukou u doporučených nebo cenných listovních zásilek;
 - 2.5 službu zásilek dodávaných bez sazeb a poplatků u listovních zásilek a balíků;
 - 2.6 službu** neskladných balíků;
 - 2.7 službu konsignace u sdružených zásilek od jednoho odesílatele určených do zahraničí;
 - 2.8 službu vrácení zboží, která spočívá ve vrácení zboží adresátem původnímu odesílateli (prodávajícímu) s jeho svolením.
3. Tři dále uvedené doplňkové služby mají jak povinné, tak nepovinné složky:
 - 3.1 služba odpovědních zásilek v mezinárodním styku („correspondance commerciale-réponse internationale“ – dále CCRI), která je v podstatě nepovinná; všechny členské země nebo jejich určení provozovatelé jsou však povinni zajišťovat „zpáteční“ službu těchto zásilek;
 - 3.2 služba mezinárodních odpovědek, které lze vyměnit ve kterékoli členské zemi; prodej mezinárodních odpovědek je však nepovinný;
 - 3.3 dodejka u doporučených listovních zásilek, balíků a zásilek s udanou cenou; všechny členské země nebo jejich určení provozovatelé přijímají dodejky u zásilek ze zahraničí; poskytování služby zásilek s dodejkou u zásilek do zahraničí je však nepovinné.
4. Popis těchto služeb a jejich sazby jsou uvedeny v Řádu.

5. Pokud se za níže uvedené prvky služeb vybírají zvláštní sazby ve vnitrostátním styku, jsou určení provozovatelé oprávněni vybírat stejné sazby u mezinárodních zásilek za podmínek uvedených v Řádu:
 - 5.1 dodání balíčků o hmotnosti nad 500 gramů;
 - 5.2 podání listovních zásilek na poslední chvíli;
 - 5.3 podání zásilek mimo běžnou otevírací dobu přepážek;
 - 5.4 převzetí v místě bydliště odesílatele;
 - 5.5 vyzvednutí listovní zásilky mimo běžnou otevírací dobu přepážek;
 - 5.6 poste restante;
 - 5.7 úložné za listovní zásilky o hmotnosti nad 500 g (s výjimkou slepeckých zásilek) a za balíky;
 - 5.8 dodání balíků v reakci na oznámení o příchodu;
 - 5.9 odpovědnost pro případ vyšší moci.
 - 5.10. dodání listovních zásilek mimo běžnou otevírací dobu přepážek.

PÁTÁ ČÁST

Zákazy a celní otázky

Článek 19

Nepřípustné zásilky. Zákazy

1. Všeobecná ustanovení
 - 1.1 Zásilky, které nesplňují podmínky vyžadované Úmluvou a Řádem, jsou nepřípustné. Zásilky odeslané s podvodným úmyslem nebo s úmyslem vyhnout se zaplacení náležitých sazeb jsou rovněž nepřípustné.
 - 1.2 Výjimky ze zákazů uvedených v tomto článku jsou stanoveny v Řádu.
 - 1.3 Všechny členské země nebo jejich určení provozovatelé mají možnost rozšířit zákazy uvedené v tomto článku a tyto zákazy mohou být uplatněny neprodleně po jejich zahrnutí do příslušného seznamu.
2. Zákazy platné pro všechny druhy zásilek
 - 2.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek dále uvedené předměty:
 - 2.1.1 omamné a psychotropní látky, definované Mezinárodní radou pro kontrolu narkotik (International Narcotics Control Board), nebo jiné nezákonné drogy, které jsou v zemi určení zakázány;
 - 2.1.2 oplzlé nebo nemravné předměty;
 - 2.1.3 padělané a pirátské předměty;
 - 2.1.4 jiné předměty, jejichž dovoz nebo oběh je v zemi určení zakázán;
 - 2.1.5 předměty, které mohou svou povahou nebo svým obalem ohrozit pracovníky či širokou veřejnost nebo pošpinit či poškodit ostatní zásilky, poštovní zařízení nebo majetek třetí osoby;

- 2.1.6 písemnosti mající charakter aktuální a osobní korespondence vyměňované mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí.
- 3. Nebezpečné zboží
 - 3.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek nebezpečné zboží uvedené v Úmluvě a Řádu.
 - 3.2 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek neaktivní výbušniny a vojenský materiál, včetně neaktivních granátů, střel a podobných předmětů, jakož i jejich repliky.
 - 3.3 Výjimečně může být nebezpečné zboží povoleno ve styku mezi členskými zeměmi, které vyjádřily svůj souhlas k jeho přijímání buďto na základě reciprocity, nebo jednostranně, za předpokladu že budou respektovány vnitrostátní a mezinárodní pravidla a předpisy týkající se přepravy.
- 4. Živá zvířata
 - 4.1 Je zakázáno vkládat do všech druhů zásilek živá zvířata.
 - 4.2 Výjimečně je dovoleno zasílat v jiných listovních zásilkách než cenných:
 - 4.2.1 včely, pijavice a housenky bource morušového;
 - 4.2.2 cizopasníky a hubitele škodlivého hmyzu určené k regulaci tohoto hmyzu a vyměňované mezi úředně uznanými ústavy;
 - 4.2.3 mouchy čeledi Drosophilidae (octomilky) pro biomedicínský výzkum vyměňované mezi úředně uznanými ústavy.
 - 4.3 Výjimečně je dovoleno zasílat v balících:
 - 4.3.1 živá zvířata, jejichž přeprava v poštovních zásilkách je povolena poštovními předpisy a vnitrostátními právními předpisy zúčastněných zemí.
- 5. Vkládání korespondence do balíků
 - 5.1 Do poštovních balíků je zakázáno vkládat dále uvedené předměty:
 - 5.1.1 korespondenci vyměňovanou mezi jinými osobami než odesílatelem a adresátem nebo osobami, které s nimi bydlí, s výjimkou archivních materiálů.
- 6. Mince, bankovky a jiné cenné předměty
 - 6.1 Je zakázáno vkládat mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty:
 - 6.1.1 do listovních zásilek bez udané ceny;
 - 6.1.1.1 pokud to však vnitrostátní právní předpisy zemí původu a určení dovolují, mohou být tyto předměty zasílány v uzavřené obálce jako doporučené zásilky;
 - 6.1.2 do balíků bez udané ceny, ledaže to vnitrostátní právní předpisy zemí původu a určení dovolují;
 - 6.1.3 do balíků bez udané ceny vyměňovaných mezi dvěma zeměmi, které dovolují cenné balíky;
 - 6.1.3.1 každá členská země nebo určený provozovatel může navíc zakázat vkládání zlatých prutů do balíků s udanou cenou nebo bez udané ceny, pocházejících z jejího území či na její území určených, nebo přepravovaných přes její území v otevřeném průvozu; skutečnou hodnotu takovýchto zásilek může omezit.
- 7. Tiskoviny a slepecké zásilky

- 7.1 Tiskoviny a slepecké zásilkynesmějí být opatřeny žádnou poznámkou ani obsahovat žádnou korespondenci;
- 7.2 nesmějí obsahovat žádné poštovní známky ani formy výplatného, ořazené nebo neořazené, ani žádný dokument představující nějakou hodnotu, s výjimkou případů, kdy je do zásilky vložena dopisnice, obálka nebo páska s vytištěnou adresou odesílatele zásilky nebo jeho zástupce v zemi podání nebo určení původní zásilky, předplacená pro cestu zpět.
- 8. Zacházení s neprávem přijatými zásilkami
- 8.1 Zacházení s neprávem přijatými zásilkami je upraveno v Řádu. Zásilky obsahující předměty uvedené v odstavcích 2.1.1, 2.1.2, 3.1 a 3.2 však nejsou v žádném případě směřovány na místo určení, dodávány adresátům ani vráceny na místo původu. V případě, že jsou při průvozu zásilek objeveny předměty zmíněné v odstavci 2.1.1, zachází se s takovými zásilkami v souladu s vnitrostátními právními předpisy průvozní země. V případě, že jsou při přepravě objeveny předměty zmíněné v odstavcích 3.1 a 3.2, je příslušný určený provozovatel oprávněn vyjmout tyto předměty ze zásilky a zničit je. Určený provozovatel poté může vypravit zbytek zásilky na místo určení, společně s informacemi o likvidaci nepřípustného předmětu.

Článek 20

Celní kontrola. Clo a jiné poplatky

- 1. Určení provozovatelé země původu a země určení jsou oprávněni předkládat zásilky k celní kontrole podle předpisů těchto zemí.
- 2. Zásilky předkládané k celní kontrole mohou být zatíženy poštovní sazbou za předložení celnímu úřadu, jejíž orientační výše je stanovena v Řádu. Tato sazba se vybírá pouze za předložení celnímu úřadu a za celní projednání těch zásilek, které byly zatíženy clem nebo jakýmkoli jiným poplatkem téhož charakteru.
- 3. Určení provozovatelé, kteří jsou oprávněni zajišťovat celní projednávání zásilek za své zákazníky, ať už jménem zákazníka nebo jménem určeného provozovatele země určení, mohou od zákazníků vybírat sazbu odvozenou od skutečných nákladů na tuto činnost. Touto sazbou mohou být zatíženy všechny zásilky přihlášené k proclení podle vnitrostátních právních předpisů včetně těch, které jsou osvobozeny od cla. Zákazníci musejí být předem řádně informováni o požadované sazbě.
- 4. Určení provozovatelé jsou oprávněni vybírat podle okolností od odesílatelů nebo příjemců zásilek clo a veškeré jiné dlužné poplatky.

ŠESTÁ ČÁST

Odpovědnost

Článek 21

Reklamacce

1. Každý určený provozovatel je povinen přijímat reklamace týkající se balíků a doporučených nebo cenných zásilek podaných v jeho vlastní službě nebo ve službě jiného určeného provozovatele za předpokladu, že tyto reklamace jsou zákazníky uplatněny ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky. Zasílání a zpracovávání reklamací se řídí podmínkami stanovenými Řádem. Lhůta šesti měsíců se týká vztahů mezi reklamujícími a určenými provozovateli a nezahrnuje předání reklamací mezi určenými provozovateli.
2. Vyřizování reklamací je bezplatné. Avšak dodatečné náklady způsobené požadavkem na odeslání službou EMS jdou obecně k tíži žadatele.

Článek 22

Odpovědnost určených provozovatelů. Náhrady

1. Všeobecná ustanovení
 - 1.1 S výjimkou případů uvedených v článku 23 určení provozovatelé odpovídají za:
 - 1.1.1 ztrátu, poškození nebo úbytek obsahu doporučených zásilek, obyčejných balíků (s výjimkou kategorie dodávání zásilek pocházejících z elektronického obchodu, dále označované jako „balíky ECOMPRO“, jejichž parametry jsou dále definovány v Řádu) a zásilek s udanou cenou;
 - 1.1.2 vrácení doporučených zásilek, zásilek s udanou cenou a obyčejných balíků, na nichž není uveden důvod vrácení.
 - 1.2 Za jiné zásilky než ty, které jsou uvedeny v odstavcích 1.1.1 a 1.1.2, ani za balíky ECOMPRO určení provozovatelé neodpovídají.
 - 1.3 Ve všech dalších případech, které nejsou stanoveny touto Úmluvou, nejsou určení provozovatelé odpovědní.
 - 1.4 Jestliže je ztráta nebo úplné zničení obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou následkem vyšší moci a neposkytuje se za ně náhrada, má odesílatel nárok na vrácení sazeb zaplacených při podání zásilky s výjimkou sazby za udanou cenu.
 - 1.5 Výše náhrady, která se vyplatí, nesmí překročit částky stanovené v Řádu.
 - 1.6 V případě odpovědnosti se při výplatě náhrady nepřihlíží k nepřímé škodě, ušlému zisku nebo morální újmě.
 - 1.7 Veškerá ustanovení vztahující se k odpovědnosti určených provozovatelů jsou striktní, závazná a vyčerpávající. Určení provozovatelé nejsou v žádném případě – dokonce ani v případě závažného pochybení – odpovědní nad rámec limitů stanovených v Úmluvě a v Řádech.
2. Doporučené zásilky

- 2.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem. Požaduje-li odesílatel nižší náhradu, než je částka stanovená v Řádu, mohou určení provozovatelé vyplatit tuto nižší částku a dostat pak odpovídající vyrovnání od ostatních zúčastněných určených provozovatelů.
- 2.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu doporučené zásilky má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající skutečné výši škody způsobené poškozením nebo úbytkem obsahu.
3. Obyčejné balíky
 - 3.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu ve výši stanovené Řádem. Požaduje-li odesílatel nižší náhradu, než je částka stanovená v Řádu, mohou určení provozovatelé vyplatit tuto nižší částku a dostat pak odpovídající vyrovnání od ostatních zúčastněných určených provozovatelů.
 - 3.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu obyčejného balíku má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu.
 - 3.3 Určení provozovatelé se mohou dohodnout, že budou ve vzájemném styku používat částku za balík stanovenou Řádem, bez ohledu na hmotnost balíku.
4. Zásilky s udanou cenou
 - 4.1 V případě ztráty, úplného zničení nebo úplného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu v zásadě odpovídající částce udané ceny v DTS.
 - 4.2 V případě částečného poškození nebo částečného úbytku obsahu zásilky s udanou cenou má odesílatel nárok na náhradu odpovídající v zásadě skutečné výši škody vzniklé poškozením nebo úbytkem obsahu. Náhrada však nesmí v žádném případě převyšovat částku udané ceny v DTS.
5. V případě vrácení doporučené nebo cenné listovní zásilky bez udání důvodu jejího nedodání má odesílatel nárok pouze na vrácení sazeb zaplacených při podání zásilky.
6. V případě vrácení balíku bez udání důvodu jeho nedodání má odesílatel nárok na vrácení sazeb zaplacených při podání zásilky v zemi původu a výdajů způsobených vrácením balíku ze země určení.
7. V případech uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 se náhrada vypočte podle běžné tržní ceny předmětů nebo zboží téhož druhu v místě a době podání v přepočtu na DTS. Není-li běžná cena známa, vypočte se náhrada podle obvyklé ceny předmětů nebo zboží ohodnocených na stejném základě.
8. Poskytuje-li se náhrada za ztrátu, úplné zničení nebo úplný úbytek obsahu doporučené zásilky, obyčejného balíku nebo zásilky s udanou cenou, má odesílatel nebo případně adresát navíc nárok na vrácení sazeb zaplacených při podání zásilky, s výjimkou doporučeného nebo sazby za udanou cenu. Totéž platí o doporučených zásilkách, obyčejných balících nebo zásilkách s udanou cenou odmítnutých příjemci kvůli špatnému stavu, pokud lze tento špatný stav přičíst určenému provozovateli a pokud zakládá jeho odpovědnost.

9. Odchylnou od ustanovení odstavců 2, 3 a 4 má adresát nárok na náhradu za doporučenou zásilku, obyčejný balík nebo zásilku s udanou cenou, ať s poškozením či úbytkem obsahu nebo ztracenou, jestliže se odesílatel písemně zřekne svých práv ve prospěch adresáta. Toto zřeknutí není nutné v případě, kdy odesílatel a adresát jsou jedna a táž osoba.
10. Určený provozovatel původu má možnost vyplácet odesílatelům ve své zemi náhrady stanovené jejich vnitrostátními právními předpisy pro doporučené zásilky a balíky bez udané ceny pod podmínkou, že nebudou nižší než náhrady uvedené v odstavcích 2.1 a 3.1. Totéž platí pro určeného provozovatele určení, pokud se náhrada vyplácí adresátovi. Částky uvedené v odstavcích 2.1 a 3.1 však zůstávají v platnosti:
 - 10.1 v případě postihu proti odpovědnému určenému provozovateli;
 - 10.2 zřekne-li se odesílatel svých práv ve prospěch adresáta.
11. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu týkající se překročení lhůt pro reklamace a výplatu náhrady určeným provozovatelům včetně lhůt a podmínek stanovených v Řádu, s výjimkou případu dvoustranné dohody.

Článek 23

Zánik odpovědnosti členských zemí a určených provozovatelů

1. Určení provozovatelé přestávají být odpovědni za doporučené zásilky, balíky a zásilky s udanou cenou, které dodali za podmínek stanovených jejich předpisy pro zásilky téhož druhu. Odpovědnost však trvá:
 - 1.1 jsou-li poškození nebo úbytek obsahu zjištěny buď před dodáním, nebo při dodání zásilky;
 - 1.2 pokud prohlásí adresát nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel při převzetí zásilky s poškozením nebo úbytkem obsahu, že ji přijímá s výhradou, dovolují-li to vnitrostátní právní předpisy;
 - 1.3 pokud, dovolují-li to vnitrostátní právní předpisy, byla doporučená zásilka dodána do domovní schránky a při reklamačním řízení adresát prohlásí, že zásilku neobdržel;
 - 1.4 pokud – nehledě k obvyklému zproštění odpovědnosti – příjemce, nebo v případě vrácení na místo původu odesílatel balíku nebo zásilky s udanou cenou, oznámí neprodleně určenému provozovateli, který mu zásilku dodal, že zjistil škodu; musí přitom prokázat, že k poškození nebo úbytku obsahu nedošlo po dodání. Výraz „neprodleně“ je třeba vykládat v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
2. Členské země a určení provozovatelé nejsou odpovědni:
 - 2.1 v případě vyšší moci, s výhradou článku 18.5.9;
 - 2.2 nemohou-li z důvodu zničení služebních dokladů vyšší mocí podat vysvětlení, co se se zásilkami stalo, a nebyla-li jejich odpovědnost prokázána jiným způsobem;
 - 2.3 byla-li ztráta nebo škoda způsobena chybou nebo nedbalostí odesílatele nebo vznikla z povahy zasílaného obsahu;
 - 2.4 jde-li o zásilky, které spadají pod zákazy uvedené v článku 19;
 - 2.5 v případě zabavení podle vnitrostátních právních předpisů země určení na základě oznámení členské země nebo jejího určeného provozovatele;

- 2.6 jde-li o zásilky s udanou cenou, jejichž cena byla podvodně udána vyšší částkou, než je skutečná hodnota obsahu;
 - 2.7 jestliže odesílatel neuplatnil žádnou reklamaci ve lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni podání zásilky;
 - 2.8 jde-li o balíky válečných zajatců a civilních internovaných osob;
 - 2.9 existuje-li podezření, že odesílatel jednal s podvodnými úmysly, aby získal odškodnění.
3. Členské země a určení provozovatelé nepřijímají žádnou odpovědnost za celní prohlášky vyhotovené v jakékoli formě ani za rozhodnutí, která učinily celní orgány při prohlídce zásilek podléhajících celní kontrole.

Článek 24 **Odpovědnost odesílatele**

1. Odesílatel zásilky je odpovědný za újmu na zdraví způsobenou poštovním zaměstnancům a za jakoukoli škodu způsobenou na jiných poštovních zásilkách a poštovním zařízení v důsledku odeslání předmětů nepřipustných k přepravě nebo nedodržení zásilacích podmínek.
2. V případě škody způsobené na jiných poštovních zásilkách je odesílatel odpovědný za každou poškozenou zásilku ve stejném rozsahu jako určení provozovatelé.
3. Přijetí zásilky podací poštou nezprošťuje odesílatele odpovědnosti.
4. Naproti tomu pokud odesílatel dodržel zásilací podmínky, není odpovědný, jestliže došlo k chybě nebo nedbalosti ze strany určených provozovatelů anebo dopravců při zacházení se zásilkami po jejich převzetí.

Článek 25 **Výplata náhrady**

1. S výhradou práva postihu vůči odpovědnému určenému provozovateli má povinnost vyplatit náhradu a vrátit zaplacené sazby a poplatky podle okolností buďto určený provozovatel původu nebo určený provozovatel určení.
2. Odesílatel se může zříci svých práv na náhradu ve prospěch adresáta. Odesílatel, nebo v případě zřeknutí adresát, může zmocnit k převzetí náhrady třetí osobu, dovolují-li to vnitrostátní právní předpisy.

Článek 26 **Případné vrácení náhrady odesílatelem nebo adresátem**

1. Jestliže se po vyplacení náhrady najde doporučená zásilka, balík nebo zásilka s udanou cenou nebo část obsahu, jež byly předtím považovány za ztracené, vyrozumí se podle okolností odesílatel nebo adresát, že si může zásilku převzít ve lhůtě tří měsíců proti vrácení částky vyplacené náhrady. Zároveň je dotázán, komu má být zásilka dodána. V případě, že odmítne nebo neodpoví během předepsané lhůty,

postupuje se stejným způsobem u adresáta, případně odesílatele, přičemž se mu na odpověď poskytne stejná lhůta.

2. Pokud odesílatel i adresát odmítnou zásilku převzít nebo neodpovědí ve lhůtě stanovené v odstavci 1, stává se zásilka vlastnictvím určeného provozovatele, případně určených provozovatelů, kteří nesli škodu.
3. Zjistí-li se v případě dodatečného nalezení zásilky s udanou cenou, že hodnota jejího obsahu je nižší, než je částka vyplacené náhrady, musí podle okolností odesílatel nebo adresát vrátit částku této náhrady proti předání zásilky, aniž by to bylo na úkor důsledků vyplývajících z podvodného udání ceny.

SEDMÁ ČÁST

Odměny

A. Průvozní výdaje

Článek 27

Průvozní výdaje

1. Za přímé závěry a zásilky v otevřeném průvozu vyměňované mezi dvěma určenými provozovateli nebo mezi dvěma poštami téže členské země prostřednictvím služby jednoho nebo více dalších určených provozovatelů (služby třetí strany) se platí průvozní výdaje. Tyto výdaje představují odměnu za služby poskytnuté v souvislosti s pozemní, námořní nebo leteckou přepravou. Tato zásada se vztahuje rovněž na chybně směrované zásilky nebo závěry.

B. Terminální výdaje

Článek 28

Terminální výdaje. Všeobecná ustanovení

1. S výhradou výjimek stanovených v Řádech má každý určený provozovatel, který dostává od jiného určeného provozovatele listovní zásilky, právo vybírat od odesílajícího určeného provozovatele platbu na úhradu výdajů vzniklých v souvislosti s převzatými mezinárodními listovními zásilkami.
2. Pro aplikaci ustanovení týkajících se úhrady terminálních výdajů svými určenými provozovateli se země a území dělí podle seznamů sestavených pro tento účel Kongresem v jeho rezoluci C 7/2016tak, jak je uvedeno níže:
 - 2.1 země a území, které jsou součástí cílového systému před r. 2010(skupina I);
 - 2.2 země a území, které jsou součástí cílového systému od r. 2010 a 2012(skupina II);
 - 2.3 země a území, které jsou součástí cílového systému od r. 2016(skupina III);
 - 2.4 země a území, které jsou součástí přechodného systému(skupina IV).

3. Ustanovení této Úmluvy týkající se placení terminálních výdajů představují přechodná opatření, jež povedou k přijetí systému placení přihlížejícímu ke specifickým faktorům každé země na konci přechodného období.
4. Přístup k vnitrostátním službám. Přímý přístup
 - 4.1 V zásadě každý určený provozovatel země, která byla v cílovém systému před r. 2010, zpřístupní ostatním určeným provozovatelům veškeré tarify a podmínky, a to za stejných podmínek, jaké nabízí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku. Je na určeném provozovateli určení, aby posoudil, zda určený provozovatel původu dodržel podmínky přímého přístupu.
 - 4.2 Určení provozovatelé zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, zpřístupní ostatním určeným provozovatelům zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, tarify a podmínky, a to za stejných podmínek, jaké nabízejí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku.
 - 4.3 Určení provozovatelé zemí, které se připojily k cílovému systému od r. 2010, se však mohou rozhodnout zpřístupnit omezenému počtu určených provozovatelů podmínky nabízené ve vnitrostátním styku na základě reciprocity na zkušební dobu dvou let. Po uplynutí této doby si musejí vybrat ze dvou možností: buďto ukončit zpřístupnění podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, nebo pokračovat tímto způsobem a zpřístupnit vnitrostátní podmínky všem určeným provozovatelům. Jestliže však určení provozovatelé zemí, které se připojily k cílovému systému od r. 2010, požádají určené provozovatele zemí, které byly v cílovém systému před r. 2010, o aplikaci podmínek nabízených v jejich vnitrostátním styku, musejí zpřístupnit všem určeným provozovatelům tarify a podmínky za stejných podmínek, jaké nabízejí svým zákazníkům ve vnitrostátním styku.
 - 4.4 Určení provozovatelé zemí v přechodném systému se mohou rozhodnout, že nezpřístupní ostatním určeným provozovatelům podmínky nabízené ve svém vnitrostátním styku. Mohou však zvolit možnost zpřístupnit omezenému počtu určených provozovatelů podmínky nabízené ve vnitrostátním styku na základě reciprocity na zkušební dobu dvou let. Po uplynutí této doby si musejí vybrat ze dvou možností: buďto ukončit zpřístupnění podmínek nabízených ve vnitrostátním styku, nebo pokračovat tímto způsobem a zpřístupnit vnitrostátní podmínky všem určeným provozovatelům.
5. Odměna terminálních výdajů je založena na plnění cílů kvality služby v zemi určení. Rada poštovního provozu je proto oprávněna přiznat příplatky k odměně uvedené v člancích 28bis, 29 a 30 s cílem povzbudit k účasti v systémech kontroly a odměnit určené provozovatele, kteří plní své cíle kvality. Rada poštovního provozu může rovněž stanovit penále v případě nedostatečné kvality, avšak odměna nemůže být nižší než minimální odměna uvedená v člancích 29 a 30.
6. Každý určený provozovatel se může zcela nebo částečně zříci odměny uvedené v odstavci 1.
7. Tiskovinové pytle o hmotnosti nižší než 5 kilogramů se pro účely placení terminálních výdajů považují za pytle vážící 5 kilogramů. Sazby terminálních výdajů vztahující se na tiskovinové pytle jsou následující:
 - 7.1 pro r. 2018: 0,909 DTS za kilogram;
 - 7.2 pro r. 2019: 0,935 DTS za kilogram;
 - 7.3 pro r. 2020: 0,961 DTS za kilogram;

- 7.4 pro r. 2021: 0,988 DTS za kilogram.
8. Doporučené zásilky podléhají příplatku ve výši 1,100 DTS za zásilku pro r. 2018, 1,200 DTS za zásilku pro r. 2019, 1,300 DTS za zásilku pro r. 2020 a 1,400 DTS za zásilku pro r. 2021. Cenné zásilky podléhají příplatku ve výši 1,400 DTS za zásilku pro r. 2018, 1,500 DTS za zásilku pro r. 2019, 1,600 DTS za zásilku pro r. 2020 a 1,700 DTS za zásilku pro r. 2021. Rada poštovního provozu je oprávněna zvýšit odměnu u těchto a jiných doplňkových služeb, jestliže poskytnuté služby zahrnují navíc určité prvky, které jsou specifikovány v Řádu.
 9. Není-li dvoustranně dohodnuto jinak, zvyšuje se odměna za doporučené a cenné zásilky bez identifikátoru s čárovým kódem nebo opatřené identifikátorem s čárovým kódem, který neodpovídá technické normě SPU S10, o dalších 0,5 DTS za zásilku.
 10. Pro účely placení terminálních výdajů se listovní zásilky podané **hromadněv souladu** s podmínkami stanovenými v Řádu, označují jako „hromadně podávané zásilky“. Odměna za hromadně podávané zásilky je určena **podle potřeby** ustanoveními článků **28bis**, 29 a 30.
 11. Každý určený provozovatel může na základě dvoustranné nebo mnohostranné dohody při vyrovnávání účtů týkajících se terminálních výdajů používat jiné systémy odměňování.
 12. Určení provozovatelé mohou nepovinně vyměňovat neprioritní zásilky při uplatnění 10% slevy ze sazby terminálních výdajů vztahujících se na prioritní zásilky.
 13. Ustanovení platná mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému se vztahují na každého určeného provozovatele země v přechodném systému, který prohlásí, že se hodlá připojit k cílovému systému. Rada poštovního provozu může stanovit přechodná opatření v Řádu. Ustanovení cílového systému se mohou plně vztahovat na každého nového určeného provozovatele v cílovém systému, který prohlásí, že tato ustanovení hodlá plně aplikovat bez uplatnění přechodných opatření.

Článek 28bis

Terminální výdaje. Vlastní vyhlášení sazeb pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E)

1. Počínaje sazbami platnými od roku 2021 a bez ohledu na články 29 a 30 mohou určení provozovatelé oznamovat Mezinárodnímu úřadu do 1. června roku předcházejícího roku, jehož se vlastní vyhlášení sazeb bude týkat, své vlastní sazby za zásilku a za kilogram, vyjádřené v místní měně, jež platí pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) během následujícího kalendářního roku. Mezinárodní úřad každý rok převede vlastní sazby, které mu byly oznámeny, na hodnoty vyjádřené v DTS. K přepočtu sazeb na DTS Mezinárodní úřad použije průměrný měsíční směnný kurz stanovený na základě údajů zaznamenaných v období od 1. ledna do 31. května roku předcházejícího roku platnosti vlastních sazeb. Výsledné sazby se sdělí prostřednictvím oběžníku Mezinárodního úřadu nejpozději 1. července roku předcházejícího roku platnosti vlastních sazeb. Jakákoli odvolávka na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) nebo na výpočet jejich sazeb v Úmluvě nebo jejím Řádu odkazuje, je-li to třeba, na vlastní sazby za listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky

(E). Kromě toho každý určený provozovatel oznámí Mezinárodnímu úřadu své vnitrostátní sazby platné pro rovnocenné služby s cílem stanovit příslušnou horní hranici sazeb.

- 1.1 S výhradou ustanovení odstavců 1.2 a 1.3 vlastní sazby:**
 - 1.1.1 za zásilku formátu E o průměrné hmotnosti 158 gramů nemohou být vyšší než maximální sazby jednotlivých zemí, vypočítané v souladu s ustanoveními odstavce 1.2;**
 - 1.1.2 jsou založeny na 70 % nebo příslušné procentní sazbě uvedené v odstavci 6ter výše vnitrostátní sazby platné pro jednotlivou zásilku odpovídající listovní zásilce objemného formátu (E) nebo balíčku (E), nabízené určeným provozovatelem v rámci jeho vnitrostátní služby, jež je v platnosti od 1. června roku přecházejícího roku platnosti vlastních sazeb;**
 - 1.1.3 jsou založeny na vnitrostátních sazbách určeného provozovatele platných pro jednotlivou zásilku o maximální velikosti a tvaru určených pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E);**
 - 1.1.4 jsou sděleny všem určeným provozovatelům;**
 - 1.1.5 vztahují se pouze na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E);**
 - 1.1.6 vztahují se na všechny toky listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), kromě toků listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) pocházejících ze zemí v přechodném systému a určených do zemí v cílovém systému a mezi zeměmi v přechodném systému, jestliže toky zásilek nepřesahují 100 tun ročně;**
 - 1.1.7 vztahují se na všechny toky listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), kromě toků listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v roce 2010, 2012 nebo 2016, a pocházejících z těchto zemí a určených do zemí, jež se připojily k cílovému systému před rokem 2010, jestliže toky zásilek nepřesahují 25 tun ročně.**
- 1.2 Vlastní sazby za zásilku a za kilogram vztahující se na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) nemohou být vyšší než maximální sazby jednotlivých zemí určené lineární regresí 11 stupňů hmotnosti odpovídající 70 % nebo příslušné procentní sazbě uvedené v odstavci 6ter výše sazeb platných pro jednotlivou prioritní zásilku rovnocenných služeb vnitrostátního styku odpovídající sazbám za listovní zásilky objemného formátu (E) nebo balíčky (E) o hmotnosti 20, 35, 75, 175, 250, 375, 500, 750, 1000, 1500 a 2000 gramů, bez daně.**
 - 1.2.1 Pro určení, zda vlastní sazby překračují maximální sazby, se provádí ověření výpočtem průměrného příjmu na základě nejběžnějšího celosvětového průměrného složení 1 kilogramu zásilek, kde jedna zásilka formátu E váží 158 gramů. V případě, že vlastní sazby jsou vyšší než maximální sazby za zásilku formátu E, jehož průměrná hmotnost je 158 gramů, použijí se maximální sazby za zásilku a za kilogram; příslušný určený provozovatel si rovněž může zvolit snížení svých vlastních sazeb na úroveň odpovídající odstavci 1.2.**
 - 1.2.2 Jestliže existuje více vnitrostátních tarifů pro balíčky podle jejich tloušťky, použije se nejnižší vnitrostátní tarif pro zásilky do 250 gramů a nejvyšší tarif se použije pro zásilky nad 250 gramů.**
 - 1.2.3 Jestliže se na rovnocennou vnitrostátní službu aplikují pásmové tarify, použije se střední hodnota tarifu specifikovaná v Řádu a z výpočtu střední hodnoty se vyloučí vnitrostátní sazby pro sousední pásma. Případně se může pásmový tarif, jenž má být použit, vypočítat na základě skutečné průměrné vážené**

- vzdálenosti příchozích listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) (za nejbližší uplynulý kalendářní rok).
- 1.2.4** Jestliže rovnocenná vnitrostátní služba a odpovídající tarif zahrnují další prvky, jež nejsou součástí základní služby, např. sledování, podpis při převzetí a pojištění, a tyto prvky se týkají všech hmotností uvedených v odstavci 1.2, nejnižší z odpovídajících vnitrostátních doplňkových tarifů, doplňková sazba, nebo orientační sazba figurující v Aktech Unie se odečtou od vnitrostátního tarifu. Celkový odpočet u všech doplňkových prvků služby nesmí překročit 25 % vnitrostátního tarifu.
- 1.3** Jestliže maximální sazby pro jednotlivé země vypočtené v souladu s ustanoveními odstavce 1.2 znamenají příjem vypočítaný pro zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů nižší, než příjem vypočítaný pro takovouto zásilku o stejné hmotnosti na základě níže uvedených sazeb, vlastní sazby nemohou překročit následující sazby:
- 1.3.1** pro r. 2020: 0,614 DTS za zásilku a 1,381 DTS za kilogram;
- 1.3.2** pro r. 2021: 0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;
- 1.3.3** pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 DTS za kilogram;
- 1.3.4** pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 DTS za kilogram;
- 1.3.5** pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;
- 1.3.6.** pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,736 DTS za kilogram.
- 1.4** Veškeré další podmínky a postupy pro vlastní vyhlášení sazeb týkajících se listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) jsou stanoveny v Řádu. Všechna ostatní ustanovení Řádu vztahující se na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) se rovněž vztahují na vlastní sazby, za předpokladu, že nejsou v rozporu s tímto článkem.
- 1.5** Určení provozovatelé zemí v přechodném systému mohou aplikovat vlastní sazby na základě provádění statistického výběru svých příchozích toků.
- 2.** Kromě maximálních sazeb uvedených v odstavci 1.2 nemohou být oznámené vlastní sazby vyšší než maximální příjem určený pro roky 2021 až 2025, a to:
- 2.1** pro rok 2021: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2020 zvýšenému o 15 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
- 2.2** pro rok 2022: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2021 zvýšenému o 15 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
- 2.3** pro rok 2023: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2022 zvýšenému o 16 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;
- 2.4** pro rok 2024: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2023 zvýšenému o 16 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota;

- 2.5 pro rok 2025: příjem vypočítaný na základě vlastních sazeb je stanoven způsobem odpovídajícím buďto maximálním sazbám jednotlivých zemí, nebo příjmu za rok 2024 zvýšenému o 17 % za zásilku formátu E o hmotnosti 158 gramů, přičemž se bere v úvahu nejnižší hodnota.
3. Pokud jde o sazby platné pro rok 2021 a následující roky, poměr mezi vlastními sazbami za zásilku a vlastními sazbami za kilogram se nemůže lišit o více než 5 procentních bodů směrem nahoru či dolů ve srovnání s poměrem v předchozím roce. Pro určené provozovatele, kteří vyhláší vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis, nebo kteří aplikují vlastní sazby na základě reciprocity v souladu s ustanoveními odstavce 6quater, se poměr pro rok 2020 zakládá na vlastních sazbách za zásilku a vlastních sazbách za kilogram stanovených od 1. července 2020.
4. Na určené provozovatele, kteří se rozhodnou nevyhlášovat vlastní sazby v souladu s tímto článkem, se plně vztahují ustanovení článků 29 a 30.
5. Jestliže se určený provozovatel, který si zvolil vyhlášení vlastních sazeb na listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) v daném kalendářním roce, neoznámí jiné vlastní sazby pro rok následující, zůstávají v platnosti stávající sazby, ledaže by nesplňovaly podmínky uvedené v tomto článku.
6. Dotčený určený provozovatel musí informovat Mezinárodní úřad o jakémkoli snížení vnitrostátních sazeb zmíněných v tomto článku.
- 6bis S účinností od 1. července 2020 a odchylkou od ustanovení odstavců 1 a 2 může určený provozovatel členské země, jejíž celkové roční objemy došlých listovních zásilek v roce 2018 překročily 75 000 tun (podle příslušných oficiálních údajů předaných Mezinárodnímu úřadu nebo na základě jakékoli jiné oficiálně dostupné informace posouzené Mezinárodním úřadem), vyhlásit vlastní sazby pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E), kromě toků listovních zásilek uvedených v odstavcích 1.1.6 a 1.1.7. Zmíněný určený provozovatel má rovněž právo neaplikovat limity pro zvýšení příjmu uvedené v odstavci 2 pro toky zásilek do své země, ze své země a mezi svou zemí a všemi ostatními zeměmi.
- 6ter Jestliže kompetentní orgán pro dohled nad určeným provozovatelem, který aplikuje výše uvedenou možnost v odstavci 6bis, určí s cílem pokrýt veškeré náklady na zpracování a dodání listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E), že vlastní sazba určeného provozovatele platná v kterémkoli roce po roce 2020 musí vycházet z poměru náklady/tarify vyšším, než je 70 % výše vnitrostátního tarifu vztahujícího se na jednotlivou zásilku, pak poměr náklady/tarify u tohoto určeného provozovatele může překročit 70 %, s výhradou, že předmětný poměr náklady/tarify nepřekročí o více než jeden procentní bod nejvyšší hodnotu mezi 70 % a poměrem náklad/tarif použitým pro výpočet vlastních aktuálně platných sazeb, aniž by bylo překročeno 80 % a pod podmínkou, že dotčený určený provozovatel poskytne veškeré doplňující informace při svém oznámení Mezinárodnímu úřadu podle odstavce 1. Jestliže určený provozovatel zvýší svůj poměr náklady/tarify na základě takového rozhodnutí kompetentního orgánu, pak oznámí Mezinárodnímu úřadu tento poměr ke zveřejnění do 1. března roku předcházejícího roku platnosti poměru. Další specifikace týkající se nákladů a příjmů pro výpočet konkrétního poměru náklady/tarify jsou uvedeny v Řádu.

6quater Když se určený provozovatel odvolává na ustanovení odstavce 6bis, všichni ostatní příslušní určení provozovatelé, s výjimkou těch ze zemí s toky uvedenými v odstavcích 1.1.6 a 1.1.7, mohou učinit totéž ve vztahu k výše uvedenému určenému provozovateli.

6quinquies Každý určený provozovatel, který se odvolává na možnost uvedenou v odstavci 6bis, musí v kalendářním roce nabytí účinnosti počátečních sazeb zaplatit Unii během pěti po sobě jdoucích let (počínaje kalendářním rokem uplatnění možnosti uvedené výše v odstavci 6bis) částku 8 milionů CHF ročně, tedy celkem 40 milionů CHF. Žádná další platba za vlastní vyhlášení sazeb v souladu s tímto odstavcem se po uzavření tohoto pětiletého období nepředpokládá.

6quinquies.1 Výše uvedené poplatky jsou přidělovány výhradně podle následující metodiky: 16 milionů CHF je přiděleno vázanému fondu Unie na realizaci projektů týkajících se výměny předběžných elektronických údajů a poštovní bezpečnosti podle podmínek písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií, a 24 milionů CHF je přiděleno vázanému fondu Unie na účely financování dlouhodobých závazků Unie dále definovaných Administrativní radou, podle podmínek písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií.

6quinquies.2 Poplatky stanovené v tomto odstavci se nevztahují na určené provozovatele členských zemí, které používají vlastní sazby na základě reciprocity podle ustanovení odstavce 6quater vzhledem k volbě jiného určeného provozovatele vyhlásit své vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis.

6quinquies.3 Určený provozovatel, který platí tyto poplatky, informuje každý rok Mezinárodní úřad, jak má být částka 8 milionů ročně rozdělena, za předpokladu, že je všech pět ročních úhrad rozděleno, jak je uvedeno výše, v souladu s příslušnou písemnou dohodou. Určený provozovatel, který si zvolil vlastní vyhlášení sazeb podle ustanovení odstavce 6bis, je řádně informován o výdajích týkajících se poukázaných poplatků v souladu s tímto článkem, podle písemné dohody uzavřené mezi dotčeným určeným provozovatelem a Unií.

6sexies Jestliže si určený provozovatel zvolí možnost vyhlásit vlastní sazby v souladu s ustanoveními odstavce 6bis, nebo jestliže určený provozovatel uplatňuje na základě reciprocity vlastní sazbu podle odstavce 6ter, tento určený provozovatel by měl zároveň se zavedením vlastních sazeb zvážit zpřístupnění poplatků úměrně upravených podle objemu a vzdálenosti, nediskriminačním způsobem, určeným provozovatelům členských zemí SPU původu, pokud je to možné, již zveřejněných v rámci vnitrostátní služby v zemi určené pro rovnocenné služby, na základě vzájemně přijatelné dvoustranné obchodní smlouvy, podle pravidel národního regulačního orgánu.

7. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou výhradu.

Článek 29

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek mezi určenými provozovateli zemí v cílovém systému

1. Odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek s výjimkou tiskovinových pytlů a zásilek CCRI se stanoví na základě použití sazeb za zásilku a za kilogram, odrážejících náklady na zpracování v členské zemi určení. Sazby platné pro prioritní zásilky vnitrostátního styku, které jsou součástí univerzální služby, se použijí jako základ pro výpočet sazeb terminálních výdajů.
2. Sazby terminálních výdajů v cílovém systému se vypočítávají s přihlédnutím ke klasifikaci zásilek podle jejich formátu, jak je uvedeno v ustanoveních článku 17.5 Úmluvy, pokud se tato klasifikace uplatňuje ve vnitrostátním styku.
3. Určení provozovatelé v cílovém systému si vyměňují závěry oddělené podle formátu zásilek v souladu s podmínkami uvedenými v Řádu.
4. Odměna za zásilky CCRI se platí podle příslušných ustanovení Řádu.
5. Sazby za zásilku a za kilogram jsou rozdílné pro listovní zásilky malého formátu (P) a velkého formátu (G) a pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E). Vypočítávají se na základě 70 % sazby za 20gramovou listovní zásilku malého formátu (P) a za 175gramovou listovní zásilku velkého formátu (G), bez DPH a dalších poplatků. U listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) se vypočítávají na základě sazeb za zásilky formátu P a G o hmotnosti 375 g, bez DPH a dalších poplatků.
6. Rada poštovního provozu definuje podmínky pro výpočet sazeb, jakož i provozní, statistické a účetní postupy nezbytné pro výměnu závěrů oddělených podle formátu zásilek.
7. **S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných v roce 2020 pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E),** sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému nepovedou v daném roce ke zvýšení příjmů z terminálních výdajů o více než 13 % za listovní zásilku formátu P a formátu G o hmotnosti 37,6 gramů a za 375gramovou zásilku formátu E v porovnání s předchozím rokem.
8. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
 - 8.1 pro r. 2018: 0,331 DTS za zásilku a 2,585 DTS za kilogram;
 - 8.2 pro r. 2019: 0,341 DTS za zásilku a 2,663 DTS za kilogram;
 - 8.3 pro r. 2020: 0,351 DTS za zásilku a 2,743 DTS za kilogram;
 - 8.4 pro r. 2021: 0,362 DTS za zásilku a 2,825 DTS za kilogram.
9. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
 - 9.1 pro r. 2018: 0,705 DTS za zásilku a 1,584 DTS za kilogram;
 - 9.2 pro r. 2019: 0,726 DTS za zásilku a 1,632 DTS za kilogram;
 - 9.3 pro r. 2020: **0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;**
 - 9.4 pro r. 2021: **0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.**

10. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010, 2012 nebo 2016, nesmějí být u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) nižší než:
- 10.1 pro r. 2018: 0,227 DTS za zásilku a 1,774 DTS za kilogram;
 - 10.2 pro r. 2019: 0,233 DTS za zásilku a 1,824 DTS za kilogram;
 - 10.3 pro r. 2020: 0,240 DTS za zásilku a 1,875 DTS za kilogram;
 - 10.4 pro r. 2021: 0,247 DTS za zásilku a 1,928 DTS za kilogram.
11. Sazby platné pro toky mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010, 2012 nebo 2016, nesmějí být u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nižší než:
- 11.1 pro r. 2018: 0,485 DTS za zásilku a 1,089 DTS za kilogram;
 - 11.2 pro r. 2019: 0,498 DTS za zásilku a 1,120 DTS za kilogram;
 - 11.3 pro r. 2020: **0,614 DTS za zásilku a 1,1381 DTS za kilogram;**
 - 11.4 pro r. 2021: **0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;**
 - 11.5 pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 za kilogram;**
 - 11.6 pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 za kilogram;**
 - 11.7 pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;**
 - 11.8 pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,763 za kilogram.**
12. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2010 a 2012 a mezi těmito zeměmi a zeměmi v cílovém systému před r. 2010 nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
- 12.1 pro r. 2018: 0,264 DTS za zásilku a 2,064 DTS za kilogram;
 - 12.2 pro r. 2019: 0,280 DTS za zásilku a 2,188 DTS za kilogram;
 - 12.3 pro r. 2020: 0,297 DTS za zásilku a 2,319 DTS za kilogram;
 - 12.4 pro r. 2021: 0,315 DTS za zásilku a 2,458 DTS za kilogram.
13. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2010 a 2012 a mezi těmito zeměmi a zeměmi v cílovém systému před r. 2010 nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
- 13.1 pro r. 2018: 0,584 DTS za zásilku a 1,313 DTS za kilogram;
 - 13.2 pro r. 2019: 0,640 DTS za zásilku a 1,439 DTS za kilogram;
 - 13.3 pro r. 2020: **0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;**
 - 13.4 pro r. 2021: **0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.**
14. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2016 a mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, nesmějí u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) překročit:
- 14.1 pro r. 2018: 0,234 DTS za zásilku a 1,831 DTS za kilogram;
 - 14.2 pro r. 2019: 0,248 DTS za zásilku a 1,941 DTS za kilogram;
 - 14.3 pro r. 2020: 0,263 DTS za zásilku a 2,057 DTS za kilogram;

- 14.4 pro r. 2021: 0,279 DTS za zásilku a 2,180 DTS za kilogram.
15. Sazby platné pro toky mezi zeměmi v cílovém systému od r. 2016 a mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, nesmějí u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) překročit:
- 15.1 pro r. 2018: 0,533 DTS za zásilku a 1,198 DTS za kilogram;
- 15.2 pro r. 2019: 0,602 DTS za zásilku a 1,354 DTS za kilogram;
- 15.3 pro r. 2020: **0,762** DTS za zásilku a **1,714** DTS za kilogram;
- 15.4 pro r. 2021: **0,785** DTS za zásilku a **1,765** DTS za kilogram.
16. U toků nižších než 50 tun ročně mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v r. 2010 nebo v r. 2012, jakož i mezi těmito zeměmi a zeměmi, které byly v cílovém systému před r. 2010, se složky sazba za kilogram a sazba za zásilku převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, podle které zásilky formátu P a G představují 8,16 zásilek o hmotnosti 0,31 kilogramu a zásilky formátu E představují 2,72 zásilek o hmotnosti 0,69 kilogramu.
17. U toků nižších než 75 tun ročně v r. 2018 a 2019 a nižších než 50 tun ročně v r. **2020a** 2021 mezi zeměmi, které se připojily k cílovému systému v r. 2016 nebo později, jakož i mezi těmito zeměmi a zeměmi, které se připojily k cílovému systému před r. 2010, v r. 2010 nebo v r. 2012, se složky sazba za kilogram a sazba za zásilku převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek uvedené v odstavci 16.
- 17bis Sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis nahrazují sazby vztahující se na listovní zásilky formátu E a balíčky uvedené v tomto článku; ustanovení uvedená v odstavcích 7, 9, 11, 13 a 15 tedy neplatí.**
18. Odměna za hromadně podávané zásilky určené do zemí v cílovém systému před r. 2010 se **podle potřeby** stanoví použitím sazeb za zásilku a kilogram uvedených v odstavcích 5 až 11, **nebo v článku 28bis.**
19. Odměna za hromadně podávané zásilky určené do zemí v cílovém systému od r. 2010, 2012 a 2016 se **podle potřeby** stanoví použitím sazeb za zásilku a kilogram uvedených v odstavcích 5 a 10 až 15, **nebo v článku 28bis.**
20. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou **výhradu.**

Článek 30

Terminální výdaje. Ustanovení vztahující se na toky zásilek pro určené provozovatele zemí v přechodném systému, od nich a mezi nimi navzájem

1. Pro určené provozovatele zemí v přechodném systému terminálních výdajů (které se připravují na připojení k cílovému systému), je odměna za listovní zásilky včetně hromadně podávaných zásilek, avšak s výjimkou tiskovinových pytlů a zásilek CCRI, stanovena na základě sazby za zásilku a sazby za kilogram.

- 1bis** S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis se ustanovení článku 29.1 až 3 a 5 až 7 vztahují na výpočet sazeb za zásilku a za kilogram týkajících se listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) od roku 2020.
2. Odměna za zásilky CCRI se platí podle příslušných ustanovení Řádu.
3. Sazby platné pro toky do a z nových zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem jsou u listovních zásilek malého formátu (P) a velkého formátu (G) následující:
- 3.1 pro r. 2018: 0,227 DTS za zásilku a 1,774 DTS za kilogram;
- 3.2 pro r. 2019: 0,233 DTS za zásilku a 1,824 DTS za kilogram;
- 3.3 pro r. 2020: 0,240 DTS za zásilku a 1,875 DTS za kilogram;
- 3.4 pro r. 2021: 0,247 DTS za zásilku a 1,928 DTS za kilogram.
4. Sazby platné pro toky do a z nových zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem jsou u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) následující:
- 4.1 pro r. 2018: 0,485 DTS za zásilku a 1,089 DTS za kilogram;
- 4.2 pro r. 2019: 0,498 DTS za zásilku a 1,120 DTS za kilogram;
- 4bis** S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis a v souladu s ustanoveními odstavce 1bis, sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nesmějí být nižší než následující sazby:
- 4bis.1** pro r. 2020: 0,614 DTS za zásilku a 1,381 DTS za kilogram;
- 4bis.2** pro r. 2021: 0,645 DTS za zásilku a 1,450 DTS za kilogram;
- 4bis.3** pro r. 2022: 0,677 DTS za zásilku a 1,523 DTS za kilogram;
- 4bis.4** pro r. 2023: 0,711 DTS za zásilku a 1,599 DTS za kilogram;
- 4bis 5** pro r. 2024: 0,747 DTS za zásilku a 1,679 DTS za kilogram;
- 4bis 6** pro r. 2025: 0,784 DTS za zásilku a 1,763 DTS za kilogram.
- 4ter** S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bis a v souladu s ustanoveními odstavce 1bis, sazby platné pro toky do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem u listovních zásilek objemného formátu (E) a balíčků (E) nesmějí překročit následující sazby:
- 4ter.1** pro r. 2020: 0,762 DTS za zásilku a 1,714 DTS za kilogram;
- 4ter.2** pro r. 2021: 0,785 DTS za zásilku a 1,765 DTS za kilogram.
5. S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bisu toků nižších, než je práh toků stanovený v článku 29.16 nebo 29.17 v roce 2018 a 2019 a nižších, než je práh toků 100 tun v roce 2020 a 2021, se složky sazba za zásilku a sazba za kilogram převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, **následovně:**
- 5.1 pro r. 2018: 4,472 DTS za kilogram;

- 5.2 pro r. 2019: 4,592 DTS za kilogram;
- 5.3 pro r. 2020: **ne méně než 5,163 DTS za kilogram a ne více než 5,795 DTS za kilogram;**
- 5.4 pro r. 2021: **ne méně než 5,368 DTS za kilogram a ne více než 5,967 DTS za kilogram.**
6. **S výjimkou sazeb terminálních výdajů platných pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášených jako vlastní v souladu s článkem 28bisu toků vyšších, než je práh toků stanovený v článku 29.17 v roce 2018 a 2019 a nad 100 tun v roce 2020 a 2021, se použijí paušální sazby za kilogram, jestliže ani určený provozovatel původu ani určený provozovatel určení nepožaduje v rámci opravného mechanismu změnu sazby raději na základě skutečného počtu zásilek na kilogram než na základě celosvětového průměrného počtu. Statistický výběr pro uplatnění opravného mechanismu se provádí v souladu s podmínkami uvedenými v Řádu.**
- 6bis Pro toky zásilek pod 100 tun ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem, kdy sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis určeným provozovatelem určení platí pro rok 2021 celková sazba 5,368 DTS za kilogram.**
- 6ter Pro toky zásilek nad 100 tun do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem, kdy sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis a země určení se rozhodne neprovádět statistický výběr u příchozích zásilek se složky sazba za zásilku a sazba za kilogram převedou na celkovou sazbu za kilogram na základě celosvětové průměrné skladby jednoho kilogramu zásilek, jak je uvedeno v článku 29.16.**
- 6 quater S výjimkou toků zásilek uvedených v odstavci 6bis sazby terminálních výdajů platné pro listovní zásilky objemného formátu (E) a balíčky (E) vyhlášené jako vlastní v souladu s článkem 28bis nahrazují sazby vztahující se na listovní zásilky formátu E a balíčky uvedené v tomto článku; ustanovení uvedená v odstavcích 4bis, 4ter a 5 tedy neplatí.**
7. Země v cílovém systému se nemůže dovolávat změny celkové sazby uvedené v odstavci 5 směrem dolů ve vztahu k zemi v přechodném systému, pokud ta nepožaduje změnu v opačném směru.
8. **Pro toky zásilek do a ze zemí v přechodném systému a mezi nimi navzájem mohou určení provozovatelé fakultativně vypravovat a přijímat zásilky oddělené podle formátu v souladu s podmínkami specifikovanými v Řádu. Na tento typ výměn se vztahují sazby uvedené výše v odstavcích 3 a 4, jestliže určený provozovatel určení zvolí možnost nevyhlašovat své vlastní sazby podle článku 28bis.**
9. Odměna za hromadně podávané zásilky určeným provozovatelům zemí v cílovém systému se stanoví aplikací sazeb za zásilku a za kilogram uvedených v článku **28bis nebo 29.** Určení provozovatelé zemí v přechodném systému mohou požadovat za došlé hromadně podávané zásilky odměnu podle ustanovení uvedených v odstavcích 3 a 4, **nebo článku 28bis, podle potřeby.**
10. K tomuto článku nelze uplatnit žádnou **výhradu.**

Článek 31

Fond pro zlepšování kvality služby

1. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné všemi členskými zeměmi a územími zemím, klasifikovaným jako nejméně rozvinuté země a zahrnutým do skupiny IV pro účely terminálních výdajů a Fondu pro zlepšování kvality služby (QSF), zvyšují o 20 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích. Mezi zeměmi skupiny IV navzájem se žádné navýšení neaplikuje.
2. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny I zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 10 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
3. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny II zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 10 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
4. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny III zemím klasifikovaným jako země skupiny IV, kromě nejméně rozvinutých zemí zmíněných v odstavci 1 tohoto článku, zvyšují o 5 % sazeb **stanovených v článcích 28bis nebo 30** pro účely financování QSF ke zvyšování kvality služby v těchto zemích.
5. S výjimkou tiskovinových pytlů, zásilek CCRI a hromadně podávaných zásilek se terminální výdaje splatné členskými zeměmi a územími klasifikovanými jako země skupiny I až III zemím klasifikovaným jako země skupiny III zvyšují o 1 %, jež bude vloženo do společného fondu, zřízeného pro účely zvyšování kvality služby v zemích klasifikovaných jako země skupiny II až IV a spravovaného v souladu s postupy stanovenými Radou poštovního provozu.
6. S výhradou příslušných postupů stanovených Radou poštovního provozu se veškeré nevyužité částky zaplacené podle odstavců 1 až 4 a nashromážděné během čtyř předcházejících sledovaných let QSF (přičemž prvním sledovaným rokem je rok 2018) převedou do společného fondu uvedeného v odstavci 5 tohoto článku. Pro účely tohoto odstavce se do výše zmíněného fondu převedou pouze finanční prostředky, které nebyly použity v projektech zvyšování kvality služby schválených v období dvou let následujících po přijetí poslední platby částek zaplacených za jakékoli čtyřleté období definované výše.

7. Kumulované sazby terminálních výdajů splatných z titulu financování QSF ke zvyšování kvality služby v zemích skupiny IV a jsou podmíněny spodní hranicí 20 000 DTS ročně pro každou zemi-příjemce. Dodatečné prostředky nezbytné k dosažení této minimální částky se účtují zemím skupiny I až III, úměrně k vyměňovaným objemům.
8. Rada poštovního provozu schválí či aktualizuje nejpozději v r. 2018 postupy pro financování projektů QSF.

C. Balíkové podíly

Článek 32

Pozemní a námořní balíkové podíly

1. S výjimkou balíků ECOMPRO se za balíky vyměňované mezi dvěma určenými provozovateli vybírají příchozí pozemní podíly, vypočítané kombinací základní sazby za balík a základní sazby za kilogram, které jsou stanoveny v Řádu.
 - 1.1 S přihlédnutím k výše uvedeným základním sazbám mohou být určeni provozovatelé navíc oprávněni požadovat další sazby za balík a za kilogram v souladu s ustanoveními uvedenými v Řádu.
 - 1.2 Podíly uvedené v odstavcích 1 a 1.1 jdou k tíži určeného provozovatele země původu, pokud Řád nestanoví odchylky od této zásady.
 - 1.3 Příchozí pozemní podíly musejí být jednotné pro celé území každé země.
2. Za balíky vyměňované mezi dvěma určenými provozovateli nebo mezi dvěma poštami téže země prostřednictvím pozemních služeb jednoho nebo více dalších určených provozovatelů se vybírají ve prospěch určených provozovatelů, kteří se účastní pozemní přepravy, průvozní pozemní podíly stanovené Řádem podle příslušného stupně vzdálenosti.
 - 2.1 Za balíky v otevřeném průvozu jsou zprostředkující určeni provozovatelé oprávněni požadovat paušální podíl za zásilku stanovený Řádem.
 - 2.2 Průvozní pozemní podíly jdou k tíži určeného provozovatele země původu, pokud Řád poštovních balíků nestanoví odchylky od této zásady.
3. Každý určený provozovatel, který se podílí na námořní přepravě balíků, je oprávněn požadovat námořní podíly. Tyto podíly jdou k tíži určeného provozovatele země původu, pokud Řád nestanoví odchylky od této zásady.
 - 3.1 Za každé použití námořní přepravy stanoví Řád poštovních balíků námořní podíl podle příslušného stupně vzdálenosti.
 - 3.2 Určení provozovatelé mohou zvýšit námořní podíl vypočítaný podle odstavce 3.1 maximálně o 50 %. Naproti tomu jej mohou libovolně snížit.

D. Výdaje na leteckou přepravu

Článek 33

Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

1. Základní sazba používaná pro vyrovnávání účtů za leteckou přepravu mezi určenými provozovateli je schvalována Radou poštovního provozu a vypočítává ji Mezinárodní úřad podle vzorce uvedeného v Řádu. Sazby vztahující se na leteckou přepravu balíků zasílaných v režimu služby vrácení zboží se vypočítávají v souladu s ustanoveními formulovanými v Řádu.
2. Výpočet leteckých přepravních výdajů za přímé závěry, prioritní zásilky, letecké zásilky a letecké balíky v otevřeném průvozu, chybně směrované zásilky nebo závěry, jakož i příslušné způsoby odpočtu jsou popsány v Řádu.
3. Výdaje na leteckou přepravu za celý úsek jdou k tíži:
 - 3.1 určeného provozovatele země původu, jde-li o přímé závěry, včetně případu, kdy jsou tyto závěry převáženy přes jednoho nebo více zprostředkovatelských určených provozovatelů;
 - 3.2 určeného provozovatele, který předává zásilky jinému určenému provozovateli, jde-li o prioritní zásilky a letecké zásilky v otevřeném průvozu včetně chybně směrovaných zásilek.
4. Stejná pravidla platí pro zásilky osvobozené od pozemních a námořních průvozních výdajů, jsou-li přepravovány letecky.
5. Každý určený provozovatel určení, který zajišťuje leteckou přepravu zásilek mezinárodního styku uvnitř své země, má právo na úhradu dodatečných nákladů způsobených touto přepravou za předpokladu, že vážený průměr vzdálenosti leteckých úseků přesahuje 300 kilometrů. Rada poštovního provozu může nahradit vážený průměr vzdálenosti jinými vhodnými kritérii. Neexistuje-li dohoda o bezplatnosti, musejí být výdaje jednotné pro všechny prioritní a letecké závěry přicházející ze zahraničí, ať jsou dále směrovány leteckou cestou či nikoli.
6. Jsou-li však terminální výdaje vybírané určeným provozovatelem určení založeny výslovně na nákladech, vnitrostátních sazbách **nebo na vlastních sazbách stanovených v článku 28bis**, žádná dodatečná úhrada výdajů za vnitrostátní leteckou přepravu se nevybírání.
7. Při výpočtu váženého průměru vzdálenosti určený provozovatel určení vyjme hmotnost všech závěrů, u kterých je výpočet náhrady terminálních výdajů založen výslovně na nákladech, vnitrostátních sazbách **nebo na vlastních sazbách stanovených v článku 28bis** určeného provozovatele určení.

E. Vyrovnávání účtů

Článek 34

Zvláštní ustanovení pro vyrovnávání účtů a platby za mezinárodní poštovní výměny

1. Vyrovnávání účtů týkajících se operací provedených v souladu s touto Úmluvou (včetně vyrovnávání za přepravu – směrování – poštovních zásilek, vyrovnávání za

zpracování poštovních zásilek v zemi určení a vyrovnávání z titulu náhrad za ztrátu, úbytek nebo poškození vztahující se k poštovním zásilkám) vychází z ustanovení Úmluvy a dalších Akt Unie a provádí se v souladu s těmito ustanoveními a nevyžaduje od určeného provozovatele vyhotovování žádných dokladů s výjimkou případů stanovených v Aktech Unie.

F. Stanovení výdajů a podílů

Článek 35

Pravomoc Rady poštovního provozu stanovit výdaje a podíly

1. Rada poštovního provozu je oprávněna stanovit následující výdaje a podíly splatné určenými provozovateli v souladu s podmínkami uvedenými v Řádu:
 - 1.1 průvozní výdaje za zpracování a přepravu listovních závěrů jednou nebo více zprostředkujícími zeměmi;
 - 1.2 základní sazby a výdaje na leteckou přepravu vztahující se k leteckým zásilkám;
 - 1.3 příchozí pozemní podíly za zpracování všech příchozích balíků s výjimkou balíků ECOMPRO;
 - 1.4 průvozní pozemní podíly za zpracování a přepravu balíků zprostředkující zemí;
 - 1.5 námořní podíly za námořní přepravu balíků;
 - 1.6 odchodní pozemní podíly za poskytnutí služby vrácení zboží poštovními balíky.
2. Každá revize provedená na základě metodiky zajišťující spravedlivou odměnu určeným provozovatelům poskytujícím služby se musí opírat o spolehlivé a reprezentativní ekonomické a finanční údaje. Případná změna, o níž se rozhodne, nabude účinnosti dnem určeným Radou poštovního provozu.

OSMÁ ČÁST

Fakultativní služby

Článek 36

Služba zásilek EMS a integrovaná logistika

1. Členské země nebo určení provozovatelé se mohou vzájemně dohodnout, že se budou podílet na následujících službách popsanych v Řádech:
 - 1.1 služba zásilek EMS, což je expresní poštovní služba určená pro dokumenty a zboží představující co možná nejrychlejší poštovní službu zajišťovanou fyzickými prostředky; tato služba může být poskytována na základě Mnohostranné standardní dohody o EMS nebo na základě dvoustranných dohod;
 - 1.2 integrovaná logistika, což je služba, která plně odpovídá požadavkům zákazníků v oblasti logistiky a obsahuje etapu předcházející fyzické přepravě zboží a dokumentů a etapu po ní následující.

Článek 37
Elektronické poštovní služby

1. Členské země nebo určení provozovatelé se mohou vzájemně dohodnout, že se budou podílet na následujících elektronických poštovních službách popsaných v Řádu:
 - 1.1 elektronická pošta, což je elektronická poštovní služba využívající elektronický přenos zpráv a informací určenými provozovateli;
 - 1.2 registrovaná elektronická pošta, což je zabezpečená elektronická poštovní služba poskytující důkaz o odeslání a dodání elektronické zprávy bezpečným komunikačním kanálem mezi ověřenými uživateli;
 - 1.3 elektronické poštovní certifikační razítko, které poskytuje stanoveným způsobem a ve stanoveném čase přesvědčivý důkaz o uskutečnění elektronické události, jejímiž účastníky je jedna nebo více stran;
 - 1.4 elektronická poštovní schránka, umožňující zasílání elektronických zpráv ověřeným odesílatelem, jakož i dodávání a ukládání elektronických zpráv a informací pro ověřeného adresáta.

DEVÁTÁ ČÁST
Závěrečná ustanovení

Článek 38
Podmínky schvalování návrhů týkajících se Úmluvy a Řádu

1. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Úmluvě schváleny většinou přítomných a hlasujících členských zemí, které mají hlasovací právo. Při hlasování musí být přítomna nejméně polovina členských zemí zastoupených na kongresu a majících hlasovací právo.
2. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k Řádu schváleny většinou členů Rady poštovního provozu majících hlasovací právo.
3. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí návrhy předložené mezi dvěma kongresy a vztahující se k této Úmluvě a jejímu Závěrečnému protokolu získat:
 - 3.1 dvě třetiny hlasů za předpokladu, že se hlasování zúčastnila nejméně polovina členských zemí Unie majících hlasovací právo, jde-li o změny;
 - 3.2 většinu hlasů, jde-li o výklad ustanovení.
4. Nehledě k ustanovením uvedeným v odstavci 3.1 má každá členská země, jejíž vnitrostátní právní předpisy jsou zatím neslučitelné s navrhovanou změnou, možnost učinit písemné prohlášení generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu uvádějící, že nemůže tuto změnu přijmout, a to ve lhůtě devadesáti dní ode dne oznámení této změny.

Článek 39
Výhrady předložené během kongresu

1. Není dovolena jakákoli výhrada neslučitelná s cílem a účelem Unie.
2. Obecně platí, že jakákoli členská země, jejíž stanoviska ostatní členské země nesdílejí, se pokud možno vynasnaží přizpůsobit názoru většiny. Výhrady by se měly uplatňovat pouze tehdy, je-li to naprosto nezbytné, a musejí být podloženy pádnými důvody.
3. Výhrady k článkům této Úmluvy se předkládají kongresu v podobě písemného návrhu v jednom z pracovních jazyků Mezinárodního úřadu v souladu s příslušnými ustanoveními Jednacího řádu kongresů.
4. Aby mohly nabýt účinnosti, musejí být návrhy vztahující se k výhradám schváleny předepsanou většinou vyžadovanou ke změně článku, jehož se výhrada týká.
5. Výhrady se obecně uplatňují na základě reciprocit mezi členskou zemí, která je předložila, a ostatními členskými zeměmi.
6. Výhrady k této Úmluvě budou zařazeny do jejího Závěrečného protokolu na základě návrhů schválených kongresem.

Článek 40

Nabytí účinnosti a doba platnosti Úmluvy

1. Tato Úmluva nabude účinnosti dnem 1. ledna 2018 a zůstane v platnosti až do nabytí účinnosti Akt příštího kongresu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád členských zemí tuto Úmluvu v jediném vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Ženevě** dne **26. září 2019**

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVY

Přistupující k podpisu Světové poštovní úmluvy sjednané s datem dnešního dne se níže podepsaní zplnomocněnci dohodli na následujícím:

Článek I

Vlastnictví poštovních zásilek. Vrácení. Změna nebo oprava adresy

1. Ustanovení článku 5.1 a 2 se nevztahují na Antiguu a Barbudu, Bahrajn (království), Barbados, Belize, Botswanu, Brunej Darussalam, Dominiku, Egypt, Fidži, Gambii, Grenadu, Guyanu, Hongkong, Irsko, Jamajku, Kanadu, Keňu, Kiribati, Kuvajt, Lesotho, Malajsii, Malawi, Mauricius, Nauru, Nigérii, Nový Zéland, Papuu-Novou Guineu, S. Kitts a Nevis, S. Lucii, S. Vincence a Grenadiny, Samou, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Spojeného království, Seychely, Sierru Leone, Singapur, Svazijsko, Šalomounovy ostrovy, Tanzanii (Sjed. rep.), Trinidad a Tobago, Tuvalu, Ugandu, Vanuatu a Zambii.
2. Článek 5.1 a 2 se rovněž nevztahuje na Dánsko, Írán (Islámskou rep.) a Rakousko, jejichž předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele od okamžiku, kdy byl adresát informován o příchodu zásilky na jeho adresu.
3. Článek 5.1 se nevztahuje na Austrálii, Ghanu a Zimbabwe.
4. Článek 5.2 se nevztahuje na Bahamy, Belgii, Irák, Korejskou lidově demokratickou republiku a Myanmar, jejichž předpisy nedovolují vrácení nebo změnu adresy listovních zásilek na žádost odesílatele.
5. Článek 5.2 se nevztahuje na Spojené státy americké.
6. Článek 5.2 se vztahuje na Austrálii pouze do té míry, pokud je slučitelný s vnitrostátními právními předpisy této země.
7. Odchylnou od článku 5.2 jsou Filipíny, Konžská demokratická republika, Panama (Rep.), Salvador a Venezuela (Bolívarovská republika) oprávněny nevracet balíky poté, co adresát požádal o jejich celní projednání, neboť je to v rozporu s celními předpisy těchto zemí.

Článek II

Poštovní známky

1. Odchylnou od článku 6.7 zpracovávají Austrálie, Malajsie, Nový Zéland a Spojené království Velké Británie a Severního Irska listovní zásilky a poštovní balíky opatřené poštovními známkami využívajícími nové materiály nebo technologie, které nejsou slučitelné s jejich stroji na zpracování zásilek, pouze po předchozí dohodě se zúčastněnými určenými provozovateli původu.

Článek III **Podávání listovních zásilek v zahraničí**

1. Austrálie, Nový Zéland, Rakousko, Řecko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a Spojené státy americké si vyhrazují právo vybírat sazbu odpovídající nákladům na zpracování od každého určeného provozovatele, který jim v souladu s ustanoveními článku 12.4 vrátí předměty, které původně nebyly vypraveny jako poštovní zásilky jejich službami.
2. Odchytkou od článku 12.4 si Kanada vyhrazuje právo vybírat od určeného provozovatele odměnu, která jí umožní pokrýt minimálně náklady na zpracování takovýchto zásilek.
3. Článek 12.4 opravňuje určeného provozovatele určení požadovat od určeného provozovatele podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství. Austrálie a Spojené království Velké Británie a Severního Irska si vyhrazují právo omezit tuto platbu na částku odpovídající sazbě vnitrostátního styku používané v zemi určení pro zásilky stejného druhu.
4. Článek 12.4 opravňuje určeného provozovatele určení požadovat od určeného provozovatele podání přiměřenou odměnu za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství. Následující členské země si vyhrazují právo omezit tuto platbu na limity schválené v Řádu pro hromadně podávané zásilky: Bahamy, Barbados, Brunej Darussalam, Čína (Lid. rep.), Grenada, Guyana, Indie, Malajsie, Nepál, Nizozemské Antily a Aruba, Nizozemsko, Nový Zéland, S. Lucie, S. Vincenc a Grenadiny, Singapur, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zámořská území Spojeného království, Spojené státy americké, Srí Lanka, Surinam a Thajsko.
5. Nehledě k výhradám uvedeným v odstavci 4 si následující členské země vyhrazují právo plně aplikovat ustanovení článku 12 Úmluvy na zásilky došlé z členských zemí Unie: Argentina, Austrálie, Ázerbájdžán, Benin, Brazílie, Burkina Faso, Dánsko, Egypt, Francie, Guinea, Írán (Islámská rep.), Itálie, Izrael, Japonsko, Jordánsko, Kamerun, Kanada, Kypr, Libanon, Lucembursko, Mali, Mauritánie, Maroko, Monako, Německo, Norsko, Pákistán, Pobřeží slonoviny (Rep.), Portugalsko, Rakousko, Ruská Federace, Řecko, Senegal, Saúdská Arábie, Sýrie (Arabská rep.), Švýcarsko, Togo a Turecko.
6. Za účelem aplikace článku 12.4 si Německo vyhrazuje právo vyžadovat od země podání zásilek odměnu ve stejné výši, jakou by dostalo od země, kde sídlí odesílatel.
7. Nehledě k výhradám učiněným v článku III si Čína (Lid. rep.) vyhrazuje právo omezit veškeré platby za dodání listovních zásilek podaných v zahraničí ve velkém množství na limity schválené v Úmluvě SPU a v jejím Řádu pro hromadně podávané zásilky.
8. Nehledě k ustanovením článku 12.3 si Lichtenštejnsko, Německo, Rakousko, Švýcarsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska vyhrazují právo požadovat od odesílatele nebo, není-li to možné, od určeného provozovatele podání zaplacení vnitrostátních sazeb.

Článek IV **Sazby**

1. Odchylnou od článku 15 jsou Austrálie, Bělorusko, Kanada a Nový Zéland oprávněny vybírat jiné poštovní sazby než ty, které jsou stanoveny v Řádu, pokud jsou tyto sazby přípustné podle právních předpisů jejich zemí.
2. Odchylnou od článku 15 je Brazílie oprávněna vybírat dodatečnou sazbu od adresátů obyčejných zásilek, které obsahující zboží a ze kterých se musely stát sledované zásilky z důvod celních a bezpečnostních požadavků.

Článek V **Výjimka z osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky**

1. Odchylnou od článku 16 mohou Indonésie, Sv. Vincenc a Grenadiny a Turecko, které ve svém vnitrostátním styku nepovolují osvobození od poštovních sazeb pro slepecké zásilky, vybírat výplatné včetně sazeb za zvláštní služby, jež však nesmějí být vyšší než sazby v jejich vnitrostátním styku.
2. Francie aplikuje ustanovení článku 16 týkající se slepeckých zásilek s výhradou svých vnitrostátních předpisů.
3. Odchylnou od článku 16.3 a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy si Brazílie vyhrazuje právo považovat za slepecké zásilky pouze ty zásilky, jejichž odesílatelem nebo adresátem jsou nevidomé osoby nebo organizace pro nevidomé. Zásilky, které nevyhovují těmto podmínkám, podléhají zaplacení poštovních sazeb.
4. Odchylnou od článku 16 Nový Zéland přijímá k dodání na Novém Zélandu jako slepecké zásilky pouze ty zásilky, které jsou osvobozeny od poštovních sazeb v jeho vnitrostátním styku.
5. Odchylnou od článku 16 může Finsko, které neposkytuje osvobození od poštovních sazeb u slepeckých zásilek ve svém vnitrostátním styku podle definic v článku 7 schválených Kongresem, vybírat vnitrostátní sazby za slepecké zásilky určené do jiných zemí.
6. Odchylnou od článku 16 dovolují Dánsko, Kanada a Švédsko osvobození od poštovních sazeb u slepeckých zásilek pouze v rozsahu stanoveném v jejich vnitrostátních právních předpisech.
7. Odchylnou od článku 16 poskytuje Island osvobození od poštovních sazeb u slepeckých zásilek pouze v rozsahu stanoveném v jeho vnitrostátních právních předpisech.
8. Odchylnou od článku 16 Austrálie přijímá k dodání v Austrálii jako slepecké zásilky pouze ty zásilky, které jsou osvobozeny od poštovních sazeb v jejím vnitrostátním styku.

9. Odchylkou od článku 16 mohou Austrálie, Ázerbájdžán, Japonsko, Kanada, Německo, Rakousko, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, Spojené státy americké a Švýcarsko vybírat sazby za zvláštní služby, které vybírají za slepecké zásilky ve svém vnitrostátním styku.

Článek VI **Základní služby**

1. Nehledě k ustanovením článku 17 Austrálie nesouhlasí s rozšířením základních služeb na poštovní balíky.
2. Ustanovení článku 17.2.4 se nevztahují na Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jehož vnitrostátní právní předpisy ukládají nižší hranice hmotnosti. Právní předpisy Spojeného království Velké Británie a Severního Irska týkající se zdraví a bezpečnosti omezuje hmotnost poštovních pytlů na 20 kg.
3. Odchylkou od článku 17.2.4 jsou Ázerbájdžán, Kazachstán, Kyrgyzstán a Uzbekistán oprávněny omezit maximální hmotnost došlých a vypravených tiskovinových pytlů na 20 kg.
4. Odchylkou od článku 17 Island přijímá slepecké zásilky pouze v rozsahu stanoveném jeho vnitrostátními právními předpisy.

Článek VII **Oznámení o dodání (dodejka)**

1. Kanada a Švédsko jsou oprávněny nedodržovat článek 18.3.3, pokud jde o poštovní balíky, vzhledem k tomu, že neposkytují tuto službu pro balíky ve svém vnitrostátním styku.
2. Odchylkou od článku 18.3.3 si Dánsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska vyhrazují právo nepřijímat příchozí dodejky, vzhledem k tomu, že neposkytují tuto službu ve svém vnitrostátním styku.
3. Odchylkou od článku 18.3.3 je Brazílie oprávněna přijímat došlé dodejky jen tehdy, mohou-li být vráceny elektronickou cestou.

Článek VIII **Zákazy (listovní zásilky)**

1. Korejská lid. dem. republika a Libanon nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty. Nejsou povinny důsledně dodržovat ustanovení Řádu, pokud jde o jejich odpovědnost v případě poškození nebo úbytku obsahu doporučených zásilek, nebo pokud jde o zásilky obsahující skleněné nebo křehké předměty.

2. Bolívie, Čína (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, Irák, Nepál, Pákistán, Saúdská Arábie, Súdán a Vietnam nepřijímají z titulu výjimky doporučené zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty.
3. Myanmar si vyhrazuje právo nepřijímat cenné zásilky obsahující cenné předměty uvedené v článku 19.6, neboť je to v rozporu s jeho vnitrostátními předpisy.
4. S výhradou zvláštní dohody uzavřené pro tento účel nepřijímá Nepál doporučené zásilky nebo cenné zásilky obsahující papírové peníze nebo mince.
5. Uzbekistán nepřijímá doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, šeky, poštovní známky nebo cizí měnu a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
6. Írán (Islámská republika) nepřijímá zásilky obsahující předměty odporující zásadám islámského náboženství a vyhrazuje si právo nepřijímat listovní zásilky (obyčejné, doporučené nebo cenné), obsahující mince, bankovky, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky nebo jiné cenné předměty a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
7. Filipíny si vyhrazují právo nepřijímat žádné listovní zásilky (obyčejné, doporučené nebo cenné) obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty.
8. Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky. Dále nepřijímá doporučené zásilky adresované do Austrálie ani zásilky v otevřeném průvozu obsahující cennosti jako šperky, drahé kovy, drahokamy nebo polodrahokamy, cenné papíry, mince nebo jakékoli obchodovatelné cenné papíry. Odmítá veškerou odpovědnost, pokud jde o zásilky porušující tuto výhradu.
9. Čína (Lid. rep.) s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong nepřijímá v souladu se svými vnitrostátními předpisy cenné zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šeky.
10. Lotyšsko a Mongolsko si vyhrazují právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šeky vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními právními předpisy.
11. Brazílie si vyhrazuje právo nepřijímat obyčejné, doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky v oběhu a jakékoli cenné papíry na doručitele.
12. Vietnam si vyhrazuje právo nepřijímat psaní obsahující předměty nebo zboží.
13. Indonésie nepřijímá doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, šeky, poštovní známky, cizí měnu nebo jakékoli cenné papíry na doručitele a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
14. Kyrgyzstán si vyhrazuje právo nepřijímat listovní zásilky (obyčejné, doporučené, cenné, balíčky) obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na

doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

15. Ázerbájdžán a Kazachstán nepřijímají doporučené nebo cenné zásilky obsahující mince, bankovky, dobropisy nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, šeky, drahé kovy, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty nebo cizí měnu a odmítají veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
16. Moldavsko a Ruská federace nepřijímají doporučené nebo cenné zásilky obsahující bankovky v oběhu, jakékoli cenné papíry (šeky) na doručitele nebo cizí měnu a odmítají veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
17. Bez ohledu na článek 19.3 si Francie vyhrazuje právo odmítnout zásilky obsahující zboží, jestliže tyto zásilky nevyhovují jejím vnitrostátním předpisům nebo mezinárodním předpisům nebo technickým pokynům či pokynům pro balení, vztahujícím se na leteckou přepravu.
18. Kuba si vyhrazuje právo nepřijímat, nezpracovávat, nepřepřevážet a nedoručovat listovní zásilky obsahující mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, šeky, drahokamy a drahé kovy, šperky nebo jiné cenné předměty, jakož i všechny druhy dokumentů, zboží nebo předmětů jestliže tyto zásilky nevyhovují jejím vnitrostátním nebo mezinárodním předpisům či pokynům pro balení, vztahujícím se na leteckou přepravu, a odmítá veškerou odpovědnost v případě úbytku obsahu, ztráty nebo poškození takovýchto zásilek. Kuba si vyhrazuje právo nepřijímat listovní zásilky podléhající clu obsahující zboží dovážené do země, jestliže jeho hodnota není v souladu s jejími vnitrostátními předpisy.

Článek IX **Zákazy (poštovní balíky)**

1. Myanmar a Zambie jsou oprávněny nepřijímat cenné balíky obsahující cenné předměty uvedené v článku 19.6.1.3.1 vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejich vnitrostátními předpisy.
2. Libanon a Súdán nepřijímají z titulu výjimky balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šeky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapalňující látky nebo předměty ze skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty. Nejsou povinny dodržovat příslušná ustanovení Řádu.
3. Brazílie je oprávněna nepřijímat cenné balíky obsahující mince a papírové peníze v oběhu, jakož i veškeré cenné papíry na doručitele, vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.
4. Ghana je oprávněna nepřijímat cenné balíky obsahující mince a papírové peníze v oběhu vzhledem k tomu, že to je v rozporu s jejími vnitrostátními předpisy.
5. Kromě předmětů uvedených v článku 19 Saúdská Arábie dále nepřijímá balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní

šky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy a jiné cenné předměty. Rovněž nepřijímá balíky obsahující léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem, výrobky určené k hašení ohně, chemické tekutiny nebo předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.

6. Kromě předmětů uvedených v článku 19 Omán dále nepřijímá balíky obsahující:
 - 6.1 léky všeho druhu, pokud nejsou provázeny lékařským předpisem vystaveným příslušným úředním orgánem;
 - 6.2 výrobky určené k hašení ohně a chemické tekutiny;
 - 6.3 předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství.
7. Kromě předmětů uvedených v článku 19 je Írán (Islámská rep.) dále oprávněn nepřijímat balíky obsahující předměty, které jsou v rozporu se zásadami islámského náboženství, a vyhrazuje si právo nepřijímat obyčejné nebo cenné balíky obsahující mince, bankovky, cestovní šky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky nebo jiné cenné předměty a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
8. Filipíny jsou oprávněny nepřijímat balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty, nebo obsahující tekutiny a snadno zkapaľující látky nebo předměty ze skla a podobných materiálů nebo jiné křehké předměty.
9. Austrálie nepřijímá žádné poštovní zásilky obsahující zlaté nebo stříbrné pruty nebo bankovky.
10. Čína (Lid. rep.) nepřijímá obyčejné balíky obsahující mince, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, cestovní šky, platinu, zlato nebo stříbro, zpracované či nezpracované, drahokamy nebo jiné cenné předměty. Dále rovněž nepřijímá, s výjimkou zvláštní správní oblasti Hongkong, cenné balíky obsahující mince, papírové peníze, jakékoli cenné papíry na doručitele nebo cestovní šky.
11. Mongolsko si vyhrazuje právo nepřijímat, v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, balíky obsahující mince, bankovky, cenné papíry na doručitele a cestovní šky.
12. Lotyšsko nepřijímá obyčejné ani cenné balíky obsahující mince, bankovky, jakékoli cenné papíry (šky) na doručitele nebo cizí měnu a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
13. Moldavsko, Ruská federace, Ukrajina a Uzbekistán nepřijímají obyčejné ani cenné balíky obsahující bankovky v oběhu, jakékoli cenné papíry (šky) na doručitele nebo cizí měnu a odmítá veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.
14. Ázerbájdžán a Kazachstán nepřijímají obyčejné ani cenné balíky obsahující mince, bankovky, dobropisy nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, šky, drahé kovy, zpracované či nezpracované, drahokamy, šperky a jiné cenné předměty nebo cizí

měnu a odmítají veškerou odpovědnost v případě ztráty nebo poškození takovýchto zásilek.

15. Kuba si vyhrazuje právo nepřijímat, nezpracovávat, nepřepřevážet a nedoručovat poštovní balíky obsahující mince, bankovky, papírové peníze nebo jakékoli cenné papíry na doručitele, šeky, drahokamy a drahé kovy, šperky nebo jiné cenné předměty, jakož i všechny druhy dokumentů, zboží nebo předmětů jestliže tyto zásilky nevyhovují jejím vnitrostátním nebo mezinárodním předpisům či pokynům pro balení, vztahujícím se na leteckou přepravu, a odmítá veškerou odpovědnost v případě úbytku obsahu, ztráty nebo poškození takovýchto zásilek. Kuba si vyhrazuje právo nepřijímat poštovní balíky podléhající clu obsahující zboží dovážené do země, jestliže jeho hodnota není v souladu s jejími vnitrostátními předpisy.

Článek X

Věci podléhající clu

1. S odvoláním na článek 19 nepřijímají Bangladéš a Salvador zásilky s udanou cenou obsahující věci podléhající clu.
2. S odvoláním na článek 19 nepřijímají následující členské země obyčejná a doporučená psaní obsahující věci podléhající clu: Afghánistán, Albánie, Ázerbájdžán, Bělorusko, Estonsko, Chile, Kambodža, Kazachstán, Kolumbie, Korejská lid. dem. republika, Kuba, Lotyšsko, Moldavsko, Nepál, Peru, Ruská federace, S. Marino, Salvador, Turkmenistán, Ukrajina, Uzbekistán a Venezuela (Bolívarovská republika).
3. S odvoláním na článek 19 nepřijímají následující členské země obyčejná psaní obsahující věci podléhající clu: Benin, Burkina Faso, Džibutsko, Mali, Mauritánie a Pobřeží slonoviny (Rep.).
4. Nehledě k ustanovením odstavců 1 až 3 se ve všech případech dovoluje zasílání sér, očkovacích látek a naléhavě potřebných léků, jež si je obtížné opatřit.

Článek XI

Sazba za předložení celnímu úřadu

1. Gabon si vyhrazuje právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení celnímu úřadu.
2. Odchylnou od článku 20.2 si Austrálie, Brazílie, Kanada, Kypr a Ruská Federace vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení celnímu úřadu u každé zásilky podléhající celní kontrole.
3. Odchylnou od článku 20.2 si Ázerbájdžán, Pákistán, Řecko a Turecko vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení celnímu úřadu u všech zásilek předložených celním úřadům.
4. Kongo (Rep.) a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za předložení balíků celnímu úřadu.

Článek XII

Reklamace

1. Odchylkou od článku 21.2 si Čad, Egypt, Filipíny, Gabon, Írán (Islámská rep.), Kapverdy, Korejská lid. dem. republika, Kyrgyzstán, Mongolsko, Myanmar, Řecko, Saúdská Arábie, Súdán, Sýrie (Arabská rep.), Turkmenistán, Ukrajina, Uzbekistán, zámořská území Spojeného království a Zambie vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se listovních zásilek.
2. Odchylkou od článku 21.2 si Argentina, Ázerbájdžán, Litva, Maďarsko, Moldavsko, Norsko, Rakousko a Slovensko vyhrazují právo vybírat zvláštní sazbu v případě, zjistí-li se při uzavření pátrání provedeného na základě reklamace, že tato reklamace byla neoprávněná.
3. Afghánistán, Egypt, Gabon, Írán (Islámská rep.), Kapverdy, Kongo (Rep.), Kyrgyzstán, Mongolsko, Myanmar, Saúdská Arábie, Súdán, Surinam, Sýrie (Arabská rep.), Turkmenistán, Ukrajina, Uzbekistán a Zambie si vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se balíků.
4. Odchylkou od článku 21.2 si Brazílie, Panama (Rep.) a Spojené státy americké vyhrazují právo vybírat od svých zákazníků sazbu za reklamaci týkající se listovních zásilek a balíků podaných v zemích, které na základě odstavců 1 až 3 sazbu tohoto druhu aplikují.

Článek XIII

Výjimečné příchozí pozemní podíly

1. Odchylkou od článku 32 si Afghánistán vyhrazuje právo vybírat dodatečný výjimečný příchozí pozemní podíl ve výši 7,50 DTS za balík.

Článek XIV

Základní sazby a ustanovení týkající se výdajů na leteckou přepravu

1. Odchylkou od ustanovení článku 33 si Austrálie vyhrazuje právo aplikovat sazby týkající se letecké přepravy za poskytnutí služby vrácení zboží poštovními balíky tak, jak je uvedeno v Řádu poštovních balíků, nebo jakýmkoli jiným způsobem zahrnujícím například dvoustranné dohody.

Článek XV

Zvláštní sazby

1. Belgie, Norsko a Spojené státy americké mohou vybírat za letecké balíky vyšší pozemní podíly než za balíky pozemní.
2. Libanon je oprávněn vybírat za balíky do 1 kg sazbu používanou pro balíky od 1 do 3 kg.

3. Panama (Rep.) je oprávněna vybírat za pozemní balíky přepravované leteckou cestou (S.A.L.) v průvozu 0,20 DTS za kilogram.

Článek XVI

Pravomoc Rady poštovního provozu stanovit výdaje a podíly

1. Odchylkou od ustanovení článku 35.1.6 si Austrálie vyhrazuje právo aplikovat odchodní pozemní podíly za poskytnutí služby vrácení zboží poštovními balíky tak, jak je uvedeno v Řádu, nebo jakýmkoli jiným způsobem zahrnujícím například dvoustranné dohody.

Na důkaz toho sepsali níže uvedení zplnomocněnci tento Protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla zařazena do vlastního textu Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v Addis Abebě dne 7. září 2018

ÚSTAVA SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

Obsah

Preamble

Kapitola I **Základní ustanovení**

Hlava I **Všeobecná ustanovení**

Článek

1. Rozsah a cíl Unie
- 1bis Definice
2. Členové unie
3. Pravomoc Unie
4. Výjimečné styky
5. Sídlo Unie
6. Úřední jazyk Unie
7. Měnová jednotka
8. Užší Unie. Zvláštní ujednání
9. Vztahy s Organizací spojených národů
10. Vztahy s mezinárodními organizacemi

Hlava II **Přistoupení nebo přijetí do Unie. Vystoupení z Unie**

11. Přistoupení nebo přijetí do Unie. Postup
12. Vystoupení z Unie. Postup

Hlava III **Organizace Unie**

13. Orgány Unie
14. Kongres
15. Mimořádné kongresy
16. Administrativní konference (zrušeno)
17. Administrativní rada
18. Rada poštovního provozu
19. Zvláštní komise (zrušeno)
20. Mezinárodní úřad

Hlava IV **Finance Unie**

21. Výdaje Unie. Příspěvky členských zemí

Kapitola II **Akta Unie** **Hlava I**

Všeobecná ustanovení

- 22. Akta Unie
- 23. Platnost Akt Unie na územích, jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země
- 24. Národní zákonodárství

Hlava II

Přijetí a výpověď Akt Unie

- 25. Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie
- 26. Oznámení ratifikací a jiných způsobů schválení Akt Unie
- 27. Přistoupení k ujednáním
- 28. Výpověď ujednání

Hlava III

Změna Akt Unie

- 29. Předkládání návrhů
- 30. Změna Ústavy
- 31. Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání

Hlava IV

Urovnávání sporů

- 32. Rozhodčí řízení

Kapitola III

Závěrečná ustanovení

- 33. Nabytí účinnosti a doba platnosti Ústavy

ÚSTAVA SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ UNIE

(pozměněná Dodatkovými protokoly z Tokia 1969, z Lausanne 1974, z Hamburku 1984, z Washingtonu 1989, ze Soulu 1994, z Pekingu 1999, z Bukurešti 2004, z 24. Kongresu – 2008, z Istanbulu 2016a z Addis Abeby 2018)

PREAMBULE

Ve snaze rozvíjet styky mezi národy prostřednictvím řádně vykonávaných poštovních služeb a přispívat k dosažení ušlechtilých cílů mezinárodní spolupráce v oblasti kulturní, sociální a hospodářské, zplnomocněnci vlád smluvních zemí přijali, s výhradou ratifikace, tuto Ústavu.

Posláním Unie je stimulovat trvalý rozvoj kvalitních, efektivních a dostupných univerzálních poštovních služeb pro usnadnění komunikace mezi obyvateli Země:

- zajištěním volného toku poštovních zásilek na jednotném poštovním území tvořeném propojenými sítěmi;
- podporou přijímání přiměřených společných norem a používání technologie;
- zajištěním spolupráce a vzájemné součinnosti mezi zainteresovanými stranami;
- nápomocí efektivní technické spolupráci;
- péčí o uspokojování měnících se potřeb zákazníků.

KAPITOLA I

Základní ustanovení

HLAVA I

Všeobecná ustanovení

Článek 1

Rozsah a cíl Unie

1. Země, které přijímají tuto Ústavu, tvoří v rámci mezivládní organizace nazvané Světová poštovní unie jediné poštovní území pro vzájemnou výměnu poštovních zásilek. Svoboda průvozu je zaručena na celém území Unie za podmínek stanovených v Aktech Unie.
2. Cílem Unie je zajišťovat organizaci a zdokonalování poštovních služeb a podporovat v tomto oboru rozvoj mezinárodní spolupráce.
3. Unie se v rámci svých možností podílí na poštovní technické pomoci požadované jejími členskými zeměmi.

Článek 1bis

Definice

1. Pro účely Akt Světové poštovní unie jsou následující pojmy definovány takto:
 - 1.1. Poštovní služba: soubor mezinárodních poštovních služeb, jejichž rozsah je určen a upraven Akty Unie. Hlavním úkolem poštovních služeb je uspokojování stanovených společenských a hospodářských cílů členských zemí zajištěním sběru, zpracování, třídění, přepravy a dodání poštovních zásilek.
 - 1.2. Členská země: země splňující podmínky uvedené v článku 2 Ústavy.
 - 1.3. Jednotné poštovní území (jedno a totéž poštovní území): povinnost pro smluvní strany Akt Světové poštovní unie zajišťovat na zásadě vzájemnosti výměnu listovních zásilek při respektování svobody průvozu a bez rozdílu zacházet s poštovními zásilkami původem z jiných území prováděnými přes jejich země jako s jejich vlastními poštovními zásilkami, za podmínek stanovených v Aktech Unie.
 - 1.4. Svoboda průvozu: zásada, podle které je zprostředkující členská země povinna zajistit dopravu poštovních zásilek, které jsou jí v průvozu předány pro jinou členskou zemi, a zacházet s těmito zásilkami stejným způsobem jako se zásilkami vnitrostátního styku, za podmínek stanovených v Aktech Unie.
 - 1.5. Listovní zásilka: zásilky popsané v Úmluvě.
 - 1.6. Zrušeno
 - 1.6bis Poštovní zásilka: obecný termín označující cokoli odeslaného určeným provozovatelem členské země (listovní zásilku, poštovní balík, poštovní poukázku atd.), podle charakteristiky uvedené ve Světové poštovní úmluvě a v Ujednání o poštovních peněžních službách a v jejich příslušných Řádech.
 - 1.7. Určený provozovatel: jakýkoli vládní nebo nevládní subjekt oficiálně jmenovaný členskou zemí pro provozování poštovních služeb a plnění příslušných povinností vyplývajících z Akt Unie na jejím území.
 - 1.8. Výhrada: výhrada je ustanovení o výjimce, kterým chce členská země vyloučit nebo upravit právní účinnost některého ustanovení Akt, kromě Ústavy a Generálního řádu, při jeho aplikaci na tuto členskou zemi. Každá výhrada musí být v souladu s cílem a smyslem Unie tak, jak jsou definovány v preambuli a článku 1 Ústavy. Musí být řádně odůvodněna a schválena většinou požadovanou pro schválení příslušných Akt a zahrnuta do jejich závěrečného protokolu.

Článek 2

Členové Unie

1. Členskými zeměmi Unie jsou:
 - 1.1 země, které mají postavení člena ke dni, kdy tato Ústava nabude účinnosti;
 - 1.2 země, které se staly členy podle článku 11.

Článek 3

Pravomoc Unie

1. Do pravomoci Unie náleží:
 - 1.1 území členských zemí;
 - 1.2 pošty zřízené členskými zeměmi na územích nezahrnutých do Unie;

- 1.3 území, která aniž by byla členy Unie, jsou do ní zahrnuta, protože z poštovního hlediska jsou závislá na členských zemích.

Článek 4 **Výjimečné styky**

1. Členské země, jejichž určení provozovatelé obstarávají spojení s územími nezahrnutými do Unie, jsou povinny být prostředníky ostatních členských zemí. Pro tyto výjimečné styky platí ustanovení Úmluvy a jejích Řádů.

Článek 5 **Sídlo Unie**

1. Sídlem Unie a jejích stálých orgánů je Bern.

Článek 6 **Úřední jazyk Unie**

1. Úředním jazykem Unie je francouzský jazyk.

Článek 7 **Měnová jednotka**

1. Měnovou jednotkou užívanou v Aktech Unie je účetní jednotka Mezinárodního měnového fondu (FMI).

Článek 8 **Užší unie. Zvláštní ujednání**

1. Členské země nebo jejich určení provozovatelé mohou, pokud tomu nebrání zákonodárství těchto členských zemí, vytvářet užší unie a sjednávat zvláštní ujednání týkající se mezinárodní poštovní služby, avšak s podmínkou, že při tom nebudou zaváděna ustanovení méně výhodná pro veřejnost než ustanovení obsažená v Aktech, k nimž tyto členské země přistoupily.
2. Užší unie mohou vysílat pozorovatele na kongresy, **Administrativní radu, Radu poštovního provozu a na další** konference a zasedání **organizované Unií**.
3. Unie může vysílat pozorovatele na kongresy, konference a zasedání užších unií.

Článek 9
Vztahy s Organizací spojených národů

1. Vztahy mezi Unií a Organizací spojených národů jsou upraveny dohodami, jejichž znění jsou připojena k této Ústavě.

Článek 10
Vztahy s mezinárodními organizacemi

1. Pro zajištění těsné součinnosti v oblasti mezinárodního poštovníctví může Unie spolupracovat s mezinárodními organizacemi, jejichž zájmy a působnosti jsou příbuzné.

HLAVA II

Přistoupení nebo přijetí do Unie. Vystoupení z Unie.

Článek 11
Přistoupení nebo přijetí do Unie. Postup

1. Každý člen Organizace spojených národů může přistoupit k Unii.
2. Každá svrchovaná země, která není členem Organizace spojených národů, může požádat o přijetí za členskou zemi Unie.
3. Přistoupení nebo žádost o přijetí do Unie musí zahrnovat výslovné prohlášení o přistoupení k Ústavě a k povinným Aktům Unie. Toto prohlášení adresuje vláda zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu, který podle okolností oznámí přistoupení nebo si vyžádá názor členských zemí na žádost o přijetí.
4. Země, která není členem Organizace spojených národů, je považována za přijatou za člena, je-li její žádost schválena nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie. O členských zemích, které neodpověděly ve lhůtě čtyř měsíců, počítáno od data konzultace, se má za to, že se zdržely hlasování.
5. Přistoupení nebo přijetí za člena oznamuje generální ředitel Mezinárodního úřadu vládám členských zemí. Nabývá účinnosti dnem tohoto oznámení.

Článek 12
Vystoupení z Unie. Postup

1. Každá členská země má možnost vystoupit z Unie cestou výpovědi Ústavy, dané vládou zainteresované země generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu a jeho prostřednictvím vládám členských zemí.

2. Vystoupení z Unie nabude účinnosti po uplynutí jednoho roku ode dne přijetí výpovědi podle odstavce 1 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.

HLAVA III

Organizace Unie

Článek 13

Orgány Unie

1. Orgány Unie jsou Kongres, Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.
2. Stálými orgány Unie jsou Administrativní rada, Rada poštovního provozu a Mezinárodní úřad.

Článek 14

Kongres

1. Kongres je nejvyšším orgánem Unie.
2. Kongres se skládá ze zástupců členských zemí.

Článek 15

Mimořádné kongresy

1. Mimořádný kongres se může sejít na žádost nebo se souhlasem nejméně dvou třetin členských zemí Unie.

Článek 16

Administrativní konference (zrušeno)

Článek 17

Administrativní rada

1. Administrativní rada (CA) zajišťuje ve shodě s ustanoveními Akt Unie kontinuitu činnosti Unie mezi dvěma kongresy.
2. Členové Administrativní rady vykonávají své funkce jménem a v zájmu Unie.

Článek 18

Rada poštovního provozu

1. Rada poštovního provozu (CEP) je pověřena provozními, obchodními, technickými a ekonomickými otázkami, které zájímají obor poštovníctví.

2. Členové Rady poštovního provozu vykonávají své funkce jménem a v zájmu Unie.

Článek 19
Zvláštní komise
(zrušeno)

Článek 20
Mezinárodní úřad

1. Ústřední úřad, působící v sídle Unie pod názvem Mezinárodní úřad Světové poštovní unie, řízený generálním ředitelem a podléhající kontrole Administrativní radou, slouží jako výkonný, podpůrný, styčný, informační a poradní orgán.

HLAVA IV

Finance Unie

Článek 21
Výdaje Unie. Příspěvky členských zemí

1. Každý kongres stanoví nejvyšší částku, které mohou dosáhnout:
 - 1.1 ročně výdaje Unie;
 - 1.2 výdaje na organizaci příštího kongresu.
2. Nejvyšší částku výdajů uvedených v odstavci 1 lze překročit, vyžadují-li to okolnosti, s výhradou, že budou dodržena příslušná ustanovení Generálního řádu.
3. Výdaje Unie, včetně případných výdajů uvedených v odstavci 2, hradí společně členské země Unie. K tomu účelu si každá členská země zvolí příspěvkovou třídu, do níž hodlá být zařazena. Příspěvkové třídy jsou stanoveny Generálním řádem.
4. V případě přistoupení nebo přijetí do Unie podle článku 11 si zainteresovaná země svobodně zvolí příspěvkovou třídu, do níž si přeje být zařazena z hlediska rozvržení výdajů Unie.

KAPITOLA II

Akta Unie

HLAVA I

Všeobecná ustanovení

Článek 22

Akta Unie

1. Ústava je základním Aktem Unie. Obsahuje hlavní předpisy Unie a nemůže být předmětem výhrad.
2. Generální řád obsahuje ustanovení, která zajišťují provádění Ústavy a činnost Unie. Je závazný pro všechny členské země a nemůže být předmětem výhrad.
3. Světová poštovní úmluva a její Řád obsahují obecně platné předpisy pro mezinárodní poštovní službu, jakož i ustanovení týkající se služeb listovních zásilek a poštovních balíků. Tato Akta jsou závazná pro všechny členské země. Členské země dbají na to, aby jejich určení provozovatelé plnili povinnosti vyplývající z Úmluvy a jejího Řádu.
4. Ujednání Unie a jejich Řády upravují, s výjimkou listovních zásilek a poštovních balíků, služby mezi členskými zeměmi, které k nim přistoupily. Jsou závazné jen pro tyto členské země. Signatářské členské země dbají na to, aby jejich určení provozovatelé plnili povinnosti vyplývající z Ujednání a jejich Řádů.
5. Řády, které obsahují opatření nezbytná k provádění Úmluvy a ujednání, jsou stanoveny Radou poštovního provozu se zřetelem k rozhodnutím přijatým kongresem.
6. Případné závěrečné protokoly, připojené k Aktům Unie uvedeným v odstavcích 3, 4 a 5, obsahují výhrady k těmto Aktům.

Článek 23

Platnost Akt Unie na územích, jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země

1. Každá země může kdykoli prohlásit, že její přijetí Akt Unie zahrnuje všechna území, jejichž mezinárodní styky zajišťuje, nebo pouze některá z nich.
2. Prohlášení podle odstavce 1 je nutno zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu.
3. Každá členská země může kdykoli zaslat generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu oznámení o výpovědi platnosti Akt Unie, u nichž učinila prohlášení podle odstavce 1. Toto oznámení nabude účinnosti za rok ode dne, kdy je obdržel generální ředitel Mezinárodního úřadu.
4. Prohlášení a oznámení podle odstavců 1 a 3 jsou sdělována členskými zeměmi generálním ředitelem Mezinárodního úřadu.
5. Odstavce 1 až 4 se nevztahují na území, která mají status člena Unie a jejichž mezinárodní styky zajišťuje některá členská země.

Článek 24
Vnitrostátní právní předpisy

Ustanovení Akt Unie nejsou na újmu právním předpisům každé členské země ve všem, co není výslovně stanoveno v těchto Aktech.

HLAVA II
Přijetí a výpověď Akt Unie

Článek 25
Podpis, ověření, ratifikace a jiné způsoby schválení Akt Unie

1. Akta Unie přijatá kongresem podepisují zplnomocněnci členských zemí.
2. Řády jsou ověřovány předsedou a generálním sekretářem Rady poštovního provozu.
3. Ústavu ratifikují signatářské země co nejdříve.
4. Vyjma Ústavy se schvalování Akt Unie řídí ústavními předpisy každé signatářské země.
5. Jestliže některá členská země neratifikuje Ústavu nebo neschválí ostatní Akta, která podepsala, nejsou Ústava a ostatní Akta méně platné pro členské země, které je ratifikovaly nebo schválily.

Článek 26
Oznámení ratifikací a ostatních způsobů schválení Akt Unie

Listiny o ratifikaci Ústavy, jejích Dodatkových protokolů a případná schválení ostatních Akt Unie se ukládají co nejdříve u generálního ředitele Mezinárodního úřadu, který o tom uvědomuje vlády členských zemí.

Článek 27
Přistoupení k ujednáním

1. Členské země mohou kdykoli přistoupit k jednomu nebo k více ujednáním uvedeným v článku 22 odst. 4.

2. Přistoupení členských zemí k ujednáním se oznamuje podle článku 11 odst. 3.

Článek 28 **Výpověď ujednání**

Každá členská země má možnost vypovědět svou účast na jednom nebo více ujednáních za podmínek stanovených v článku 12.

HLAVA III

Změna Akt Unie

Článek 29 **Předkládání návrhů**

1. Každá členská země má právo předložit buď kongresu, nebo mezi dvěma kongresy, návrhy týkající se Akt Unie, k nimž její země přistoupila.
2. Návrhy týkající se Ústavy a Generálního řádu mohou však být předloženy pouze kongresu.
3. Kromě toho návrhy týkající se Řádů se předkládají přímo Radě poštovního provozu, ale nejprve musí být Mezinárodním úřadem zaslány všem členským zemím a všem určeným provozovatelům.

Článek 30 **Změna Ústavy**

1. Aby mohly být přijaty, musejí být návrhy předložené kongresu a vztahující se k této Ústavě schváleny nejméně dvěma třetinami členských zemí Unie, které mají hlasovací právo.
2. Změny přijaté kongresem jsou uvedeny v dodatkovém protokolu a nerozhodne-li kongres jinak, nabývají účinnosti současně s Akty aktualizovanými na témže kongresu. Změny ratifikují členské země co nejdříve a s ratifikačními listinami se nakládá podle článku 26.

Článek 31 **Změna Generálního řádu, Úmluvy a ujednání**

1. Generální řád, Úmluva a ujednání stanoví podmínky, jimiž se řídí schvalování návrhů, které se jich týkají.

2. Úmluva a ujednání nabývají účinnosti současně a mají stejnou dobu platnosti. Ode dne stanoveného kongresem pro nabytí účinnosti těchto Akt se zrušují odpovídající Akta předchozího kongresu.

HLAVA IV

Urovnávání sporů

Článek 32

Rozhodčí řízení

V případě sporu mezi dvěma nebo několika členskými zeměmi ve výkladu Akt Unie nebo odpovědnosti vyplývající pro některou členskou zemi z provádění těchto Akt, je sporná otázka řešena rozhodčím nálezem.

KAPITOLA III

Závěrečná ustanovení

Článek 33

Nabytí účinnosti a doba platnosti Ústavy

Tato Ústava nabude účinnosti dnem 1. ledna 1966 a zůstane v platnosti po neurčenou dobu.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci vlád smluvních zemí tuto Ústavu v jediném vyhotovení, které zůstane uloženo v archivech vlády země, kde je sídlo Unie. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno ve Vídni dne 10. července 1964

**ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL DODATKOVÉHO PROTOKOLU
KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ**

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL DODATKOVÉHO PROTOKOLU KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Tabulka s obsahem

Článek

I. (změněný článek VI) Základní služby

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL DODATKOVÉHO PROTOKOLU KE SVĚTOVÉ POŠTOVNÍ ÚMLUVĚ

Přistupující k podpisu Dodatkového protokolu Světové poštovní úmluvy sjednané s datem dnešního dne se zplnomocněnci vlád členských zemí Světové poštovní unie dohodli na následujícím:

Článek I

(změněný článek Dodatkového protokolu Světové poštovní úmluvy)

Základní služby

1. Nehledě k ustanovením článku 17 Austrálie nesouhlasí s rozšířením základních služeb na poštovní balíky.
2. Ustanovení článku 17.2.4 se nevztahují na Spojené království Velké Británie a Severního Irska, jehož vnitrostátní právní předpisy ukládají nižší hranice hmotnosti. Právní předpisy Spojeného království Velké Británie a Severního Irska týkající se zdraví a bezpečnosti omezují hmotnost poštovních pytlů na 20 kg.
3. Odchylkou od článku 17.2.4 jsou Ázerbájdžán, Kazachstán, Kyrgyzstán a Uzbekistán oprávněny omezit maximální hmotnost došlých a vypravených tiskovinových pytlů na 20 kg.
4. **Odchylkou od článku 17 Island přijímá slepecké zásilky pouze v rozsahu stanoveném jeho vnitrostátními právními předpisy.**

Na důkaz toho sepsali níže uvedení zplnomocněnci tento Závěrečný protokol, který bude mít stejnou účinnost a stejnou platnost, jako kdyby jeho ustanovení byla zařazena do vlastního textu Úmluvy, a podepsali jedno jeho vyhotovení, které je uloženo u generálního ředitele Mezinárodního úřadu. Jeho opis bude odevzdán každé straně Mezinárodním úřadem Světové poštovní unie.

Dáno v **Addis Abebě** dne **7. září 2018**

Viz dále uvedené podpisy

Dixième
Protocole additionnel
à la Constitution
de l'Union postale
universelle

Dixième Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrès extraordinaire à Addis-Abeba, vu l'article 30.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont adopté, sous réserve de ratification, les modifications ci-après à ladite Constitution.

Tables des matières

Article

I.	(Art. premier modifié)	Étendue et but de l'Union
II.	(Art. 8 modifié)	Unions restreintes. Arrangements spéciaux
III.	(Art. 18 modifié)	Conseil d'exploitation postale
IV.		Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

Article I

(Art. premier modifié)

Étendue et but de l'Union

1. Les pays qui adoptent la présente Constitution forment, ~~sous la dénomination d' dans le cadre de l'organisation intergouvernementale dénommée «Union postale universelle»,~~ un seul territoire postal pour l'échange réciproque des envois postaux. La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union, sous réserve des conditions prévues dans les Actes de l'Union.
2. L'Union a pour but d'assurer l'organisation et le perfectionnement des services postaux et de favoriser, dans ce domaine, le développement de la collaboration internationale.
3. L'Union participe, dans la mesure de ses possibilités, à l'assistance technique postale demandée par ses Pays-membres.

Article II

(Art. 8 modifié)

Unions restreintes. Arrangements spéciaux

1. Les Pays-membres, ou leurs opérateurs désignés si la législation de ces Pays-membres ne s'y oppose pas, peuvent établir des Unions restreintes et prendre des arrangements spéciaux concernant le service postal international, à la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues par les Actes auxquels les Pays-membres intéressés sont parties.
2. Les Unions restreintes peuvent envoyer des observateurs aux Congrès, au Conseil d'administration, au Conseil d'exploitation postale et à d'autres Conférences et réunions de organisées par l'Union, ~~au Conseil d'administration ainsi qu'au Conseil d'exploitation postale.~~
3. L'Union peut envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions des Unions restreintes.

Article III

(Art. 18 modifié)

Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale (CEP) est chargé des questions d'exploitation, commerciales, techniques et économiques intéressant le service postal.

2. Les membres du Conseil d'exploitation postale exercent leurs fonctions au nom et dans l'intérêt de l'Union.

Article IV

Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Constitution de l'Union postale universelle

1. Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 2019 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Constitution, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à Addis-Abeba, le 7 septembre 2018.

Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.3 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans le présent Protocole additionnel, les modifications ci-après à la Convention postale universelle adoptée à Istanbul le 6 octobre 2016.

Tables des matières

Article

I.	(Art. 17 modifié)	Services de base
II.	(Art. 18 modifié)	Services supplémentaires
III.		Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Article I

(Art. 17 modifié)

Services de base

1. Les Pays-membres doivent veiller à ce que leurs opérateurs désignés assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des envois de la poste aux lettres.
2. Les envois de la poste aux lettres contenant uniquement des documents comprennent:
 - 2.1 les envois prioritaires et non prioritaires jusqu'à 2 kilogrammes;
 - 2.2 les lettres, cartes postales et imprimés jusqu'à 2 kilogrammes;
 - 2.3 les envois pour les aveugles jusqu'à 7 kilogrammes;
 - 2.4 les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, à l'adresse du même destinataire et de la même destination, dénommés «sacs M», jusqu'à 30 kilogrammes.
3. Les envois de la poste aux lettres contenant des marchandises comprennent:
 - 3.1 les petits paquets prioritaires et non prioritaires jusqu'à 2 kilogrammes.
- 3.1bis les envois pour les aveugles jusqu'à 7 kilogrammes, tels que définis dans le Règlement.
- 3.1ter les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, à l'adresse du même destinataire et de la même destination, dénommés «sacs M», jusqu'à 30 kilogrammes, comme précisé dans le Règlement.
4. Les envois de la poste aux lettres sont classifiés à la fois selon la rapidité de leur traitement et selon leur contenu, conformément au Règlement.
5. Dans les systèmes de classification dont il est fait référence sous 4, les envois de la poste aux lettres peuvent également être classifiés selon leur format, à savoir les lettres de petit format (P), les lettres de grand format (G), les lettres de format encombrant (E) ou les petits paquets (E). Les limites de taille et de poids sont spécifiées dans le Règlement.
6. Des limites de poids supérieures à celles indiquées sous 2 s'appliquent facultativement à certaines catégories d'envois de la poste aux lettres, selon les conditions précisées dans le Règlement.

7. Les Pays-membres doivent également veiller à ce que leurs opérateurs désignés assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des colis postaux jusqu'à 20 kilogrammes.
8. Des limites de poids supérieures à 20 kilogrammes s'appliquent facultativement à certains colis postaux, selon les conditions précisées dans le Règlement.

Article II

(Art. 18 modifié)

Services supplémentaires

1. Les Pays-membres assurent la prestation des services supplémentaires obligatoires ci-après:
 - 1.1 service de recommandation pour les envois-avion et les envois prioritaires partants de la poste aux lettres;
 - 1.2 service de recommandation pour tous les envois recommandés arrivants de la poste aux lettres.
2. Les Pays-membres ~~ou leurs opérateurs désignés~~ peuvent assurer les la fourniture des services supplémentaires facultatifs ci-après dans le cadre des relations entre les opérateurs désignés ayant convenu de fournir ces services:
 - 2.1 service des envois avec valeur déclarée pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.2 service des envois contre remboursement pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.3 service de distribution suivie pour les envois de la poste aux lettres;
 - 2.4 service de remise en main propre pour les envois de la poste aux lettres recommandés ou avec valeur déclarée;
 - 2.5 service de distribution des envois francs de taxes et de droits pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.6 service ~~des colis fragiles et~~ des colis encombrants;
 - 2.7 service de groupage «Consignment» pour les envois groupés d'un seul expéditeur destinés à l'étranger;
 - 2.8 service de retour des marchandises, qui désigne le retour des marchandises par le destinataire à l'expéditeur d'origine sur autorisation de ce dernier.
3. Les trois services supplémentaires ci-après comportent à la fois des aspects obligatoires et des aspects facultatifs:
 - 3.1 service de correspondance commerciale-réponse internationale (CCRI), qui est essentiellement facultatif; mais tous les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés sont obligés d'assurer le service de retour des envois CCRI;
 - 3.2 service des coupons-réponse internationaux; ces coupons peuvent être échangés dans tout Pays-membre, mais leur vente est facultative;
 - 3.3 avis de réception pour les envois de la poste aux lettres recommandés, les colis et les envois avec valeur déclarée; tous les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés acceptent les avis de réception pour les envois arrivants; cependant, la prestation d'un service d'avis de réception pour les envois partants est facultative.
4. Ces services et les taxes y relatives sont décrits dans le Règlement.
5. Si les éléments de service indiqués ci-après font l'objet de taxes spéciales en régime intérieur, les opérateurs désignés sont autorisés à percevoir les mêmes taxes pour les envois internationaux, selon les conditions énoncées dans le Règlement:
 - 5.1 distribution des petits paquets de plus de 500 grammes;
 - 5.2 dépôt des envois de la poste aux lettres en dernière limite d'heure;
 - 5.3 dépôt des envois en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
 - 5.4 ramassage au domicile de l'expéditeur;

- 5.5 retrait d'un envoi de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
- 5.6 poste restante;
- 5.7 magasinage des envois de la poste aux lettres dépassant 500 grammes (à l'exception des envois pour les aveugles), et des colis postaux;
- 5.8 livraison des colis en réponse à l'avis d'arrivée;
- 5.9 couverture contre le risque de force majeure;
- 5.10 remise d'envois de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets.

Article III

Mise à exécution et durée du Protocole additionnel à la Convention postale universelle

1. Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 2020 et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à Addis-Abeba, le 7 septembre 2018.

Deuxième Protocole additionnel au Règlement général

Deuxième Protocole additionnel au Règlement général

Tables des matières

Article

I.	(Art. 103 modifié)	Attributions du Congrès
II.	(Art. 104 modifié)	Règlement intérieur du Congrès
III.	(Art. 105 modifié)	Observateurs aux organes de l'Union
IV.	(Art. 106 modifié)	Composition et fonctionnement du Conseil d'administration
V.	(Art. 107 modifié)	Attributions du Conseil d'administration
VI.	(Art. 108 modifié)	Organisation des sessions du Conseil d'administration
VII.	(Art. 109 modifié)	Observateurs
VIII.	(Art. 110 modifié)	Remboursement des frais de voyage
IX.	(Art. 112 modifié)	Composition et fonctionnement du Conseil d'exploitation postale
X.	(Art. 113 modifié)	Attributions du Conseil d'exploitation postale
XI.	(Art. 114 modifié)	Organisation des sessions du Conseil d'exploitation postale
XII.	(Art. 115 modifié)	Observateurs
XIII.	(Art. 116 modifié)	Remboursement des frais de voyage
XIV.	<u>(Art. 117bis ajouté)</u>	<u>Comité de coordination des organes permanents de l'Union</u>
XV.	(Art. 123 modifié)	Représentants du Comité consultatif au Congrès, au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale
XVI.	(Art. 127 modifié)	Attributions du Directeur général
XVII.	(Art. 130 modifié)	Préparation et distribution des documents des organes de l'Union
XVIII.	(Art. 138 modifié)	Procédure de présentation des propositions au Congrès
XIX.	(Art. 144 modifié)	Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès
XX.	(Art. 146 modifié)	Règlement des contributions des Pays-membres
XXI.	(Art. 150 modifié)	Classes de contribution
XXII.	(Art. 152 modifié)	Organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs
XXIII.		Mise à exécution et durée du Protocole additionnel au Règlement général de l'Union postale universelle

Deuxième Protocole additionnel au Règlement général de l'Union postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrès extraordinaire à Addis-Abeba, vu l'article 22.2 de la Constitution conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, adopté les modifications ci-après au Règlement général.

Article I

(Art. 103 modifié)

Attributions du Congrès

1. Sur la base des propositions des Pays-membres, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, le Congrès:
 - 1.1 détermine les politiques générales pour la réalisation de la mission et du but de l'Union énoncés dans le préambule de la Constitution et à son article premier;
 - 1.2 examine et adopte, le cas échéant, les propositions de modification à la Constitution, au Règlement général, à la Convention et aux Arrangements formulées par les Pays-membres et les Conseils, conformément aux articles 29 de la Constitution et 138 du Règlement général;
 - 1.3 fixe la date d'entrée en vigueur des Actes;
 - 1.4 adopte son Règlement intérieur et les amendements y relatifs;
 - 1.5 examine des rapports complets sur les travaux présentés respectivement par le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Comité consultatif couvrant la période écoulée depuis le Congrès précédent, conformément aux dispositions des articles 111, 117 et 125 du Règlement général;
 - 1.6 adopte la stratégie de l'Union;
 - 1.6bis approuve le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU;
 - 1.7 fixe le montant maximal des dépenses de l'Union, conformément à l'article 21 de la Constitution;
 - 1.8 élit les Pays-membres siégeant au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, conformément, entre autres, aux procédures électorales établies dans les résolutions du Congrès relatives à ce sujet;
 - 1.9 élit le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international;
 - 1.10 fixe par résolution le plafond des frais à supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, en chinois, en portugais et en russe.
2. Le Congrès, en tant qu'organe suprême de l'Union, traite d'autres questions concernant notamment les services postaux.

Article II

(Art. 104 modifié)

Règlement intérieur du Congrès

1. Pour l'organisation de ses travaux et la conduite de ses délibérations, le Congrès applique son Règlement intérieur.

2. Chaque Congrès peut modifier son Règlement intérieur dans les conditions qui y sont fixées.

3. Les dispositions sous 1 et 2 sont également applicables par analogie aux Congrès extraordinaires.

Article III

(Art. 105 modifié)

Observateurs aux organes de l'Union

1. Les entités ci-après sont invitées à participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Congrès, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, en qualité d'observateurs:

1.1 ~~Représentants de~~ l'Organisation des Nations Unies.

1.2 Unions restreintes.

1.3 Membres du Comité consultatif.

1.4 Entités autorisées à assister aux réunions de l'Union en qualité d'observateurs en vertu d'une résolution ou d'une décision du Congrès.

2. Les entités ci-après, si dûment désignées par le Conseil d'administration conformément à l'article 107.1.12, sont invitées à participer à des réunions spécifiques du Congrès en qualité d'observateurs ad hoc:

2.1 Institutions spécialisées du système des Nations Unies et autres organisations intergouvernementales.

2.2 Tout organisme international, toute association ou entreprise, ou toute personne qualifiée.

3. En plus des observateurs définis sous 1, le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale peuvent désigner d'autres observateurs ad hoc pour assister à leurs réunions, conformément à leur Règlement intérieur, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union et de ses organes.

Article IV

(Art. 106 modifié)

Composition et fonctionnement du Conseil d'administration

1. Le Conseil d'administration se compose de 41 membres, qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. La présidence est dévolue de droit au Pays-membre hôte du Congrès. Si ce Pays-membre se désiste, il devient membre de droit et, de ce fait, le groupe géographique auquel il appartient dispose d'un siège supplémentaire auquel les restrictions prévues sous 3 ne sont pas applicables. Dans ce cas, le Conseil d'administration élit à la présidence un des membres appartenant au groupe géographique dont fait partie le Pays-membre hôte.

3. Les 40 autres membres du Conseil d'administration sont élus par le Congrès sur la base d'une répartition géographique équitable. La moitié au moins des membres est renouvelée à l'occasion de chaque Congrès; aucun Pays-membre ne peut être choisi successivement par trois Congrès.

4. Chaque membre du Conseil d'administration désigne son ~~représentant~~ ou ses représentants. Les membres du Conseil d'administration participent activement à ses activités.

5. Les fonctions des membres du Conseil d'administration sont gratuites. Les frais de fonctionnement de ce Conseil sont à charge de l'Union.

6. Le Conseil d'administration définit, formalise et/ou met en place les groupes permanents et équipes spéciales ou autres organes devant être établis au sein de sa structure en tenant dûment compte de la stratégie et du plan d'activités de l'Union adoptés par le Congrès.

Article V

(Art. 107 modifié)

Attributions du Conseil d'administration

1. Le Conseil d'administration a les attributions suivantes:
 - 1.1 superviser toutes les activités de l'Union dans l'intervalle des Congrès, en tenant compte des décisions du Congrès, en étudiant les questions concernant les politiques gouvernementales en matière postale et en tenant compte des politiques réglementaires internationales telles que celles qui sont relatives au commerce des services et à la concurrence;
 - 1.2 favoriser, coordonner et superviser toutes les formes d'assistance technique postale dans le cadre de la coopération technique internationale;
 - 1.3 examiner le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU, approuvé par le Congrès, et le finaliser en faisant concorder les activités présentées dans ledit plan avec les ressources disponibles. Le plan devrait également, le cas échéant, coïncider avec les résultats de tout processus de hiérarchisation suivi par le Congrès. Le plan d'activités quadriennal de l'UPU, finalisé et approuvé par le Conseil d'administration, sert ensuite de base au Programme et budget annuel ainsi qu'aux plans d'exploitation annuels devant être établis et mis en œuvre par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale;
 - 1.4 examiner et approuver le Programme et budget annuel et les comptes de l'Union, tout en tenant compte de la version finale du plan d'activités de l'UPU, tel que décrit sous 107.1.3;
 - 1.5 autoriser, si les circonstances l'exigent, le dépassement du plafond des dépenses conformément à l'article 145.3 à 5;
 - 1.6 autoriser, s'il est demandé, le choix d'une classe de contribution inférieure, conformément aux conditions prévues à l'article 150.6;
 - 1.7 autoriser le changement de groupe géographique, si un Pays-membre le demande, en tenant compte des avis exprimés par les Pays-membres des groupes géographiques concernés;
 - 1.8 créer ou supprimer les postes de travail du Bureau international financés par le budget ordinaire en tenant compte des restrictions liées au plafond des dépenses fixé;
 - 1.9 décider des contacts à prendre avec les Pays-membres pour remplir ses fonctions;
 - 1.10 après consultation du Conseil d'exploitation postale, décider des relations à établir avec les organisations qui ne sont pas des observateurs au sens de l'article 105.1 et 2.1;
 - 1.11 examiner ~~et approuver~~ les rapports du Bureau international sur les relations de l'Union avec les autres organismes internationaux, prendre les décisions qu'il juge opportunes sur la conduite de ces relations et la suite à leur donner;
 - 1.12 désigner, en temps utile, après consultation du Conseil d'exploitation postale et du Secrétaire général, les institutions spécialisées des Nations Unies, les organisations internationales, les associations, les entreprises et les personnes qualifiées qui doivent être invitées en qualité d'observateurs ad hoc à des séances spécifiques du Congrès et de ses Commissions, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union ou peut profiter aux travaux du Congrès, et charger le Directeur général du Bureau international d'envoyer les invitations nécessaires;
 - 1.13 désigner le Pays-membre siège du prochain Congrès dans le cas prévu à l'article 101.3;
 - 1.14 déterminer, en temps utile et après consultation du Conseil d'exploitation postale, le nombre de Commissions nécessaires pour mener à bien les travaux du Congrès et en fixer les attributions;
 - 1.15 désigner, après consultation du Conseil d'exploitation postale et sous réserve de l'approbation du Congrès, les Pays-membres susceptibles:
 - 1.15.1 d'assumer les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions, en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres;
 - 1.15.2 de faire partie des Commissions restreintes du Congrès;
 - 1.16 désigner ses membres qui feront partie du Comité consultatif;

- 1.17 examiner et approuver, dans le cadre de ses compétences, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
- 1.18 étudier, à la demande du Congrès, du Conseil d'exploitation postale ou des Pays-membres, les problèmes d'ordre administratif, législatif et juridique intéressant l'Union ou le service postal international; il appartient au Conseil d'administration de décider, dans les domaines susmentionnés, s'il est opportun ou non d'entreprendre les études demandées par les Pays-membres dans l'intervalle des Congrès;
- 1.19 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des Pays-membres conformément à l'article 140;
- 1.20 soumettre des sujets d'étude à l'examen du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 113.1.6;
- 1.21 examiner et approuver, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale, le projet de stratégie à présenter au Congrès;
- 1.22 réceptionner les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif et en débattre, et examiner les recommandations de ce dernier pour soumission au Congrès;
- 1.23 assurer le contrôle de l'activité du Bureau international;
- 1.24 approuver les rapports annuels établis par le Bureau international sur les activités de l'Union et sur la gestion financière et présenter, s'il y a lieu, des commentaires à leur sujet;
- 1.25 arrêter, au cas où il le juge utile, les principes dont le Conseil d'exploitation postale doit tenir compte lorsqu'il étudiera des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), suivre de près l'étude de ces questions et examiner et approuver, pour en assurer la conformité avec les principes précités, les propositions du Conseil d'exploitation postale portant sur les mêmes sujets;
- 1.26 approuver, dans le cadre de ses compétences, les recommandations du Conseil d'exploitation postale concernant l'adoption, si nécessaire, d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;
- 1.27 examiner le rapport annuel établi par le Conseil d'exploitation postale et, le cas échéant, les propositions soumises par ce dernier;
- 1.28 approuver le rapport quadriennal, établi par le Bureau international en consultation avec le Conseil d'exploitation postale, sur les résultats des Pays-membres quant à la mise en œuvre de la stratégie de l'Union approuvée par le Congrès précédent, pour soumission au Congrès suivant;
- 1.29 établir le cadre pour l'organisation du Comité consultatif et approuver l'organisation du Comité consultatif, conformément aux dispositions de l'article 122;
- 1.30 établir des critères d'adhésion au Comité consultatif et approuver ou rejeter les demandes d'adhésion selon ces critères, en s'assurant que ces dernières soient traitées suivant une procédure accélérée, entre les réunions du Conseil d'administration;
- 1.31 arrêter le Règlement financier de l'Union;
- 1.32 arrêter les règles régissant le Fonds de réserve;
- 1.33 arrêter les règles régissant le Fonds spécial;
- 1.34 arrêter les règles régissant le Fonds des activités spéciales;
- 1.35 arrêter les règles régissant le Fonds volontaire;
- 1.36 arrêter le Statut du personnel et les conditions de service des fonctionnaires élus;
- 1.37 arrêter le Règlement du Fonds social;
- 1.38 superviser, au sens de l'article 152, la création des organes subsidiaires financés par les utilisateurs et leurs activités.
- 1.39 adopter son Règlement intérieur et les modifications y relatives.

Article VI

(Art. 108 modifié)

Organisation des sessions du Conseil d'administration

1. À sa réunion constitutive, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, quatre Vice-Présidents et arrête son Règlement intérieur. Le Président et les Vice-Présidents sont des Pays-membres de chacun des cinq groupes géographiques de l'Union.
2. ~~Sur convocation de son Président,~~ Le Conseil d'administration se réunit, ~~en principe une~~ deux fois par an, ou plus à titre exceptionnel, au siège de l'Union, conformément aux procédures en la matière établies dans son Règlement intérieur.
3. Le Président, les Vice-Présidents ~~et~~ les Présidents, Coprésidents et Vice-Présidents des Commissions du Conseil d'administration forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'administration. Il approuve, au nom du Conseil d'administration, le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union et il assume toute autre tâche que le Conseil d'administration décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.
4. Le Président du Conseil d'exploitation postale représente celui-ci aux séances du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions relatives au Conseil d'exploitation postale.
5. Le Président du Comité consultatif représente cette organisation aux réunions du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

Article VII

(Art. 109 modifié)

Observateurs

1. Observateurs
 - 1.1 Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'exploitation postale peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'administration en qualité d'observateurs.
 - 1.2 Les Pays-membres de l'Union qui ne sont pas membres du Conseil ainsi que les observateurs et observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105 peuvent participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration, sans droit de vote.
2. Principes
 - 2.1 Pour des raisons logistiques, le Conseil d'administration peut limiter le nombre de participants par observateur et observateur ad hoc. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.
 - 2.2 Les observateurs et observateurs ad hoc peuvent, à leur demande, être autorisés à collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des groupes de travail permanents et des équipes de projet spéciales lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des observateurs et observateurs ad hoc s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.
 - 2.3 Dans des circonstances exceptionnelles, les membres du Comité consultatif et observateurs ad hoc peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article VIII
(Art. 110 modifié)
Remboursement des frais de voyage

1. Les frais de voyage du représentant de chacun des membres du Conseil d'administration participant aux sessions de cet organe sont à la charge de son Pays-membre. Toutefois, le un représentant de chacun des Pays-membres classés parmi les pays en développement ou les pays les moins avancés conformément aux listes établies respectivement par le Conseil d'administration et par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions ayant lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet d'avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet d'avion aller et retour en classe économique. Le même droit est accordé au représentant de chaque membre de ses Commissions, ~~de ses groupes de travail~~ ou de ses autres organes lorsque ceux-ci se réunissent en dehors du Congrès et des sessions du Conseil.

Article IX
(Art. 112 modifié)
Composition et fonctionnement du Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale se compose de ~~40~~ 48 membres, qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. Les membres du Conseil d'exploitation postale sont élus par le Congrès, en fonction d'une répartition géographique spécifiée. ~~Vingt-quatre sièges sont réservés aux Pays-membres en développement et 16 sièges aux Pays-membres industrialisés.~~ Le tiers au moins des membres de chaque groupe géographique est renouvelé à l'occasion de chaque Congrès.

3. Chaque membre du Conseil d'exploitation postale désigne son ~~représentant~~ ou ses représentants. Les membres du Conseil d'exploitation postale participent activement à ses activités.

4. Les frais de fonctionnement du Conseil d'exploitation postale sont à la charge de l'Union. Ses membres ne reçoivent aucune rémunération.

5. Le Conseil d'exploitation postale définit, formalise et/ou met en place les groupes permanents, équipes spéciales, groupes subsidiaires financés par les utilisateurs ou autres organes devant être établis au sein de sa structure en tenant dûment compte de la stratégie et du plan d'activités de l'Union adoptés par le Congrès.

Article X
(Art. 113 modifié)
Attributions du Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale a les attributions suivantes:
 - 1.1 coordonner les mesures pratiques pour le développement et l'amélioration des services postaux internationaux;
 - 1.2 entreprendre, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration dans le cadre des compétences de ce dernier, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
 - 1.3 décider des contacts à prendre avec les Pays-membres et leurs opérateurs désignés pour remplir ses fonctions;
 - 1.4 prendre les mesures nécessaires en vue d'étudier et de diffuser les expériences et les progrès faits par certains Pays-membres et leurs opérateurs désignés dans les domaines de la technique, de l'exploitation, de l'économie et de la formation professionnelle intéressant d'autres Pays-membres et leurs opérateurs désignés;
 - 1.5 prendre, après entente avec le Conseil d'administration, les mesures appropriées dans le domaine de la coopération technique avec tous les Pays-membres de l'Union et leurs opérateurs désignés et, en particulier avec les pays nouveaux et en développement et leurs opérateurs désignés;

- 1.6 examiner toutes autres questions qui lui sont soumises par un membre du Conseil d'exploitation postale, par le Conseil d'administration ou par tout Pays-membre ou opérateur désigné;
- 1.7 réceptionner et discuter les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif, et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, examiner et faire des observations au sujet des recommandations du Comité consultatif pour soumission au Congrès;
- 1.8 désigner ses membres qui feront partie du Comité consultatif;
- 1.9 conduire l'étude des problèmes d'exploitation, commerciaux, techniques, économiques et de coopération technique les plus importants qui présentent de l'intérêt pour tous les Pays-membres de l'Union ou leurs opérateurs désignés, notamment des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier, quotes-parts des colis postaux et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), élaborer des informations et des avis à leur sujet et recommander des mesures à prendre à leur égard;
- 1.10 apporter au Conseil d'administration les éléments nécessaires à l'élaboration du projet de stratégie de l'Union et du projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU à soumettre au Congrès;
- 1.11 procéder à l'étude des problèmes d'enseignement et de formation professionnelle intéressant les Pays-membres et leurs opérateurs désignés ainsi que les pays nouveaux et en développement;
- 1.12 étudier la situation actuelle et les besoins des pays nouveaux et en développement et élaborer des recommandations convenables sur les voies et les moyens d'améliorer leurs services postaux;
- 1.13 procéder à la révision des Règlements de l'Union dans les six mois qui suivent la clôture du Congrès, à moins que celui-ci n'en décide autrement; le Conseil d'exploitation postale peut également modifier lesdits Règlements à d'autres sessions; dans les deux cas, le Conseil d'exploitation postale reste subordonné aux directives du Conseil d'administration en ce qui concerne les politiques et les principes fondamentaux;
- 1.14 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des Pays-membres conformément à l'article 140 l'approbation du Conseil d'administration est requise lorsque ces propositions portent sur des questions relevant de la compétence de ce dernier;
- 1.15 examiner, à la demande d'un Pays-membre, toute proposition que ce Pays-membre transmet au Bureau international selon l'article 139, en préparer les commentaires et charger le Bureau de les annexer à ladite proposition avant de la soumettre à l'approbation des Pays-membres;
- 1.16 recommander, si nécessaire, et éventuellement après approbation par le Conseil d'administration et consultation de l'ensemble des Pays-membres, l'adoption d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;
- 1.17 élaborer et présenter, sous forme de recommandations aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés (ou en tant que dispositions contraignantes si les Actes de l'Union le prévoient ainsi), des normes en matière technique, d'exploitation et dans d'autres domaines de sa compétence où une pratique uniforme est indispensable; de même, il procède, en cas de besoin, à des modifications de normes qu'il a déjà établies;
- 1.18 établir le cadre pour l'organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs et approuver celle-ci, conformément à l'article 152;
- 1.19 recevoir et examiner des rapports des organes subsidiaires financés par les utilisateurs transmis annuellement.
- 1.20 adopter son Règlement intérieur et les modifications y relatives.

Article XI

(Art. 114 modifié)

Organisation des sessions du Conseil d'exploitation postale

1. À sa première réunion, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'exploitation postale choisit, parmi ses membres, un Président, ~~un Vice-Président~~ et quatre Vice-Présidents et les Présidents/Vice-Présidents/Coprésidents des Commissions et arrête son Règlement intérieur. Le Président et les quatre Vice-Présidents sont des Pays-membres de chacun des cinq groupes géographiques de l'Union.

2. ~~En principe, Le Conseil d'exploitation postale se réunit tous les ans~~ deux fois par an, ou plus à titre exceptionnel, au siège de l'Union, conformément aux procédures en la matière établies dans son Règlement intérieur. La date et le lieu de la réunion sont fixés par son Président, après accord avec le Président du Conseil d'administration et le Directeur général du Bureau international.

3. Le Président, ~~le Vice-Président~~ les Vice-Présidents et les Présidents, Coprésidents et Vice-Présidents des Commissions du Conseil d'exploitation postale forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'exploitation postale et assume toutes les tâches que ce dernier décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.

4. Sur la base de la stratégie de l'Union adoptée par le Congrès et, en particulier, de la partie afférente aux stratégies des organes permanents de l'Union, le Conseil d'exploitation postale établit, à sa session suivant le Congrès, un programme de travail de base contenant un certain nombre de tactiques visant à la réalisation des stratégies. Ce programme de base, comprenant un nombre limité de travaux sur des sujets d'actualité et d'intérêt commun, est révisé chaque année en fonction des réalités et des priorités nouvelles.

5. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'exploitation postale lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

Article XII

(Art. 115 modifié)

Observateurs

1. Observateurs

1.1 Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'administration peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'exploitation postale en qualité d'observateurs.

1.2 Les Pays-membres de l'Union qui ne sont pas membres du Conseil ainsi que les observateurs et observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105 peuvent participer, sans droit de vote, aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'exploitation postale.

2. Principes

2.1 Pour des raisons logistiques, le Conseil d'exploitation postale peut limiter le nombre de participants par observateur et observateur ad hoc. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

2.2 Les observateurs et observateurs ad hoc peuvent, à leur demande, être autorisés à collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des groupes ~~de travail permanents~~ et des équipes ~~de projet~~ spéciales lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des observateurs et observateurs ad hoc s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

2.3 Dans des circonstances exceptionnelles, les membres du Comité consultatif et observateurs ad hoc peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article XIII

(Art. 116 modifié)

Remboursement des frais de voyage

1. Les frais de voyage et de séjour des représentants des Pays-membres participant au Conseil d'exploitation postale sont à la charge de ces Pays-membres. Toutefois, ~~le~~ un représentant de chacun des Pays-membres considérés comme ~~défavorisés~~ l'un des pays les moins avancés d'après ~~les listes établies~~ la liste

établie par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions qui ont lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique.

Article XIV
(Art. 117bis ajouté)

Article 117bis
Comité de coordination des organes permanents de l'Union

1. Le Président du Conseil d'administration, le Président du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international forment le Comité de coordination des organes permanents de l'Union.
2. Le Comité de coordination a les attributions et fonctions suivantes:
 - 2.1 Contribuer à la coordination des travaux des organes permanents de l'Union.
 - 2.2 Se réunir, en cas de besoin, pour discuter de questions importantes relatives à l'Union et au service postal et fournir aux organes de l'Union une évaluation concernant ces questions.
 - 2.3 Assurer la bonne mise en œuvre du processus de planification stratégique, de façon que toutes les décisions concernant les activités de l'Union soient prises par les organes appropriés, conformément à leurs responsabilités respectives telles qu'elles sont stipulées dans les Actes de l'Union.
3. Sur convocation du Président du Conseil d'administration, le Comité de coordination se réunit deux fois par an, au siège de l'Union. La date et le lieu des réunions sont fixés par le Président du Conseil d'administration, en accord avec le Président du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international.

Article XV
(Art. 123 modifié)
Représentants du Comité consultatif au Congrès, au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

1. Pour assurer une liaison efficace avec les organes de l'Union, le Comité consultatif peut désigner des représentants pour participer aux réunions du Congrès, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale ainsi que de leurs Commissions respectives en qualité d'observateurs sans droit de vote.
2. Les membres du Comité consultatif sont invités aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 105. Ils peuvent également participer aux travaux des ~~équipes de projet et des groupes de travail~~ groupes permanents et des équipes spéciales aux termes des articles 109.2.2 et 115.2.2.
3. Le Président du Conseil d'administration et le Président du Conseil d'exploitation postale représentent ces organes aux réunions du Comité consultatif lorsque l'ordre du jour de ces réunions comprend des questions intéressant ces organes.

Article XVI
(Art. 127 modifié)
Attributions du Directeur général

Obis. Le Directeur général est le représentant légal de l'Union.

1. Le Directeur général organise, administre et dirige le Bureau international, ~~dont il est le représentant légal.~~

2. En ce qui concerne le classement des postes, les nominations et les promotions:
 - 2.1 le Directeur général est compétent pour classer les postes des grades G 1 à D 2 et pour nommer et promouvoir les fonctionnaires dans ces grades;
 - 2.2 pour les nominations dans les grades P 1 à D 2, il doit prendre en considération les qualifications professionnelles des candidats recommandés par les Pays-membres dont ils ont la nationalité, ou dans lesquels ils exercent leur activité professionnelle, en tenant compte d'une équitable répartition géographique continentale et des langues. Les postes de grade D 2 doivent, dans toute la mesure possible, être pourvus par des candidats provenant de régions différentes et d'autres régions que celles dont le Directeur général et le Vice-Directeur général sont originaires, compte tenu de la considération dominante de l'efficacité du Bureau international. Dans le cas de postes exigeant des qualifications spéciales, le Directeur général peut s'adresser à l'extérieur;
 - 2.3 il tient également compte, lors de la nomination d'un nouveau fonctionnaire, de ce qu'en principe les personnes qui occupent les postes des grades D 2, D 1 et P 5 doivent être des ressortissants de différents Pays-membres de l'Union;
 - 2.4 lors de la promotion d'un fonctionnaire du Bureau international aux grades D 2, D 1 et P 5, il n'est pas tenu à l'application du même principe visé sous 2.3;
 - 2.5 les exigences d'une équitable répartition géographique et des langues passent après le mérite dans le processus de recrutement;
 - 2.6 le Directeur général informe le Conseil d'administration une fois par an des nominations et des promotions aux grades P 4 à D 2.
3. En outre, le Directeur général a les attributions suivantes:
 - 3.1 assurer les fonctions de dépositaire des Actes de l'Union et d'intermédiaire dans la procédure d'adhésion et d'admission à l'Union ainsi que de sortie de celle-ci;
 - 3.2 notifier les décisions prises par le Congrès à tous les Gouvernements des Pays-membres;
 - 3.3 notifier à l'ensemble des Pays-membres et à leurs opérateurs désignés les Règlements arrêtés ou révisés par le Conseil d'exploitation postale;
 - 3.4 préparer le projet de budget annuel de l'Union au niveau le plus bas possible compatible avec les besoins de l'Union et le soumettre en temps opportun à l'examen du Conseil d'administration; communiquer le budget aux Pays-membres de l'Union après l'approbation du Conseil d'administration et l'exécuter;
 - 3.5 exécuter les activités spécifiques demandées par les organes de l'Union et celles que lui attribuent les Actes;
 - 3.6 prendre les initiatives visant à réaliser les objectifs fixés par les organes de l'Union, dans le cadre de la politique établie et des fonds disponibles;
 - 3.7 soumettre des suggestions et des propositions au Conseil d'administration ou au Conseil d'exploitation postale;
 - 3.8 après la clôture du Congrès, présenter au Conseil d'exploitation postale les propositions concernant les changements à apporter aux Règlements en raison des décisions du Congrès, conformément au Règlement intérieur du Conseil d'exploitation postale;
 - 3.9 préparer, à l'intention du Conseil d'administration et sur la base des directives données par les Conseils, le projet de stratégie de l'Union et le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU à soumettre au Congrès;
 - 3.10 établir, pour approbation par le Conseil d'administration, un rapport quadriennal sur les résultats des Pays-membres quant à la mise en œuvre de la stratégie de l'Union approuvée par le Congrès précédent, qui sera soumis au Congrès suivant;
 - ~~3.11 assurer la représentation de l'Union;~~
 - 3.12 servir d'intermédiaire dans les relations entre:
 - 3.12.1 l'UPU et les Unions restreintes;

- 3.12.2 l'UPU et l'Organisation des Nations Unies;
- 3.12.3 l'UPU et les organisations internationales dont les activités présentent un intérêt pour l'Union;
- 3.12.4 l'UPU et les organismes internationaux, associations ou entreprises que les organes de l'Union souhaitent consulter ou associer à leurs travaux;
- 3.13 assumer la fonction de Secrétaire général des organes de l'Union et veiller à ce titre, compte tenu des dispositions spéciales du présent Règlement, notamment:
 - 3.13.1 à la préparation et à l'organisation des travaux des organes de l'Union;
 - 3.13.2 à l'élaboration, à la production et à la distribution des documents et des rapports et procès-verbaux;
 - 3.13.3 au fonctionnement du secrétariat durant les réunions des organes de l'Union;
- 3.14 assister aux séances des organes de l'Union et prendre part aux délibérations sans droit de vote, avec la possibilité de se faire représenter.

Article XVII

(Art. 130 modifié)

Préparation et distribution des documents des organes de l'Union

1. Le Bureau international prépare et met à disposition sur le site Internet de ~~l'UPU~~ l'Union tous les documents publiés, dans les versions linguistiques spécifiées à l'article 155, ~~au moins deux mois avant chaque session, conformément aux Règlements intérieurs du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale.~~ Le Bureau international signale également, aux représentants des Pays-membres notamment, la publication ~~d'un nouveau document électronique~~ de nouveaux documents électroniques sur le site Internet de ~~l'UPU~~ l'Union au moyen d'un système efficace prévu à cet effet.
2. En outre, le Bureau international diffuse les publications de l'Union sous forme physique, telles que les circulaires du Bureau international et les comptes rendus analytiques du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, uniquement sur demande d'un Pays-membre.

Article XVIII

(Art. 138 modifié)

Procédure de présentation des propositions au Congrès

1. Sous réserve des exceptions prévues sous 2 et 5, la procédure ci-après règle l'introduction des propositions de toute nature à soumettre au Congrès par les Pays-membres:
 - 1.1 sont admises les propositions qui parviennent au Bureau international au moins six mois avant la date fixée pour le Congrès;
 - 1.2 aucune proposition d'ordre rédactionnel n'est admise pendant la période de six mois qui précède la date fixée pour le Congrès;
 - 1.3 les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre six et quatre mois avant la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins deux Pays-membres;
 - 1.4 les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre quatre et deux mois qui précède la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins huit Pays-membres; les propositions qui parviennent ultérieurement ne sont plus admises;
 - 1.5 les déclarations d'appui doivent parvenir au Bureau international dans le même délai que les propositions qu'elles concernent.
2. Les propositions concernant la Constitution ou le Règlement général doivent parvenir au Bureau international six mois au moins avant l'ouverture du Congrès; celles qui parviennent postérieurement à cette date mais avant l'ouverture du Congrès ne peuvent être prises en considération que si le Congrès en décide ainsi à la majorité des deux tiers des pays représentés au Congrès et si les conditions prévues sous 1 sont respectées.

3. Chaque proposition ne doit avoir en principe qu'un objectif et ne contenir que les modifications justifiées par cet objectif. De même, chaque proposition susceptible d'entraîner des dépenses substantielles pour l'Union doit être accompagnée de son impact financier préparé par le Pays-membre auteur, en consultation avec le Bureau international, afin de déterminer les ressources financières nécessaires à son exécution.

4. Les propositions d'ordre rédactionnel sont munies, en tête, de la mention «Proposition d'ordre rédactionnel» par les Pays-membres qui les présentent et publiées par le Bureau international sous un numéro suivi de la lettre R. Les propositions non munies de cette mention mais qui, de l'avis du Bureau international, ne touchent que la rédaction sont publiées avec une annotation appropriée; le Bureau international établit une liste de ces propositions à l'intention du Congrès.

5. La procédure prescrite sous 1 et 4 ne s'applique pas ni aux propositions concernant le Règlement intérieur des Congrès ni aux propositions présentées par le Conseil d'administration ou le Conseil d'exploitation postale.

Article XIX

(Art. 144 modifié)

Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

1. Les Règlements entrent en vigueur à la même date et ont la même durée que les Actes issus du Congrès.

2. Sous réserve des dispositions sous 1, les décisions de modification des Actes de l'Union qui sont adoptées entre deux Congrès ne sont exécutoires que trois mois, au moins, après leur notification. Toutefois, ce délai requis ne s'applique pas aux modifications du Règlement adoptées après l'établissement du nouveau Règlement, mais avant son entrée en vigueur en vertu des dispositions sous 1.

Article XX

(Art. 146 modifié)

Règlement des contributions des Pays-membres

1. Les pays qui adhèrent à l'Union ou qui sont admis en qualité de membres de l'Union ainsi que ceux qui sortent de l'Union doivent acquitter leur cotisation pour l'année entière au cours de laquelle leur admission ou leur sortie devient effective.

2. Les Pays-membres paient à l'avance leur part contributive aux dépenses annuelles de l'Union, sur la base du budget arrêté par le Conseil d'administration. Ces parts contributives doivent être payées au plus tard le premier jour de l'exercice financier auquel se rapporte le budget. Passé ce terme, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union, à raison de 6 5% par an à partir du quatrième mois.

3. Lorsque les arriérés de contributions obligatoires hors intérêts dues à l'Union par un Pays-membre sont égaux ou supérieurs à la somme des contributions de ce Pays-membre pour les deux exercices financiers précédents, ce Pays-membre peut céder irrévocablement à l'Union tout ou partie de ses créances sur d'autres Pays-membres, selon les modalités fixées par le Conseil d'administration. Les conditions de cession de créances sont à définir selon un accord convenu entre le Pays-membre, ses débiteurs/créanciers et l'Union.

4. Les Pays-membres qui, pour des raisons juridiques ou autres, sont dans l'impossibilité d'effectuer une telle cession s'engagent à conclure un plan d'amortissement de leurs comptes arriérés.

5. Sauf dans des circonstances exceptionnelles, le recouvrement des arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union ne pourra pas s'étendre à plus de dix années.

6. Dans des circonstances exceptionnelles, le Conseil d'administration peut libérer un Pays-membre de tout ou partie des intérêts dus si celui-ci s'est acquitté, en capital, de l'intégralité de ses dettes arriérées.

7. Un Pays-membre peut également être libéré, dans le cadre d'un plan d'amortissement de ses comptes arriérés approuvé par le Conseil d'administration, de tout ou partie des intérêts accumulés ou à courir; la libération est toutefois subordonnée à l'exécution complète et ponctuelle du plan d'amortissement dans un délai convenu de dix ans au maximum.

8. Les dispositions mentionnées sous 3 à 7 s'appliquent par analogie aux frais de traduction facturés par le Bureau international aux Pays-membres affiliés aux groupes linguistiques.

9. Le Bureau international envoie les factures aux Pays-membres au moins trois mois avant la date d'échéance du paiement. Les factures originales sont transmises à l'adresse correcte communiquée par le Pays-membre concerné. Des copies électroniques des factures sont envoyées par courrier électronique en tant que préavis ou alerte.

10. En outre, le Bureau international fournit des informations claires aux Pays-membres à chaque fois qu'il impute des intérêts de retard pour des factures particulières, ce qui permet aux Pays-membres de vérifier facilement à quelles factures les intérêts correspondent

Article XXI

(Art. 150 modifié)

Classes de contribution

1. Les Pays-membres contribuent à la couverture des dépenses de l'Union selon la classe de contribution à laquelle ils appartiennent. Ces classes sont les suivantes:

- Classe de 50 unités.
- Classe de 47 unités.
- Classe de 45 unités.
- Classe de 43 unités.
- Classe de 40 unités.
- Classe de 37 unités.
- Classe de 35 unités.
- Classe de 33 unités.
- Classe de 30 unités.
- Classe de 27 unités.
- Classe de 25 unités.
- Classe de 23 unités.
- Classe de 20 unités.
- Classe de 17 unités.
- Classe de 15 unités.
- Classe de 13 unités.
- Classe de 10 unités.
- Classe de 7 unités.
- Classe de 5 unités.
- Classe de 3 unités.
- Classe de 1 unité.
- Classe de 0,5 unité, réservée aux pays les moins avancés développés énumérés par l'Organisation des Nations Unies et à d'autres pays désignés par le Conseil d'administration.
- Classe de 0,1 unité, réservée aux pays reconnus par les Nations Unies comme des petits États insulaires en développement dont la population est inférieure à 200 000 habitants (selon les dernières informations statistiques publiées par le bureau compétent des Nations Unies).

2. Outre les classes de contribution énumérées sous 1, tout Pays-membre peut choisir de payer un nombre d'unités de contribution supérieur à la classe de contribution à laquelle il appartient durant une période minimale équivalente à celle située entre deux Congrès. Ce changement est annoncé au plus tard lors du Congrès. À la fin de la période entre deux Congrès, le Pays-membre revient automatiquement à son nombre d'unités de contribution d'origine, sauf s'il décide de continuer à payer un nombre d'unités de contribution supérieur. Le paiement de contributions supplémentaires augmente d'autant les dépenses.
3. Les Pays-membres sont rangés dans l'une des classes de contribution précitées au moment de leur admission ou de leur adhésion à l'Union, selon la procédure visée à l'article 21.4 de la Constitution.
4. Les Pays-membres peuvent se ranger ultérieurement dans une classe de contribution inférieure, à la condition que la demande de changement soit envoyée au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Le Congrès donne un avis non contraignant au sujet de ces demandes de changement de classe de contribution. Le Pays-membre est libre de suivre l'avis du Congrès. La décision finale du Pays-membre est transmise au Secrétariat du Bureau international avant la fin du Congrès. Cette demande de changement prend effet à la date de mise en vigueur des dispositions financières arrêtées par le Congrès. Les Pays-membres qui n'ont pas fait connaître leur souhait de changer de classe de contribution dans les délais prescrits sont maintenus dans la classe de contribution à laquelle ils appartenaient jusqu'alors.
5. Les Pays-membres ne peuvent pas exiger d'être déclassés de plus d'une classe à la fois.
6. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles telles que des catastrophes naturelles nécessitant des programmes d'aide internationale, le Conseil d'administration peut autoriser un déclassement temporaire d'une classe, une seule fois entre deux Congrès, à la demande d'un Pays-membre si celui-ci apporte la preuve qu'il ne peut plus maintenir sa contribution selon la classe initialement choisie. Dans les mêmes circonstances, le Conseil d'administration peut également autoriser le déclassement temporaire de Pays-membres n'appartenant pas à la catégorie des pays les moins avancés et déjà rangés dans la classe de 1 unité en les faisant passer dans la classe de 0,5 unité.
7. En application des dispositions prévues sous 6, le déclassement temporaire peut être autorisé par le Conseil d'administration pour une période maximale de deux ans ou jusqu'au prochain Congrès, si celui-ci a lieu avant la fin de cette période. À l'expiration de la période fixée, le pays concerné réintègre automatiquement sa classe initiale.
8. Par dérogation aux dispositions sous 4 et 5, les surclassements ne sont soumis à aucune restriction.

Article XXII

(Art. 152 modifié)

Organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs

1. Sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale est habilité à établir un certain nombre d'organes subsidiaires financés par les utilisateurs, à titre volontaire, pour organiser des activités opérationnelles, commerciales, techniques et économiques relevant de ses compétences, conformément à l'article 18 de la Constitution, mais ne pouvant pas être financées par le budget ordinaire.
2. Concernant la création d'un tel organe relevant du Conseil d'exploitation postale, ce dernier décide du cadre de référence pour ~~les statuts~~ le règlement intérieur dudit organe, en tenant dûment compte des règles et des principes fondamentaux régissant l'organisation intergouvernementale qu'est l'Union postale universelle, et le soumet au Conseil d'administration pour approbation. Le cadre de référence inclut les éléments suivants:
 - 2.1 Mandat.
 - 2.2 Composition, y compris les catégories des membres de l'organe.
 - 2.3 Règles de prise de décisions, y compris en ce qui concerne la structure interne et les relations de l'organe considéré avec d'autres organes de ~~l'UPU~~ l'Union.
 - 2.4 Principes de vote et de représentation.
 - 2.5 Financement (souscription, frais d'utilisation, etc.).
 - 2.6 Composition du secrétariat et de la structure de gestion.

3. Chaque organe subsidiaire financé par les utilisateurs organise ses activités de manière autonome dans le cadre de référence décidé par le Conseil d'exploitation postale et approuvé par le Conseil d'administration et prépare un rapport annuel sur ses activités à soumettre au Conseil d'exploitation postale pour ~~approbation~~ considération.

4. Le Conseil d'administration établit les règles concernant les frais d'appui que les organes subsidiaires financés par les utilisateurs devraient verser au budget ordinaire. Il publie ces règles dans le Règlement financier de l'Union.

5. Le Directeur général du Bureau international administre le secrétariat des organes subsidiaires financés par les utilisateurs conformément aux ~~Statuts et Règlements concernant le~~ dispositions pertinentes du Statut et du Règlement du personnel approuvés par le Conseil d'administration et applicables au personnel recruté pour ces organes. Le secrétariat des organes subsidiaires fait partie intégrante du Bureau international.

6. Les informations concernant les organes subsidiaires financés par les utilisateurs établis conformément au présent article sont portées à la connaissance du Congrès une fois ces organes créés.

Article IV

Mise à exécution et durée du Protocole additionnel au Règlement général de l'Union postale universelle

1. Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 2019 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même du Règlement général, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à Addis-Abeba, le 7 septembre 2018.

Règlement général de l'Union postale universelle

(Modifié par les Protocoles additionnels d'Istanbul 2016 et d'Addis-Abeba 2018)

Table des matières

Chapitre I

Organisation, attributions et fonctionnement du Congrès, du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale et du Comité consultatif

Section 1

Congrès

Article

- 101. Organisation et réunion des Congrès et Congrès extraordinaires
- 102. Droit de vote au Congrès
- 103. Attributions du Congrès
- 104. Règlement intérieur du Congrès
- 105. Observateurs aux organes de l'Union

Section 2

Conseil d'administration

- 106. Composition et fonctionnement du Conseil d'administration
- 107. Attributions du Conseil d'administration
- 108. Organisation des sessions du Conseil d'administration
- 109. Observateurs
- 110. Remboursement des frais de voyage
- 111. Information sur les activités du Conseil d'administration

Section 3

Conseil d'exploitation postale

- 112. Composition et fonctionnement du Conseil d'exploitation postale
- 113. Attributions du Conseil d'exploitation postale
- 114. Organisation des sessions du Conseil d'exploitation postale
- 115. Observateurs
- 116. Remboursement des frais de voyage
- 117. Information sur les activités du Conseil d'exploitation postale
- 117bis. Comité de coordination des organes permanents de l'Union**

Section 4

Comité consultatif

- 118. Rôle du Comité consultatif
- 119. Composition du Comité consultatif
- 120. Adhésion au Comité consultatif
- 121. Attributions du Comité consultatif
- 122. Organisation du Comité consultatif
- 123. Représentants du Comité consultatif au Congrès, au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale
- 124. Observateurs au Comité consultatif
- 125. Information sur les activités du Comité consultatif

Chapitre II

Bureau international

Section 1

Élections et attributions du Directeur général et du Vice-Directeur général

- 126. Élection du Directeur général et du Vice-Directeur général
- 127. Attributions du Directeur général
- 128. Attributions du Vice-Directeur général

Section 2

Secrétariat des organes de l'Union et du Comité consultatif

- 129. Généralités
- 130. Préparation et distribution des documents des organes de l'Union
- 131. Liste des Pays-membres
- 132. Renseignements. Avis. Demandes d'explication et de modification des Actes. Enquêtes. Intervention dans la liquidation des comptes
- 133. Coopération technique
- 134. Formules fournies par le Bureau international
- 135. Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux
- 136. Revue de l'Union
- 137. Rapport annuel sur les activités de l'Union

Chapitre III

Présentation, examen des propositions, notification des décisions adoptées et mise en vigueur des Règlements et autres décisions adoptées

- 138. Procédure de présentation des propositions au Congrès
- 138bis. Procédure concernant les amendements aux propositions soumises conformément à l'article 138
- 139. Procédure de présentation des propositions modifiant la Convention et les Arrangements entre deux Congrès
- 140. Examen des propositions modifiant la Convention et les Arrangements entre deux Congrès
- 141. Procédure de présentation au Conseil d'exploitation postale des propositions concernant l'élaboration des nouveaux Règlements compte tenu des décisions prises par le Congrès
- 142. Modification des Règlements par le Conseil d'exploitation postale
- 143. Notification des décisions adoptées entre deux Congrès
- 144. Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

Chapitre IV Finances

- 145. Fixation des dépenses de l'Union
- 146. Règlement des contributions des Pays-membres
- 147. Insuffisance de trésorerie
- 148. Contrôle de la tenue des comptes financiers et comptabilité
- 149. Sanctions automatiques
- 150. Classes de contribution
- 151. Paiement des fournitures du Bureau international
- 152. Organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs

Chapitre V Arbitrages

- 153. Procédure d'arbitrage

Chapitre VI Utilisation des langues au sein de l'Union

- 154. Langues de travail du Bureau international
- 155. Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

Chapitre VII Dispositions finales

- 156. Conditions d'approbation des propositions concernant le Règlement général
- 157. Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies
- 158. Modification, mise à exécution et durée du Règlement général

Règlement général de l'Union postale universelle

(Modifié par les Protocoles additionnels d'Istanbul 2016 et d'Addis-Abeba 2018¹)

Les soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.2 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans le présent Règlement général, les dispositions ci-après assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union.

Chapitre I

Organisation, attributions et fonctionnement du Congrès, du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale et du Comité consultatif

Section 1

Congrès

Article 101

Organisation et réunion des Congrès et Congrès extraordinaires (Const. 14, 15)

1. Les représentants des Pays-membres se réunissent en Congrès au plus tard quatre ans après la fin de l'année au cours de laquelle le Congrès précédent a eu lieu.
2. Chaque Pays-membre se fait représenter au Congrès par un ou plusieurs plénipotentiaires munis, par leur Gouvernement, des pouvoirs nécessaires. Il peut, au besoin, se faire représenter par la délégation d'un autre Pays-membre. Toutefois, il est entendu qu'une délégation ne peut représenter qu'un seul Pays-membre autre que le sien.
3. En principe, chaque Congrès désigne le pays dans lequel le Congrès suivant aura lieu. Si cette désignation se révèle inapplicable, le Conseil d'administration est autorisé à désigner le pays où le Congrès tiendra ses assises, après entente avec ce dernier pays.
4. Après entente avec le Bureau international, le Gouvernement invitant fixe la date définitive et le lieu exact du Congrès. Un an, en principe, avant cette date, le Gouvernement invitant envoie une invitation au Gouvernement de chaque Pays-membre. Cette invitation peut être adressée soit directement, soit par l'intermédiaire d'un autre Gouvernement, soit par l'entremise du Directeur général du Bureau international.
5. Lorsqu'un Congrès doit être réuni sans qu'il y ait un Gouvernement invitant, le Bureau international, avec l'accord du Conseil d'administration et après entente avec le Gouvernement de la Confédération suisse, prend les dispositions nécessaires pour convoquer et organiser le Congrès dans le pays siège de l'Union. Dans ce cas, le Bureau international exerce les fonctions du Gouvernement invitant.
6. Le lieu de réunion d'un Congrès extraordinaire est fixé, après entente avec le Bureau international, par les Pays-membres ayant pris l'initiative de ce Congrès.
7. Les dispositions prévues sous 2 à 5 et à l'article 102 sont applicables par analogie aux Congrès extraordinaires.

¹ Pour le premier Protocole additionnel (Istanbul 2016), voir pages 31 à 43 du cahier publié à Berne en 2016. Pour le deuxième Protocole additionnel (Addis-Abeba 2018), voir pages 15 à 33 du présent cahier.

Article 102

Droit de vote au Congrès

1. Chaque Pays-membre dispose d'une voix, sous réserve des sanctions prévues à l'article 149.

Article 103

Attributions du Congrès

1. Sur la base des propositions des Pays-membres, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, le Congrès:

- 1.1 détermine les politiques générales pour la réalisation de la mission et du but de l'Union énoncés dans le préambule de la Constitution et à son article premier;
- 1.2 examine et adopte, le cas échéant, les propositions de modification à la Constitution, au Règlement général, à la Convention et aux Arrangements formulées par les Pays-membres et les Conseils, conformément aux articles 29 de la Constitution et 138 du Règlement général;
- 1.3 fixe la date d'entrée en vigueur des Actes;
- 1.4 adopte son Règlement intérieur et les amendements y relatifs;
- 1.5 examine des rapports complets sur les travaux présentés respectivement par le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Comité consultatif couvrant la période écoulée depuis le Congrès précédent, conformément aux dispositions des articles 111, 117 et 125 du Règlement général;
- 1.6 adopte la stratégie de l'Union;
- 1.6bis approuve le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU;²
- 1.7 fixe le montant maximal des dépenses de l'Union, conformément à l'article 21 de la Constitution;
- 1.8 élit les Pays-membres siégeant au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, **conformément, entre autres, aux procédures électorales établies dans les résolutions du Congrès relatives à ce sujet³**;
- 1.9 élit le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international;
- 1.10 fixe par résolution le plafond des frais à supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, en chinois, en portugais et en russe.

2. Le Congrès, en tant qu'organe suprême de l'Union, traite d'autres questions concernant notamment les services postaux.

Article 104

Règlement intérieur du Congrès (Const. 14)

1. Pour l'organisation de ses travaux et la conduite de ses délibérations, le Congrès applique son Règlement intérieur.
2. Chaque Congrès peut modifier son Règlement intérieur dans les conditions qui y sont fixées.
3. **Les dispositions sous 1 et 2 sont également applicables par analogie aux Congrès extraordinaires.⁴**

² Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

³ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁴ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

Article 105

Observateurs aux organes de l'Union

1. Les entités ci-après sont invitées à participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Congrès, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, en qualité d'observateurs:

1.1 Organisation⁵ des Nations Unies.

1.2 Unions restreintes.

1.3 Membres du Comité consultatif.

1.4 Entités autorisées à assister aux réunions de l'Union en qualité d'observateurs en vertu d'une résolution ou d'une décision du Congrès.

2. Les entités ci-après, si dûment désignées par le Conseil d'administration conformément à l'article 107.1.12, sont invitées à participer à des réunions spécifiques du Congrès en qualité d'observateurs ad hoc:

2.1 Institutions spécialisées du système des Nations Unies et autres organisations intergouvernementales.

2.2 Tout organisme international, toute association ou entreprise, ou toute personne qualifiée.

3. En plus des observateurs définis sous 1, le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale peuvent désigner d'autres observateurs ad hoc pour assister à leurs réunions, conformément à leur Règlement intérieur, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union et de ses organes.

Section 2

Conseil d'administration

Article 106

Composition et fonctionnement du Conseil d'administration (Const. 17)

1. Le Conseil d'administration se compose de 41 membres, qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.

2. La présidence est dévolue de droit au Pays-membre hôte du Congrès. Si ce Pays-membre se désiste, il devient membre de droit et, de ce fait, le groupe géographique auquel il appartient dispose d'un siège supplémentaire auquel les restrictions prévues sous 3 ne sont pas applicables. Dans ce cas, le Conseil d'administration élit à la présidence un des membres appartenant au groupe géographique dont fait partie le Pays-membre hôte.

3. Les 40 autres membres du Conseil d'administration sont élus par le Congrès sur la base d'une répartition géographique équitable. La moitié au moins des membres est renouvelée à l'occasion de chaque Congrès; aucun Pays-membre ne peut être choisi successivement par trois Congrès.

4. Chaque membre du Conseil d'administration désigne son **ou ses représentants⁶**. Les membres du Conseil d'administration participent activement à ses activités.

5. Les fonctions des membres du Conseil d'administration sont gratuites. Les frais de fonctionnement de ce Conseil sont à charge de l'Union.

6. Le Conseil d'administration définit, formalise et/ou met en place les groupes permanents et équipes spéciales ou autres organes devant être établis au sein de sa structure en tenant dûment compte de la stratégie et du plan d'activités de l'Union adoptés par le Congrès.⁷

⁵ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁶ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016 et par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁷ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

Article 107

Attributions du Conseil d'administration

1. Le Conseil d'administration a les attributions suivantes:
 - 1.1 superviser toutes les activités de l'Union dans l'intervalle des Congrès, en tenant compte des décisions du Congrès, en étudiant les questions concernant les politiques gouvernementales en matière postale et en tenant compte des politiques réglementaires internationales telles que celles qui sont relatives au commerce des services et à la concurrence;
 - 1.2 favoriser, coordonner et superviser toutes les formes d'assistance technique postale dans le cadre de la coopération technique internationale;
 - 1.3 examiner le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU, approuvé par le Congrès, et le finaliser en faisant concorder les activités présentées dans ledit plan avec les ressources disponibles. Le plan devrait également, le cas échéant, coïncider avec les résultats de tout processus de hiérarchisation suivi par le Congrès. Le plan d'activités quadriennal de l'UPU, finalisé et approuvé par le Conseil d'administration, sert ensuite de base au Programme et budget annuel ainsi qu'aux plans d'exploitation annuels devant être établis et mis en œuvre par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale;
 - 1.4 examiner et approuver le Programme et budget annuel et les comptes de l'Union, tout en tenant compte de la version finale du plan d'activités de l'UPU, tel que décrit sous 107.1.3;
 - 1.5 autoriser, si les circonstances l'exigent, le dépassement du plafond des dépenses conformément à l'article 145.3 à 5;
 - 1.6 autoriser, s'il est demandé, le choix d'une classe de contribution inférieure, conformément aux conditions prévues à l'article 150.6;
 - 1.7 autoriser le changement de groupe géographique, si un Pays-membre le demande, en tenant compte des avis exprimés par les Pays-membres des groupes géographiques concernés;
 - 1.8 créer ou supprimer les postes de travail du Bureau international **financés par le budget ordinaire**⁸ en tenant compte des restrictions liées au plafond des dépenses fixé;
 - 1.9 décider des contacts à prendre avec les Pays-membres pour remplir ses fonctions;
 - 1.10 après consultation du Conseil d'exploitation postale, décider des relations à établir avec les organisations qui ne sont pas des observateurs au sens de l'article 105.1 **et 2.1**⁹;
 - 1.11 **examiner les**¹⁰ rapports du Bureau international sur les relations de l'Union avec les autres organismes internationaux, prendre les décisions qu'il juge opportunes sur la conduite de ces relations et la suite à leur donner;
 - 1.12 désigner, en temps utile, après consultation du Conseil d'exploitation postale et du Secrétaire général, les institutions spécialisées des Nations Unies, les organisations internationales, les associations, les entreprises et les personnes qualifiées qui doivent être invitées en qualité d'observateurs ad hoc à des séances spécifiques du Congrès et de ses Commissions, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union ou peut profiter aux travaux du Congrès, et charger le Directeur général du Bureau international d'envoyer les invitations nécessaires;
 - 1.13 désigner le Pays-membre siège du prochain Congrès dans le cas prévu à l'article 101.3;
 - 1.14 déterminer, en temps utile et après consultation du Conseil d'exploitation postale, le nombre de Commissions nécessaires pour mener à bien les travaux du Congrès et en fixer les attributions;

⁸ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁰ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

- 1.15 désigner, après consultation du Conseil d'exploitation postale et sous réserve de l'approbation du Congrès, les Pays-membres susceptibles:
 - 1.15.1 d'assumer les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions, en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres;
 - 1.15.2 de faire partie des Commissions restreintes du Congrès;
- 1.16 désigner ses membres qui feront partie du Comité consultatif;
- 1.17 examiner et approuver, dans le cadre de ses compétences, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
- 1.18 étudier, à la demande du Congrès, du Conseil d'exploitation postale ou des Pays-membres, les problèmes d'ordre administratif, législatif et juridique intéressant l'Union ou le service postal international; il appartient au Conseil d'administration de décider, dans les domaines susmentionnés, s'il est opportun ou non d'entreprendre les études demandées par les Pays-membres dans l'intervalle des Congrès;
- 1.19 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des Pays-membres conformément à l'article 140;
- 1.20 soumettre des sujets d'étude à l'examen du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 113.1.6;
- 1.21 examiner et approuver, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale, le projet de stratégie à présenter au Congrès;
- 1.22 réceptionner les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif et en débattre, et examiner les recommandations de ce dernier pour soumission au Congrès;
- 1.23 assurer le contrôle de l'activité du Bureau international;
- 1.24 approuver les rapports annuels établis par le Bureau international sur les activités de l'Union et sur la gestion financière et présenter, s'il y a lieu, des commentaires à leur sujet;
- 1.25 arrêter, au cas où il le juge utile, les principes dont le Conseil d'exploitation postale doit tenir compte lorsqu'il étudiera des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), suivre de près l'étude de ces questions et examiner et approuver, pour en assurer la conformité avec les principes précités, les propositions du Conseil d'exploitation postale portant sur les mêmes sujets;
- 1.26 approuver, dans le cadre de ses compétences, les recommandations du Conseil d'exploitation postale concernant l'adoption, si nécessaire, d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;
- 1.27 examiner le rapport annuel établi par le Conseil d'exploitation postale et, le cas échéant, les propositions soumises par ce dernier;
- 1.28 approuver le rapport quadriennal, établi par le Bureau international en consultation avec le Conseil d'exploitation postale, sur les résultats des Pays-membres quant à la mise en œuvre de la stratégie de l'Union approuvée par le Congrès précédent, pour soumission au Congrès suivant;
- 1.29 établir le cadre pour l'organisation du Comité consultatif et approuver l'organisation du Comité consultatif, conformément aux dispositions de l'article 122;
- 1.30 établir des critères d'adhésion au Comité consultatif et approuver ou rejeter les demandes d'adhésion selon ces critères, en s'assurant que ces dernières soient traitées suivant une procédure accélérée, entre les réunions du Conseil d'administration;
- 1.31 arrêter le Règlement financier de l'Union;
- 1.32 arrêter les règles régissant le Fonds de réserve;
- 1.33 arrêter les règles régissant le Fonds spécial;
- 1.34 arrêter les règles régissant le Fonds des activités spéciales;
- 1.35 arrêter les règles régissant le Fonds volontaire;

- 1.36 arrêter le Statut du personnel et les conditions de service des fonctionnaires élus;
- 1.37 arrêter le Règlement du Fonds social;
- 1.38 superviser, au sens de l'article 152, la création des organes subsidiaires financés par les utilisateurs et leurs activités;
- 1.39 adopter son Règlement intérieur et les modifications y relatives.¹¹**

Article 108

Organisation des sessions du Conseil d'administration

- 1. À sa réunion constitutive, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'administration élit, parmi ses membres, quatre Vice-Présidents et arrête son Règlement intérieur. **Le Président et les Vice-Présidents sont des Pays-membres de chacun des cinq groupes géographiques de l'Union.**¹²
- 2. **Le Conseil d'administration se réunit deux fois par an, ou plus à titre exceptionnel, au siège de l'Union, conformément aux procédures en la matière établies dans son Règlement intérieur**¹³.
- 3. Le Président, les Vice-Présidents **et** les Présidents, **les Coprésidents et les**¹⁴ Vice-Présidents des Commissions du Conseil d'administration forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'administration. Il approuve, au nom du Conseil d'administration, le rapport annuel établi par le Bureau international sur les activités de l'Union et il assume toute autre tâche que le Conseil d'administration décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.
- 4. Le Président du Conseil d'exploitation postale représente celui-ci aux séances du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions relatives au Conseil d'exploitation postale.
- 5. Le Président du Comité consultatif représente cette organisation aux réunions du Conseil d'administration lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

Article 109

Observateurs

- 1. Observateurs
 - 1.1 Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'exploitation postale peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'administration en qualité d'observateurs.
 - 1.2 Les Pays-membres de l'Union qui ne sont pas membres du Conseil ainsi que les observateurs et observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105 peuvent participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration, sans droit de vote.
- 2. Principes
 - 2.1 Pour des raisons logistiques, le Conseil d'administration peut limiter le nombre de participants par observateur et observateur ad hoc. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.
 - 2.2 Les observateurs et observateurs ad hoc peuvent, à leur demande, être autorisés à collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des groupes **permanents** et des équipes **spéciales**¹⁵ lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des observateurs et observateurs ad hoc s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

¹¹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹² Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹³ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁴ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁵ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

- 2.3 Dans des circonstances exceptionnelles, les membres du Comité consultatif et observateurs ad hoc peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article 110

Remboursement des frais de voyage

1. Les frais de voyage du représentant de chacun des membres du Conseil d'administration participant aux sessions de cet organe sont à la charge de son Pays-membre. Toutefois, **un** représentant de chacun des Pays-membres classés parmi les pays en développement ou les pays les moins avancés conformément aux listes établies **respectivement par le Conseil d'administration et**¹⁶ par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions ayant lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet d'avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet d'avion aller et retour en classe économique. Le même droit est accordé au représentant de chaque membre de ses **Commissions ou**¹⁷ de ses autres organes lorsque ceux-ci se réunissent en dehors du Congrès et des sessions du Conseil.

Article 111

Information sur les activités du Conseil d'administration

1. Après chaque session, le Conseil d'administration informe les Pays-membres, leurs opérateurs désignés, les Unions restreintes et les membres du Comité consultatif sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.
2. Le Conseil d'administration fait au Congrès un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux Pays-membres, à leurs opérateurs désignés et aux membres du Comité consultatif au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Section 3

Conseil d'exploitation postale

Article 112

Composition et fonctionnement du Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale se compose de **48**¹⁸ membres, qui exercent leurs fonctions durant la période qui sépare deux Congrès successifs.
2. Les membres du Conseil d'exploitation postale sont élus par le Congrès, en fonction d'une répartition géographique **spécifiée**. Le tiers au moins des membres **de chaque groupe géographique**¹⁹ est renouvelé à l'occasion de chaque Congrès.
3. Chaque membre du Conseil d'exploitation postale désigne son **ou ses représentants**²⁰. Les membres du Conseil d'exploitation postale participent activement à ses activités.

¹⁶ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁷ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁸ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

²⁰ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016 et par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

4. Les frais de fonctionnement du Conseil d'exploitation postale sont à la charge de l'Union. Ses membres ne reçoivent aucune rémunération.

5. Le Conseil d'exploitation postale définit, formalise et/ou met en place les groupes permanents, équipes spéciales, groupes subsidiaires financés par les utilisateurs ou autres organes devant être établis au sein de sa structure en tenant dûment compte de la stratégie et du plan d'activités de l'Union adoptés par le Congrès.²¹

Article 113

Attributions du Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale a les attributions suivantes:
 - 1.1 coordonner les mesures pratiques pour le développement et l'amélioration des services postaux internationaux;
 - 1.2 entreprendre, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration dans le cadre des compétences de ce dernier, toute action jugée nécessaire pour sauvegarder et renforcer la qualité du service postal international et le moderniser;
 - 1.3 décider des contacts à prendre avec les Pays-membres et leurs opérateurs désignés pour remplir ses fonctions;
 - 1.4 prendre les mesures nécessaires en vue d'étudier et de diffuser les expériences et les progrès faits par certains Pays-membres et leurs opérateurs désignés dans les domaines de la technique, de l'exploitation, de l'économie et de la formation professionnelle intéressant d'autres Pays-membres et leurs opérateurs désignés²²;
 - 1.5 prendre, après entente avec le Conseil d'administration, les mesures appropriées dans le domaine de la coopération technique avec tous les Pays-membres de l'Union et leurs opérateurs désignés et, en particulier avec les pays nouveaux et en développement et leurs opérateurs désignés;
 - 1.6 examiner toutes autres questions qui lui sont soumises par un membre du Conseil d'exploitation postale, par le Conseil d'administration ou par tout Pays-membre ou opérateur désigné;
 - 1.7 réceptionner et discuter les rapports ainsi que les recommandations du Comité consultatif, et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, examiner et faire des observations au sujet des recommandations du Comité consultatif pour soumission au Congrès;
 - 1.8 désigner ses membres qui feront partie du Comité consultatif;
 - 1.9 conduire l'étude des problèmes d'exploitation, commerciaux, techniques, économiques et de coopération technique les plus importants qui présentent de l'intérêt pour tous les Pays-membres de l'Union ou leurs opérateurs désignés, notamment des questions ayant des répercussions financières importantes (taxes, frais terminaux, frais de transit, taux de base du transport aérien du courrier, quotes-parts des colis postaux et dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres), élaborer des informations et des avis à leur sujet et recommander des mesures à prendre à leur égard;
 - 1.10 apporter au Conseil d'administration les éléments nécessaires à l'élaboration du projet de stratégie de l'Union et du projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU²³ à soumettre au Congrès;
 - 1.11 procéder à l'étude des problèmes d'enseignement et de formation professionnelle intéressant les Pays-membres et leurs opérateurs désignés ainsi que les pays nouveaux et en développement;
 - 1.12 étudier la situation actuelle et les besoins des pays nouveaux et en développement et élaborer des recommandations convenables sur les voies et les moyens d'améliorer leurs services postaux²⁴;

²¹ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

²² Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

²³ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

²⁴ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

- 1.13 procéder à la révision des Règlements de l'Union dans les six mois qui suivent la clôture du Congrès, à moins que celui-ci n'en décide autrement; le Conseil²⁵ d'exploitation postale peut également modifier lesdits Règlements à d'autres sessions; dans les deux cas, le Conseil d'exploitation postale reste subordonné aux directives du Conseil d'administration en ce qui concerne les politiques et les principes fondamentaux;
- 1.14 formuler des propositions qui seront soumises à l'approbation soit du Congrès, soit des Pays-membres conformément à l'article 140 l'approbation du Conseil d'administration est requise lorsque ces propositions portent sur des questions relevant de la compétence de ce dernier;
- 1.15 examiner, à la demande d'un Pays-membre, toute proposition que ce Pays-membre transmet au Bureau international selon l'article 139, en préparer les commentaires et charger le Bureau de les annexer à ladite proposition avant de la soumettre à l'approbation des Pays-membres;
- 1.16 recommander, si nécessaire, et éventuellement après approbation par le Conseil d'administration et consultation de l'ensemble des Pays-membres, l'adoption d'une réglementation ou d'une nouvelle pratique en attendant que le Congrès décide en la matière;
- 1.17 élaborer et présenter, sous forme de recommandations aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés (**ou en tant que dispositions contraignantes si les Actes de l'Union le prévoient ainsi**)²⁶, des normes en matière technique, d'exploitation et dans d'autres domaines de sa compétence où une pratique uniforme est indispensable; de même, il procède, en cas de besoin, à des modifications de normes qu'il a déjà établies;
- 1.18 établir le cadre pour l'organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs et approuver celle-ci, conformément à l'article 152;
- 1.19 recevoir et examiner des rapports des organes subsidiaires financés par les utilisateurs transmis annuellement.
- 1.20 adopter son Règlement intérieur et les modifications y relatives.**²⁷

Article 114

Organisation des sessions du Conseil d'exploitation postale

1. À sa première réunion, qui est convoquée et ouverte par le Président du Congrès, le Conseil d'exploitation postale choisit, parmi ses membres, un Président **et quatre Vice-Présidents** et les Présidents/Vice-Présidents/Coprésidents des Commissions et arrête son Règlement intérieur. **Le Président et les quatre Vice-Présidents sont des Pays-membres de chacun des cinq groupes géographiques de l'Union.**²⁸
2. **Le Conseil d'exploitation postale se réunit deux fois par an, ou plus à titre exceptionnel, au siège de l'Union, conformément aux procédures en la matière établies dans son Règlement intérieur.**²⁹
3. Le Président, **les Vice-Présidents** et les Présidents, **les Coprésidents** et **les**³⁰ Vice-Présidents des Commissions du Conseil d'exploitation postale forment le Comité de gestion. Ce Comité prépare et dirige les travaux de chaque session du Conseil d'exploitation postale et assume toutes les tâches que ce dernier décide de lui confier ou dont la nécessité apparaît durant le processus de planification stratégique.
4. Sur la base de la stratégie de l'Union adoptée par le Congrès et, en particulier, de la partie afférente aux stratégies des organes permanents de l'Union, le Conseil d'exploitation postale établit, à sa session suivant le Congrès, un programme de travail de base contenant un certain nombre de tactiques visant à la réalisation des stratégies. Ce programme de base, comprenant un nombre limité de travaux sur des sujets d'actualité et d'intérêt commun, est révisé chaque année en fonction des réalités et des priorités nouvelles.

²⁵ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.²⁶ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.²⁷ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.²⁸ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.²⁹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.³⁰ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

5. Le Président du Comité consultatif représente celui-ci aux réunions du Conseil d'exploitation postale lorsque l'ordre du jour comprend des questions intéressant le Comité consultatif.

Article 115

Observateurs

1. Observateurs

1.1 Afin d'assurer une liaison efficace entre les travaux des deux organes, le Conseil d'administration peut désigner des représentants pour assister aux réunions du Conseil d'exploitation postale en qualité d'observateurs.

1.2 Les Pays-membres de l'Union qui ne sont pas membres du Conseil ainsi que les observateurs et observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105 peuvent participer, sans droit de vote, aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'exploitation postale.

2. Principes

2.1 Pour des raisons logistiques, le Conseil d'exploitation postale peut limiter le nombre de participants par observateur et observateur ad hoc. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

2.2 Les observateurs et observateurs ad hoc peuvent, à leur demande, être autorisés à collaborer aux études entreprises, en respectant les conditions que le Conseil peut établir pour assurer le rendement et l'efficacité de son travail. Ils peuvent aussi être sollicités pour présider des groupes **permanents** et des équipes **spéciales**³¹ lorsque leurs connaissances ou leur expérience le justifient. La participation des observateurs et observateurs ad hoc s'effectue sans frais supplémentaires pour l'Union.

2.3 Dans des circonstances exceptionnelles, les membres du Comité consultatif et observateurs ad hoc peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article 116

Remboursement des frais de voyage

1. Les frais de voyage et de séjour des représentants des Pays-membres participant au Conseil d'exploitation postale sont à la charge de ces Pays-membres. Toutefois, **un** représentant de chacun des Pays-membres considérés comme **l'un des pays les moins avancés** d'après **la liste établie**³² par l'Organisation des Nations Unies a droit, sauf pour les réunions qui ont lieu pendant le Congrès, au remboursement soit du prix d'un billet-avion aller et retour en classe économique ou d'un billet de chemin de fer en 1re classe, soit du coût du voyage par tout autre moyen, à condition que ce montant ne dépasse pas le prix du billet-avion aller et retour en classe économique.

Article 117

Information sur les activités du Conseil d'exploitation postale

1. Après chaque session, le Conseil d'exploitation postale informe les Pays-membres, leurs opérateurs désignés, les Unions restreintes et les membres du Comité consultatif sur ses activités en leur adressant notamment un compte rendu analytique ainsi que ses résolutions et décisions.

2. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Conseil d'administration, un rapport annuel sur ses activités.

³¹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

³² Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

3. Le Conseil d'exploitation postale établit, à l'intention du Congrès, un rapport sur l'ensemble de son activité, qui comprend des rapports sur les organes subsidiaires financés par les utilisateurs conformément à l'article 152, et le transmet aux Pays-membres de l'Union, à leurs opérateurs désignés et aux membres du Comité consultatif au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Article 117bis³³

Comité de coordination des organes permanents de l'Union

1. Le Président du Conseil d'administration, le Président du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international forment le Comité de coordination des organes permanents de l'Union.

2. Le Comité de coordination a les attributions et fonctions suivantes:

2.1 contribuer à la coordination des travaux des organes permanents de l'Union;

2.2 se réunir, en cas de besoin, pour discuter de questions importantes relatives à l'Union et au service postal et fournir aux organes de l'Union une évaluation concernant ces questions;

2.3 assurer la bonne mise en œuvre du processus de planification stratégique, de façon que toutes les décisions concernant les activités de l'Union soient prises par les organes appropriés, conformément à leurs responsabilités respectives telles qu'elles sont stipulées dans les Actes de l'Union.

3. Sur convocation du Président du Conseil d'administration, le Comité de coordination se réunit deux fois par an, au siège de l'Union. La date et le lieu des réunions sont fixés par le Président du Conseil d'administration, en accord avec le Président du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international.

Section 4

Comité consultatif

Article 118

Rôle du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif a pour but de représenter les intérêts du secteur postal au sens large du terme et de servir de cadre à un dialogue efficace entre les parties intéressées.

Article 119

Composition du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif comprend:

1.1 des organisations non gouvernementales représentant des clients, des fournisseurs de services de distribution, des organisations de travailleurs, des fournisseurs de biens et de services œuvrant pour le secteur des services postaux, des organismes similaires regroupant des particuliers ainsi que des entreprises souhaitant contribuer à la réalisation de la mission et des objectifs de l'Union;

1.1bis des personnalités éminentes du secteur postal recommandées par les Pays-membres ou les organes de l'Union, y compris le Comité consultatif;³⁴

1.1ter des organisations de la société civile: organisations postales régionales, organisations postales internationales non gouvernementales, organisations de normalisation, organisations financières et de développement, non prévues sous 1.1;³⁵

³³ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

³⁴ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

³⁵ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

- 1.2 des membres désignés par le Conseil d'administration choisis parmi ses membres;
- 1.3 des membres désignés par le Conseil d'exploitation postale choisis parmi ses membres.
- 1bis. Si ces organisations sont enregistrées, elles doivent l'être dans un Pays-membre de l'Union.³⁶
2. Les frais de fonctionnement du Comité consultatif sont répartis entre l'Union et les membres du Comité, selon les modalités déterminées par le Conseil d'administration.
3. Les membres du Comité consultatif ne bénéficient d'aucune rémunération ou rétribution.

Article 120

Adhésion au Comité consultatif

1. En dehors des membres désignés par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale, l'adhésion des membres au Comité consultatif est déterminée à l'issue d'un processus de dépôt de demande et d'acceptation de celle-ci, établi par le Conseil d'administration et réalisé conformément à l'article 107.1.30.
2. Chaque membre du Comité consultatif désigne son propre représentant.

Article 121

Attributions du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif a les attributions suivantes:
 - 1.1 Examiner les documents et les rapports appropriés du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale; dans des circonstances exceptionnelles, le droit de recevoir certains textes et documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe; par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.
 - 1.2 Mener des études sur des questions importantes pour les membres du Comité consultatif et contribuer à ces études.
 - 1.3 Examiner les questions concernant le secteur des services postaux et présenter des rapports sur ces questions.
 - 1.4 Contribuer aux travaux du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, notamment par la présentation de rapports et de recommandations, et par la présentation d'avis à la demande des deux Conseils.
 - 1.5 Faire des recommandations au Congrès, sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration et, pour les questions intéressant le Conseil d'exploitation postale, moyennant examen et commentaire de ce dernier.

Article 122

Organisation du Comité consultatif

1. Le Comité consultatif se réorganise après chaque Congrès, selon le cadre établi par le Conseil d'administration. Le Président du Conseil d'administration préside la réunion d'organisation du Comité consultatif, au cours de laquelle on procède à l'élection du Président dudit Comité.

³⁶ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

2. Le Comité consultatif détermine son organisation interne et établit son propre règlement intérieur, en tenant compte des principes généraux de l'Union et sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration, après consultation du Conseil d'exploitation postale.

3. Le Comité consultatif se réunit une fois par an. En principe, les réunions ont lieu au siège de l'Union au moment des sessions du Conseil d'exploitation postale. La date et le lieu de chaque réunion sont fixés par le Président du Comité consultatif, en accord avec les Présidents du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et le Directeur général du Bureau international.

Article 123

Représentants du Comité consultatif au Congrès, au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

1. Pour assurer une liaison efficace avec les organes de l'Union, le Comité consultatif peut désigner des représentants pour participer aux réunions du Congrès, du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale ainsi que de leurs Commissions respectives en qualité d'observateurs sans droit de vote.

2. Les membres du Comité consultatif sont invités aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, conformément à l'article 105. Ils peuvent également participer aux travaux des **groupes permanents et des équipes spéciales**³⁷ aux termes des articles 109.2.2 et 115.2.2.

3. Le Président du Conseil d'administration et le Président du Conseil d'exploitation postale représentent ces organes aux réunions du Comité consultatif lorsque l'ordre du jour de ces réunions comprend des questions intéressant ces organes.

Article 124

Observateurs au Comité consultatif

1. D'autres Pays-membres de l'Union ainsi que les observateurs et les observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105 peuvent participer, sans droit de vote, aux sessions du Comité consultatif.

2. Pour des raisons logistiques, le Comité consultatif peut limiter le nombre de participants par observateur et observateur ad hoc. Il peut également limiter leur droit à la parole lors des débats.

3. Dans des circonstances exceptionnelles, les observateurs et observateurs ad hoc peuvent être exclus d'une réunion ou d'une partie d'une réunion. De même, leur droit de recevoir certains documents peut être limité si la confidentialité du sujet de la réunion ou du document l'exige; la décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président; les différents cas sont signalés au Conseil d'administration, et au Conseil d'exploitation postale s'il s'agit de questions présentant un intérêt particulier pour cet organe. Par la suite, le Conseil d'administration peut, s'il le juge nécessaire, réexaminer les restrictions, en consultation avec le Conseil d'exploitation postale lorsque cela est approprié.

Article 125

Information sur les activités du Comité consultatif

1. Après chaque session, le Comité consultatif informe le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale de ses activités en adressant aux Présidents de ces organes, entre autres, un compte rendu analytique de ses réunions ainsi que ses recommandations et avis.

2. Le Comité consultatif fait au Conseil d'administration un rapport d'activité annuel et en envoie un exemplaire au Conseil d'exploitation postale. Ce rapport est inclus dans la documentation du Conseil d'administration fournie aux Pays-membres de l'Union, à leurs opérateurs désignés et aux Unions restreintes, conformément à l'article 111.

³⁷ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

3. Le Comité consultatif fait au Congrès un rapport sur l'ensemble de son activité et le transmet aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès.

Chapitre II Bureau international

Section 1 Élection et attributions du Directeur général et du Vice-Directeur général

Article 126 Élection du Directeur général et du Vice-Directeur général

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international sont élus par le Congrès pour la période séparant deux Congrès successifs, la durée minimale de leur mandat étant de quatre ans. Leur mandat est renouvelable une seule fois. Sauf décision contraire du Congrès, la date de leur entrée en fonctions est fixée au 1er janvier de l'année qui suit le Congrès.
2. Au moins sept mois avant l'ouverture du Congrès, le Directeur général du Bureau international adresse une note aux Gouvernements des Pays-membres en les invitant à présenter les candidatures éventuelles pour les postes de Directeur général et de Vice-Directeur général et en indiquant en même temps si le Directeur général ou le Vice-Directeur général en fonctions sont intéressés au renouvellement éventuel de leur mandat initial. Les candidatures, accompagnées d'un curriculum vitae, doivent parvenir au Bureau international deux mois au moins avant l'ouverture du Congrès. Les candidats doivent être des ressortissants des Pays-membres qui les présentent. Le Bureau international élabore la documentation nécessaire pour le Congrès. L'élection du Directeur général et celle du Vice-Directeur général ont lieu au scrutin secret, la première élection portant sur le poste de Directeur général.
3. En cas de vacance du poste de Directeur général, le Vice-Directeur général assume les fonctions de Directeur général jusqu'à la fin du mandat prévu pour celui-ci; il est éligible à ce poste et est admis d'office comme candidat, sous réserve que son mandat initial en tant que Vice-Directeur général n'ait pas déjà été renouvelé une fois par le Congrès précédent et qu'il déclare son intérêt à être considéré comme candidat au poste de Directeur général.
4. En cas de vacance simultanée des postes de Directeur général et de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration élit, sur la base des candidatures reçues à la suite d'une mise au concours, un Vice-Directeur général pour la période allant jusqu'au prochain Congrès. Pour la présentation des candidatures, les dispositions prévues sous 2 s'appliquent par analogie.
5. En cas de vacance du poste de Vice-Directeur général, le Conseil d'administration charge, sur proposition du Directeur général, un des Directeurs de grade D 2 au Bureau international d'assumer, jusqu'au prochain Congrès, les fonctions de Vice-Directeur général.

Article 127 Attributions du Directeur général

Obis. Le Directeur général est le représentant légal de l'Union.³⁸

1. Le Directeur général organise, administre et dirige le Bureau **international**.³⁹
2. En ce qui concerne le classement des postes, les nominations et les promotions:
 - 2.1 le Directeur général est compétent pour classer les postes des grades G 1 à D 2 et pour nommer et promouvoir les fonctionnaires dans ces grades;

³⁸ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

³⁹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

- 2.2 pour les nominations dans les grades P 1 à D 2, il doit prendre en considération les qualifications professionnelles des candidats recommandés par les Pays-membres dont ils ont la nationalité, ou dans lesquels ils exercent leur activité professionnelle, en tenant compte d'une équitable répartition géographique continentale et des langues. Les postes de grade D 2 doivent, dans toute la mesure possible, être pourvus par des candidats provenant de régions différentes et d'autres régions que celles dont le Directeur général et le Vice-Directeur général sont originaires, compte tenu de la considération dominante de l'efficacité du Bureau international. Dans le cas de postes exigeant des qualifications spéciales, le Directeur général peut s'adresser à l'extérieur;
- 2.3 il tient également compte, lors de la nomination d'un nouveau fonctionnaire, de ce qu'en principe les personnes qui occupent les postes des grades D 2, D 1 et P 5 doivent être des ressortissants de différents Pays-membres de l'Union;
- 2.4 lors de la promotion d'un fonctionnaire du Bureau international aux grades D 2, D 1 et P 5, il n'est pas tenu à l'application du même principe visé sous 2.3;
- 2.5 les exigences d'une équitable répartition géographique et des langues passent après le mérite dans le processus de recrutement;
- 2.6 le Directeur général informe le Conseil d'administration une fois par an des nominations et des promotions aux grades P 4 à D 2.
3. En outre, le Directeur général a les attributions suivantes:
 - 3.1 assurer les fonctions de dépositaire des Actes de l'Union et d'intermédiaire dans la procédure d'adhésion et d'admission à l'Union ainsi que de sortie de celle-ci;
 - 3.2 notifier les décisions prises par le Congrès à tous les Gouvernements des Pays-membres;
 - 3.3 notifier à l'ensemble des Pays-membres et à leurs opérateurs désignés les Règlements arrêtés ou révisés par le Conseil d'exploitation postale;
 - 3.4 préparer le projet de budget annuel de l'Union au niveau le plus bas possible compatible avec les besoins de l'Union et le soumettre en temps opportun à l'examen du Conseil d'administration; communiquer le budget aux Pays-membres de l'Union après l'approbation du Conseil d'administration et l'exécuter;
 - 3.5 exécuter les activités spécifiques demandées par les organes de l'Union et celles que lui attribuent les Actes;
 - 3.6 prendre les initiatives visant à réaliser les objectifs fixés par les organes de l'Union, dans le cadre de la politique établie et des fonds disponibles;
 - 3.7 soumettre des suggestions et des propositions au Conseil d'administration ou au Conseil d'exploitation postale;
 - 3.8 après la clôture du Congrès, présenter au Conseil d'exploitation postale les propositions concernant les changements à apporter aux Règlements en raison des décisions du Congrès, conformément au Règlement intérieur du Conseil d'exploitation postale;
 - 3.9 préparer, à l'intention du Conseil d'administration et sur la base des directives données par les Conseils, le projet de stratégie de l'Union et le projet de plan d'activités quadriennal de l'UPU⁴⁰ à soumettre au Congrès;
 - 3.10 établir, pour approbation par le Conseil d'administration, un rapport quadriennal sur les résultats des Pays-membres quant à la mise en œuvre de la stratégie de l'Union approuvée par le Congrès précédent, qui sera soumis au Congrès suivant;
 - 3.11 (supprimé);⁴¹**
 - 3.12 servir d'intermédiaire dans les relations entre:
 - 3.12.1 l'UPU et les Unions restreintes;
 - 3.12.2 l'UPU et l'Organisation des Nations Unies;

⁴⁰ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁴¹ Par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

- 3.12.3 l'UPU et les organisations internationales dont les activités présentent un intérêt pour l'Union;
- 3.12.4 l'UPU et les organismes internationaux, associations ou entreprises que les organes de l'Union souhaitent consulter ou associer à leurs travaux;
- 3.13 assumer la fonction de Secrétaire général des organes de l'Union et veiller à ce titre, compte tenu des dispositions spéciales du présent Règlement, notamment:
 - 3.13.1 à la préparation et à l'organisation des travaux des organes de l'Union;
 - 3.13.2 à l'élaboration, à la production et à la distribution des documents et des rapports et procès-verbaux;
 - 3.13.3 au fonctionnement du secrétariat durant les réunions des organes de l'Union;
- 3.14 assister aux séances des organes de l'Union et prendre part aux délibérations sans droit de vote, avec la possibilité de se faire représenter.

Article 128

Attributions du Vice-Directeur général

- 1. Le Vice-Directeur général assiste le Directeur général et il est responsable devant lui.
- 2. En cas d'absence ou empêchement du Directeur général, le Vice-Directeur général exerce les pouvoirs de celui-ci. Il en est de même dans le cas de vacance du poste de Directeur général visé à l'article 126.3.

Section 2

Secrétariat des organes de l'Union et du Comité consultatif

Article 129

Généralités

- 1. Le secrétariat des organes de l'Union et du Comité consultatif est assuré par le Bureau international sous la responsabilité du Directeur général.

Article 130

Préparation et distribution des documents des organes de l'Union

- 1. Le Bureau international prépare et met à disposition sur le site Internet de l'Union tous les documents publiés, dans les versions linguistiques spécifiées à l'article 155⁴², **conformément aux Règlements intérieurs du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale**. Le Bureau international signale également, **aux représentants des Pays-membres notamment**, la publication **de nouveaux documents électroniques** sur le site Internet de l'Union⁴³ au moyen d'un système efficace prévu à cet effet.
- 2. En outre, le Bureau international diffuse les publications de l'Union sous forme physique, telles que les circulaires du Bureau international et les comptes rendus analytiques du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale, uniquement sur demande d'un Pays-membre.⁴⁴

Article 131

Liste des Pays-membres (Const. 2)

- 1. Le Bureau international établit et tient à jour la liste des Pays-membres de l'Union en y indiquant leur classe de contribution, leur groupe géographique et leur situation par rapport aux Actes de l'Union.

⁴² Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁴³ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁴⁴ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

Article 132

Renseignements. Avis. Demandes d'explication et de modification des Actes. Enquêtes. Intervention dans la liquidation des comptes (Const. 20; Règl. gén. 139, 140, 143)

1. Le Bureau international se tient en tout temps à la disposition du Conseil d'administration, du Conseil d'exploitation postale, des Pays-membres et de leurs opérateurs désignés pour leur fournir tous renseignements utiles sur les questions relatives au service.
2. Il est chargé, notamment, de réunir, de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service postal international; d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses; de donner suite aux demandes d'explication et de modification des Actes de l'Union et, en général, de procéder aux études et aux travaux de rédaction ou de documentation que lesdits Actes lui attribuent ou dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union.
3. Il procède également aux enquêtes qui sont demandées par les Pays-membres et par leurs opérateurs désignés en vue de connaître l'opinion des autres Pays-membres et de leurs opérateurs désignés sur une question déterminée. Le résultat d'une enquête ne revêt pas le caractère d'un vote et ne lie pas formellement.
4. Il peut intervenir à titre d'office de compensation, dans la liquidation des comptes de toute nature relatifs au service postal.
5. Le Bureau international assure la confidentialité et la sécurité des données commerciales fournies par les Pays-membres et/ou leurs opérateurs désignés pour l'exécution de ses tâches résultant des Actes ou décisions de l'Union.

Article 133

Coopération technique (Const. 1)

1. Le Bureau international est chargé, dans le cadre de la coopération technique internationale, de développer l'assistance technique postale sous toutes ses formes.

Article 134

Formules fournies par le Bureau international (Const. 20)

1. Le Bureau international est chargé de faire confectionner les coupons-réponse internationaux et d'en approvisionner, au prix de revient, les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés qui en font la demande.

Article 135

Actes des Unions restreintes et arrangements spéciaux (Const. 8)

1. Deux exemplaires des Actes des Unions restreintes et des arrangements spéciaux conclus en application de l'article 8 de la Constitution sont transmis au Bureau international par les bureaux de ces Unions ou, à défaut, par une des parties contractantes.
2. Le Bureau international veille à ce que les Actes des Unions restreintes et les arrangements spéciaux ne prévoient pas des conditions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues dans les Actes de l'Union. Il signale au Conseil d'administration toute irrégularité constatée en vertu de la présente disposition.
3. Le Bureau international informe les Pays-membres et leurs opérateurs désignés de l'existence des Unions restreintes et des arrangements spéciaux indiqués ci-dessus.

Article 136

Revue de l'Union

1. Le Bureau international rédige, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition, une revue en langues allemande, anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe.

Article 137

Rapport annuel sur les activités de l'Union (Const. 20, Règl. gén. 107.1.24)

1. Le Bureau international fait, sur les activités de l'Union, un rapport annuel qui est communiqué, après approbation par le Comité de gestion du Conseil d'administration, aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés, aux Unions restreintes et à l'Organisation des Nations Unies.

Chapitre III

Présentation, examen des propositions, notification des décisions adoptées et mise en vigueur des Règlements et autres décisions adoptées

Article 138

Procédure de présentation des propositions au Congrès (Const. 29)

1. Sous réserve des exceptions prévues sous 2 et 5, la procédure ci-après règle l'introduction des propositions de toute nature à soumettre au Congrès par les Pays-membres:
 - 1.1 sont admises les propositions qui parviennent au Bureau international au moins six mois avant la date fixée pour le Congrès;
 - 1.2 aucune proposition d'ordre rédactionnel n'est admise pendant la période de six mois qui précède la date fixée pour le Congrès;
 - 1.3 les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre six et quatre mois avant la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins deux Pays-membres;
 - 1.4 les propositions de fond qui parviennent au Bureau international dans l'intervalle compris entre quatre et deux mois qui précède la date fixée pour le Congrès ne sont admises que si elles sont appuyées par au moins huit Pays-membres; les propositions qui parviennent ultérieurement ne sont plus admises;
 - 1.5 les déclarations d'appui doivent parvenir au Bureau international dans le même délai que les propositions qu'elles concernent.
2. Les propositions concernant la Constitution ou le Règlement général doivent parvenir au Bureau international six mois au moins avant l'ouverture du Congrès; celles qui parviennent postérieurement à cette date mais avant l'ouverture du Congrès ne peuvent être prises en considération que si le Congrès en décide ainsi à la majorité des deux tiers des pays représentés au Congrès et si les conditions prévues sous 1 sont respectées.
3. Chaque proposition ne doit avoir en principe qu'un objectif et ne contenir que les modifications justifiées par cet objectif. De même, chaque proposition susceptible d'entraîner des dépenses substantielles pour l'Union doit être accompagnée de son impact financier préparé par le Pays-membre auteur, en consultation avec le Bureau international, afin de déterminer les ressources financières nécessaires à son exécution.
4. Les propositions d'ordre rédactionnel sont munies, en tête, de la mention «Proposition d'ordre rédactionnel» par les Pays-membres qui les présentent et publiées par le Bureau international sous un numéro suivi de la lettre R. Les propositions non munies de cette mention mais qui, de l'avis du Bureau international, ne touchent que la rédaction sont publiées avec une annotation appropriée; le Bureau international établit une liste de ces propositions à l'intention du Congrès.

5. La procédure prescrite sous 1 et 4 ne s'applique **ni** aux propositions concernant le Règlement intérieur des Congrès **ni aux propositions présentées par le Conseil d'administration ou le Conseil d'exploitation postale**⁴⁵.

Article 138bis⁴⁶

Procédure concernant les amendements aux propositions soumises conformément à l'article 138

1. Les amendements à des propositions déjà faites, à l'exception de celles soumises par le Conseil d'administration ou le Conseil d'exploitation postale, peuvent continuer à être présentées au Bureau international conformément aux procédures du Règlement intérieur des Congrès.

2. Les amendements à des propositions soumises par le Conseil d'administration ou le Conseil d'exploitation postale doivent parvenir au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Au-delà de ce délai, les Pays-membres pourront présenter leurs amendements en séance au Congrès.

Article 139

Procédure de présentation des propositions modifiant la Convention et les Arrangements entre deux Congrès

1. Pour être prise en considération, chaque proposition concernant la Convention ou les Arrangements et introduite par un Pays-membre entre deux Congrès doit être appuyée par au moins deux autres Pays-membres. Ces propositions restent sans suite lorsque le Bureau international ne reçoit pas, en même temps, les déclarations d'appui nécessaires.

2. Ces propositions sont adressées aux autres Pays-membres par l'intermédiaire du Bureau international.

Article 140

Examen des propositions modifiant la Convention et les Arrangements entre deux Congrès

1. Toute proposition concernant la Convention, les Arrangements et leurs Protocoles finals est soumise à la procédure suivante: lorsqu'un Pays-membre a envoyé une proposition au Bureau international, ce dernier la transmet à tous les Pays-membres pour examen. Ceux-ci disposent d'un délai de quarante-cinq jours⁴⁷ pour examiner la proposition et, le cas échéant, pour faire parvenir leurs observations au Bureau international. Les amendements ne sont pas admis. À la fin de ce délai de quarante-cinq jours⁴⁸, le Bureau international transmet aux Pays-membres toutes les observations qu'il a reçues et invite chaque Pays-membre ayant le droit de vote à voter pour ou contre la proposition. Les Pays-membres qui n'ont pas fait parvenir leur vote dans un délai de quarante-cinq jours⁴⁹ sont considérés comme s'étant abstenus. Les délais précités comptent à partir de la date des circulaires du Bureau international.

2. Si la proposition concerne un Arrangement ou son Protocole final, seuls les Pays-membres qui sont parties à cet Arrangement peuvent prendre part aux opérations indiquées sous 1.

Article 141

Procédure de présentation au Conseil d'exploitation postale des propositions concernant l'élaboration des nouveaux Règlements compte tenu des décisions prises par le Congrès

1. Les Règlements de la Convention postale universelle et de l'Arrangement concernant les services postaux de paiement sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès.

⁴⁵ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016 et par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁴⁶ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁴⁷ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁴⁸ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁴⁹ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

2. Les propositions de conséquence aux amendements qu'il est proposé d'apporter à la Convention ou à l'Arrangement concernant les services postaux de paiement doivent être soumises au Bureau international en même temps que les propositions au Congrès auxquelles elles se rapportent. Elles peuvent être soumises par un seul Pays-membre, sans l'appui des autres Pays-membres. Ces propositions doivent être envoyées à tous les Pays-membres, au plus tard un mois avant le Congrès.

3. Les autres propositions concernant les Règlements, censées être examinées par le Conseil d'exploitation postale en vue de l'élaboration des nouveaux Règlements dans les six mois suivant le Congrès, doivent être soumises au Bureau international au moins deux mois avant le Congrès.

4. Les propositions concernant les changements à apporter aux Règlements en raison des décisions du Congrès, qui sont soumises par les Pays-membres, doivent parvenir au Bureau international au plus tard deux mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale. Ces propositions doivent être envoyées à tous les Pays-membres et à leurs opérateurs désignés, au plus tard un mois avant l'ouverture du Conseil d'exploitation postale.

Article 142

Modification des Règlements par le Conseil d'exploitation postale

1. Les propositions de modification aux Règlements sont traitées par le Conseil d'exploitation postale.

2. L'appui d'au moins un Pays-membre est exigé pour toute présentation d'une proposition de modification aux Règlements⁵⁰.

3. (Supprimé.)⁵¹

Article 143

Notification des décisions adoptées entre deux Congrès (Const. 29, Règl. gén. 139, 140, 142)

1. Les modifications apportées à la Convention, aux Arrangements et aux Protocoles finals de ces Actes sont consacrées par une notification du Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres.

2. Les modifications apportées par le Conseil d'exploitation postale aux Règlements et à leurs Protocoles finals sont notifiées aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés par le Bureau international. Il en est de même des interprétations visées à l'article 38.3.2 de la Convention et aux dispositions correspondantes des Arrangements.

Article 144

Mise en vigueur des Règlements et des autres décisions adoptés entre deux Congrès

1. Les Règlements entrent en vigueur à la même date et ont la même durée que les Actes issus du Congrès.

2. Sous réserve des dispositions sous 1, les décisions de modification des Actes de l'Union qui sont adoptées entre deux Congrès ne sont exécutoires que trois mois, au moins, après leur notification. **Toutefois, ce délai requis ne s'applique pas aux modifications du Règlement adoptées après l'établissement du nouveau Règlement, mais avant son entrée en vigueur en vertu des dispositions sous 1.**⁵²

⁵⁰ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵¹ Par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵² Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

Chapitre IV

Finances

Article 145

Fixation des dépenses de l'Union (Const. 21)

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 à 6, les dépenses annuelles afférentes aux activités des organes de l'Union ne doivent pas dépasser la somme de 37 235 000 CHF pour les années 2017 à 2020. Dans le cas où le Congrès prévu en 2020 serait reporté, ces plafonds s'appliqueraient également à la période ultérieure à 2020.⁵³
2. Les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès (déplacement du secrétariat, frais de transport, frais d'installation technique de l'interprétation simultanée, frais de reproduction des documents durant le Congrès, etc.) ne doivent pas dépasser la limite de 2 900 000 CHF.
3. Le Conseil d'administration est autorisé à dépasser les limites fixées sous 1 et 2 pour tenir compte des augmentations des échelles de traitement, des contributions au titre des pensions ou indemnités, y compris les indemnités de poste, admises par les Nations Unies pour être appliquées à leur personnel en fonctions à Genève.
4. Le Conseil d'administration est également autorisé à ajuster, chaque année, le montant des dépenses autres que celles relatives au personnel en fonction de l'indice suisse des prix à la consommation.
5. Par dérogation aux dispositions prévues sous 1, le Conseil d'administration, ou en cas d'extrême urgence le Directeur général, peut autoriser un dépassement des limites fixées pour faire face aux réparations importantes et imprévues du bâtiment du Bureau international, sans toutefois que le montant du dépassement puisse excéder 125 000 CHF par année.
6. Si les crédits prévus sous 1 et 2 se révèlent insuffisants pour assurer le bon fonctionnement de l'Union, ces limites ne peuvent être dépassées qu'avec l'approbation de la majorité des Pays-membres de l'Union. Toute consultation doit comporter un exposé complet des faits justifiant une telle demande.

Article 146

Règlement des contributions des Pays-membres

1. Les pays qui adhèrent à l'Union ou qui sont admis en qualité de membres de l'Union ainsi que ceux qui sortent de l'Union doivent acquitter leur cotisation pour l'année entière au cours de laquelle leur admission ou leur sortie devient effective.
2. Les Pays-membres paient à l'avance leur part contributive aux dépenses annuelles de l'Union, sur la base du budget arrêté par le Conseil d'administration. Ces parts contributives doivent être payées au plus tard le premier jour de l'exercice financier auquel se rapporte le budget. Passé ce terme, les sommes dues sont productives d'intérêts au profit de l'Union, à raison de 5%⁵⁴ par an à partir du quatrième mois.
3. Lorsque les arriérés de contributions obligatoires hors intérêts dues à l'Union par un Pays-membre sont égaux ou supérieurs à la somme des contributions de ce Pays-membre pour les deux exercices financiers précédents, ce Pays-membre peut céder irrévocablement à l'Union tout ou partie de ses créances sur d'autres Pays-membres, selon les modalités fixées par le Conseil d'administration. Les conditions de cession de créances sont à définir selon un accord convenu entre le Pays-membre, ses débiteurs/créanciers et l'Union.
4. Les Pays-membres qui, pour des raisons juridiques ou autres, sont dans l'impossibilité d'effectuer une telle cession s'engagent à conclure un plan d'amortissement de leurs comptes arriérés.
5. Sauf dans des circonstances exceptionnelles, le recouvrement des arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union ne pourra pas s'étendre à plus de dix années.

⁵³ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵⁴ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

6. Dans des circonstances exceptionnelles, le Conseil d'administration peut libérer un Pays-membre de tout ou partie des intérêts dus si celui-ci s'est acquitté, en capital, de l'intégralité de ses dettes arriérées.

7. Un Pays-membre peut également être libéré, dans le cadre d'un plan d'amortissement de ses comptes arriérés approuvé par le Conseil d'administration, de tout ou partie des intérêts accumulés ou à courir; la libération est toutefois subordonnée à l'exécution complète et ponctuelle du plan d'amortissement dans un délai convenu de dix ans au maximum.

8. Les dispositions mentionnées sous 3 à 7 s'appliquent par analogie aux frais de traduction facturés par le Bureau international aux Pays-membres affiliés aux groupes linguistiques.

9. Le Bureau international envoie les factures aux Pays-membres au moins trois mois avant la date d'échéance du paiement. Les factures originales sont transmises à l'adresse correcte communiquée par le Pays-membre concerné. Des copies électroniques des factures sont envoyées par courrier électronique en tant que préavis ou alerte.⁵⁵

10. En outre, le Bureau international fournit des informations claires aux Pays-membres à chaque fois qu'il impute des intérêts de retard pour des factures particulières, ce qui permet aux Pays-membres de vérifier facilement à quelles factures les intérêts correspondent.⁵⁶

Article 147

Insuffisance de trésorerie

1. Il est constitué, auprès de l'Union, un fonds de réserve afin de pallier les insuffisances de trésorerie. Son montant est fixé par le Conseil d'administration. Il est alimenté en premier lieu par les excédents budgétaires. Il peut servir également à équilibrer le budget ou à réduire le montant des contributions des Pays-membres.

2. En cas d'insuffisances passagères de trésorerie de l'Union, le Gouvernement de la Confédération suisse fait, à court terme, les avances nécessaires à l'Union selon des conditions fixées dans un commun accord.

Article 148

Contrôle de la tenue des comptes financiers et comptabilité

1. Le Gouvernement de la Confédération suisse surveille sans frais la tenue des comptes financiers ainsi que la comptabilité du Bureau international dans les limites des crédits fixés par le Congrès.

Article 149

Sanctions automatiques

1. Tout Pays-membre étant dans l'impossibilité d'effectuer la cession prévue à l'article 146.3 et qui n'accepte pas de se soumettre à un plan d'amortissement proposé par le Bureau international conformément à l'article 146.4, ou ne le respecte pas perd automatiquement son droit de vote au Congrès et dans les réunions du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale et n'est plus éligible à ces deux Conseils.

2. Les sanctions automatiques sont levées d'office et avec effet immédiat dès que le Pays-membre concerné s'est acquitté entièrement de ses arriérés de contributions obligatoires dues à l'Union, en capital et intérêts, ou qu'il convient avec l'Union⁵⁷ de se soumettre à un plan d'amortissement de ses comptes arriérés.

⁵⁵ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵⁶ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵⁷ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

Article 150

Classes de contribution (Const. 21, Règl. gén. 131, 145, 146, 147, 148)

1. Les Pays-membres contribuent à la couverture des dépenses de l'Union selon la classe de contribution à laquelle ils appartiennent. Ces classes sont les suivantes:

- Classe de 50 unités.
- **Classe de 47 unités.**
- Classe de 45 unités.
- **Classe de 43 unités.**
- Classe de 40 unités.
- **Classe de 37 unités.**
- Classe de 35 unités.
- **Classe de 33 unités.**
- Classe de 30 unités.
- **Classe de 27 unités.**
- Classe de 25 unités.
- **Classe de 23 unités.**
- Classe de 20 unités.
- **Classe de 17 unités.**
- Classe de 15 unités.
- **Classe de 13 unités.**
- Classe de 10 unités.
- **Classe de 7 unités.**
- Classe de 5 unités.
- Classe de 3 unités.
- Classe de 1 unité.
- Classe de 0,5 unité, réservée aux pays les moins **avancés** énumérés par l'Organisation des Nations Unies et à d'autres pays désignés par le Conseil d'administration.
- **Classe de 0,1 unité, réservée aux pays reconnus par l'Organisation des Nations Unies comme des petits États insulaires en développement dont la population est inférieure à 200 000 habitants (selon les dernières informations statistiques publiées par le bureau compétent de l'Organisation des Nations Unies).**⁵⁸

2. Outre les classes de contribution énumérées sous 1, tout Pays-membre peut choisir de payer un nombre d'unités de contribution supérieur à la classe de contribution à laquelle il appartient durant une période minimale équivalente à celle située entre deux Congrès. Ce changement est annoncé au plus tard lors du Congrès. À la fin de la période entre deux Congrès, le Pays-membre revient automatiquement à son nombre d'unités de contribution d'origine, sauf s'il décide de continuer à payer un nombre d'unités de contribution supérieur. Le paiement de contributions supplémentaires augmente d'autant les dépenses.

3. Les Pays-membres sont rangés dans l'une des classes de contribution précitées au moment de leur admission ou de leur adhésion à l'Union, selon la procédure visée à l'article 21.4 de la Constitution.

⁵⁸ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

4. Les Pays-membres peuvent se ranger ultérieurement dans une classe de contribution inférieure, à la condition que la demande de changement soit envoyée au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Le Congrès donne un avis non contraignant au sujet de ces demandes de changement de classe de contribution. Le Pays-membre est libre de suivre l'avis du Congrès. La décision finale du Pays-membre est transmise au Secrétariat du Bureau international avant la fin du Congrès. Cette demande de changement prend effet à la date de mise en vigueur des dispositions financières arrêtées par le Congrès. Les Pays-membres qui n'ont pas fait connaître leur souhait de changer de classe de contribution dans les délais prescrits sont maintenus dans la classe de contribution à laquelle ils appartenaient jusqu'alors.

5. Les Pays-membres ne peuvent pas exiger d'être déclassés de plus d'une classe à la fois.

6. Toutefois, dans des circonstances exceptionnelles telles que des catastrophes naturelles nécessitant des programmes d'aide internationale, le Conseil d'administration peut autoriser un déclassement temporaire d'une classe, une seule fois entre deux Congrès, à la demande d'un Pays-membre si celui-ci apporte la preuve qu'il ne peut plus maintenir sa contribution selon la classe initialement choisie. Dans les mêmes circonstances, le Conseil d'administration peut également autoriser le déclassement temporaire de Pays-membres n'appartenant pas à la catégorie des pays les moins avancés et déjà rangés dans la classe de 1 unité en les faisant passer dans la classe de 0,5 unité.

7. En application des dispositions prévues sous 6, le déclassement temporaire peut être autorisé par le Conseil d'administration pour une période maximale de deux ans ou jusqu'au prochain Congrès, si celui-ci a lieu avant la fin de cette période. À l'expiration de la période fixée, le pays concerné réintègre automatiquement sa classe initiale.

8. Par dérogation aux dispositions sous 4 et 5, les surclassements ne sont soumis à aucune restriction.

Article 151

Païement des fournitures du Bureau international (Règl. gén. 134)

1. Les fournitures livrées à titre onéreux par le Bureau international aux Pays-membres et à leurs opérateurs désignés sont payées dans le plus bref délai possible, et au plus tard dans les six mois à partir du premier jour du mois suivant celui de l'envoi du compte par ledit Bureau. Les sommes dues sont productives de 5% d'intérêts par an au profit de l'Union, à compter du jour de l'expiration de ce délai.

Article 152

Organisation des organes subsidiaires financés par les utilisateurs

1. Sous réserve de l'approbation du Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale est habilité à établir un certain nombre d'organes subsidiaires financés par les utilisateurs, à titre volontaire, pour organiser des activités opérationnelles, commerciales, techniques et économiques relevant de ses compétences, conformément à l'article 18 de la Constitution, mais ne pouvant pas être financées par le budget ordinaire.

2. Concernant la création d'un tel organe relevant du Conseil d'exploitation postale, ce dernier décide du cadre de référence pour **le règlement intérieur**⁵⁹ dudit organe, en tenant dûment compte des règles et des principes fondamentaux régissant l'organisation intergouvernementale qu'est l'Union postale universelle, et le soumet au Conseil d'administration pour approbation. Le cadre de référence inclut les éléments suivants:

2.1 Mandat.

2.2 Composition, y compris les catégories des membres de l'organe.

2.3 Règles de prise de décisions, y compris en ce qui concerne la structure interne et les relations de l'organe considéré avec d'autres organes de **l'Union**⁶⁰.

2.4 Principes de vote et de représentation.

⁵⁹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁶⁰ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

2.5 Financement (souscription, frais d'utilisation, etc.).

2.6 Composition du secrétariat et de la structure de gestion.

3. Chaque organe subsidiaire financé par les utilisateurs organise ses activités de manière autonome dans le cadre de référence décidé par le Conseil d'exploitation postale et approuvé par le Conseil d'administration et prépare un rapport annuel sur ses activités à soumettre au Conseil d'exploitation postale pour **considération**⁶¹.

4. Le Conseil d'administration établit les règles concernant les frais d'appui que les organes subsidiaires financés par les utilisateurs devraient verser au budget ordinaire. Il publie ces règles dans le Règlement financier de l'Union.

5. Le Directeur général du Bureau international administre le secrétariat des organes subsidiaires financés par les utilisateurs conformément aux **dispositions pertinentes du Statut et du Règlement du personnel applicables**⁶² au personnel recruté pour ces organes. Le secrétariat des organes subsidiaires fait partie intégrante du Bureau international.

6. Les informations concernant les organes subsidiaires financés par les utilisateurs établis conformément au présent article sont portées à la connaissance du Congrès une fois ces organes créés.

Chapitre V Arbitrages

Article 153

Procédure d'arbitrage (Const. 32)

1. En cas de différend entre Pays-membres à régler par jugement arbitral, chaque Pays-membre doit informer l'autre partie, par écrit, de l'objet du différend et lui faire part de sa volonté d'entamer une procédure d'arbitrage, au moyen d'une notification à cet effet.

2. Si le différend porte sur des questions de nature opérationnelle ou technique, chacun des Pays-membres peut demander à son opérateur désigné d'intervenir conformément à la procédure décrite ci-après et déléguer ce pouvoir à son opérateur. Le Pays-membre concerné est informé du déroulement et des résultats de la procédure. Les Pays-membres ou les opérateurs désignés concernés sont dénommés ci-après «parties à l'arbitrage».

3. Les parties à l'arbitrage choisissent de désigner un ou trois arbitres.

4. Si les parties à l'arbitrage choisissent de désigner trois arbitres, chaque partie choisit un Pays-membre ou un opérateur désigné non directement impliqué dans le différend pour agir en qualité d'arbitre, conformément aux dispositions prévues sous 2. Lorsque plusieurs Pays-membres et/ou opérateurs désignés font cause commune, ils ne comptent, pour l'application des présentes dispositions, que pour un seul.

5. Lorsque les parties conviennent de désigner trois arbitres, le troisième arbitre est désigné d'un commun accord entre les parties et ne doit pas nécessairement provenir d'un Pays-membre ou d'un opérateur désigné.

6. S'il s'agit d'un différend concernant l'un des Arrangements, les arbitres ne peuvent être désignés en dehors des Pays-membres qui participent à cet Arrangement.

7. Les parties à l'arbitrage peuvent s'entendre pour désigner un arbitre unique, qui ne doit pas nécessairement provenir d'un Pays-membre ou d'un opérateur désigné.

⁶¹ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁶² Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

8. Si l'une des parties à l'arbitrage (ou les deux) ne désigne pas d'arbitre dans un délai de trois mois à compter de la date de la notification du lancement de la procédure d'arbitrage, le Bureau international, si la demande lui en est faite, provoque la désignation d'un arbitre par le Pays-membre défaillant ou en désigne un lui-même d'office. Le Bureau international n'interviendra pas dans les délibérations, sauf si les deux parties en font mutuellement la demande.

9. Les parties à l'arbitrage peuvent convenir d'un commun accord de régler le différend à tout moment avant qu'une décision ne soit prononcée par le ou les arbitres. Tout retrait doit être notifié par écrit au Bureau international dans les dix jours suivant la décision des parties de régler le différend. Si les parties conviennent de se retirer de la procédure d'arbitrage, le ou les arbitres perdent le pouvoir de statuer sur la question.

10. Le ou les arbitres sont tenus de statuer sur le différend sur la base des faits et des éléments dont ils disposent. Toutes les informations concernant le différend doivent être communiquées aux deux parties ainsi qu'à l'arbitre ou aux arbitres.

11. La décision du ou des arbitres est prise à la majorité des voix et notifiée au Bureau international et aux parties dans les six mois suivant la date de la notification du lancement de la procédure d'arbitrage.

12. La procédure d'arbitrage est confidentielle et seules une brève description du différend et la décision sont communiquées par écrit au Bureau international dans les dix jours suivant la notification de la décision aux parties.

13. La décision du ou des arbitres est définitive, contraignante pour les parties et sans appel.

14. Les parties à l'arbitrage appliquent la décision du ou des arbitres sans délai. Lorsqu'un Pays-membre délègue à son opérateur désigné le pouvoir d'engager la procédure d'arbitrage et de s'y conformer, il lui incombe de veiller à ce que l'opérateur désigné applique la décision du ou des arbitres.

Chapitre VI

Utilisation des langues au sein de l'Union

Article 154

Langues de travail du Bureau international

1. Les langues de travail du Bureau international sont le français et l'anglais.

Article 155

Langues utilisées pour la documentation, les délibérations et la correspondance de service

1. Dans les documentations publiées par l'Union, les langues française, anglaise, arabe et espagnole sont utilisées. Sont également utilisées les langues allemande, chinoise, portugaise et russe, à condition que la production dans ces dernières langues se limite à la documentation de base la plus importante. D'autres langues sont également utilisées, à condition que les Pays-membres qui en font la demande en supportent tous les coûts.

2. Le ou les Pays-membres ayant demandé l'utilisation d'une langue autre que la langue officielle constituent un groupe linguistique.

3. La documentation est publiée par le Bureau international dans la langue officielle et dans les langues des groupes linguistiques constitués, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux régionaux de ces groupes, conformément aux modalités convenues avec le Bureau international. La publication dans les différentes langues est faite selon le même modèle.

4. La documentation publiée directement par le Bureau international est, dans la mesure du possible, distribuée simultanément dans les différentes langues demandées.

5. Les correspondances entre les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés et le Bureau international et entre ce dernier et des tiers peuvent être échangées en toute langue pour laquelle le Bureau international dispose d'un service de traduction.
6. Les frais de traduction vers une langue quelle qu'elle soit, y compris ceux résultant de l'application des dispositions prévues sous 5, sont supportés par le groupe linguistique ayant demandé cette langue. Les Pays-membres utilisant la langue officielle versent, au titre de la traduction des documents non officiels, une contribution forfaitaire dont le montant par unité contributive est égal à celui supporté par les Pays-membres ayant recours à l'autre langue de travail du Bureau international. Tous les autres frais afférents à la fourniture des documents sont supportés par l'Union. Le plafond des frais à supporter par l'Union pour la production des documents en allemand, chinois, portugais et russe est fixé par une résolution du Congrès.
7. Les frais à supporter par un groupe linguistique sont répartis entre les membres de ce groupe proportionnellement à leur contribution aux dépenses de l'Union. Ces frais peuvent être répartis entre les membres du groupe linguistique selon une autre clé de répartition, à condition que les Pays-membres intéressés s'entendent à ce sujet et notifient leur décision au Bureau international par l'intermédiaire du porte-parole du groupe.
8. Le Bureau international donne suite à tout changement de choix de langue demandé par un Pays-membre après un délai qui ne doit pas dépasser deux ans.
9. Pour les délibérations des réunions des organes de l'Union, les langues française, anglaise, espagnole, russe et arabe sont admises, moyennant un système d'interprétation – avec ou sans équipement électronique – dont le choix est laissé à l'appréciation des organisateurs de la réunion après consultation du Directeur général du Bureau international et des Pays-membres intéressés.
10. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations et les réunions indiquées sous 9.
11. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 9, soit par le système indiqué au même paragraphe, lorsque les modifications d'ordre technique nécessaires peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.
12. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union. Toutefois, les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont supportés par l'Union.
13. Les Pays-membres et/ou leurs opérateurs désignés peuvent s'entendre au sujet de la langue à employer pour la correspondance de service dans leurs relations réciproques. À défaut d'une telle entente, la langue à employer est le français.

Chapitre VII

Dispositions finales

Article 156

Conditions d'approbation des propositions concernant le Règlement général

1. Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives au présent Règlement général doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès et ayant le droit de vote. Les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union ayant le droit de vote doivent être présents au moment du vote.

Article 157

Propositions concernant les Accords avec l'Organisation des Nations Unies (Const. 9)

1. Les conditions d'approbation visées à l'article 156 s'appliquent également aux propositions tendant à modifier les Accords conclus entre l'Union postale universelle et l'Organisation des Nations Unies dans la mesure où ces Accords ne prévoient pas les conditions de modification des dispositions qu'ils contiennent.

Article 158

Modification, mise à exécution et durée du Règlement général

1. Les modifications adoptées par un Congrès font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrès, entrent en vigueur en même temps que les Actes renouvelés au cours du même Congrès.
2. Le présent Règlement général sera mis à exécution le 1er janvier 2014 et demeurera en vigueur pour une période indéterminée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé le présent Règlement général en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à Doha, le 11 octobre 2012.

Règlement intérieur des Congrès

Table des matières

Article

1. Dispositions générales
2. Délégations
3. Pouvoirs des délégués
4. Ordre des places
5. Observateurs et observateurs ad hoc
6. Présidences et vice-présidences du Congrès et des Commissions
7. Bureau du Congrès
8. Membres des Commissions
9. Groupes de travail
10. Secrétariat du Congrès et des Commissions
11. Langues de délibération
12. Langues de rédaction des documents du Congrès
13. Propositions
14. Examen des propositions en Congrès et en Commission
15. Délibérations
16. Motions d'ordre et motions de procédure
17. Quorum
18. Principe et procédure de vote
19. Conditions d'approbation des propositions
20. Élection des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale
21. Élection du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international
22. Rapports
23. Appel des décisions prises par les Commissions et par le Congrès
24. Approbation par le Congrès des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)
25. Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale
26. Réserves aux Actes
27. Signature des Actes
28. Modifications au Règlement

Règlement intérieur des Congrès

Article premier

Dispositions générales

1. Le présent Règlement intérieur, ci-après dénommé «Règlement», est établi en application des Actes de l'Union et leur est subordonné. En cas de divergence entre l'une de ses dispositions et une disposition des Actes, cette dernière fait autorité.

Article 2

Délégations

1. Le terme «délégation» s'entend de la personne ou de l'ensemble des personnes désignées par un Pays-membre pour participer au Congrès. La délégation se compose d'un Chef de délégation ainsi que, le cas échéant, d'un suppléant du Chef de délégation, d'un ou de plusieurs délégués et, éventuellement, d'un ou de plusieurs fonctionnaires attachés (y compris experts, secrétaires, etc.).

2. Les Chefs de délégation, leurs suppléants ainsi que les délégués sont les représentants des Pays-membres au sens de l'article 14.2, de la Constitution s'ils sont munis de pouvoirs répondant aux conditions fixées à l'article 3 du présent Règlement.

3. Les fonctionnaires attachés sont admis aux séances et ont le droit de participer aux délibérations, mais ils n'ont pas, en principe, le droit de vote. Toutefois, ils peuvent être autorisés par leur Chef de délégation à voter au nom de leur pays dans les séances des Commissions. De telles autorisations doivent être remises par écrit avant le début de la séance au Président de la Commission intéressée.

Article 3

Pouvoirs des délégués

1. Les pouvoirs des délégués doivent être **libellés en bonne et due forme** et signés par le Chef de l'État ou par le Chef du Gouvernement ou par le Ministre des affaires étrangères du pays intéressé, **ou par tout autre fonctionnaire du gouvernement dûment autorisé par écrit par l'une de ces autorités à signer les pouvoirs. Une copie de cette autorisation doit être présentée avec les pouvoirs. Les pouvoirs doivent être fournis sous forme de document original et de préférence dans l'une des langues de travail du Bureau international. Les pouvoirs rédigés dans une langue autre que l'une des langues de travail du Bureau international (et pour laquelle l'Union ne dispose pas de service de traduction) doivent être accompagnés d'une traduction en anglais ou en français ainsi que d'une déclaration confirmant que la traduction reflète de manière correcte le contenu du document original.** Les pouvoirs des délégués habilités à signer les Actes (plénipotentiaires) doivent indiquer la portée de cette signature (signature sous réserve de ratification ou d'approbation, signature «ad referendum», signature définitive). En l'absence d'une telle précision, la signature est considérée comme soumise à ratification ou à approbation. Les pouvoirs autorisant à signer les Actes comprennent implicitement le droit de délibérer et de voter. Les délégués auxquels les autorités compétentes ont conféré les pleins pouvoirs sans en préciser la portée sont autorisés à délibérer, à voter et à signer les Actes, à moins que le contraire ne ressorte explicitement du libellé des pouvoirs. Les pouvoirs autorisant à participer au nom du pays concerné ou à représenter ce dernier ne comprennent implicitement que le droit de délibérer et de voter.

2. Les pouvoirs doivent être déposés dès l'ouverture du Congrès auprès de l'autorité désignée à cette fin.
3. Les délégués non munis de pouvoirs ou qui n'auront pas déposé leurs pouvoirs peuvent, s'ils ont été annoncés par leur Gouvernement au Bureau international, prendre part aux délibérations et voter dès l'instant où ils commencent à participer aux travaux du Congrès. Il en est de même pour ceux dont les pouvoirs sont reconnus comme étant entachés d'irrégularités. Ces délégués ne seront plus autorisés à voter à partir du moment où le Congrès aura approuvé le dernier rapport de la Commission de vérification des pouvoirs constatant que leurs pouvoirs font défaut ou sont irréguliers et aussi longtemps que la situation n'est pas régularisée. Le dernier rapport doit être approuvé par le Congrès avant les élections autres que celle du Président du Congrès et avant l'approbation des projets d'Actes.
4. Les pouvoirs d'un Pays-membre qui se fait représenter au Congrès par la délégation d'un autre Pays-membre (procuration) doivent revêtir la même forme que ceux qui sont mentionnés sous 1.
5. Les pouvoirs et les procurations adressés par télégramme ne sont pas admis. En revanche, sont acceptés les télégrammes répondant à une demande d'information relative à une question de pouvoirs.
6. Une délégation qui, après avoir déposé ses pouvoirs, est empêchée d'assister à une ou à plusieurs séances a la faculté de se faire représenter par la délégation d'un autre Pays-membre, à la condition d'en donner avis par écrit au Président de la réunion intéressée. Toutefois, une délégation ne peut représenter qu'un seul Pays-membre autre que le sien.
7. Les délégués des Pays-membres qui ne sont pas parties à un Arrangement peuvent prendre part, sans droit de vote, aux délibérations du Congrès concernant cet Arrangement.

Article 4

Ordre des places

1. Aux séances du Congrès et des Commissions, les délégations sont rangées d'après l'ordre alphabétique français des Pays-membres représentés.
2. Le Président du Conseil d'administration tire au sort, en temps opportun, le nom du pays qui prendra place en tête devant la tribune présidentielle, lors des séances du Congrès et des Commissions.

Article 5

Observateurs et observateurs ad hoc

1. Les observateurs mentionnés à l'article 105.1 du Règlement général sont invités à participer aux séances plénières et aux réunions des Commissions du Congrès.
2. Les observateurs ad hoc mentionnés à l'article 105.2 du Règlement général peuvent être invités à assister aux réunions spécifiques du Congrès et de ses Commissions, lorsque cela est dans l'intérêt de l'Union ou peut profiter aux travaux du Congrès.
3. Les observateurs et les observateurs ad hoc n'ont pas le droit de vote, mais peuvent prendre la parole sur autorisation du Président de la réunion.
4. Dans des circonstances exceptionnelles, le droit des observateurs et des observateurs ad hoc de participer à certaines réunions ou parties de réunions peut être limité si la confidentialité du sujet traité l'exige. Ils doivent alors en être informés le plus rapidement possible. La décision concernant une telle restriction peut être prise au cas par cas par tout organe concerné ou son Président. Ces décisions sont examinées par le Bureau du Congrès, qui est habilité à les confirmer ou à les infirmer par un vote à la majorité simple.

Article 6

Présidences et vice-présidences du Congrès et des Commissions

1. Dans sa première séance plénière, le Congrès élit, sur proposition du Pays-membre hôte du Congrès, le Président du Congrès, puis approuve, sur proposition du Conseil d'administration, la désignation des Pays-membres qui assumeront les vice-présidences du Congrès ainsi que les présidences et vice-présidences des Commissions. Ces fonctions sont attribuées en tenant compte autant que possible de la répartition géographique équitable des Pays-membres.
2. Les Présidents ouvrent et clôturent les séances qu'ils président, dirigent les discussions, donnent la parole aux orateurs, mettent aux voix les propositions et indiquent la majorité requise pour les votes, proclament les décisions et, sous réserve de l'approbation du Congrès, donnent éventuellement une interprétation de ces décisions.
3. Les Présidents veillent au respect du présent Règlement et au maintien de l'ordre au cours des séances.
4. Toute délégation peut en appeler, devant le Congrès ou la Commission, d'une décision prise par le Président de ceux-ci sur la base d'une disposition du Règlement ou d'une interprétation de celui-ci; la décision du Président reste toutefois valable si elle n'est pas annulée par la majorité des membres présents et votants.
5. Si le Pays-membre chargé de la présidence n'est plus en mesure d'assurer cette fonction, l'un des Vice-Présidents est désigné par le Congrès ou par la Commission pour le remplacer.

Article 7

Bureau du Congrès

1. Le Bureau est l'organe central chargé de diriger les travaux du Congrès. Il est composé du Président et des Vice-Présidents du Congrès ainsi que des Présidents des Commissions. Il se réunit périodiquement pour examiner le déroulement des travaux du Congrès et de ses Commissions et pour formuler des recommandations tendant à favoriser ce déroulement. Il aide le Président à élaborer l'ordre du jour de chaque séance plénière et à coordonner les travaux des Commissions. Il fait des recommandations relatives à la clôture du Congrès.
2. Le Secrétaire général du Congrès et le Secrétaire général adjoint mentionnés à l'article 10.1 assistent aux réunions du Bureau.

Article 8

Membres des Commissions

1. Les Pays-membres représentés au Congrès sont, de droit, membres des Commissions chargées de l'examen des propositions relatives à la Constitution, au Règlement général et à la Convention.
2. Les Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à un ou plusieurs des Arrangements facultatifs sont de droit membres de la ou des Commissions chargées de la révision de ces Arrangements. Le droit de vote des membres de cette ou de ces Commissions est limité à l'Arrangement ou aux Arrangements auxquels ils sont parties.
3. Les délégations qui ne sont pas membres des Commissions traitant des Arrangements ont la faculté d'assister aux séances de celles-ci et de prendre part aux délibérations sans droit de vote.

Article 9

Groupes de travail

1. Le Congrès et chaque Commission peuvent constituer des Groupes de travail pour l'étude de questions spéciales.

Article 10

Secrétariat du Congrès et des Commissions

1. Le Directeur général et le Vice-Directeur général du Bureau international assument respectivement les fonctions de Secrétaire général et de Secrétaire général adjoint du Congrès.
2. Le Secrétaire général et le Secrétaire général adjoint assistent aux séances du Congrès et du Bureau du Congrès, où ils prennent part aux délibérations sans droit de vote. Ils peuvent aussi, dans les mêmes conditions, assister aux séances des Commissions ou s'y faire représenter par un fonctionnaire supérieur du Bureau international.
3. Les travaux du Secrétariat du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions sont assurés par le personnel du Bureau international, en collaboration avec le Pays-membre invitant.
4. Les fonctionnaires supérieurs du Bureau international assument les fonctions de Secrétaires du Congrès, du Bureau du Congrès et des Commissions. Ils assistent le Président pendant les séances et sont responsables de la rédaction des rapports.
5. Les Secrétaires du Congrès et des Commissions sont assistés par des Secrétaires adjoints.

Article 11

Langues de délibération

1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2, les langues française, anglaise, espagnole et russe sont admises pour les délibérations, moyennant un système d'interprétation simultanée ou consécutive.
2. Les délibérations de la Commission de rédaction ont lieu en langue française.
3. D'autres langues sont également autorisées pour les délibérations indiquées sous 1. La langue du pays hôte jouit d'un droit de priorité à cet égard. Les délégations qui emploient d'autres langues assurent l'interprétation simultanée en l'une des langues mentionnées sous 1 soit par le système d'interprétation simultanée, lorsque des modifications d'ordre technique peuvent y être apportées, soit par des interprètes particuliers.
4. Les frais d'installation et d'entretien de l'équipement technique sont à la charge de l'Union.
5. Les frais des services d'interprétation sont répartis entre les Pays-membres utilisant la même langue dans la proportion de leur contribution aux dépenses de l'Union.

Article 12

Langues de rédaction des documents du Congrès

1. Les documents élaborés pendant le Congrès, y compris les projets de décisions soumis à l'approbation du Congrès, sont publiés en langue française par le Secrétariat du Congrès.
2. À cet effet, les documents provenant des délégations des Pays-membres doivent être présentés dans cette langue, soit directement, soit par l'intermédiaire des services de traduction adjoints au Secrétariat du Congrès.
3. Ces services, organisés à leurs frais par les groupes linguistiques constitués selon les dispositions correspondantes du Règlement général, peuvent aussi traduire des documents du Congrès dans leurs langues respectives.

Article 13

Propositions

1. Toutes les questions portées devant le Congrès font l'objet de propositions.

2. Toutes les propositions publiées par le Bureau international avant l'ouverture du Congrès sont considérées comme soumises au Congrès.
3. Deux mois avant l'ouverture du Congrès, aucune proposition ne sera prise en considération, sauf celles qui tendent à l'amendement de propositions antérieures.
4. Dans le cas particulier des propositions émanant du Conseil d'administration ou du Conseil d'exploitation postale, les amendements doivent parvenir au Bureau international au moins deux mois avant l'ouverture du Congrès. Au-delà de ce délai, les Pays-membres pourront présenter leurs amendements en séance.
5. Est considérée comme amendement toute proposition de modification qui, sans altérer le fond de la proposition, comporte une suppression, une addition à une partie de la proposition originale ou la révision d'une partie de cette proposition. Aucune proposition de modification ne sera considérée comme un amendement si elle est incompatible avec le sens ou l'intention de la proposition originale. Dans les cas douteux, il incombe au Congrès ou à la Commission de trancher la question.
6. Les amendements présentés en Congrès au sujet de propositions déjà faites doivent être remis par écrit en langue française au Secrétariat avant midi l'avant-veille du jour de leur mise en délibération, de façon à pouvoir être distribués le même jour aux délégués. Ce délai ne s'applique pas aux amendements résultant directement des discussions en Congrès ou en Commission. Dans ce dernier cas, si cela est demandé, l'auteur de l'amendement doit présenter son texte par écrit en langue française ou, en cas de difficulté, en toute autre langue de débat. Le Président intéressé en donnera ou en fera donner lecture.
7. La procédure prévue sous 6 s'applique également à la présentation des propositions ne visant pas à modifier le texte des Actes (projets de résolution, de recommandation, de vœu, etc.) lorsque ces propositions résultent des travaux du Congrès.
8. Toute proposition ou amendement doit revêtir la forme définitive du texte à introduire dans les Actes de l'Union, sous réserve bien entendu de mise au point par la Commission de rédaction.

Article 14

Examen des propositions en Congrès et en Commission

1. Les propositions d'ordre rédactionnel (dont le numéro est suivi de la lettre R) sont attribuées à la Commission de rédaction soit directement si, de la part du Bureau international, il n'y a aucun doute quant à leur nature (une liste en est établie par le Bureau international à l'intention de la Commission de rédaction), soit si, de l'avis du Bureau international, il y a doute sur leur nature, après que les autres Commissions en ont confirmé la nature purement rédactionnelle (une liste en est aussi établie à l'intention des Commissions intéressées). Toutefois, si de telles propositions sont liées à d'autres propositions de fond à traiter par le Congrès ou par d'autres Commissions, la Commission de rédaction n'en aborde l'étude qu'après que le Congrès ou les autres Commissions se sont prononcés à l'égard des propositions de fond correspondantes. Les propositions dont le numéro n'est pas suivi de la lettre R, mais qui, de l'avis du Bureau international, sont des propositions d'ordre rédactionnel, sont déferées directement aux Commissions qui s'occupent des propositions de fond correspondantes. Ces Commissions décident, dès l'ouverture de leurs travaux, lesquelles de ces propositions seront attribuées directement à la Commission de rédaction. Une liste de ces propositions est établie par le Bureau international à l'intention des Commissions en cause.
2. Si une même question fait l'objet de plusieurs propositions, le Président décide de leur ordre de discussion en commençant, en principe, par la proposition qui s'éloigne le plus du texte de base et qui comporte le changement le plus profond par rapport au statu quo.
3. Si une proposition peut être subdivisée en plusieurs parties, chacune d'elles peut, avec l'accord de l'auteur de la proposition ou de l'assemblée, être examinée et mise aux voix séparément.
4. Toute proposition retirée en Congrès ou en Commission par son auteur peut être reprise par la délégation d'un autre Pays-membre. De même, si un amendement à une proposition est accepté par l'auteur de celle-ci, une autre délégation peut reprendre la proposition originale non amendée.

5. Tout amendement à une proposition, accepté par la délégation qui présente cette proposition, est aussitôt incorporé dans le texte de la proposition. Si l'auteur de la proposition originale n'accepte pas un amendement, le Président décide si l'on doit voter d'abord sur l'amendement ou sur la proposition, en partant du libellé qui s'écarte le plus du sens ou de l'intention du texte de base et qui entraîne le changement le plus profond par rapport au statu quo.

6. La procédure décrite sous 5 s'applique également lorsqu'il est présenté plusieurs amendements à une même proposition.

7. Le Président du Congrès et les Présidents des Commissions font remettre à la Commission de rédaction, après chaque séance, le texte écrit des propositions, amendements ou décisions adoptés.

Article 15 Délibérations

1. Les délégués ne peuvent prendre la parole qu'après y avoir été autorisés par le Président de la réunion. Il leur est recommandé de parler sans hâte et distinctement. Le Président doit laisser aux délégués la possibilité d'exprimer librement et pleinement leur avis sur le sujet en discussion, pour autant que cela soit compatible avec le déroulement normal des délibérations.

2. Sauf décision contraire prise à la majorité des membres présents et votants, les discours ne peuvent excéder cinq minutes. Le Président est autorisé à interrompre tout orateur qui dépasse ledit temps de parole. Il peut aussi inviter le délégué à ne pas s'écarter du sujet.

3. Au cours d'un débat, le Président peut, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, déclarer close la liste des orateurs après en avoir donné lecture. Lorsque la liste est épuisée, il prononce la clôture du débat, sous réserve d'accorder à l'auteur de la proposition en discussion, même après la clôture de la liste, le droit de répondre à tout discours prononcé.

4. Le Président peut aussi, avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, limiter le nombre des interventions d'une même délégation sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé, la possibilité devant cependant être accordée à l'auteur de la proposition d'introduire celle-ci et d'intervenir ultérieurement, s'il le demande, pour apporter des éléments nouveaux en réponse aux interventions des autres délégations, de telle façon qu'il puisse avoir la parole en dernier lieu s'il la demande.

5. Avec l'accord de la majorité des membres présents et votants, le Président peut limiter le nombre des interventions sur une proposition ou un groupe de propositions déterminé; cette limitation ne peut être inférieure à cinq pour et cinq contre la proposition en discussion.

Article 16 Motions d'ordre et motions de procédure

1. Au cours de la discussion de toute question et même, le cas échéant, après la clôture du débat, une délégation peut soulever une motion d'ordre à l'effet de demander:

- 1.1 des éclaircissements sur le déroulement des débats;
- 1.2 le respect du Règlement intérieur;
- 1.3 la modification de l'ordre de discussion des propositions suggéré par le Président.

La motion d'ordre a la priorité sur toutes les questions, y compris les motions de procédure mentionnées sous 3.

2. Le Président donne immédiatement les précisions désirées ou prend la décision qu'il juge opportune au sujet de la motion d'ordre. En cas d'objection, la décision du Président est aussitôt mise aux voix.

3. En outre, au cours de la discussion d'une question, une délégation peut introduire une motion de procédure ayant pour objet de proposer:

- 3.1 la suspension de la séance;

- 3.2 la levée de la séance;
- 3.3 l'ajournement du débat sur la question en discussion;
- 3.4 la clôture du débat sur la question en discussion.

Les motions de procédure ont la priorité, dans l'ordre établi ci-dessus, sur toutes les autres propositions, hormis les motions d'ordre visées sous 1.

4. Les motions tendant à la suspension ou à la levée de la séance ne sont pas discutées, mais immédiatement mises aux voix.

5. Lorsqu'une délégation propose l'ajournement ou la clôture du débat sur une question en discussion, la parole n'est accordée qu'à deux orateurs opposés à l'ajournement ou à la clôture du débat, après quoi la motion est mise aux voix.

6. La délégation qui présente une motion d'ordre ou de procédure ne peut pas, dans son intervention, traiter du fond de la question en discussion. L'auteur d'une motion de procédure peut la retirer avant qu'elle soit mise aux voix et toute motion de l'espèce, amendée ou non, qui serait retirée peut être reprise par une autre délégation.

Article 17

Quorum

- 1. Sous réserve des dispositions prévues sous 2 et 3, le quorum nécessaire pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès et ayant droit de vote.
- 2. Au moment des votes sur la modification de la Constitution et du Règlement général, le quorum exigé est constitué par les deux tiers des Pays-membres de l'Union ayant le droit de vote.
- 3. En ce qui concerne les Arrangements, le quorum exigé pour l'ouverture des séances et pour les votations est constitué par la moitié des Pays-membres représentés au Congrès qui sont parties à l'Arrangement dont il s'agit et qui ont droit de vote.
- 4. Les délégations présentes qui ne participent pas à un vote déterminé ou qui déclarent ne pas vouloir y participer ne sont pas considérées comme absentes en vue de la détermination du quorum exigé sous 1 à 3.

Article 18

Principe et procédure de vote

- 1. Les questions qui ne peuvent être réglées d'un commun accord sont tranchées par votation.
- 2. Les votes ont lieu par le système traditionnel ou par le dispositif électronique de votation. Ils sont en principe effectués par le dispositif électronique lorsque celui-ci est à la disposition de l'assemblée. Toutefois, pour un vote secret, le recours au système traditionnel peut avoir lieu si la demande présentée dans ce sens par une délégation est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes.
- 3. Pour le système traditionnel, les procédures de vote sont les suivantes:
 - 3.1 à main levée: si le résultat d'un tel vote donne lieu à des doutes, le Président peut, à son gré ou à la demande d'une délégation, faire procéder immédiatement à un vote par appel nominal sur la même question;
 - 3.2 par appel nominal: sur demande d'une délégation ou au gré du Président; l'appel se fait en suivant l'ordre alphabétique français des pays représentés en commençant par le pays dont le nom est tiré au sort par le Président; le résultat du vote, avec la liste des pays par nature de vote, est consigné au rapport de la séance;

- 3.3 au scrutin secret: par bulletin de vote sur demande de deux délégations; le Président de la réunion désigne en ce cas trois scrutateurs, en tenant compte du principe de la répartition géographique équitable et du niveau de développement économique des Pays-membres, et prend les mesures nécessaires pour assurer le secret du vote.
4. Par le dispositif électronique, les procédures de vote sont les suivantes:
 - 4.1 vote non enregistré: il remplace un vote à main levée;
 - 4.2 vote enregistré: il remplace un vote par appel nominal; toutefois, il n'est pas procédé à l'appel des noms des pays, sauf si une délégation le demande et si cette proposition est appuyée par la majorité des délégations présentes et votantes;
 - 4.3 vote secret: il remplace un scrutin secret par bulletins de vote.
5. Quel que soit le système utilisé, le vote au scrutin secret a priorité sur toute autre procédure de vote.
6. Quand un vote est commencé, aucune délégation ne peut l'interrompre, sauf s'il s'agit d'une motion d'ordre relative à la manière suivant laquelle s'effectue le vote.
7. Après le vote, le Président peut autoriser les délégués à expliquer leur vote.

Article 19

Conditions d'approbation des propositions

1. Pour être adoptées, les propositions visant à la modification des Actes doivent être approuvées:
 - 1.1 pour la Constitution: par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union ayant le droit de vote;
 - 1.2 pour le Règlement général: par la majorité des Pays-membres représentés au Congrès ayant le droit de vote;
 - 1.3 pour la Convention: par la majorité des Pays-membres présents et votants ayant le droit de vote;
 - 1.4 pour les Arrangements: par la majorité des Pays-membres présents et votants qui sont parties aux Arrangements et ayant le droit de vote.
2. Les questions de procédure qui ne peuvent être résolues d'un commun accord sont décidées par la majorité des Pays-membres présents et votants ayant le droit de vote. Il en est de même pour des décisions ne concernant pas la modification des Actes, à moins que le Congrès n'en décide autrement à la majorité des Pays-membres présents et votants ayant le droit de vote.
3. Sous réserve des dispositions prévues sous 5, par Pays-membres présents et votants, il faut entendre les Pays-membres ayant le droit de vote votant «pour» ou «contre», les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même d'ailleurs que les bulletins blancs ou nuls en cas de vote au scrutin secret.
4. En cas d'égalité des suffrages, la proposition est considérée comme rejetée.
5. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés (pour, contre, abstentions), l'examen de la question est renvoyé à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.

Article 20

Élection des membres du Conseil d'administration et du Conseil d'exploitation postale

1. En vue de répartir les pays ayant obtenu le même nombre de voix aux élections des membres du Conseil d'administration ou du Conseil d'exploitation postale, le Président procède au tirage au sort.

Article 21

Élection du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international

1. Les élections du Directeur général et du Vice-Directeur général du Bureau international ont lieu au scrutin secret successivement à une ou à plusieurs séances se tenant le même jour. Est élu le candidat qui obtient la majorité des suffrages exprimés par les Pays-membres présents et votants. Il est procédé à autant de scrutins qu'il est nécessaire pour qu'un candidat obtienne cette majorité.
2. Sont considérés comme Pays-membres présents et votants ceux qui votent pour l'un des candidats régulièrement annoncés, les abstentions n'étant pas prises en considération dans le décompte des voix nécessaires pour constituer la majorité, de même que les bulletins blancs ou nuls.
3. Lorsque le nombre d'abstentions et de bulletins blancs ou nuls dépasse la moitié du nombre des suffrages exprimés conformément aux dispositions prévues sous 2, l'élection est renvoyée à une séance ultérieure au cours de laquelle les abstentions ainsi que les bulletins blancs ou nuls n'entreront plus en ligne de compte.
4. Le candidat qui, à un tour de scrutin, a obtenu le moins de voix est éliminé.
5. En cas d'égalité des voix, il est procédé à un premier, voire à un second scrutin supplémentaire, pour tenter de départager les candidats ex aequo, le vote portant uniquement sur ces candidats. Si le résultat est négatif, le sort décide. Le tirage au sort est opéré par le Président.
6. Les candidats aux postes de Directeur général et de Vice-Directeur général du Bureau international peuvent, à leur demande, être représentés lors du décompte des voix.

Article 22

Rapports

1. Les rapports des séances plénières du Congrès reproduisent la marche des séances, résument brièvement les interventions et mentionnent les propositions et le résultat des délibérations.
2. Les délibérations des séances des Commissions font l'objet de rapports à l'intention du Congrès. En règle générale, les Groupes de travail établissent un rapport à l'intention de l'organe qui les a créés.
3. Toutefois, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou in extenso aux rapports de toute déclaration faite par lui, à la condition d'en remettre le texte français ou anglais au Secrétariat deux heures au plus tard après la fin de la séance.
4. À partir du moment où l'épreuve des rapports a été distribuée, les délégués disposent d'un délai de vingt-quatre heures pour présenter leurs observations au Secrétariat, qui, le cas échéant, sert d'intermédiaire entre l'intéressé et le Président de la séance en question.
5. En règle générale et sous réserve des dispositions prévues sous 4, au début des séances du Congrès, le Président soumet à l'approbation le rapport d'une séance précédente. Il en est de même pour les rapports des Commissions. Les rapports des dernières séances qui n'auraient pu être approuvés en Congrès ou en Commission sont approuvés par les Présidents respectifs de ces réunions. Le Bureau international tiendra compte également des observations éventuelles que les délégués des Pays-membres lui communiqueront dans un délai de quarante jours après l'envoi desdits rapports.
6. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les rapports des séances du Congrès et des Commissions les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de leur approbation conformément aux dispositions prévues sous 5.

Article 23

Appel des décisions prises par les Commissions et par le Congrès

1. Chaque délégation peut faire appel des décisions à propos de propositions (Actes, résolutions, etc.) qui ont été adoptées ou rejetées en Commission. L'appel doit être notifié au Président du Congrès par écrit dans un délai de quarante-huit heures après la clôture de la séance de la Commission où la proposition a été adoptée ou rejetée. L'appel sera examiné à la séance plénière suivante.

2. Une proposition qui a été adoptée ou rejetée par le Congrès ne peut être examinée à nouveau par ce même Congrès que si l'appel est appuyé par au moins dix délégations. Cet appel doit être approuvé à la majorité des deux tiers des membres présents et votants ayant le droit de vote. Cette faculté se limite aux propositions soumises directement aux séances plénières, étant entendu qu'une seule question ne peut donner lieu à plus d'un appel.

Article 24

Approbation par le Congrès des projets de décisions (Actes, résolutions, etc.)

1. En règle générale, chaque projet d'Acte présenté par la Commission de rédaction est examiné article par article. Le Président peut, avec l'accord de la majorité, suivre une procédure plus rapide, par exemple chapitre par chapitre. Il ne peut être considéré comme adopté qu'après un vote d'ensemble favorable. L'article 19.1 est applicable à ce vote.

2. Le Bureau international est autorisé à rectifier dans les Actes définitifs les erreurs matérielles qui n'auraient pas été relevées lors de l'examen des projets d'Actes, le numérotage des articles et des paragraphes ainsi que les références.

3. Les projets des décisions autres que celles modifiant les Actes, présentés par la Commission de rédaction, sont en règle générale examinés globalement. Les dispositions prévues sous 2 sont également applicables aux projets de ces décisions.

Article 25

Attribution des études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale

1. Sur recommandation de son Bureau, le Congrès attribue les études au Conseil d'administration et au Conseil d'exploitation postale, suivant la composition et les compétences respectives de ces deux organes, telles qu'elles sont décrites aux articles 106, 107, 112 et 113 du Règlement général.

Article 26

Réserves aux Actes

1. Les réserves doivent être présentées sous la forme d'une proposition au Secrétariat par écrit en une des langues de travail du Bureau international (propositions relatives au Protocole final) dès que possible après l'adoption de la proposition relative à l'article faisant l'objet de la réserve.

2. Afin de lui permettre de distribuer à tous les Pays-membres les propositions de réserves avant l'adoption du Protocole final par le Congrès, le Secrétariat fixe un délai pour la présentation des réserves et le communique aux Pays-membres.

3. Les réserves aux Actes de l'Union présentées après le délai fixé par le Secrétariat ne seront prises en considération ni par le Secrétariat ni par le Congrès.

Article 27
Signature des Actes

1. Les Actes définitivement approuvés par le Congrès sont soumis à la signature des plénipotentiaires.

Article 28
Modifications au Règlement

1. Chaque Congrès peut modifier le Règlement intérieur. Pour être mises en délibération, les propositions de modification au présent Règlement, à moins qu'elles ne soient présentées par un organe de l'UPU habilité à introduire des propositions, doivent être appuyées en Congrès par au moins dix délégations.
2. Pour être adoptées, les propositions de modification au présent Règlement doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres représentés au Congrès ayant le droit de vote.

Convention postale universelle

Table des matières

Première partie

Règles communes applicables au service postal international

Article

1. Définitions
2. Désignation de la ou des entités chargées de remplir les obligations découlant de l'adhésion à la Convention
3. Service postal universel
4. Liberté de transit
5. Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse et/ou du nom de la personne morale, du nom, du prénom ou, le cas échéant, du patronyme du destinataire. Réexpédition. Renvoi à l'expéditeur des envois non distribuables
6. Timbres-poste
7. Développement durable
8. Sécurité postale
9. Infractions
10. Traitement des données personnelles
11. Échange de dépêches closes avec des unités militaires
12. Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres
13. Utilisation des formules de l'UPU

Deuxième partie

Normes et objectifs en matière de qualité de service

14. Normes et objectifs en matière de qualité de service

Troisième partie

Taxes, surtaxes et exonération des taxes postales

15. Taxes
16. Exonération des taxes postales

Quatrième partie

Services de base et services supplémentaires

17. Services de base
18. Services supplémentaires

Cinquième partie

Interdictions et questions douanières

- 19. Envois non admis. Interdictions
- 20. Contrôle douanier. Droits de douane et autres droits

Sixième partie

Responsabilité

- 21. Réclamations
- 22. Responsabilité des opérateurs désignés. Indemnités
- 23. Non-responsabilité des Pays-membres et des opérateurs désignés
- 24. Responsabilité de l'expéditeur
- 25. Paiement de l'indemnité
- 26. Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire

Septième partie

Rémunération

A. Frais de transit

- 27. Frais de transit

B. Frais terminaux

- 28. Frais terminaux. Dispositions générales
- 28bis. Frais terminaux. Autodéclaration des taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E)**
- 29. Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier entre les opérateurs désignés des pays du système cible
- 30. Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier vers, depuis et entre les opérateurs désignés des pays du système transitoire
- 31. Fonds pour l'amélioration de la qualité de service

C. Quotes-parts pour les colis postaux

- 32. Quotes-parts territoriales et maritimes des colis postaux

D. Frais de transport aérien

- 33. Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

E. Règlement des comptes

- 34. Dispositions spécifiques au règlement des comptes et aux paiements pour les échanges postaux internationaux

F. Établissement des frais et des taux

- 35. Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

Huitième partie

Services facultatifs

- 36. EMS et logistique intégrée
- 37. Services électroniques postaux

Neuvième partie

Dispositions finales

- 38. Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et le Règlement
- 39. Réserves présentées lors du Congrès
- 40. Mise à exécution et durée de la Convention

Convention postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union, vu l'article 22.3 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans la présente Convention, les règles applicables au service postal international.

Première partie

Règles communes applicables au service postal international

Article premier

Définitions

1. Aux fins de la Convention postale universelle, les termes ci-après sont définis comme suit:
 - 1.1 envoi de la poste aux lettres: envoi décrit dans la Convention postale universelle et le Règlement et acheminé selon les conditions prévues dans ces textes;
 - 1.2 colis postal: envoi décrit dans la Convention postale universelle et le Règlement et acheminé selon les conditions prévues dans ces textes;
 - 1.3 envoi EMS: envoi décrit dans la Convention postale universelle, le Règlement et les instruments correspondants de l'EMS et acheminé selon les conditions prévues dans ces textes;
 - 1.4 document: envoi de la poste aux lettres, colis postal ou envoi EMS consistant en tout support d'information écrit, dessiné, imprimé ou numérique, à l'exclusion des articles de marchandise, dont les spécifications physiques restent dans les limites précisées dans le Règlement;
 - 1.5 marchandise: envoi de la poste aux lettres, colis postal ou envoi EMS consistant en tout objet corporel et mobilier autre que de l'argent, y compris des articles de marchandise, qui n'entre pas dans la définition de «document» sous 1.4 et dont les spécifications physiques restent dans les limites précisées dans le Règlement;
 - 1.6 dépêche close: récipient(s) étiqueté(s), plombé(s) ou cacheté(s), contenant des envois postaux;
 - 1.7 dépêches mal acheminées: récipients reçus par un bureau d'échange autre que celui indiqué sur l'étiquette (du récipient);
 - 1.8 données personnelles: informations nécessaires pour identifier un usager du service postal;
 - 1.9 envois mal dirigés: envois reçus par un bureau d'échange, mais qui étaient destinés à un bureau d'échange dans un autre Pays-membre;
 - 1.10 frais de transit: rémunération pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (opérateur désigné, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial, maritime et/ou aérien des envois de la poste aux lettres;
 - 1.11 frais terminaux: rémunération due à l'opérateur désigné du pays de destination par l'opérateur désigné du pays expéditeur à titre de compensation des frais liés au traitement des envois de la poste aux lettres reçus dans le pays de destination;
 - 1.12 opérateur désigné: toute entité gouvernementale ou non gouvernementale désignée officiellement par le Pays-membre pour assurer l'exploitation des services postaux et remplir les obligations y relatives découlant des Actes de l'Union sur son territoire;
 - 1.13 petit paquet: envoi transporté aux conditions de la Convention et du Règlement;

- 1.14 quote-part territoriale d'arrivée: rémunération due à l'opérateur désigné du pays de destination par l'opérateur désigné du pays expéditeur à titre de compensation des frais de traitement d'un colis postal dans le pays de destination;
- 1.15 quote-part territoriale de transit: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur du pays traversé (opérateur désigné, autre service ou combinaison des deux), concernant le transit territorial et/ou aérien, pour l'acheminement d'un colis postal à travers son territoire;
- 1.16 quote-part maritime: rémunération due pour les prestations faites par un organisme transporteur (opérateur désigné, autre service ou combinaison des deux) participant au transport maritime d'un colis postal;
- 1.17 réclamation: plainte ou requête relative à l'utilisation d'un service postal soumise selon les conditions énoncées dans la Convention et le Règlement;
- 1.18 service postal universel: prestation permanente aux clients de services postaux de base de qualité, en tout point du territoire d'un pays, à des prix abordables;
- 1.19 transit à découvert: transit, par un pays intermédiaire, d'envois dont le nombre ou le poids ne justifie pas la confection d'une dépêche close pour le pays de destination.

Article 2

Désignation de la ou des entités chargées de remplir les obligations découlant de l'adhésion à la Convention

1. Les Pays-membres notifient au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, le nom et l'adresse de l'organe gouvernemental chargé de superviser les affaires postales. En outre, les Pays-membres communiquent au Bureau international, dans les six mois suivant la clôture du Congrès, le nom et l'adresse du ou des opérateurs désignés officiellement pour assurer l'exploitation des services postaux et remplir les obligations découlant des Actes de l'Union sur son ou leurs territoires. Entre deux Congrès, les Pays-membres informent le Bureau international de tout changement concernant les organes gouvernementaux dans les meilleurs délais. Tout changement concernant les opérateurs désignés officiellement doit également être notifié au Bureau international dans les meilleurs délais, et de préférence au moins trois mois avant l'entrée en vigueur du changement.

2. Lorsqu'un Pays-membre désigne officiellement un nouvel opérateur, il indique la portée des services postaux qui seront assurés par cet opérateur au titre des Actes de l'Union ainsi que la zone du territoire couverte par l'opérateur.

Article 3

Service postal universel

1. Pour renforcer le concept d'unicité du territoire postal de l'Union, les Pays-membres veillent à ce que tous les utilisateurs/clients jouissent du droit à un service postal universel qui correspond à une offre de services postaux de base de qualité, fournis de manière permanente en tout point de leur territoire, à des prix abordables.

2. À cette fin, les Pays-membres établissent, dans le cadre de leur législation postale nationale ou par d'autres moyens habituels, la portée des services postaux concernés ainsi que les conditions de qualité et de prix abordables en tenant compte à la fois des besoins de la population et de leurs conditions nationales.

3. Les Pays-membres veillent à ce que les offres de services postaux et les normes de qualité soient respectées par les opérateurs chargés d'assurer le service postal universel.

4. Les Pays-membres veillent à ce que la prestation du service postal universel soit assurée de manière viable, garantissant ainsi sa pérennité.

Article 4

Liberté de transit

1. Le principe de la liberté de transit est énoncé à l'article premier de la Constitution. Il entraîne l'obligation, pour chaque Pays-membre, de s'assurer que ses opérateurs désignés acheminent toujours par les voies les plus rapides et les moyens les plus sûrs qu'ils emploient pour leurs propres envois les dépêches closes et les envois de la poste aux lettres à découvert qui leur sont livrés par un autre opérateur désigné. Ce principe s'applique également aux envois mal dirigés et aux dépêches mal acheminées.
2. Les Pays-membres qui ne participent pas à l'échange des envois postaux contenant des substances infectieuses ou des matières radioactives ont la faculté de ne pas admettre ces envois au transit à découvert à travers leur territoire. Cela s'applique également aux imprimés, aux périodiques, aux revues, aux petits paquets et aux sacs M dont le contenu ne satisfait pas aux dispositions légales qui règlent les conditions de leur publication ou de leur circulation dans le pays traversé.
3. La liberté de transit des colis est garantie dans le territoire entier de l'Union.
4. Si un Pays-membre n'observe pas les dispositions concernant la liberté de transit, les autres Pays-membres ont le droit de cesser la prestation de services postaux avec ce Pays-membre.

Article 5

Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse et/ou du nom de la personne morale, du nom, du prénom ou, le cas échéant, du patronyme du destinataire. Réexpédition. Renvoi à l'expéditeur des envois non distribuables

1. Tout envoi postal appartient à l'expéditeur aussi longtemps qu'il n'a pas été délivré à l'ayant droit, sauf si ledit envoi a été saisi en application de la législation nationale du pays d'origine ou de destination et, en cas d'application de l'article 19.2.1.1 ou 3, selon la législation nationale du pays de transit.
2. L'expéditeur d'un envoi postal peut le faire retirer du service ou en faire modifier ou corriger l'adresse et/ou le nom de la personne morale, le nom, le prénom ou, le cas échéant, le patronyme du destinataire. Les taxes et les autres conditions sont prescrites au Règlement.
3. Les Pays-membres s'assurent que leurs opérateurs désignés réexpédient des envois postaux, en cas de changement d'adresse du destinataire, et renvoient à l'expéditeur des envois non distribuables. Les taxes et les autres conditions sont énoncées dans le Règlement.

Article 6

Timbres-poste

1. L'appellation «timbre-poste» est protégée en vertu de la présente Convention et est réservée exclusivement aux timbres qui remplissent les conditions de cet article et du Règlement.
2. Le timbre-poste:
 - 2.1 est émis et mis en circulation exclusivement sous l'autorité du Pays-membre ou du territoire, conformément aux Actes de l'Union;
 - 2.2 est un attribut de souveraineté et constitue une preuve du paiement de l'affranchissement correspondant à sa valeur intrinsèque, lorsqu'il est apposé sur un envoi postal conformément aux Actes de l'Union;
 - 2.3 doit être en circulation dans le Pays-membre ou sur le territoire émetteur, pour une utilisation aux fins d'affranchissement ou à des fins philatéliques, selon sa législation nationale;
 - 2.4 doit être accessible à tous les habitants du Pays-membre ou du territoire émetteur.

3. Le timbre-poste comprend:
 - 3.1 le nom du Pays-membre ou du territoire émetteur, en caractères latins¹, ou, sur la demande du Pays-membre ou du territoire émetteur au Bureau international de l'UPU, un sigle ou des initiales représentant officiellement le Pays-membre ou le territoire émetteur, conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement de la Convention;
 - 3.2 la valeur faciale exprimée:
 - 3.2.1 en principe, dans la monnaie officielle du Pays-membre ou du territoire émetteur, ou présentée sous la forme d'une lettre ou d'un symbole;
 - 3.2.2 par d'autres signes d'identification spécifiques.
4. Les emblèmes d'État, les signes officiels de contrôle et les emblèmes d'organisations intergouvernementales figurant sur les timbres-poste sont protégés, au sens de la Convention de Paris pour la protection de la propriété industrielle.
5. Les sujets et motifs des timbres-poste doivent:
 - 5.1 être conformes à l'esprit du préambule de la Constitution de l'Union et aux décisions prises par les organes de l'Union;
 - 5.2 être en rapport étroit avec l'identité culturelle du Pays-membre ou du territoire ou contribuer à la promotion de la culture ou au maintien de la paix;
 - 5.3 avoir, en cas de commémoration de personnalités ou d'événements étrangers au Pays-membre ou au territoire, un lien étroit avec ledit Pays-membre ou territoire;
 - 5.4 être dépourvu de caractère politique ou offensant pour une personnalité ou un pays;
 - 5.5 revêtir une signification importante pour le Pays-membre ou pour le territoire.
6. Les marques d'affranchissement postal, les empreintes de machines à affranchir et les empreintes de presses d'imprimerie ou d'autres procédés d'impression ou de timbrage conformes aux Actes de l'Union ne peuvent être utilisés que sur autorisation du Pays-membre ou du territoire.
7. Préalablement à l'émission de timbres-poste utilisant de nouveaux matériaux ou de nouvelles technologies, les Pays-membres communiquent au Bureau international les informations nécessaires concernant leur compatibilité avec le fonctionnement des machines destinées au traitement du courrier. Le Bureau international en informe les autres Pays-membres et leurs opérateurs désignés.

Article 7

Développement durable

1. Les Pays-membres et/ou leurs opérateurs désignés doivent adopter et mettre en œuvre une stratégie de développement durable dynamique portant tout particulièrement sur des actions environnementales, sociales et économiques à tous les niveaux de l'exploitation postale et promouvoir la sensibilisation aux questions de développement durable.

¹ Une dérogation est accordée au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, en tant que pays inventeur du timbre-poste.

Article 8

Sécurité postale

1. Les Pays-membres et leurs opérateurs désignés se conforment aux exigences en matière de sûreté définies dans les normes de sûreté de l'Union postale universelle, adoptent et mettent en œuvre une stratégie d'action en matière de sécurité, à tous les niveaux de l'exploitation postale, afin de conserver et d'accroître la confiance du public dans les services postaux fournis par les opérateurs désignés, et ce dans l'intérêt de tous les agents concernés. Cette stratégie inclut les objectifs définis dans le Règlement ainsi que le principe de conformité avec les exigences relatives à la fourniture de données électroniques préalables pour les envois postaux identifiés dans les dispositions de mise en œuvre (notamment le type d'envois postaux concernés et les critères d'identification de ceux-ci) adoptées par le Conseil d'administration et le Conseil d'exploitation postale, conformément aux normes techniques de l'UPU relatives aux messages. Cette stratégie implique également l'échange des informations relatives au maintien de la sûreté et de la sécurité de transport et de transit des dépêches entre les Pays-membres et leurs opérateurs désignés.

2. Toutes les mesures de sécurité appliquées dans la chaîne du transport postal international doivent correspondre aux risques et aux menaces auxquels elles sont censées répondre et elles doivent être déployées sans perturber les flux de courrier ou le commerce internationaux en tenant compte des spécificités du réseau postal. Les mesures de sécurité qui peuvent avoir une incidence mondiale sur les opérations postales doivent être déployées de manière coordonnée et équilibrée au niveau international, avec l'implication de tous les acteurs concernés.

Article 9

Infractions

1. Envois postaux

1.1 Les Pays-membres s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir les actes ci-après et pour poursuivre et punir leurs auteurs:

1.1.1 insertion dans les envois postaux de stupéfiants, de substances psychotropes ou de marchandises dangereuses, non expressément autorisée par la Convention et le Règlement;

1.1.2 insertion dans les envois postaux d'objets à caractère pédophile ou pornographique représentant des enfants.

2. Affranchissement en général et moyens d'affranchissement en particulier

2.1 Les Pays-membres s'engagent à prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir, réprimer et punir les infractions relatives aux moyens d'affranchissement prévus par la présente Convention, à savoir:

2.1.1 les timbres-poste, en circulation ou retirés de la circulation;

2.1.2 les marques d'affranchissement;

2.1.3 les empreintes de machines à affranchir ou de presses d'imprimerie;

2.1.4 les coupons-réponse internationaux.

2.2 Aux fins de la présente Convention, une infraction relative aux moyens d'affranchissement s'entend de l'un des actes ci-après, commis par quelque personne que ce soit dans l'intention de procurer un enrichissement illégitime à son auteur ou à un tiers. Doivent être punis:

2.2.1 la falsification, l'imitation ou la contrefaçon de moyens d'affranchissement, ou tout acte illicite ou délictueux lié à leur fabrication non autorisée;

2.2.2 la fabrication, l'utilisation, la mise en circulation, la commercialisation, la distribution, la diffusion, le transport, la présentation ou l'exposition (y compris sous forme de catalogues ou à des fins publicitaires) de moyens d'affranchissement falsifiés, imités ou contrefaits;

2.2.3 l'utilisation ou la mise en circulation à des fins postales de moyens d'affranchissement ayant déjà servi;

2.2.4 les tentatives visant à commettre l'une des infractions susmentionnées.

3. Réciprocité

- 3.1 En ce qui concerne les sanctions, aucune distinction ne doit être établie entre les actes prévus sous 2, qu'il s'agisse de moyens d'affranchissement nationaux ou étrangers; cette disposition ne peut être soumise à aucune condition de réciprocité légale ou conventionnelle.

Article 10

Traitement des données personnelles

1. Les données personnelles des usagers ne peuvent être utilisées qu'aux fins pour lesquelles elles ont été recueillies conformément à la législation nationale applicable.
2. Les données personnelles des usagers ne sont divulguées qu'à des tiers autorisés par la législation nationale applicable à accéder à ces données.
3. Les Pays-membres et leurs opérateurs désignés doivent assurer la confidentialité et la sécurité des données personnelles des usagers, dans le respect de leur législation nationale.
4. Les opérateurs désignés informent leurs usagers de l'utilisation qui est faite de leurs données personnelles et de la finalité de leur collecte.
5. Sans préjudice de ce qui précède, les opérateurs désignés peuvent transférer électroniquement des données personnelles aux opérateurs désignés des pays de destination ou de transit qui ont besoin de ces données pour assurer leur service.

Article 11

Échange de dépêches closes avec des unités militaires

1. Des dépêches closes de la poste aux lettres peuvent être échangées par l'intermédiaire des services territoriaux, maritimes ou aériens d'autres pays:
 - 1.1 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants des unités militaires mises à la disposition de l'Organisation des Nations Unies;
 - 1.2 entre les commandants de ces unités militaires;
 - 1.3 entre les bureaux de poste de l'un des Pays-membres et les commandants de divisions navales, aériennes ou terrestres, de navires de guerre ou d'avions militaires de ce même pays en station à l'étranger;
 - 1.4 entre les commandants de divisions navales, aériennes ou terrestres, de navires de guerre ou d'avions militaires du même pays.
2. Les envois de la poste aux lettres compris dans les dépêches visées sous 1 doivent être exclusivement à l'adresse ou en provenance des membres des unités militaires ou des états-majors et des équipages des navires ou avions de destination ou expéditeurs des dépêches. Les tarifs et les conditions d'envoi qui leur sont applicables sont déterminés, d'après sa réglementation, par l'opérateur désigné du Pays-membre qui a mis à disposition l'unité militaire ou auquel appartiennent les navires ou les avions.
3. Sauf entente spéciale, l'opérateur désigné du Pays-membre qui a mis à disposition l'unité militaire ou dont relèvent les navires de guerre ou avions militaires est redevable, envers les opérateurs désignés concernés, des frais de transit des dépêches, des frais terminaux et des frais de transport aérien.

Article 12

Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. Aucun opérateur désigné n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs résidant sur le territoire du Pays-membre déposent ou font déposer dans un pays étranger, en vue de bénéficier des conditions tarifaires plus favorables qui y sont appliquées.

2. Les dispositions prévues sous 1 s'appliquent sans distinction soit aux envois de la poste aux lettres préparés dans le pays de résidence de l'expéditeur et transportés ensuite à travers la frontière, soit aux envois de la poste aux lettres confectionnés dans un pays étranger.
3. L'opérateur désigné de destination a le droit d'exiger de l'opérateur désigné de dépôt le paiement des tarifs intérieurs. Si l'opérateur désigné de dépôt n'accepte pas de payer ces tarifs dans un délai fixé par l'opérateur désigné de destination, celui-ci peut soit renvoyer les envois à l'opérateur désigné de dépôt en ayant le droit d'être remboursé des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa législation nationale.
4. Aucun opérateur désigné n'est tenu d'acheminer ni de distribuer aux destinataires les envois de la poste aux lettres que des expéditeurs ont déposés ou fait déposer en grande quantité dans un pays autre que celui où ils résident si le montant des frais terminaux à percevoir s'avère moins élevé que le montant qui aurait été perçu si les envois avaient été déposés dans le pays de résidence des expéditeurs. Les opérateurs désignés de destination ont le droit d'exiger de l'opérateur désigné de dépôt une rémunération en rapport avec les coûts supportés, qui ne pourra être supérieure au montant le plus élevé des deux formules suivantes: soit 80% du tarif intérieur applicable à des envois équivalents, soit les taux applicables en vertu des articles 29.5 à 11, 29.12 à 15, ou 30.9, selon le cas. Si l'opérateur désigné de dépôt n'accepte pas de payer le montant réclamé dans un délai fixé par l'opérateur désigné de destination, celui-ci peut soit retourner les envois à l'opérateur désigné de dépôt en ayant le droit d'être remboursé des frais de renvoi, soit les traiter conformément à sa législation nationale.

Article 13

Utilisation des formules de l'UPU

1. Sauf les cas prévus dans les Actes de l'Union, seuls les opérateurs désignés des Pays-membres de l'Union utilisent les formules et les documents de l'UPU pour l'exploitation des services postaux et pour l'échange d'envois postaux conformément aux Actes de l'Union.
2. Les opérateurs désignés peuvent utiliser les formules et les documents de l'UPU pour l'exploitation des bureaux d'échange extraterritoriaux ainsi que des centres de traitement du courrier international établis par les opérateurs désignés hors de leur territoire national respectif, tels que définis sous 6, afin de faciliter l'exploitation des services postaux et l'échange d'envois postaux susmentionnés.
3. L'exercice de la possibilité exposée sous 2 est soumis à la législation ou à la politique nationale du Pays-membre ou du territoire dans lequel le bureau d'échange extraterritorial ou le centre de traitement du courrier international est établi. À cet égard, et sans préjudice des obligations de désignation énoncées à l'article 2, les opérateurs désignés garantissent l'exécution continue de leurs obligations inscrites dans la Convention et sont pleinement responsables de toutes leurs relations avec les autres opérateurs désignés et avec le Bureau international.
4. L'exigence énoncée sous 3 s'applique également au Pays-membre de destination pour l'acceptation des envois postaux provenant de tels bureaux d'échange extraterritoriaux et centres de traitement du courrier international.
5. Les Pays-membres informent le Bureau international de leur politique à l'égard des envois postaux transmis et/ou reçus par l'intermédiaire de bureaux d'échange extraterritoriaux et de centres de traitement du courrier international. Ces informations sont mises à disposition sur le site Web de l'Union.
6. Strictement aux fins du présent article, on entend par bureau d'échange extraterritorial un bureau ou un établissement établi à des fins commerciales et exploité par un opérateur désigné ou sous la responsabilité d'un opérateur désigné sur le territoire d'un Pays-membre ou d'un territoire autre que celui de l'opérateur désigné dans le but d'acquérir une clientèle sur un marché situé en dehors de son propre territoire national. On entend par centre de traitement du courrier international un établissement de traitement du courrier international destiné au traitement du courrier international échangé, soit pour confectionner ou réceptionner les dépêches postales, soit pour officier en tant que centre de transit pour le courrier international échangé entre d'autres opérateurs désignés.

7. Rien dans cet article ne peut être interprété comme impliquant que les bureaux d'échange extraterritoriaux ou les centres de traitement du courrier international (y compris les opérateurs désignés responsables de leur établissement et de leur exploitation en dehors de leurs territoires nationaux respectifs) se trouvent dans la même situation vis-à-vis des Actes de l'Union que les opérateurs désignés du pays d'accueil ou comme imposant à d'autres Pays-membres une obligation légale de reconnaître ces bureaux d'échange extraterritoriaux ou ces centres de traitement du courrier international comme des opérateurs désignés sur le territoire sur lequel ils sont établis et opèrent.

Deuxième partie

Normes et objectifs en matière de qualité de service

Article 14

Normes et objectifs en matière de qualité de service

1. Les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés doivent fixer et publier leurs normes et objectifs en matière de distribution des envois de la poste aux lettres et des colis arrivants.
2. Ces normes et objectifs, augmentés du temps normalement requis pour le dédouanement, ne doivent pas être moins favorables que ceux appliqués aux envois comparables de leur service intérieur.
3. Les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés d'origine doivent également fixer et publier des normes de bout en bout pour les envois prioritaires et les envois-avion de la poste aux lettres ainsi que pour les colis et les colis économiques/de surface.
4. Les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés évaluent l'application des normes de qualité de service.

Troisième partie

Taxes, surtaxes et exonération des taxes postales

Article 15

Taxes

1. Les taxes relatives aux différents services postaux définis dans la Convention sont fixées par les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés, en fonction de la législation nationale et en conformité avec les principes énoncés dans la Convention et son Règlement. Elles doivent en principe être liées aux coûts afférents à la fourniture de ces services.
2. Le Pays-membre d'origine ou son opérateur désigné fixe, en fonction de la législation nationale, les taxes d'affranchissement pour le transport des envois de la poste aux lettres et des colis postaux. Les taxes d'affranchissement comprennent la remise des envois au domicile des destinataires, pour autant que le service de distribution soit organisé dans les pays de destination pour les envois dont il s'agit.
3. Les taxes appliquées, y compris celles mentionnées à titre indicatif dans les Actes, doivent être au moins égales à celles appliquées aux envois du régime intérieur présentant les mêmes caractéristiques (catégorie, quantité, délai de traitement, etc.).
4. Les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés, en fonction de la législation nationale, sont autorisés à dépasser toutes les taxes indicatives figurant dans les Actes.
5. Au-dessus de la limite minimale des taxes fixée sous 3, les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés ont la faculté de concéder des taxes réduites basées sur leur législation nationale pour les envois de la poste aux lettres et pour les colis postaux déposés sur le territoire du Pays-membre. Ils ont notamment la possibilité d'accorder des tarifs préférentiels à leurs clients ayant un important trafic postal.
6. Il est interdit de percevoir sur les clients des taxes postales de n'importe quelle nature autres que celles qui sont prévues dans les Actes.
7. Sauf les cas prévus dans les Actes, chaque opérateur désigné garde les taxes qu'il a perçues.

Article 16

Exonération des taxes postales

1. Principe
 - 1.1 Les cas de franchise postale, en tant qu'exonération du paiement de l'affranchissement, sont expressément prévus par la Convention. Toutefois, le Règlement peut fixer des dispositions prévoyant l'exonération du paiement de l'affranchissement, des frais de transit, des frais terminaux et des quotes-parts d'arrivée pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux envoyés par les Pays-membres, les opérateurs désignés et les Unions restreintes et relevant des services postaux. En outre, les envois de la poste aux lettres et les colis postaux expédiés par le Bureau international de l'UPU à destination des Unions restreintes, des Pays-membres et des opérateurs désignés sont exonérés de toutes taxes postales. Cependant, le Pays-membre d'origine ou son opérateur désigné a la faculté de percevoir des surtaxes aériennes pour ces derniers envois.
2. Prisonniers de guerre et internés civils
 - 2.1 Sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes, les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services postaux de paiement adressés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services postaux de paiement. Les belligérants recueillis et internés dans un pays neutre sont assimilés aux prisonniers de guerre proprement dits en ce qui concerne l'application des dispositions qui précèdent.
 - 2.2 Les dispositions prévues sous 2.1 s'appliquent également aux envois de la poste aux lettres, aux colis postaux et aux envois des services postaux de paiement, en provenance d'autres pays, adressés aux personnes civiles internées visées par la Convention de Genève du 12 août 1949 relative à la protection des personnes civiles en temps de guerre, ou expédiés par elles soit directement, soit par l'entremise des bureaux mentionnés dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services postaux de paiement.
 - 2.3 Les bureaux mentionnés dans les Règlements de la Convention et de l'Arrangement concernant les services postaux de paiement bénéficient également de la franchise postale pour les envois de la poste aux lettres, les colis postaux et les envois des services postaux de paiement concernant les personnes visées sous 2.1 et 2.2 qu'ils expédient ou qu'ils reçoivent, soit directement, soit à titre d'intermédiaire.
 - 2.4 Les colis sont admis en franchise postale jusqu'au poids de 5 kilogrammes. La limite de poids est portée à 10 kilogrammes pour les envois dont le contenu est indivisible et pour ceux qui sont adressés à un camp ou à ses hommes de confiance pour être distribués aux prisonniers.
 - 2.5 Dans le cadre du règlement des comptes entre les opérateurs désignés, les colis de service et les colis de prisonniers de guerre et d'internés civils ne donnent lieu à l'attribution d'aucune quote-part, exception faite des frais de transport aérien applicables aux colis-avion.
3. Envois pour les aveugles
 - 3.1 Tous les envois pour les aveugles envoyés à ou par une organisation pour les personnes aveugles, ou envoyés à ou par une personne aveugle, sont exonérés de toutes taxes postales, à l'exclusion des surtaxes aériennes, dans la mesure où ces envois sont admissibles comme tels dans le service intérieur de l'opérateur désigné d'origine.
 - 3.2 Dans cet article:
 - 3.2.1 le terme «personne aveugle» désigne toute personne recensée officiellement comme aveugle ou malvoyante dans son pays ou qui répond aux définitions de l'Organisation mondiale de la santé d'une personne aveugle ou d'une personne ayant une basse vision;
 - 3.2.2 est désignée comme organisation pour les aveugles toute institution ou association servant ou représentant les aveugles officiellement;
 - 3.2.3 les envois pour les aveugles incluent toute correspondance, publication, quel qu'en soit le format (audio inclus), et tout équipement ou matériel produit ou adapté afin d'aider les personnes aveugles à surmonter les problèmes découlant de leur cécité, tels que spécifiés dans le Règlement.

Quatrième partie

Services de base et services supplémentaires

Article 17

Services de base

1. Les Pays-membres doivent veiller à ce que leurs opérateurs désignés assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des envois de la poste aux lettres.
2. Les envois de la poste aux lettres contenant uniquement des documents comprennent:
 - 2.1 les envois prioritaires et non prioritaires jusqu'à 2 kilogrammes;
 - 2.2 les lettres, cartes postales et imprimés jusqu'à 2 kilogrammes;
 - 2.3 les envois pour les aveugles jusqu'à 7 kilogrammes;
 - 2.4 les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, à l'adresse du même destinataire et de la même destination, dénommés «sacs M», jusqu'à 30 kilogrammes.
3. Les envois de la poste aux lettres contenant des marchandises comprennent:
 - 3.1 les petits paquets prioritaires et non prioritaires jusqu'à 2 kilogrammes.
 - 3.2 les envois pour les aveugles jusqu'à 7 kilogrammes, tels que définis dans le Règlement;
 - 3.3 les sacs spéciaux contenant des journaux, des écrits périodiques, des livres et des documents imprimés semblables, à l'adresse du même destinataire et de la même destination, dénommés «sacs M», jusqu'à 30 kilogrammes, comme précisé dans le Règlement.
4. Les envois de la poste aux lettres sont classifiés à la fois selon la rapidité de leur traitement et selon leur contenu, conformément au Règlement.
5. Dans les systèmes de classification dont il est fait référence sous 4, les envois de la poste aux lettres peuvent également être classifiés selon leur format, à savoir les lettres de petit format (P), les lettres de grand format (G), les lettres de format encombrant (E) ou les petits paquets (E). Les limites de taille et de poids sont spécifiées dans le Règlement.
6. Des limites de poids supérieures à celles indiquées sous 2 s'appliquent facultativement à certaines catégories d'envois de la poste aux lettres, selon les conditions précisées dans le Règlement.
7. Les Pays-membres doivent également veiller à ce que leurs opérateurs désignés assurent l'admission, le traitement, le transport et la distribution des colis postaux jusqu'à 20 kilogrammes.
8. Des limites de poids supérieures à 20 kilogrammes s'appliquent facultativement à certains colis postaux, selon les conditions précisées dans le Règlement.

Article 18

Services supplémentaires

1. Les Pays-membres assurent la prestation des services supplémentaires obligatoires ci-après:
 - 1.1 service de recommandation pour les envois-avion et les envois prioritaires partants de la poste aux lettres;
 - 1.2 service de recommandation pour tous les envois recommandés arrivants de la poste aux lettres.

2. Les Pays-membres peuvent assurer la fourniture des services supplémentaires facultatifs ci-après dans le cadre des relations entre les opérateurs désignés ayant convenu de fournir ces services:
 - 2.1 service des envois avec valeur déclarée pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.2 service des envois contre remboursement pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.3 service de distribution suivie pour les envois de la poste aux lettres;
 - 2.4 service de remise en main propre pour les envois de la poste aux lettres recommandés ou avec valeur déclarée;
 - 2.5 service de distribution des envois francs de taxes et de droits pour les envois de la poste aux lettres et les colis;
 - 2.6 service des colis encombrants;
 - 2.7 service de groupage «Consignment» pour les envois groupés d'un seul expéditeur destinés à l'étranger;
 - 2.8 service de retour des marchandises, qui désigne le retour des marchandises par le destinataire à l'expéditeur d'origine sur autorisation de ce dernier.
3. Les trois services supplémentaires ci-après comportent à la fois des aspects obligatoires et des aspects facultatifs:
 - 3.1 service de correspondance commerciale-réponse internationale (CCRI), qui est essentiellement facultatif; mais tous les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés sont obligés d'assurer le service de retour des envois CCRI;
 - 3.2 service des coupons-réponse internationaux; ces coupons peuvent être échangés dans tout Pays-membre, mais leur vente est facultative;
 - 3.3 avis de réception pour les envois de la poste aux lettres recommandés, les colis et les envois avec valeur déclarée; tous les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés acceptent les avis de réception pour les envois arrivants; cependant, la prestation d'un service d'avis de réception pour les envois partants est facultative.
4. Ces services et les taxes y relatives sont décrits dans le Règlement.
5. Si les éléments de service indiqués ci-après font l'objet de taxes spéciales en régime intérieur, les opérateurs désignés sont autorisés à percevoir les mêmes taxes pour les envois internationaux, selon les conditions énoncées dans le Règlement:
 - 5.1 distribution des petits paquets de plus de 500 grammes;
 - 5.2 dépôt des envois de la poste aux lettres en dernière limite d'heure;
 - 5.3 dépôt des envois en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
 - 5.4 ramassage au domicile de l'expéditeur;
 - 5.5 retrait d'un envoi de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets;
 - 5.6 poste restante;
 - 5.7 magasinage des envois de la poste aux lettres dépassant 500 grammes (à l'exception des envois pour les aveugles), et des colis postaux;
 - 5.8 livraison des colis en réponse à l'avis d'arrivée;
 - 5.9 couverture contre le risque de force majeure;
 - 5.10 remise d'envois de la poste aux lettres en dehors des heures normales d'ouverture des guichets.

Cinquième partie

Interdictions et questions douanières

Article 19

Envois non admis. Interdictions

1. Dispositions générales
 - 1.1 Les envois qui ne remplissent pas les conditions requises par la Convention et le Règlement ne sont pas admis. Les envois expédiés en vue d'un acte frauduleux ou du non-paiement délibéré de l'intégralité des sommes dues ne sont pas admis non plus.
 - 1.2 Les exceptions aux interdictions énoncées dans le présent article sont prescrites dans le Règlement.
 - 1.3 Tous les Pays-membres ou leurs opérateurs désignés ont la possibilité d'étendre les interdictions énoncées dans le présent article, qui peuvent être appliquées immédiatement après leur inclusion dans le recueil approprié.
2. Interdictions visant toutes les catégories d'envois
 - 2.1 L'insertion des objets visés ci-après est interdite dans toutes les catégories d'envois:
 - 2.1.1 les stupéfiants et les substances psychotropes tels que définis par l'Organe international de contrôle des stupéfiants (OICS), ou les autres drogues illicites interdites dans le pays de destination;
 - 2.1.2 les objets obscènes ou immoraux;
 - 2.1.3 les objets de contrefaçon et piratés;
 - 2.1.4 autres objets dont l'importation ou la circulation est interdite dans le pays de destination;
 - 2.1.5 les objets qui, par leur nature ou leur emballage, peuvent présenter du danger pour les agents ou le grand public, salir ou détériorer les autres envois, l'équipement postal ou les biens appartenant à des tiers;
 - 2.1.6 les documents ayant le caractère de correspondance actuelle et personnelle échangés entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.
3. Marchandises dangereuses
 - 3.1 L'insertion des marchandises dangereuses décrites dans la Convention et le Règlement est interdite dans toutes les catégories d'envois.
 - 3.2 L'insertion de dispositifs explosifs et de matériel militaire inertes, y compris les grenades inertes, les obus inertes et les autres articles analogues, ainsi que de répliques de tels dispositifs et articles, est interdite dans toutes les catégories d'envois.
 - 3.3 Exceptionnellement, les marchandises dangereuses peuvent être admises dans les échanges entre Pays-membres s'étant déclarés d'accord pour les admettre soit sur une base réciproque, soit dans une seule direction, pourvu que les règles et réglementations nationales et internationales en matière de transport soient respectées.
4. Animaux vivants
 - 4.1 L'insertion d'animaux vivants est interdite dans toutes les catégories d'envois.
 - 4.2 Exceptionnellement, les animaux ci-après sont admis dans les envois de la poste aux lettres autres que les envois avec valeur déclarée:
 - 4.2.1 les abeilles, les sangsues et les vers à soie;
 - 4.2.2 les parasites et les destructeurs d'insectes nocifs destinés au contrôle de ces insectes et échangés entre les institutions officiellement reconnues;
 - 4.2.3 les mouches de la famille des drosophilidés utilisées pour la recherche biomédicale entre des institutions officiellement reconnues.

- 4.3 Exceptionnellement, les animaux ci-après sont admis dans les colis:
 - 4.3.1 les animaux vivants dont le transport par la poste est autorisé par la réglementation postale et la législation nationale des pays intéressés.
5. Insertion de correspondances dans les colis
 - 5.1 L'insertion des objets visés ci-après est interdite dans les colis postaux:
 - 5.1.1 les correspondances, à l'exception des pièces archivées, échangées entre des personnes autres que l'expéditeur et le destinataire ou les personnes habitant avec eux.
6. Pièces de monnaie, billets de banque et autres objets de valeur
 - 6.1 Il est interdit d'insérer des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux:
 - 6.1.1 dans les envois de la poste aux lettres sans valeur déclarée;
 - 6.1.1.1 cependant, si la législation nationale des pays d'origine et de destination le permet, ces objets peuvent être expédiés sous enveloppe close comme envois recommandés;
 - 6.1.2 dans les colis sans valeur déclarée, sauf si la législation nationale des pays d'origine et de destination le permet;
 - 6.1.3 dans les colis sans valeur déclarée échangés entre deux pays qui admettent la déclaration de valeur;
 - 6.1.3.1 de plus, chaque Pays-membre ou opérateur désigné a la faculté d'interdire l'insertion de l'or en lingots dans les colis avec ou sans valeur déclarée en provenance ou à destination de son territoire ou transmis en transit à découvert par son territoire; il peut limiter la valeur réelle de ces envois.
7. Imprimés et envois pour les aveugles
 - 7.1 Les imprimés et les envois pour les aveugles ne peuvent porter aucune annotation ni contenir aucun élément de correspondance.
 - 7.2 Ils ne peuvent contenir aucun timbre-poste, aucune formule d'affranchissement, oblitérés ou non, ni aucun papier représentatif d'une valeur, sauf dans les cas où l'envoi inclut une carte, une enveloppe ou une bande préaffranchie en vue de son retour et sur laquelle est imprimée l'adresse de l'expéditeur de l'envoi ou de son agent dans le pays de dépôt ou de destination de l'envoi original.
8. Traitement des envois admis à tort
 - 8.1 Le traitement des envois admis à tort ressortit au Règlement. Toutefois, les envois qui contiennent des objets visés sous 2.1.1, 2.1.2, 3.1 et 3.2 ne sont en aucun cas acheminés à destination, ni livrés aux destinataires, ni renvoyés à l'origine. Si des objets visés sous 2.1.1 sont découverts dans des envois en transit, ces derniers seront traités conformément à la législation nationale du pays de transit. Si des objets visés sous 3.1 et 3.2 sont découverts lors du transport, l'opérateur désigné concerné est autorisé à extraire ces objets de l'envoi et à les détruire. L'opérateur désigné peut alors acheminer le reste de l'envoi vers sa destination, en transmettant des informations sur l'élimination de l'objet non admissible.

Article 20

Contrôle douanier. Droits de douane et autres droits

1. L'opérateur désigné du pays d'origine et celui du pays de destination sont autorisés à soumettre les envois au contrôle douanier, selon la législation de ces pays.
2. Les envois soumis au contrôle douanier peuvent être frappés, au titre postal, de frais de présentation à la douane dont le montant indicatif est fixé par le Règlement. Ces frais ne sont perçus qu'au titre de la présentation à la douane et du dédouanement des envois qui ont été frappés de droits de douane ou de tout autre droit de même nature.

3. Les opérateurs désignés qui ont obtenu l'autorisation d'opérer le dédouanement pour le compte des clients, que ce soit au nom du client ou au nom de l'opérateur désigné du pays de destination, sont autorisés à percevoir sur les clients une taxe basée sur les coûts réels de l'opération. Cette taxe peut être perçue, pour tous les envois déclarés en douane, selon la législation nationale, y compris ceux exempts de droits de douane. Les clients doivent être dûment informés à l'avance au sujet de la taxe concernée.

4. Les opérateurs désignés sont autorisés à percevoir sur les expéditeurs ou sur les destinataires des envois, selon le cas, les droits de douane et tous autres droits éventuels.

Sixième partie

Responsabilité

Article 21

Réclamations

1. Chaque opérateur désigné est tenu d'accepter les réclamations concernant les colis et les envois recommandés ou avec valeur déclarée, déposés dans son propre service ou dans celui de tout autre opérateur désigné, pourvu que ces réclamations soient présentées par les clients dans un délai de six mois à compter du lendemain du jour du dépôt de l'envoi. Les réclamations sont transmises et traitées entre les opérateurs désignés selon les modalités énoncées dans le Règlement. La période de six mois concerne les relations entre réclamants et opérateurs désignés et ne couvre pas la transmission des réclamations entre opérateurs désignés.

2. Le traitement des réclamations est gratuit. Toutefois, les frais supplémentaires occasionnés par une demande de transmission par le service EMS sont en principe à la charge du demandeur.

Article 22

Responsabilité des opérateurs désignés. Indemnités

1. Généralités

1.1 Sauf dans les cas prévus à l'article 23, les opérateurs désignés répondent:

1.1.1 de la perte, de la spoliation ou de l'avarie des envois recommandés, des colis ordinaires (exception faite de la catégorie de distribution des envois issus du commerce électronique, ci-après désignée «colis ECOMPRO», dont les spécifications sont en outre définies dans le Règlement) et des envois avec valeur déclarée;

1.1.2 du renvoi des envois recommandés, des envois avec valeur déclarée et des colis ordinaires dont le motif de non-distribution n'est pas donné.

1.2 Les opérateurs désignés n'engagent pas leur responsabilité s'il s'agit d'envois autres que ceux indiqués sous 1.1.1 et 1.1.2 ou s'il s'agit de colis ECOMPRO.

1.3 Dans tout autre cas non prévu par la présente Convention, les opérateurs désignés n'engagent pas leur responsabilité.

1.4 Lorsque la perte ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée résulte d'un cas de force majeure ne donnant pas lieu à indemnisation, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes acquittées pour le dépôt de l'envoi, à l'exception de la taxe d'assurance.

1.5 Les montants de l'indemnité à payer ne peuvent pas être supérieurs aux montants indiqués dans le Règlement.

1.6 En cas de responsabilité, les dommages indirects, les bénéfices non réalisés ou les préjudices moraux ne sont pas pris en considération dans le montant de l'indemnité à verser.

1.7 Toutes les dispositions relatives à la responsabilité des opérateurs désignés sont strictes, obligatoires et exhaustives. Les opérateurs désignés n'engagent en aucun cas leur responsabilité – même en cas de faute grave (d'erreur grave) – en dehors des limites établies dans la Convention et le Règlement.

2. Envois recommandés
 - 2.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement. Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Règlement, les opérateurs désignés ont la faculté de payer ce montant moindre et d'être remboursés sur cette base par les autres opérateurs désignés éventuellement concernés.
 - 2.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi recommandé, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie.
3. Colis ordinaires
 - 3.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité fixée par le Règlement. Si l'expéditeur réclame un montant inférieur au montant fixé dans le Règlement, les opérateurs désignés ont la faculté de payer ce montant moindre et d'être remboursés sur cette base par les autres opérateurs désignés éventuellement concernés.
 - 3.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un colis ordinaire, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie.
 - 3.3 Les opérateurs désignés peuvent convenir d'appliquer dans leurs relations réciproques le montant par colis fixé par le Règlement, sans égard au poids du colis.
4. Envois avec valeur déclarée
 - 4.1 En cas de perte, de spoliation totale ou d'avarie totale d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant, en DTS, de la valeur déclarée.
 - 4.2 En cas de spoliation partielle ou d'avarie partielle d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur a droit à une indemnité qui correspond, en principe, au montant réel de la spoliation ou de l'avarie. Elle ne peut toutefois en aucun cas dépasser le montant, en DTS, de la valeur déclarée.
5. En cas de renvoi d'un envoi de la poste aux lettres recommandé ou avec valeur déclarée, dont le motif de non-distribution n'est pas donné, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes acquittées pour le dépôt de l'envoi seulement.
6. En cas de renvoi d'un colis dont le motif de non-distribution n'est pas donné, l'expéditeur a droit à la restitution des taxes payées pour le dépôt du colis dans le pays d'origine et des dépenses occasionnées par le renvoi du colis à partir du pays de destination.
7. Dans les cas visés sous 2, 3 et 4, l'indemnité est calculée d'après le prix courant, converti en DTS, des objets ou marchandises de même nature, au lieu et à l'époque où l'envoi a été accepté au transport. À défaut de prix courant, l'indemnité est calculée d'après la valeur ordinaire des objets ou marchandises évalués sur les mêmes bases.
8. Lorsqu'une indemnité est due pour la perte, la spoliation totale ou l'avarie totale d'un envoi recommandé, d'un colis ordinaire ou d'un envoi avec valeur déclarée, l'expéditeur ou, selon le cas, le destinataire a droit, en outre, à la restitution des taxes et droits acquittés pour le dépôt de l'envoi, à l'exception de la taxe de recommandation ou d'assurance. Il en est de même des envois recommandés, des colis ordinaires ou des envois avec valeur déclarée refusés par les destinataires à cause de leur mauvais état si celui-ci est imputable à l'opérateur désigné et que la responsabilité de ce dernier est engagée.
9. Par dérogation aux dispositions prévues sous 2, 3 et 4, le destinataire a droit à l'indemnité pour un envoi recommandé, un colis ordinaire ou un envoi avec valeur déclarée spolié, avarié ou perdu si l'expéditeur se désiste de ses droits par écrit en sa faveur. Ce désistement n'est pas nécessaire dans les cas où l'expéditeur et le destinataire seraient une seule et même personne.
10. L'opérateur désigné d'origine a la faculté de verser aux expéditeurs dans son pays les indemnités prévues par sa législation nationale pour les envois recommandés et les colis sans valeur déclarée, à condition qu'elles ne soient pas inférieures à celles qui sont fixées sous 2.1 et 3.1. Il en est de même pour l'opérateur désigné de destination lorsque l'indemnité est payée au destinataire. Les montants fixés sous 2.1 et 3.1 restent cependant applicables:
 - 10.1 en cas de recours contre l'opérateur désigné responsable;
 - 10.2 si l'expéditeur se désiste de ses droits en faveur du destinataire.

11. Aucune réserve concernant le dépassement des délais des réclamations et le paiement de l'indemnité aux opérateurs désignés, y compris les périodes et conditions fixées dans le Règlement, n'est applicable, sauf en cas d'accord bilatéral.

Article 23

Non-responsabilité des Pays-membres et des opérateurs désignés

1. Les opérateurs désignés cessent d'être responsables des envois recommandés, des colis et des envois avec valeur déclarée dont ils ont effectué la remise dans les conditions prescrites par leur réglementation pour les envois de même nature. La responsabilité est toutefois maintenue:

- 1.1 lorsqu'une spoliation ou une avarie est constatée soit avant la livraison, soit lors de la livraison de l'envoi;
- 1.2 lorsque, la réglementation nationale le permettant, le destinataire, le cas échéant l'expéditeur s'il y a renvoi à l'origine, formule des réserves en prenant livraison d'un envoi spolié ou avarié;
- 1.3 lorsque, la réglementation nationale le permettant, l'envoi recommandé a été distribué dans une boîte aux lettres et que le destinataire déclare ne pas l'avoir reçu;
- 1.4 lorsque le destinataire ou, en cas de renvoi à l'origine, l'expéditeur d'un colis ou d'un envoi avec valeur déclarée, nonobstant décharge donnée régulièrement, déclare sans délai à l'opérateur désigné qui lui a livré l'envoi avoir constaté un dommage; il doit administrer la preuve que la spoliation ou l'avarie ne s'est pas produite après la livraison; le terme «sans délai» doit être interprété conformément à la législation nationale.

2. Les Pays-membres et les opérateurs désignés ne sont pas responsables:

- 2.1 en cas de force majeure, sous réserve de l'article 18.5.9;
- 2.2 lorsque, la preuve de leur responsabilité n'ayant pas été administrée autrement, ils ne peuvent rendre compte des envois par suite de la destruction des documents de service résultant d'un cas de force majeure;
- 2.3 lorsque le dommage a été causé par la faute ou la négligence de l'expéditeur ou provient de la nature du contenu;
- 2.4 lorsqu'il s'agit d'envois qui tombent sous le coup des interdictions prévues à l'article 19;
- 2.5 en cas de saisie, en vertu de la législation nationale du pays de destination, selon notification du Pays-membre ou de l'opérateur désigné de ce pays;
- 2.6 lorsqu'il s'agit d'envois avec valeur déclarée ayant fait l'objet d'une déclaration frauduleuse de valeur supérieure à la valeur réelle du contenu;
- 2.7 lorsque l'expéditeur n'a formulé aucune réclamation dans le délai de six mois à compter du lendemain du jour de dépôt de l'envoi;
- 2.8 lorsqu'il s'agit de colis de prisonniers de guerre et d'internés civils;
- 2.9 lorsqu'on soupçonne l'expéditeur d'avoir agi avec des intentions frauduleuses dans le but de recevoir un dédommagement.

3. Les Pays-membres et les opérateurs désignés n'assument aucune responsabilité du chef des déclarations en douane, sous quelque forme que celles-ci soient faites, et des décisions prises par les services de la douane lors de la vérification des envois soumis au contrôle douanier.

Article 24

Responsabilité de l'expéditeur

1. L'expéditeur d'un envoi est responsable des préjudices corporels subis par les agents des postes et de tous les dommages causés aux autres envois postaux ainsi qu'à l'équipement postal par suite de l'expédition d'objets non admis au transport ou de la non-observation des conditions d'admission.

2. En cas de dommages causés à d'autres envois postaux, l'expéditeur est responsable dans les mêmes limites que les opérateurs désignés pour chaque envoi avarié.
3. L'expéditeur demeure responsable même si le bureau de dépôt accepte un tel envoi.
4. En revanche, lorsque les conditions d'admission ont été respectées par l'expéditeur, celui-ci n'est pas responsable dans la mesure où il y a eu faute ou négligence des opérateurs désignés ou des transporteurs dans le traitement des envois après leur acceptation.

Article 25

Païement de l'indemnité

1. Sous réserve du droit de recours contre l'opérateur désigné responsable, l'obligation de payer l'indemnité et de restituer les taxes et droits incombe, selon le cas, à l'opérateur désigné d'origine ou à l'opérateur désigné de destination.
2. L'expéditeur a la faculté de se désister de ses droits à l'indemnité en faveur du destinataire. En cas de désistement, l'expéditeur ou le destinataire peut autoriser une tierce personne à recevoir l'indemnité si la législation nationale le permet.

Article 26

Récupération éventuelle de l'indemnité sur l'expéditeur ou sur le destinataire

1. Si, après paiement de l'indemnité, un envoi recommandé, un colis ou un envoi avec valeur déclarée ou une partie du contenu antérieurement considéré comme perdu est retrouvé, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, est avisé que l'envoi est tenu à sa disposition pendant une période de trois mois, contre remboursement du montant de l'indemnité payée. Il lui est demandé, en même temps, à qui l'envoi doit être remis. En cas de refus ou de non-réponse dans le délai imparti, la même démarche est effectuée auprès du destinataire ou de l'expéditeur, selon le cas, en lui accordant le même délai de réponse.
2. Si l'expéditeur et le destinataire renoncent à prendre livraison de l'envoi ou ne répondent pas dans les limites du délai fixé sous 1, celui-ci devient la propriété de l'opérateur désigné ou, s'il y a lieu, des opérateurs désignés qui ont supporté le dommage.
3. En cas de découverte ultérieure d'un envoi avec valeur déclarée dont le contenu est reconnu comme étant de valeur inférieure au montant de l'indemnité payée, l'expéditeur ou le destinataire, selon le cas, doit rembourser le montant de cette indemnité contre remise de l'envoi, sans préjudice des conséquences découlant de la déclaration frauduleuse de valeur.

Septième partie

Rémunération

A. Frais de transit

Article 27

Frais de transit

1. Les dépêches closes et les envois en transit à découvert échangés entre deux opérateurs désignés ou entre deux bureaux du même Pays-membre au moyen des services d'un ou de plusieurs autres opérateurs désignés (services tiers) sont soumis au paiement des frais de transit. Ceux-ci constituent une rétribution pour les prestations concernant le transit territorial, le transit maritime et le transit aérien. Ce principe s'applique également aux envois mal dirigés et aux dépêches mal acheminées.

B. Frais terminaux

Article 28

Frais terminaux. Dispositions générales

1. Sous réserve des exemptions prescrites dans le Règlement, chaque opérateur désigné qui reçoit d'un autre opérateur désigné des envois de la poste aux lettres a le droit de percevoir de l'opérateur désigné expéditeur une rémunération pour les frais occasionnés par le courrier international reçu.
2. Pour l'application des dispositions concernant la rémunération des frais terminaux par leurs opérateurs désignés, les pays et territoires sont classés conformément aux listes établies à cet effet par le Congrès dans sa résolution C 7/2016, comme indiqué ci-après:
 - 2.1 pays et territoires faisant partie du système cible avant 2010 (groupe I);
 - 2.2 pays et territoires faisant partie du système cible à partir de 2010 et de 2012 (groupe II);
 - 2.3 pays et territoires faisant partie du système cible à partir de 2016 (groupe III);
 - 2.4 pays et territoires faisant partie du système transitoire (groupe IV).
3. Les dispositions de la présente Convention concernant le paiement des frais terminaux constituent des mesures transitoires conduisant à l'adoption d'un système de paiement tenant compte d'éléments propres à chaque pays à l'issue de la période de transition.
4. Accès au régime intérieur. Accès direct
 - 4.1 En principe, chaque opérateur désigné des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 met à la disposition des autres opérateurs désignés l'ensemble des tarifs, termes et conditions qu'il offre dans son régime intérieur, dans des conditions identiques, à ses clients nationaux. Il appartient à l'opérateur désigné de destination de juger si l'opérateur désigné d'origine a rempli ou non les conditions et modalités en matière d'accès direct.
 - 4.2 Les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 doivent rendre accessibles aux autres opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 les tarifs, termes et conditions offerts dans le cadre de leur service intérieur, à des conditions identiques à celles proposées aux clients nationaux.
 - 4.3 Les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible à compter de 2010 peuvent cependant choisir de rendre accessibles à un nombre limité d'opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, sur une base de réciprocité, pour une période d'essai de deux ans. Passé ce délai, ils doivent choisir entre deux options: cesser de rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur ou continuer dans cette voie et rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur à l'ensemble des opérateurs désignés. Toutefois, si les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible à compter de 2010 demandent aux opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 de leur appliquer les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, ils doivent rendre accessibles à l'ensemble des autres opérateurs désignés les tarifs, termes et conditions offerts dans le cadre de leur service intérieur, à des conditions identiques à celles proposées aux clients nationaux.
 - 4.4 Les opérateurs désignés des pays en transition peuvent choisir de ne pas rendre accessibles aux autres opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur. Ils peuvent toutefois choisir de rendre accessibles à un nombre limité d'opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, sur une base de réciprocité, pour une période d'essai de deux ans. Passé ce délai, ils doivent choisir entre deux options: cesser de rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur ou continuer dans cette voie et rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur à l'ensemble des opérateurs désignés.

5. La rémunération des frais terminaux sera basée sur la performance en matière de qualité de service dans le pays de destination. Le Conseil d'exploitation postale sera par conséquent autorisé à accorder des primes à la rémunération indiquée aux articles **28bis**, 29 et 30, afin d'encourager la participation au système de contrôle et pour récompenser les opérateurs désignés qui atteignent leur objectif de qualité. Le Conseil d'exploitation postale peut aussi fixer des pénalités dans le cas d'une qualité insuffisante, mais la rémunération des opérateurs désignés ne peut pas aller au-dessous de la rémunération minimale indiquée aux articles 29 et 30.
6. Tout opérateur désigné peut renoncer totalement ou partiellement à la rémunération prévue sous 1.
7. Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux. Les taux de frais terminaux à appliquer pour les sacs M sont les suivants:
 - 7.1 pour 2018: 0,909 DTS par kilogramme;
 - 7.2 pour 2019: 0,935 DTS par kilogramme;
 - 7.3 pour 2020: 0,961 DTS par kilogramme;
 - 7.4 pour 2021: 0,988 DTS par kilogramme.
8. Pour les envois recommandés, il est prévu une rémunération supplémentaire de 1,100 DTS par envoi pour 2018, de 1,200 DTS par envoi pour 2019, de 1,300 DTS par envoi pour 2020 et de 1,400 DTS par envoi pour 2021. Pour les envois avec valeur déclarée, il est prévu une rémunération supplémentaire de 1,400 DTS par envoi pour 2018, de 1,500 DTS par envoi pour 2019, de 1,600 DTS par envoi pour 2020 et de 1,700 DTS par envoi pour 2021. Le Conseil d'exploitation postale est autorisé à accorder des primes à la rémunération pour ces services et d'autres services supplémentaires lorsque les services fournis comprennent des éléments additionnels devant être spécifiés dans le Règlement.
9. Sauf accord bilatéral contraire, une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi est prévue pour les envois recommandés et avec valeur déclarée dépourvus d'identifiant muni d'un code à barres ou revêtus d'un identifiant muni d'un code à barres non conforme à la norme technique S10 de l'UPU.
10. Pour la rémunération des frais terminaux, les envois de la poste aux lettres expédiés en **nombre conformément** aux conditions spécifiées dans le Règlement, sont désignés «courrier en nombre» et rémunérés d'après les dispositions prévues aux articles **28bis**, 29 et 30, **selon le cas**.
11. Tout opérateur désigné peut, par accord bilatéral ou multilatéral, appliquer d'autres systèmes de rémunération pour le règlement des comptes au titre des frais terminaux.
12. Les opérateurs désignés peuvent, à titre facultatif, échanger du courrier non prioritaire en accordant une remise de 10% sur le taux de frais terminaux applicable au courrier prioritaire.
13. Les dispositions prévues entre opérateurs désignés du système cible s'appliquent à tout opérateur désigné du système transitoire déclarant vouloir adhérer au système cible. Le Conseil d'exploitation postale peut fixer les mesures transitoires dans le Règlement. Les dispositions du système cible peuvent être appliquées dans leur intégralité aux nouveaux opérateurs désignés du système cible déclarant vouloir être pleinement soumis auxdites dispositions, sans mesures transitoires.

Article 28bis

Frais terminaux. Autodéclaration des taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E)

1. En commençant par les taux en vigueur à partir de 2021 et nonobstant les articles 29 et 30, les opérateurs désignés peuvent notifier au Bureau international, avant le 1er juin de l'année précédant celle d'application des taux autodéclarés, leurs taux autodéclarés par envoi et par kilogramme, exprimés dans la devise locale, qui s'appliquent durant l'année civile suivante aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E). Le Bureau international convertit chaque année en DTS les taux autodéclarés qui lui ont été communiqués. Pour calculer les taux en DTS, le Bureau international utilise le taux de change mensuel moyen établi sur la base des données relevées entre le 1er janvier et le 31 mai de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés. Les

taux ainsi obtenus sont communiqués, par voie de circulaire du Bureau international, au plus tard le 1er juillet de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés. Toute référence aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ou au calcul des taux applicables à ces envois dans la Convention ou son Règlement renvoie, s'il y a lieu, aux taux autodéclarés pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E). Par ailleurs, chaque opérateur désigné communique au Bureau international ses tarifs intérieurs applicables à des services équivalents aux fins du calcul des taux plafonds appropriés.

1.1 Sous réserve des dispositions sous 1.2 et 1.3, les taux autodéclarés:

1.1.1 pour un envoi de format E d'un poids moyen de 158 grammes, ne peuvent pas être supérieurs aux taux plafonds spécifiques aux pays calculés conformément aux dispositions prévues sous 1.2;

1.1.2 sont fondés sur 70% ou sur le pourcentage applicable indiqué sous 6ter du montant du tarif intérieur applicable à un envoi unique équivalent à un envoi de la poste aux lettres de format encombrant (E) ou à un petit paquet (E) tel que proposé par l'opérateur désigné dans le cadre de son service intérieur et en vigueur au 1er juin de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés;

1.1.3 sont fondés sur les tarifs intérieurs en vigueur pour un envoi unique relevant du service intérieur de l'opérateur désigné ayant les dimensions maximales de taille et de forme définies pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E);

1.1.4 sont communiqués à l'ensemble des opérateurs désignés;

1.1.5 sont applicables uniquement aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E);

1.1.6 sont applicables à l'ensemble des flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E), sauf aux flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E) provenant des pays du système transitoire et destinés aux pays du système cible et entre les pays du système transitoire, si les flux de courrier ne dépassent pas 100 tonnes par an.

1.1.7 sont applicables à l'ensemble des flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E), sauf aux flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E) entre les pays ayant rejoint le système cible en 2010, en 2012 ou en 2016 et provenant de ces pays et destinés aux pays ayant rejoint le système cible avant 2010, si les flux de courrier ne dépassent pas 25 tonnes par an.

1.2 Les taux autodéclarés par envoi et par kilogramme applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ne peuvent pas être supérieurs aux taux plafonds spécifiques aux pays déterminés par régression linéaire de 11 points correspondant à 70% ou au pourcentage applicable indiqué sous 6ter du montant des tarifs applicables à un envoi unique prioritaire des services du régime intérieur équivalents à ceux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) ou aux petits paquets (E) de 20, 35, 75, 175, 250, 375, 500, 750, 1000, 1500 et 2000 grammes, hors taxes.

1.2.1 Pour déterminer si les taux autodéclarés dépassent les taux plafonds, une vérification est réalisée en calculant le revenu moyen sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial et en considérant qu'un envoi de format E pèse 158 grammes. Si les taux autodéclarés dépassent les taux plafonds pour un envoi de format E dont le poids moyen est de 158 grammes, les taux plafonds par envoi et par kilogramme s'appliquent; l'opérateur désigné en question peut également choisir d'abaisser ses taux autodéclarés à un niveau conforme aux dispositions prévues sous 1.2.

1.2.2 Si de multiples tarifs intérieurs sont applicables aux paquets selon leur épaisseur, le tarif intérieur le plus bas est utilisé pour les envois jusqu'à 250 grammes et le tarif intérieur le plus élevé est utilisé pour les envois supérieurs à 250 grammes.

1.2.3 Si des tarifs par zone s'appliquent pour un service intérieur équivalent, le tarif médian tel que spécifié dans le Règlement est utilisé et les tarifs intérieurs pour les zones non contiguës sont exclus du calcul du tarif médian. Autrement, le tarif par zone à utiliser peut être calculé en se fondant sur la distance moyenne réelle pondérée parcourue par les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) arrivants (pour l'année civile la plus récente).

- 1.2.4 Si le service intérieur équivalent et le tarif correspondant intègrent des éléments de service supplémentaires ne faisant pas partie du service de base, à savoir le suivi, la remise contre signature et l'assurance, et que de tels éléments sont étendus à l'ensemble des poids listés sous 1.2, le plus bas des tarifs intérieurs supplémentaires correspondants, le taux supplémentaire ou le taux indicatif figurant dans les Actes de l'Union est déduit du tarif intérieur. La déduction totale pour l'ensemble des éléments de service supplémentaires ne peut pas dépasser 25% du tarif intérieur.
 - 1.3 Si les taux plafonds spécifiques aux pays calculés conformément aux dispositions prévues sous 1.2 génèrent un revenu calculé pour un envoi de format E pesant 158 grammes inférieur au revenu calculé pour un même envoi de poids similaire sur la base des taux spécifiés ci-dessous, les taux autodéclarés ne peuvent pas être supérieurs aux taux suivants:
 - 1.3.1 pour 2020: 0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;
 - 1.3.2 pour 2021: 0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;
 - 1.3.3 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;
 - 1.3.4 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;
 - 1.3.5 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;
 - 1.3.6 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.
 - 1.4 Toutes conditions et procédures supplémentaires pour l'autodéclaration des taux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) sont énoncées dans le Règlement. Toutes les autres dispositions du Règlement relatives aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) s'appliquent aux taux autodéclarés, dans la mesure où elles ne sont pas contradictoires avec le présent article.
 - 1.5 Les opérateurs désignés des pays du système transitoire peuvent appliquer des taux autodéclarés sur la base de l'échantillonnage de leurs flux arrivants.
2. Tout en tenant compte des taux plafonds fixés sous 1.2, les taux autodéclarés communiqués ne peuvent pas être plus élevés que le revenu maximal défini pour les années 2021 à 2025, à savoir:
 - 2.1 pour 2021: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2020 augmenté de 15% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.2 pour 2022: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2021 augmenté de 15% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.3 pour 2023: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2022 augmenté de 16% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.4 pour 2024: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2023 augmenté de 16% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.5 pour 2025: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2024 augmenté de 17% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue.
 3. Concernant les taux applicables en 2021 et les années suivantes, le ratio entre le taux autodéclaré par envoi et le taux autodéclaré par kilogramme ne peut pas varier à la hausse ou à la baisse de plus de cinq points de pourcentage par rapport au ratio de l'année précédente. Pour les opérateurs désignés qui autodéclarent leurs taux conformément aux dispositions sous 6bis ou qui appliquent ces taux sur une base réciproque conformément aux dispositions sous 6quater, le ratio en vigueur en 2020 se base sur les taux autodéclarés par envoi et les taux autodéclarés par kilogramme fixés à compter du 1er juillet 2020.
 4. Les opérateurs désignés choisissant de ne pas autodéclarer leurs taux selon les dispositions du présent article appliquent pleinement les dispositions des articles 29 et 30.

5. Si un opérateur désigné ayant choisi d'autodéclarer ses taux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) pour une année civile donnée ne communique pas des taux autodéclarés différents pour l'année suivante, les taux autodéclarés existants continuent de s'appliquer, sauf s'ils ne satisfont pas aux conditions énoncées dans cet article.

6. Le Bureau international doit être informé par l'opérateur désigné concerné de toute diminution des tarifs intérieurs mentionnés dans le présent article.

6bis. Avec effet au 1er juillet 2020, et par dérogation aux dispositions sous 1 et 2, un opérateur désigné d'un Pays-membre dont le total des volumes annuels d'envois de la poste aux lettres arrivants a dépassé 75 000 tonnes en 2018 (selon les renseignements officiels en la matière transmis au Bureau international ou selon toute autre information officiellement disponible et évaluée par le Bureau international) peut autodéclarer ses taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E), sauf pour les flux de la poste aux lettres mentionnés sous 1.1.6 et 1.1.7. L'opérateur désigné concerné a également le droit de ne pas appliquer les limites d'augmentation de revenus décrites sous 2 pour les flux de courrier vers, depuis et entre son pays et tout autre pays.

6ter. Si une autorité compétente pour la supervision de l'opérateur désigné qui applique l'option susmentionnée sous 6bis détermine que, pour couvrir la totalité des coûts de traitement et de distribution des envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et des petits paquets (E), le taux autodéclaré de l'opérateur désigné applicable au-delà de 2020 doit être basé sur un ratio coût/tarif supérieur à 70% du montant du tarif intérieur applicable à un envoi unique, alors le ratio coût/tarif pour cet opérateur désigné peut dépasser 70%, sous réserve que le ratio coût/tarif à appliquer ne dépasse pas de plus d'un point de pourcentage la valeur la plus élevée entre 70% et le ratio coût/tarif utilisé pour le calcul des taux autodéclarés applicables actuellement, sans être supérieur à 80% et à condition que l'opérateur en question transmette tous les renseignements complémentaires avec sa notification au Bureau international prévue sous 1. Si un opérateur désigné augmente son ratio coût/tarif sur la base d'une telle décision de l'autorité compétente, alors il notifie au Bureau international ce ratio, pour publication au plus tard le 1er mars de l'année précédant l'année d'application du ratio. D'autres spécifications relatives aux coûts et aux revenus à utiliser pour le calcul du ratio coût/tarif spécifique sont indiquées dans le Règlement.

6quater. Quand un opérateur désigné d'un Pays-membre invoque les dispositions sous 6bis, tous les autres opérateurs désignés correspondants, autres que ceux des pays dont les flux sont mentionnés sous 1.1.6 et 1.1.7, peuvent faire de même à l'égard de l'opérateur désigné susmentionné.

6quinquies. Tout opérateur désigné qui invoque la possibilité indiquée sous 6bis doit, dans l'année civile d'entrée en vigueur des taux initiaux, payer des frais à l'Union, durant cinq années consécutives (à compter de l'année civile d'application de l'option susmentionnée sous 6bis), de 8 millions de CHF par an, soit un total de 40 millions de CHF. Aucun autre paiement n'est prévu pour l'autodéclaration des taux conformément à ce paragraphe au terme de cette période de cinq ans.

6quinquies.1 Les frais susmentionnés sont exclusivement alloués selon la méthodologie suivante: 16 millions de CHF sont alloués à un fonds affecté de l'Union pour la mise en œuvre de projets concernant l'échange de données électroniques préalables et la sécurité postale, selon les termes d'une lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union, et 24 millions de CHF sont alloués à un fonds affecté de l'Union pour financer les engagements à long terme de l'Union, tels que définis par le Conseil d'administration, selon les termes d'une lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union.

6quinquies.2 Les frais prévus sous ce paragraphe ne s'appliquent pas aux opérateurs désignés des Pays-membres qui appliquent des taux autodéclarés sur une base réciproque selon les dispositions sous 6quater en raison du choix d'un autre opérateur désigné d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis.

6quinquies.3 L'opérateur désigné qui paie les frais indique chaque année au Bureau international comment répartir les 8 millions de CHF annuels, à condition que les cinq versements annuels soient répartis comme défini plus haut, conformément à la lettre d'accord concernée. Un opérateur désigné qui choisit d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis est dûment informé des dépenses relatives aux frais versés conformément à ce paragraphe, selon les termes de la lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union.

6sexies. Si un opérateur désigné choisit d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis, ou si un opérateur désigné applique sur une base réciproque un taux autodéclaré conformément aux dispositions sous 6quater, cet opérateur désigné devrait, au moment d'introduire ces taux, envisager de communiquer aux opérateurs désignés d'origine des Pays-membres de l'UPU, sur une base non discriminatoire, des frais proportionnellement ajustés au volume et à la distance, dans la mesure du possible, et déjà publiés dans le cadre du service intérieur du pays de destination pour des services équivalents, en vertu d'un accord commercial bilatéral réciproquement acceptable, selon les règles de l'autorité nationale de régulation.

7. Aucune réserve n'est applicable à cet article.

Article 29

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier entre les opérateurs désignés des pays du système cible

1. La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, à l'exclusion des sacs M et des envois CCRI, est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme reflétant les coûts de traitement dans le pays de destination. Les taxes applicables aux envois prioritaires du régime intérieur qui entrent dans le cadre du service universel servent de références pour le calcul des taux de frais terminaux.

2. Les taux de frais terminaux du système cible sont calculés en tenant compte de la classification des envois en fonction de leur taille (format), d'après les dispositions spécifiées à l'article 17.5, si cela s'applique au service intérieur.

3. Les opérateurs désignés du système cible échangent des dépêches séparées par format conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement.

4. La rémunération pour les envois CCRI s'effectue selon les dispositions pertinentes du Règlement.

5. Les taux par envoi et par kilogramme sont séparés pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) et pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E). Ils sont calculés sur la base de 70% des taxes pour un envoi de la poste aux lettres de petit format de 20 grammes (P) et pour un envoi de la poste aux lettres de grand format de 175 grammes (G), hors TVA et autres taxes. Pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E), ils sont calculés sur la base des taux pour les envois de format P et de format G à 375 grammes, hors TVA et autres taxes.

6. Le Conseil d'exploitation postale définit les conditions qui s'appliquent pour le calcul des taux ainsi que les procédures opérationnelles, statistiques et comptables nécessaires pour l'échange de dépêches séparées par format.

7. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables en 2020 aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E), les taux appliqués aux flux entre les pays du système cible au cours d'une année donnée n'entraînent pas d'augmentation des recettes issues des frais terminaux de plus de 13% pour un envoi de la poste aux lettres de format P et de format G pesant 37,6 grammes et pour un envoi de format E de 375 grammes, par rapport à l'année précédente.

8. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

- 8.1 pour 2018: 0,331 DTS par envoi et 2,585 DTS par kilogramme;
- 8.2 pour 2019: 0,341 DTS par envoi et 2,663 DTS par kilogramme;
- 8.3 pour 2020: 0,351 DTS par envoi et 2,743 DTS par kilogramme;
- 8.4 pour 2021: 0,362 DTS par envoi et 2,825 DTS par kilogramme.

9. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

9.1 pour 2018: 0,705 DTS par envoi et 1,584 DTS par kilogramme;

9.2 pour 2019: 0,726 DTS par envoi et 1,632 DTS par kilogramme;

9.3 pour 2020: **0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;**

9.4 pour 2021: **0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.**

10. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010, en 2012 ou en 2016 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas être inférieurs aux valeurs indiquées ci-après:

10.1 pour 2018: 0,227 DTS par envoi et 1,774 DTS par kilogramme;

10.2 pour 2019: 0,233 DTS par envoi et 1,824 DTS par kilogramme;

10.3 pour 2020: 0,240 DTS par envoi et 1,875 DTS par kilogramme;

10.4 pour 2021: 0,247 DTS par envoi et 1,928 DTS par kilogramme.

11. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010, en 2012 ou en 2016 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas être inférieurs aux valeurs indiquées ci-après:

11.1 pour 2018: 0,485 DTS par envoi et 1,089 DTS par kilogramme;

11.2 pour 2019: 0,498 DTS par envoi et 1,120 DTS par kilogramme;

11.3 pour 2020: **0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;**

11.4 pour 2021: **0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;**

11.5 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;

11.6 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;

11.7 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;

11.8 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.

12. Les taux appliqués aux flux entre les pays faisant partie du système cible depuis 2010 et 2012 et entre ces pays et ceux qui faisaient partie du système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

12.1 pour 2018: 0,264 DTS par envoi et 2,064 DTS par kilogramme;

12.2 pour 2019: 0,280 DTS par envoi et 2,188 DTS par kilogramme;

12.3 pour 2020: 0,297 DTS par envoi et 2,319 DTS par kilogramme;

12.4 pour 2021: 0,315 DTS par envoi et 2,458 DTS par kilogramme.

13. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2010 et 2012 et entre ces pays et ceux qui faisaient partie du système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

13.1 pour 2018: 0,584 DTS par envoi et 1,313 DTS par kilogramme;

13.2 pour 2019: 0,640 DTS par envoi et 1,439 DTS par kilogramme;

13.3 pour 2020: **0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;**

13.4 pour 2021: **0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.**

14. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2016 et entre ces pays et ceux ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

14.1 pour 2018: 0,234 DTS par envoi et 1,831 DTS par kilogramme;

14.2 pour 2019: 0,248 DTS par envoi et 1,941 DTS par kilogramme;

14.3 pour 2020: 0,263 DTS par envoi et 2,057 DTS par kilogramme;

14.4 pour 2021: 0,279 DTS par envoi et 2,180 DTS par kilogramme.

15. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2016 et entre ces pays et ceux ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

15.1 pour 2018: 0,533 DTS par envoi et 1,198 DTS par kilogramme;

15.2 pour 2019: 0,602 DTS par envoi et 1,354 DTS par kilogramme;

15.3 pour 2020: **0,762** DTS par envoi et **1,714** DTS par kilogramme;

15.4 pour 2021: **0,785** DTS par envoi et **1,765** DTS par kilogramme.

16. Pour les flux inférieurs à 50 tonnes par an entre les pays ayant rejoint le système cible en 2010 ou en 2012 ainsi qu'entre ces pays et les pays ayant rejoint le système cible avant 2010, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme, sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial, selon laquelle les envois de formats P et G représentent 8,16 envois pour un poids de 0,31 kilogramme et les envois de format E représentent 2,72 envois pour un poids de 0,69 kilogramme.

17. Pour les flux inférieurs à 75 tonnes par an en 2018 et 2019, et inférieurs à 50 tonnes par an en **2020 et 2021**, entre les pays ayant rejoint le système cible en 2016 ou ultérieurement ainsi qu'entre ces pays et les pays ayant rejoint le système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial mentionnée sous 16.

17bis. Les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ayant été autodéclarés conformément à l'article 28bis remplacent les taux relatifs aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) énoncés dans le présent article; par conséquent, les dispositions énoncées sous 7, 9, 11, 13 et 15 ne s'appliquent pas.

18. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des pays qui faisaient partie du système cible avant 2010 est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus sous 5 à 11 **ou à l'article 28bis, selon le cas.**

19. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des pays faisant partie du système cible depuis 2010, 2012 et 2016 est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus sous 5 et 10 **à 15 ou à l'article 28bis, selon le cas.**

20. Aucune **réserve n'est** applicable à cet article.

Article 30

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier vers, depuis et entre les opérateurs désignés des pays du système transitoire

1. Pour les opérateurs désignés des pays du système de frais terminaux transitoire (en préparation de leur adhésion au système cible), la rémunération concernant les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, mais à l'exclusion des sacs M et des envois CCRI, est établie sur la base d'un taux par envoi et d'un taux par kilogramme.

1bis. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, les dispositions prévues à l'article 29.1 à 3 et 5 à 7 s'appliquent au calcul des taux par envoi et par kilogramme applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) à partir de 2020.

2. La rémunération pour les envois CCRI s'effectue selon les dispositions pertinentes du Règlement.

3. Les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) sont:

- 3.1 pour 2018: 0,227 DTS par envoi et 1,774 DTS par kilogramme;
- 3.2 pour 2019: 0,233 DTS par envoi et 1,824 DTS par kilogramme;
- 3.3 pour 2020: 0,240 DTS par envoi et 1,875 DTS par kilogramme;
- 3.4 pour 2021: 0,247 DTS par envoi et 1,928 DTS par kilogramme.

4. Les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) sont:

- 4.1 pour 2018: 0,485 DTS par envoi et 1,089 DTS par kilogramme;
- 4.2 pour 2019: 0,498 DTS par envoi et 1,120 DTS par kilogramme.

4bis. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, et conformément aux dispositions sous 1bis, les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne peuvent pas être inférieurs aux taux suivants:

- 4bis.1 pour 2020: 0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;**
- 4bis.2 pour 2021: 0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;**
- 4bis.3 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;**
- 4bis.4 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;**
- 4bis.5 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;**
- 4bis.6 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.**

4ter. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, et conformément aux dispositions sous 1bis, les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne peuvent pas être supérieurs aux taux suivants:

- 4ter.1 pour 2020: 0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;**
- 4ter.2 pour 2021: 0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.**

5. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, pour les flux inférieurs au seuil des flux fixé à l'article 29.16 ou 17 en 2018 et 2019 et inférieurs au seuil des flux de 100 tonnes en 2020 et 2021, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme, sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial, comme suit:

- 5.1 pour 2018: 4,472 DTS par kilogramme;
- 5.2 pour 2019: 4,592 DTS par kilogramme;
- 5.3 pour 2020: **pas moins de 5,163 DTS par kilogramme et pas plus de 5,795 DTS par kilogramme;**
- 5.4 pour 2021: **pas moins de 5,368 DTS par kilogramme et pas plus de 5,967 DTS par kilogramme.**

6. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, pour les flux supérieurs au seuil des flux fixé à l'article 29.17 en 2018 et 2019 et supérieurs à 100 tonnes en 2020 et 2021, les taux fixes par kilogramme sont appliqués si ni l'opérateur désigné d'origine ni l'opérateur désigné de destination ne demandent, dans le cadre du mécanisme de révision, une révision du taux sur la base du nombre réel d'envois par kilogramme plutôt que sur la base du nombre moyen mondial. L'échantillonnage aux fins d'application du mécanisme de révision est appliqué conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement.

6bis. Pour les flux de courrier inférieurs à 100 tonnes depuis et entre les pays du système transitoire quand les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis par l'opérateur désigné de destination, le taux total de 5,368 DTS par kilogramme s'applique en 2021.

6ter. Pour les flux de courrier supérieurs à 100 tonnes vers, depuis et entre les pays du système transitoire, quand les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis et le pays de destination décide de ne pas échantillonner le courrier arrivant, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial mentionnée sous 29.16.

6quater. Sauf pour les flux de courrier décrits sous 6bis, les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ayant été autodéclarés conformément à l'article 28bis remplacent les taux relatifs aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) énoncés dans cet article; par conséquent, les dispositions énoncées sous 4bis, 4ter et 5 ne s'appliquent pas.

7. La révision à la baisse du taux total indiqué sous 5 ne peut pas être invoquée par un pays du système cible à l'encontre d'un pays du système transitoire, à moins que ce dernier ne demande une révision dans le sens inverse.

8. Pour les flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire, les opérateurs désignés peuvent expédier et recevoir des envois séparés par format sur une base volontaire, conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement. Pour ce type d'échanges, les taux précisés sous 3 et 4 sont applicables si l'opérateur désigné de destination choisit de ne pas autodéclarer ses taux conformément à l'article 28bis.

9. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des opérateurs désignés des pays du système cible est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus à l'article 28bis ou 29. Pour le courrier en nombre reçu, les opérateurs désignés des pays du système transitoire peuvent demander une rémunération conformément aux dispositions mentionnées sous 3 et 4, ou à l'article 28bis, selon le cas.

10. Aucune réserve n'est applicable à cet article.

Article 31

Fonds pour l'amélioration de la qualité de service

1. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par tous les pays et territoires aux pays classés dans la catégorie des pays les moins avancés et inclus dans le groupe IV aux fins des frais terminaux et du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service font l'objet d'une majoration correspondant à 20% des taux prévus aux articles 28bis ou 30, aux fins de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays. Aucun paiement de cette nature n'a lieu entre les pays du groupe IV.

2. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe I aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 10% des taux prévus aux articles 28bis ou 30, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.

3. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe II aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 10% des taux prévus aux articles 28bis ou 30, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.

4. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe III aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 5% des taux **prévus aux articles 28bis ou 30**, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.

5. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et les territoires classés dans la catégorie des pays des groupes I à III aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe III font l'objet d'une majoration de 1%, qui est versée dans un fonds commun constitué pour améliorer la qualité de service dans les pays classés dans les catégories des pays des groupes II à IV et géré selon des procédures établies par le Conseil d'exploitation postale.

6. Sous réserve des procédures applicables fixées par le Conseil d'exploitation postale, tout montant non utilisé versé au titre des dispositions sous 1 à 4 et accumulé au cours des quatre années antérieures de référence du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service (2018 étant l'année de référence la plus reculée) est transféré au fonds commun mentionné sous 5. Aux fins du présent paragraphe, seuls les fonds n'ayant pas été utilisés pour des projets d'amélioration de la qualité de service approuvés par le Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans les deux années suivant la réception du dernier paiement des montants contribués pour une période quadriennale quelconque telle que définie plus haut sont transférés au fonds commun.

7. Les frais terminaux cumulés payables au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans les pays du groupe IV font l'objet d'un plancher de 20 000 DTS par an pour chaque pays bénéficiaire. Les montants supplémentaires requis pour atteindre ce plancher sont facturés aux pays des groupes I à III, proportionnellement aux quantités échangées.

8. Le Conseil d'exploitation postale adopte ou met à jour, en 2018 au plus tard, des procédures pour le financement des projets du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service.

C. Quotes-parts pour les colis postaux

Article 32

Quotes-parts territoriales et maritimes des colis postaux

1. À l'exception des colis ECOMPRO, les colis échangés entre deux opérateurs désignés sont soumis aux quotes-parts territoriales d'arrivée calculées en combinant le taux de base par colis et le taux de base par kilogramme fixés par le Règlement.

1.1 Tenant compte des taux de base ci-dessus, les opérateurs désignés peuvent en outre être autorisés à bénéficier de taux supplémentaires par colis et par kilogramme, conformément aux dispositions prévues par le Règlement.

1.2 Les quotes-parts visées sous 1 et 1.1 sont à la charge de l'opérateur désigné du pays d'origine, à moins que le Règlement ne prévoie des dérogations à ce principe.

1.3 Les quotes-parts territoriales d'arrivée doivent être uniformes pour l'ensemble du territoire de chaque pays.

2. Les colis échangés entre deux opérateurs désignés ou entre deux bureaux du même pays au moyen des services terrestres d'un ou de plusieurs autres opérateurs désignés sont soumis, au profit des opérateurs désignés dont les services participent à l'acheminement territorial, aux quotes-parts territoriales de transit fixées par le Règlement selon l'échelon de distance.

2.1 Pour les colis en transit à découvert, les opérateurs désignés intermédiaires sont autorisés à réclamer la quote-part forfaitaire par envoi fixée par le Règlement.

2.2 Les quotes-parts territoriales de transit sont à la charge de l'opérateur désigné du pays d'origine, à moins que le Règlement ne prévoie des dérogations à ce principe.

3. Tout opérateur désigné dont les services participent au transport maritime de colis est autorisé à réclamer les quotes-parts maritimes. Ces quotes-parts sont à la charge de l'opérateur désigné du pays d'origine, à moins que le Règlement ne prévoise des dérogations à ce principe.
- 3.1 Pour chaque service maritime emprunté, la quote-part maritime est fixée par le Règlement selon l'échelon de distance.
- 3.2 Les opérateurs désignés ont la faculté de majorer de 50% au maximum la quote-part maritime calculée conformément à 3.1. Par contre, ils peuvent la réduire à leur gré.

D. Frais de transport aérien

Article 33

Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

1. Le taux de base à appliquer au règlement des comptes entre opérateurs désignés au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale et calculé par le Bureau international d'après la formule spécifiée dans le Règlement. Les taux applicables au transport aérien des colis envoyés dans le cadre du service de retour des marchandises sont calculés conformément aux dispositions définies dans le Règlement.
2. Le calcul des frais de transport aérien des dépêches closes, des envois prioritaires, des envois-avion, des colis-avion en transit à découvert, des envois mal dirigés et des dépêches mal acheminées, de même que les modes de décompte y relatifs, est décrit dans le Règlement.
3. Les frais de transport pour tout le parcours aérien sont:
 - 3.1 lorsqu'il s'agit de dépêches closes, à la charge de l'opérateur désigné du pays d'origine, y compris lorsque ces dépêches transitent par un ou plusieurs opérateurs désignés intermédiaires;
 - 3.2 lorsqu'il s'agit d'envois prioritaires et d'envois-avion en transit à découvert, y compris ceux qui sont mal acheminés, à la charge de l'opérateur désigné qui remet les envois à un autre opérateur désigné.
4. Ces mêmes règles sont applicables aux envois exempts de frais de transit territorial et maritime s'ils sont acheminés par avion.
5. Chaque opérateur désigné de destination qui assure le transport aérien du courrier international à l'intérieur de son pays a droit au remboursement des coûts supplémentaires occasionnés par ce transport, pourvu que la distance moyenne pondérée des parcours effectués dépasse 300 kilomètres. Le Conseil d'exploitation postale peut remplacer la distance moyenne pondérée par un autre critère pertinent. Sauf accord prévoyant la gratuité, les frais doivent être uniformes pour toutes les dépêches prioritaires et les dépêches-avion provenant de l'étranger, que ce courrier soit réacheminé ou non par voie aérienne.
6. Cependant, lorsque la compensation des frais terminaux perçue par l'opérateur désigné de destination est fondée spécifiquement sur les coûts, les tarifs intérieurs **ou les taux autodéclarés prévus à l'article 28bis**, aucun remboursement supplémentaire au titre des frais de transport aérien intérieur n'est effectué.
7. L'opérateur désigné de destination exclut, en vue du calcul de la distance moyenne pondérée, le poids de toutes les dépêches pour lesquelles le calcul de la compensation des frais terminaux est spécifiquement fondé sur les coûts, les tarifs intérieurs **ou les taux autodéclarés prévus à l'article 28bis** de l'opérateur désigné de destination.

E. Règlement des comptes

Article 34

Dispositions spécifiques au règlement des comptes et aux paiements pour les échanges postaux internationaux

1. Les règlements des comptes au titre des opérations réalisées conformément à la présente Convention (y compris les règlements pour le transport – acheminement – des envois postaux, les règlements pour le traitement des envois postaux dans le pays de destination et les règlements au titre des indemnités reversées en cas de perte, de vol ou d'avarie des envois postaux) sont basés sur les dispositions de la Convention et les autres Actes de l'Union et effectués conformément à la Convention et aux autres Actes de l'Union et ne nécessitent pas la préparation de documents par un opérateur désigné, sauf dans les cas prévus par les Actes de l'Union.

F. Établissement des frais et des taux

Article 35

Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

1. Le Conseil d'exploitation postale a le pouvoir de fixer les frais et les quotes-parts ci-après, qui doivent être payés par les opérateurs désignés selon les conditions énoncées dans le Règlement:

- 1.1 frais de transit pour le traitement et le transport des dépêches de la poste aux lettres par au moins un pays tiers;
- 1.2 taux de base et frais de transport aérien applicables au courrier-avion;
- 1.3 quotes-parts territoriales d'arrivée pour le traitement des colis arrivants, à l'exception des colis ECOMPRO;
- 1.4 quotes-parts territoriales de transit pour le traitement et le transport des colis par un pays tiers;
- 1.5 quotes-parts maritimes pour le transport maritime des colis;
- 1.6 quotes-parts territoriales de départ pour la fourniture du service de retour des marchandises par colis postaux.

2. La révision qui pourra être faite, grâce à une méthodologie qui assure une rémunération équitable aux opérateurs désignés assurant les services, devra s'appuyer sur des données économiques et financières fiables et représentatives. La modification éventuelle qui pourra être décidée entrera en vigueur à une date fixée par le Conseil d'exploitation postale.

Huitième partie

Services facultatifs

Article 36

EMS et logistique intégrée

1. Les Pays-membres ou les opérateurs désignés peuvent convenir entre eux de participer aux services ci-après qui sont décrits dans le Règlement:

- 1.1 l'EMS, qui est un service postal express destiné aux documents et aux marchandises et qui constitue, autant que possible, le plus rapide des services postaux par moyen physique; ce service peut être fourni sur la base de l'Accord standard EMS multilatéral ou d'accords bilatéraux;
- 1.2 le service de logistique intégrée, qui répond pleinement aux besoins de la clientèle en matière de logistique et comprend les étapes précédant et suivant la transmission physique des marchandises et des documents.

Article 37

Services électroniques postaux

1. Les Pays-membres ou les opérateurs désignés peuvent convenir entre eux de participer aux services électroniques postaux ci-après, décrits dans le Règlement:

- 1.1 le courrier électronique postal, qui est un service postal électronique faisant appel à la transmission de messages et d'informations électroniques par les opérateurs désignés;
- 1.2 le courrier électronique postal recommandé, qui est un service postal électronique sécurisé fournissant une preuve d'expédition et une preuve de remise d'un message électronique et passant par une voie de communication protégée entre utilisateurs authentifiés;
- 1.3 le cachet postal de certification électronique, attestant de manière probante la réalité d'un fait électronique, sous une forme donnée, à un moment donné, et auquel ont pris part une ou plusieurs parties;
- 1.4 la boîte aux lettres électronique postale, permettant l'envoi de messages électroniques par un expéditeur authentifié ainsi que la distribution et le stockage de messages et d'informations électroniques pour un destinataire authentifié.

Neuvième partie

Dispositions finales

Article 38

Conditions d'approbation des propositions concernant la Convention et le Règlement

1. Pour devenir exécutoires, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Convention doivent être approuvées par la majorité des Pays-membres présents et votants ayant le droit de vote. La moitié au moins des Pays-membres représentés au Congrès ayant le droit de vote doivent être présents au moment du vote.
2. Pour devenir exécutoires, les propositions relatives au Règlement doivent être approuvées par la majorité des membres du Conseil d'exploitation postale ayant le droit de vote.
3. Pour devenir exécutoires, les propositions introduites entre deux Congrès et relatives à la présente Convention et à son Protocole final doivent réunir:
 - 3.1 les deux tiers des suffrages, la moitié au moins des Pays-membres de l'Union ayant le droit de vote et ayant participé au suffrage, s'il s'agit de modifications;
 - 3.2 la majorité des suffrages s'il s'agit de l'interprétation des dispositions.
4. Nonobstant les dispositions prévues sous 3.1, tout Pays-membre dont la législation nationale est encore incompatible avec la modification proposée a la faculté de faire une déclaration écrite au Directeur général du Bureau international indiquant qu'il ne lui est pas possible d'accepter cette modification, dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la date de notification de celle-ci.

Article 39

Réserves présentées lors du Congrès

1. Toute réserve incompatible avec l'objet et le but de l'Union n'est pas autorisée.
2. En règle générale, les Pays-membres qui ne peuvent pas faire partager leur point de vue par les autres Pays-membres doivent s'efforcer, dans la mesure du possible, de se rallier à l'opinion de la majorité. La réserve doit se faire en cas de nécessité absolue et être motivée d'une manière appropriée.
3. La réserve à des articles de la présente Convention doit être soumise au Congrès sous la forme d'une proposition écrite en une des langues de travail du Bureau international conformément aux dispositions y relatives du Règlement intérieur du Congrès.
4. Pour être effective, la réserve soumise au Congrès doit être approuvée par la majorité requise dans chaque cas pour la modification de l'article auquel se rapporte la réserve.
5. En principe, la réserve est appliquée sur une base de réciprocité entre le Pays-membre l'ayant émise et les autres Pays-membres.
6. La réserve à la présente Convention sera insérée dans son Protocole final sur la base de la proposition approuvée par le Congrès.

Article 40

Mise à exécution et durée de la Convention

1. La présente Convention sera mise à exécution le 1er janvier 2018¹ et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont signé la présente Convention en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à **Genève, le 26 septembre 2019.**

¹ Les amendements apportés à la Convention par le Congrès extraordinaire de Genève 2019 entrent en vigueur au 1er janvier 2020.

Constitution de l'Union postale universelle

(Modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994, de Beijing 1999, de Bucarest 2004, du 24e Congrès – 2008, d'Istanbul 2016 et d'Addis-Abeba 2018¹)

Table des matières

Préambule

Titre I

Dispositions organiques

Chapitre I

Généralités

Article

1. Étendue et but de l'Union
- 1bis. Définitions
2. Membres de l'Union
3. Ressort de l'Union
4. Relations exceptionnelles
5. Siège de l'Union
6. Langue officielle de l'Union
7. Unité monétaire
8. Unions restreintes. Arrangements spéciaux
9. Relations avec l'Organisation des Nations Unies
10. Relations avec les organisations internationales

Chapitre II

Adhésion ou admission à l'Union. Sortie de l'Union

11. Adhésion ou admission à l'Union. Procédure
12. Sortie de l'Union. Procédure

¹ Pour le Protocole additionnel de Tokyo 1969, voir Documents de ce Congrès, tome III, pages 9 à 12.

Pour le deuxième Protocole additionnel (Lausanne 1974), voir Documents de ce Congrès, tome III, pages 23 à 25.

Pour le troisième Protocole additionnel (Hamburg 1984), voir Documents de ce Congrès, tome III, pages 25 à 28.

Pour le quatrième Protocole additionnel (Washington 1989), voir Documents de ce Congrès, tome III/1, pages 27 à 32.

Pour le cinquième Protocole additionnel (Séoul 1994), voir Documents de ce Congrès, tome III, pages 25 à 29.

Pour le sixième Protocole additionnel (Beijing 1999), voir pages A 3 à A 6 du cahier publié à Berne en 1999.

Pour le septième Protocole additionnel (Bucarest 2004), voir pages 3 à 7 du cahier publié à Berne en 2004.

Pour le huitième Protocole additionnel (24e Congrès – 2008), voir pages 27 à 32 du cahier publié à Berne en 2008.

Pour le neuvième Protocole additionnel (Istanbul 2016), voir pages 7 à 13 du cahier publié à Berne en 2016.

Pour le dixième Protocole additionnel (Addis-Abeba 2018), voir pages 9 à 14 du présent cahier.

Chapitre III Organisation de l'Union

- 13. Organes de l'Union
- 14. Congrès
- 15. Congrès extraordinaires
- 16. Conférences administratives (supprimé)
- 17. Conseil d'administration
- 18. Conseil d'exploitation postale
- 19. Commissions spéciales (supprimé)
- 20. Bureau international

Chapitre IV Finances de l'Union

- 21. Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

Titre II Actes de l'Union

Chapitre I Généralités

- 22. Actes de l'Union
- 23. Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales
- 24. Législations nationales

Chapitre II Acceptation et dénonciation des Actes de l'Union

- 25. Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union
- 26. Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union
- 27. Adhésion aux Arrangements
- 28. Dénonciation d'un Arrangement

Chapitre III Modification des Actes de l'Union

- 29. Présentation des propositions
- 30. Modification de la Constitution
- 31. Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

Chapitre IV Règlement des différends

- 32. Arbitrages

Titre III Dispositions finales

- 33. Mise à exécution et durée de la Constitution

Constitution de l'Union postale universelle

(Modifiée par les Protocoles additionnels de Tokyo 1969, de Lausanne 1974, de Hamburg 1984, de Washington 1989, de Séoul 1994, de Beijing 1999, de Bucarest 2004, du 24e Congrès – 2008, d'Istanbul 2016 et d'Addis-Abeba 2018)

Préambule²

En vue de développer les communications entre les peuples par un fonctionnement efficace des services postaux et de contribuer à atteindre les buts élevés de la collaboration internationale dans les domaines culturel, social et économique, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont adopté, sous réserve de ratification, la présente Constitution.

L'Union a pour vocation de stimuler le développement durable de services postaux universels de qualité, efficaces et accessibles, pour faciliter la communication entre habitants de la planète en:

- garantissant la libre circulation des envois postaux sur un territoire postal unique composé de réseaux interconnectés;
- encourageant l'adoption de normes communes équitables et l'utilisation de la technologie;
- assurant la coopération et l'interaction entre les parties intéressées;
- favorisant une coopération technique efficace;
- veillant à la satisfaction des besoins évolutifs des clients.

² Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

Titre I

Dispositions organiques

Chapitre I

Généralités

Article premier

Étendue et but de l'Union

1. Les pays qui adoptent la présente Constitution forment, **dans le cadre de l'organisation intergouvernementale dénommée «Union postale universelle»³**, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des envois postaux. La liberté de transit est garantie dans le territoire entier de l'Union, sous réserve des conditions prévues dans les Actes de l'Union⁴.

2. L'Union a pour but d'assurer l'organisation et le perfectionnement des services postaux et de favoriser, dans ce domaine, le développement de la collaboration internationale.

3. L'Union participe, dans la mesure de ses possibilités, à l'assistance technique postale demandée par ses Pays-membres.

Article 1bis⁵

Définitions

1. Aux fins des Actes de l'Union postale universelle, les termes ci-après sont définis comme suit:

1.1 Service postal: ensemble des prestations postales internationales dont l'étendue est déterminée et réglementée par les Actes de l'Union. Les principales obligations s'attachant à ces prestations consistent à répondre à certains objectifs sociaux et économiques des Pays-membres, en assurant la collecte, le traitement⁶, la transmission et la distribution des envois postaux.

1.2 Pays-membre: pays qui remplit les conditions énoncées à l'article 2 de la Constitution.

1.3 Territoire postal unique (un seul et même territoire postal): obligation pour les parties contractantes des Actes de l'Union d'assurer, selon le principe de réciprocité, l'échange des envois postaux dans le respect de la liberté de transit et de traiter indistinctement les envois postaux provenant des autres territoires et transitant par leur pays comme leurs propres envois postaux, sous réserve des conditions prévues dans les Actes de l'Union⁷.

1.4 Liberté de transit: principe selon lequel un Pays-membre intermédiaire est tenu de garantir le transport des envois postaux qui lui sont remis en transit à destination d'un autre Pays-membre⁸, en réservant à ce courrier le même traitement que celui appliqué aux envois du régime intérieur, sous réserve des conditions prévues dans les Actes de l'Union⁹.

1.5 Envoi de la poste aux lettres: envois décrits dans la Convention.

1.6 (Supprimé.)¹⁰

1.6bis Envoi postal: terme générique désignant chacune des expéditions effectuées par l'opérateur désigné d'un Pays-membre (envoi de la poste aux lettres, colis postal, mandat de poste, etc.), tel que décrit dans la Convention postale universelle et l'Arrangement concernant les services postaux de paiement et leurs Règlements respectifs.¹¹

³ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

⁴ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁵ Introduit par le Congrès de Bucarest 2004.

⁶ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁷ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

⁸ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁹ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

¹⁰ Par le Congrès d'Istanbul 2016.

¹¹ Introduit par le Congrès d'Istanbul 2016.

- 1.7 Opérateur désigné: toute entité gouvernementale ou non gouvernementale désignée officiellement par le Pays-membre pour assurer l'exploitation des services postaux et remplir les obligations y relatives découlant des Actes de l'Union sur son territoire¹².
- 1.8 Réserve: une réserve est une disposition dérogatoire par laquelle un Pays-membre vise à exclure ou à modifier l'effet juridique d'une clause d'un Acte, autre que la Constitution et le Règlement général, dans son application à ce Pays-membre. Toute réserve doit être compatible avec l'objet et le but de l'Union tels que définis dans le préambule et l'article premier de la Constitution. Elle doit être dûment motivée et approuvée par la majorité requise pour l'approbation de l'Acte concerné et insérée dans son Protocole final¹³.

Article 2

Membres de l'Union

1. Sont Pays-membres de l'Union:
 - 1.1 les pays qui possèdent la qualité de membre à la date de la mise en vigueur de la présente Constitution;
 - 1.2 les pays devenus membres conformément à l'article 11.

Article 3

Ressort de l'Union

1. L'Union a dans son ressort:
 - 1.1 les territoires des Pays-membres;
 - 1.2 les bureaux de poste établis par des Pays-membres dans des territoires non compris dans l'Union;
 - 1.3 les territoires qui, sans être membres de l'Union, sont compris dans celle-ci parce qu'ils relèvent, au point de vue postal, de Pays-membres.

Article 4

Relations exceptionnelles

1. Les Pays-membres dont les opérateurs désignés desservent des territoires non compris dans l'Union sont tenus d'être les intermédiaires des autres Pays-membres¹⁴. Les dispositions de la Convention et de ses Règlements sont applicables à ces relations exceptionnelles.

Article 5

Siège de l'Union

1. Le siège de l'Union et de ses organes permanents est fixé à Berne.

Article 6

Langue officielle de l'Union

1. La langue officielle de l'Union est la langue française.

¹² Modifié par le 24e Congrès – 2008.

¹³ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

¹⁴ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

Article 7¹⁵

Unité monétaire

1. L'unité monétaire utilisée dans les Actes de l'Union est l'unité de compte du Fonds monétaire international (FMI).

Article 8

Unions restreintes. Arrangements spéciaux

1. Les Pays-membres, ou leurs opérateurs désignés si la législation de ces Pays-membres¹⁶ ne s'y oppose pas, peuvent établir des Unions restreintes et prendre des arrangements spéciaux concernant le service postal international, à la condition toutefois de ne pas y introduire des dispositions moins favorables pour le public que celles qui sont prévues par les Actes auxquels les Pays-membres intéressés sont parties.
2. Les Unions restreintes peuvent envoyer des observateurs aux Congrès, **au Conseil d'administration, au Conseil d'exploitation postale et à d'autres**¹⁷ Conférences et réunions **organisées par l'Union**.¹⁸
3. L'Union peut envoyer des observateurs aux Congrès, Conférences et réunions des Unions restreintes.

Article 9

Relations avec l'Organisation des Nations Unies

1. Les relations entre l'Union et l'Organisation des Nations Unies sont réglées par les Accords dont les textes sont annexés à la présente Constitution.

Article 10

Relations avec les organisations internationales

1. Afin d'assurer une coopération étroite dans le domaine postal international, l'Union peut collaborer avec les organisations internationales ayant des intérêts et des activités connexes.

Chapitre II

Adhésion ou admission à l'Union. Sortie de l'Union

Article 11¹⁹

Adhésion ou admission à l'Union. Procédure

1. Tout membre de l'Organisation des Nations Unies peut adhérer à l'Union.
2. Tout pays souverain non membre de l'Organisation des Nations Unies peut demander son admission en qualité de Pays-membre de l'Union.
3. L'adhésion ou la demande d'admission à l'Union doit comporter une déclaration formelle d'adhésion à la Constitution et aux Actes obligatoires de l'Union. Elle est adressée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international, qui, selon le cas, notifie l'adhésion ou consulte les Pays-membres sur la demande d'admission.

¹⁵ Modifié par le Congrès de Washington 1989.

¹⁶ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

¹⁷ Modifié par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁸ Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Séoul 1994 et le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

¹⁹ Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Washington 1989.

4. Le pays non membre de l'Organisation des Nations Unies est considéré comme admis en qualité de Pays-membre si sa demande est approuvée par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union. Les Pays-membres qui n'ont pas répondu dans le délai de quatre mois à compter de la date de la consultation²⁰ sont considérés comme s'abstenant.

5. L'adhésion ou l'admission en qualité de membre est notifiée par le Directeur général du Bureau international aux Gouvernements des Pays-membres. Elle prend effet à partir de la date de cette notification.

Article 12²¹

Sortie de l'Union. Procédure

1. Chaque Pays-membre a la faculté de se retirer de l'Union moyennant dénonciation de la Constitution donnée par le Gouvernement du pays intéressé au Directeur général du Bureau international et par celui-ci aux Gouvernements des Pays-membres.

2. La sortie de l'Union devient effective à l'expiration d'une année à partir du jour de réception par le Directeur général du Bureau international de la dénonciation prévue sous 1.

Chapitre III

Organisation de l'Union

Article 13²²

Organes de l'Union

1. Les organes de l'Union sont le Congrès, le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

2. Les organes permanents de l'Union sont le Conseil d'administration, le Conseil d'exploitation postale et le Bureau international.

Article 14

Congrès

1. Le Congrès est l'organe suprême de l'Union.

2. Le Congrès se compose des représentants des Pays-membres.

Article 15

Congrès extraordinaires

1. Un Congrès extraordinaire peut être réuni à la demande ou avec l'assentiment des deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union.

Article 16

Conférences administratives

1. (Supprimé.)²³

²⁰ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

²¹ Modifié par le Congrès de Washington 1989.

²² Modifié par les Congrès de Tokyo 1969, de Hambourg 1984 et de Séoul 1994.

²³ Par le Congrès de Hambourg 1984.

Article 17²⁴

Conseil d'administration

1. Entre deux Congrès, le Conseil d'administration (CA) assure la continuité des travaux de l'Union conformément aux dispositions des Actes de l'Union.
2. Les membres du Conseil d'administration exercent leurs fonctions au nom et dans l'intérêt de l'Union.

Article 18²⁵

Conseil d'exploitation postale

1. Le Conseil d'exploitation postale (CEP) est chargé des questions d'exploitation, commerciales, techniques et économiques intéressant le service postal.
2. **Les membres du Conseil d'exploitation postale exercent leurs fonctions au nom et dans l'intérêt de l'Union.**²⁶

Article 19

Commissions spéciales

1. (Supprimé.)²⁷

Article 20²⁸

Bureau international

1. Un office central, fonctionnant au siège de l'Union sous la dénomination de Bureau international de l'Union postale universelle, dirigé par un Directeur général et placé sous le contrôle du Conseil d'administration, sert d'organe d'exécution, d'appui, de liaison, d'information et de consultation.

Chapitre IV

Finances de l'Union

Article 21²⁹

Dépenses de l'Union. Contributions des Pays-membres

1. Chaque Congrès arrête le montant maximal que peuvent atteindre:
 - 1.1 annuellement les dépenses de l'Union;
 - 1.2 les dépenses afférentes à la réunion du prochain Congrès.
2. Le montant maximal des dépenses prévu sous 1 peut être dépassé si les circonstances l'exigent, sous réserve que soient observées les dispositions y relatives du Règlement général.
3. Les dépenses de l'Union, y compris éventuellement les dépenses visées sous 2, sont supportées en commun par les Pays-membres de l'Union. À cet effet, chaque Pays-membre choisit la classe de contribution dans laquelle il entend être rangé. Les classes de contribution sont fixées dans le Règlement général.

²⁴ Modifié par le Congrès de Séoul 1994.

²⁵ Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Séoul 1994.

²⁶ Introduit par le Congrès extraordinaire d'Addis-Abeba 2018.

²⁷ Par le Congrès de Hambourg 1984.

²⁸ Modifié par les Congrès de Hambourg 1984 et de Séoul 1994.

²⁹ Modifié par les Congrès de Tokyo 1969, de Lausanne 1974 et de Washington 1989.

4. En cas d'adhésion ou d'admission à l'Union en vertu de l'article 11, le pays intéressé choisit librement la classe de contribution dans laquelle il désire être rangé au point de vue de la répartition des dépenses de l'Union.

Titre II

Actes de l'Union

Chapitre I

Généralités

Article 22

Actes de l'Union

1. La Constitution est l'Acte fondamental de l'Union. Elle contient les règles organiques de l'Union et ne peut pas faire l'objet de réserves³⁰.
2. Le Règlement général comporte les dispositions assurant l'application de la Constitution et le fonctionnement de l'Union. Il est obligatoire pour tous les Pays-membres et ne peut pas faire l'objet de réserves³¹.
3. La Convention postale universelle et son Règlement³² comportent les règles communes applicables au service postal international ainsi que les dispositions concernant les services de la poste aux lettres et des colis postaux. Ces Actes sont obligatoires pour tous les Pays-membres³³. Les Pays-membres veillent à ce que leurs opérateurs désignés remplissent les obligations découlant de la Convention et de son Règlement³⁴.
4. Les Arrangements de l'Union et leurs Règlements règlent les services autres que ceux de la poste aux lettres et des colis postaux entre les Pays-membres qui y sont parties. Ils ne sont obligatoires que pour ces Pays-membres. Les Pays-membres signataires veillent à ce que leurs opérateurs désignés remplissent les obligations découlant des Arrangements et de leurs Règlements³⁵.
5. Les Règlements, qui contiennent les mesures d'application nécessaires à l'exécution de la Convention et des Arrangements, sont arrêtés par le Conseil d'exploitation postale, compte tenu des décisions prises par le Congrès³⁶.
6. Les Protocoles finals éventuels annexés aux Actes de l'Union visés sous 3 à 5 contiennent les réserves à ces Actes.

Article 23³⁷

Application des Actes de l'Union aux territoires dont un Pays-membre assure les relations internationales

1. Tout pays peut déclarer à tout moment que l'acceptation par lui des Actes de l'Union comprend tous les territoires dont il assure les relations internationales, ou certains d'entre eux seulement.
2. La déclaration prévue sous 1 doit être adressée au Directeur général du Bureau international.
3. Tout Pays-membre peut en tout temps adresser au Directeur général du Bureau international une notification en vue de dénoncer l'application des Actes de l'Union pour lesquels il a fait la déclaration prévue sous 1. Cette notification produit ses effets un an après la date de sa réception par le Directeur général du Bureau international.

³⁰ Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

³¹ Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

³² Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

³³ Modifié par le Congrès de Beijing 1999.

³⁴ Modifié par le Congrès d'Istanbul 2016.

³⁵ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

³⁶ Modifié par les Congrès de Washington 1989, de Séoul 1994 et de Beijing 1999.

³⁷ Modifié par le Congrès de Washington 1989.

4. Les déclarations et notifications prévues sous 1 et 3 sont communiquées aux Pays-membres par le Directeur général du Bureau international.

5. Les dispositions prévues sous 1 à 4 ne s'appliquent pas aux territoires possédant la qualité de membre de l'Union et dont un Pays-membre assure les relations internationales.

Article 24

Législations nationales

1. Les stipulations des Actes de l'Union ne portent pas atteinte à la législation de chaque Pays-membre dans tout ce qui n'est pas expressément prévu par ces Actes.

Chapitre II

Acceptation et dénonciation des Actes de l'Union

Article 25³⁸

Signature, authentification, ratification et autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les Actes de l'Union issus du Congrès sont signés par les plénipotentiaires des Pays-membres.

2. Les Règlements sont authentifiés par le Président et le Secrétaire général du Conseil d'exploitation postale³⁹.

3. La Constitution est ratifiée aussitôt que possible par les pays signataires.

4. L'approbation des Actes de l'Union autres que la Constitution est régie par les règles constitutionnelles de chaque pays signataire.

5. Lorsqu'un Pays-membre⁴⁰ ne ratifie pas la Constitution ou n'approuve pas les autres Actes signés par lui, la Constitution et les autres Actes n'en sont pas moins valables pour les Pays-membres⁴¹ qui les ont ratifiés ou approuvés.

Article 26⁴²

Notification des ratifications et des autres modes d'approbation des Actes de l'Union

1. Les instruments de ratification de la Constitution, des Protocoles additionnels à celle-ci et éventuellement d'approbation des autres Actes de l'Union sont déposés dans le plus bref délai auprès du Directeur général du Bureau international, qui notifie ces dépôts aux Gouvernements des Pays-membres.

Article 27

Adhésion aux Arrangements

1. Les Pays-membres peuvent, en tout temps, adhérer à un ou à plusieurs des Arrangements prévus à l'article 22.4.

2. L'adhésion des Pays-membres aux Arrangements est notifiée conformément à l'article 11.3.

³⁸ Modifié par les Congrès de Washington 1989 et de Séoul 1994.

³⁹ Modifié par le Congrès de Beijing 1999.

⁴⁰ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁴¹ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁴² Modifié par les Congrès de Tokyo 1969 et de Washington 1989.

Article 28

Dénonciation d'un Arrangement

1. Chaque Pays-membre a la faculté de cesser sa participation à un ou plusieurs des Arrangements, aux conditions stipulées à l'article 12.

Chapitre III

Modification des Actes de l'Union

Article 29

Présentation des propositions

1. Tout⁴³ Pays-membre a le droit de présenter, soit au Congrès, soit entre deux Congrès, des propositions concernant les Actes de l'Union auxquels il est partie.
2. Toutefois, les propositions concernant la Constitution et le Règlement général ne peuvent être soumises qu'au Congrès.
3. En outre, les propositions concernant les Règlements sont soumises directement au Conseil d'exploitation postale, mais elles doivent être transmises au préalable par le Bureau international à tous les Pays-membres et à tous les opérateurs désignés^{44, 45}.

Article 30

Modification de la Constitution

1. Pour être adoptées, les propositions soumises au Congrès et relatives à la présente Constitution doivent être approuvées par les deux tiers au moins des Pays-membres de l'Union ayant le droit de vote⁴⁶.
2. Les modifications adoptées par un Congrès font l'objet d'un protocole additionnel et, sauf décision contraire de ce Congrès, entrent en vigueur en même temps que les Actes renouvelés au cours du même Congrès. Elles sont ratifiées aussitôt que possible par les Pays-membres et les instruments de cette ratification sont traités conformément à la règle requise à l'article 26.

Article 31⁴⁷

Modification du Règlement général, de la Convention et des Arrangements

1. Le Règlement général, la Convention et les Arrangements fixent les conditions auxquelles est subordonnée l'approbation des propositions qui les concernent.
2. La Convention et les Arrangements sont mis à exécution simultanément et ils ont la même durée. Dès le jour fixé par le Congrès pour la mise à exécution de ces Actes, les Actes correspondants du Congrès précédent sont abrogés⁴⁸.

⁴³ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁴⁴ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁴⁵ Modifié par le Congrès de Beijing 1999 et par le 24e Congrès – 2008.

⁴⁶ Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

⁴⁷ Modifié par le Congrès de Hamburg 1984.

⁴⁸ Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

Chapitre IV

Règlement des différends

Article 32

Arbitrages

1. En cas de différend entre deux ou plusieurs Pays-membres⁴⁹ relativement à l'interprétation des Actes de l'Union ou de la responsabilité dérivant, pour un Pays-membre⁵⁰, de l'application de ces Actes, la question en litige est réglée par jugement arbitral.

Titre III

Dispositions finales

Article 33

Mise à exécution et durée de la Constitution

1. La présente Constitution sera mise à exécution le 1er janvier 1966 et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des pays contractants ont signé la présente Constitution en un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement du pays siège de l'Union. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle⁵¹.

Fait à Vienne, le 10 juillet 1964.

⁴⁹ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁵⁰ Modifié par le 24e Congrès – 2008.

⁵¹ Modifié par le Congrès de Bucarest 2004.

Protocole final du Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Au moment de procéder à la signature du Protocole additionnel à la Convention postale universelle conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle sont convenus de ce qui suit:

Article I

(Art. VI du Protocole final de la Convention postale universelle modifié)

Services de base

1. Nonobstant les dispositions de l'article 17, l'Australie n'approuve pas l'extension des services de base aux colis postaux.
2. Les dispositions de l'article 17.2.4 ne s'appliquent pas au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, dont la législation nationale impose une limite de poids inférieure. La législation du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord relative à la santé et à la sécurité limite à 20 kilogrammes le poids des sacs à courrier.
3. Par dérogation à l'article 17.2.4, l'Azerbaïdjan, le Kazakhstan, le Kirghizistan et l'Ouzbékistan sont autorisés à limiter à 20 kilogrammes le poids maximal des sacs M arrivants et partants.
4. **Par dérogation à l'article 17, l'Islande accepte les envois pour les aveugles uniquement dans les limites stipulées dans sa législation interne.**

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à **Addis-Abeba**, le **7 septembre 2018**.

Voir les signatures ci-après.

Pour
L'ÉTAT ISLAMIQUE D'AFGHANISTAN:

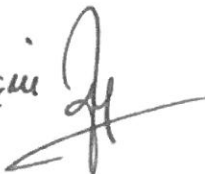
Pour
LA RÉPUBLIQUE ALGÉRIENNE
DÉMOCRATIQUE ET POPULAIRE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'AFRIQUE DU SUD:

Pour
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
D'ALLEMAGNE:

subject to ratification

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'ALBANIE:

Iskender Topçini

Pour
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'ANGOLA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

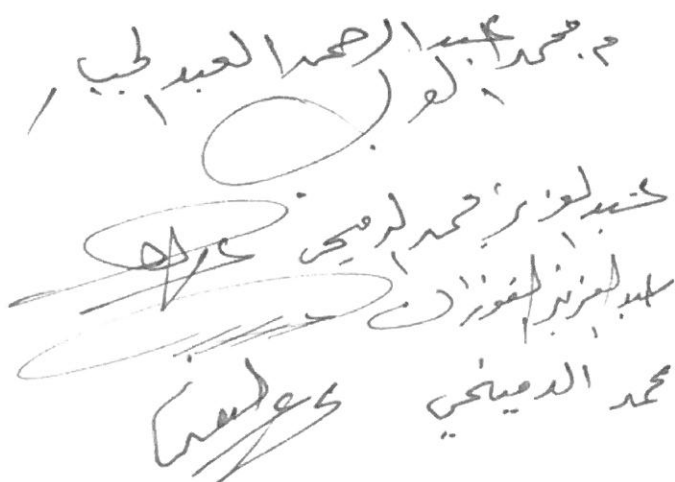
Pour
ANTIGUA-ET-BARBUDA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE:

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke.

Pour
LE ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

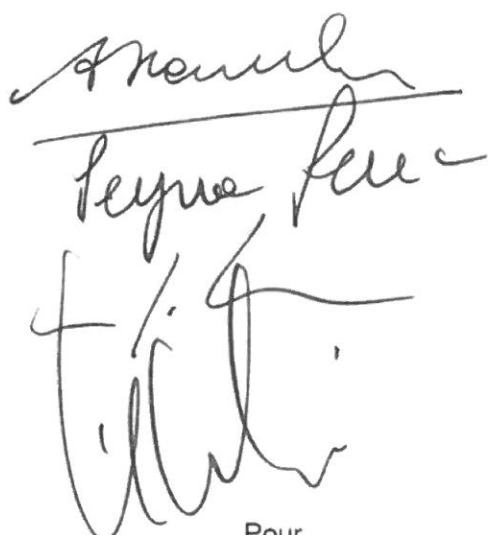
Pour
ARUBA, CURAÇAO et S. MAARTEN:

Three handwritten signatures in Arabic script. The top signature is 'محمد عبد الرحمن العبد الجبار' (Mohammed Abdulrahman Al-Abduljabbar). The middle signature is 'خالد بن محمد آل مكتوم' (Khalid bin Mohammed Al-Maktum). The bottom signature is 'محمد الديهي' (Mohammed Al-Dhihi).A handwritten signature in black ink, with the text 'F.A. Stille' written below it.

Pour
L'Australie:

Pour
LE COMMONWEALTH DES BAHAMAS:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE:

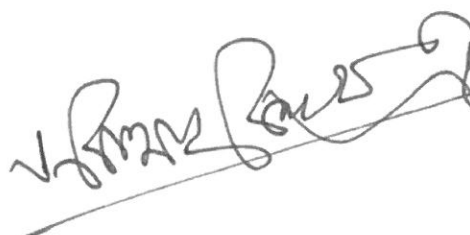
Three handwritten signatures in dark ink, stacked vertically. The top signature is a cursive 'A', the middle one is 'Seigneur', and the bottom one is a stylized signature.

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN:

Pour
LE ROYAUME DE BAHRAIN:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Emad Al-Hadi'.

Pour
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE
DU BANGLADESH:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Abdur Razzak Khan', written in a cursive style.

Pour
LA BARBADE:

Thashley

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS:

[Signature]

Pour
LA BELGIQUE:

[Signature]
[Signature]

Pour
BELIZE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU BÉNIN:

[Signature]
YARSA A. SY.

[Signature]
GBENAVIÉTO S. JONAS

[Signature]
S. Salipou

Pour
LE ROYAUME DE BHOUTAN:

[Signature]
[Signature]

Pour
L'ÉTAT PLURINATIONAL DE BOLIVIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRATIVE
DU BRÉSIL:

Pour
LA RÉPUBLIQUE
DE BOSNIE ET HERZÉGOVINE:

Pour
LE BRUNEI DARUSSALAM:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU BOTSWANA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE BULGARIE:

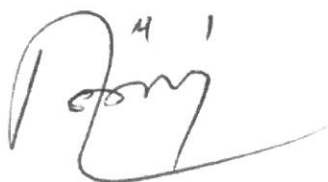
Jeneta Rogova

Pour
LE BURKINA FASO:

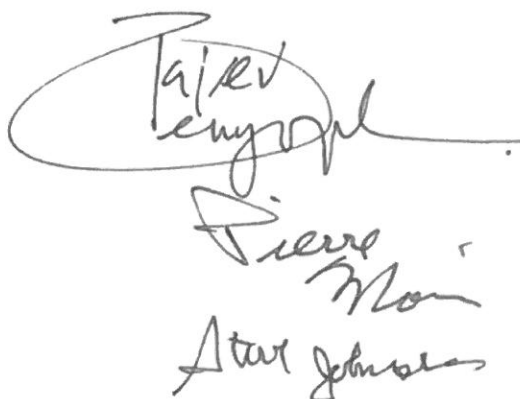
Pour
LA RÉPUBLIQUE DU BURUNDI:

Pour
LE ROYAUME DU CAMBODGE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU CAMEROUN:

Pour
LE CANADA:

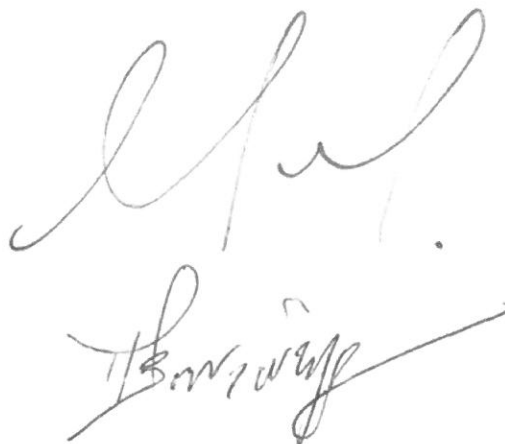

Tajir
Tengop
Pierre
Mon
Atar Johnson

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU CAP-VERT:

Pour
LA RÉPUBLIQUE CENTRAFRICAINE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE:

Two handwritten signatures in black ink. The top signature is a stylized, cursive 'M'. The bottom signature is more complex, appearing to be 'Bourgi' or similar, with a long horizontal stroke extending to the right.

Pour
LE CHILI:

A handwritten signature in black ink, consisting of several vertical strokes and a horizontal line at the bottom, resembling a stylized 'H' or 'M'.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

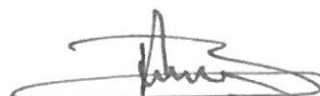
Pour
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE:

A handwritten signature in black ink, featuring a large, stylized 'Z' or 'S' shape followed by several vertical strokes, resembling a stylized 'Z' or 'S'.

Pour
L'UNION DES COMORES:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU CONGO:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE CÔTE D'IVOIRE:

(X)

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE CORÉE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE CROATIE:

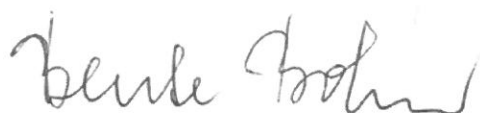
Pour
LA RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE CUBA:

Gerard D. Riquo Gerlin.

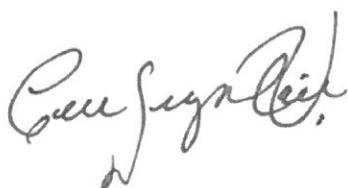

Pour
LE ROYAUME DE DANEMARK:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE DJIBOUTI:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

Pour
LE COMMONWEALTH
DE LA DOMINIQUE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE ARABE D'ÉGYPTE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

Pour
LES ÉMIRATS ARABES UNIS:

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping loop on the left and several vertical strokes on the right.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE L'ÉQUATEUR:

A handwritten signature in black ink, featuring a large, oval-shaped loop on the left and several horizontal strokes on the right. The word "Andrade" is visible within the signature.

Pour
L'ÉRYTHRÉE:

Pour
L'ESPAGNE:

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping loop on the left and several vertical strokes on the right.

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE:

Pour
LE ROYAUME D'ESWATINI:

Pour
L'ÉTHIOPIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE:

*Ad Referendum
et sous réserve de ratification
ou d'approbation*

6-IX-18

Pour
FIDJI:

Pour
LA RÉPUBLIQUE GABONAISE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE:

Pour
LA GAMBIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE GÉORGIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU GHANA:

Pour
LE ROYAUME-UNI
DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE
DU NORD,
ÎLES DE LA MANCHE ET ÎLE DE MAN:

Chris Powell

Pour
LES TERRITOIRES D'OUTRE-MER
DONT LES RELATIONS INTERNATIONALES
SONT ASSURÉES PAR LE GOUVERNEMENT
DU ROYAUME-UNI
DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD:

Chris Powell

Pour
LA GRÈCE:

N. Kolao Ch. Patakiar

Pour
LA GRENADÉ:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU GUATÉMALA:

A handwritten signature consisting of several overlapping, sweeping strokes that form a complex, abstract shape.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE GUINÉE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE GUINÉE-BISSAU:

Pour
LA RÉPUBLIQUE
DE GUINÉE ÉQUATORIALE:

A handwritten signature featuring a large, circular loop with several straight lines extending from it.

Pour
LA GUYANE:

A handwritten signature in cursive script, reading "Catherine Hughes".

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'INDONÉSIE:

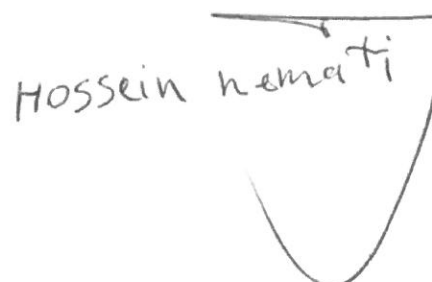

IMAM SANTOSO

Pour
LA HONGRIE:

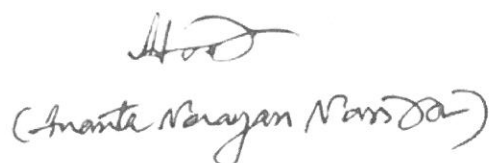
Pour
LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE D'IRAN:

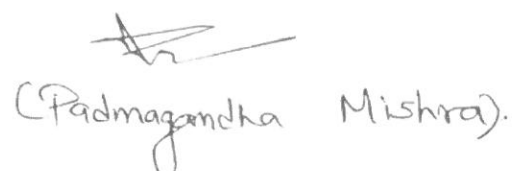
HOSSEIN NEMATI

Pour
L'INDE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'IRAQ:

(Ananta Narayan Narasimha)

(Padmagandha Mishra).

Pour
L'IRLANDE:

Pour
L'ITALIE:

Steno Lutz
Sineus Lutz

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'ISLANDE:

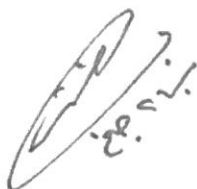
Pour
LA JAMAÏQUE:

Pour
ISRAËL:

Pour
LE JAPON:

N. Henig

Pour
LE ROYAUME HACHÉMITE
DE JORDANIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE KENYA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU KIRGHIZISTAN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE KIRIBATI:

Pour
LE KUWAIT:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
POPULAIRE LAO:

Pour
L'EX-RÉPUBLIQUE YOUGOSLAVE
DE MACÉDOINE:

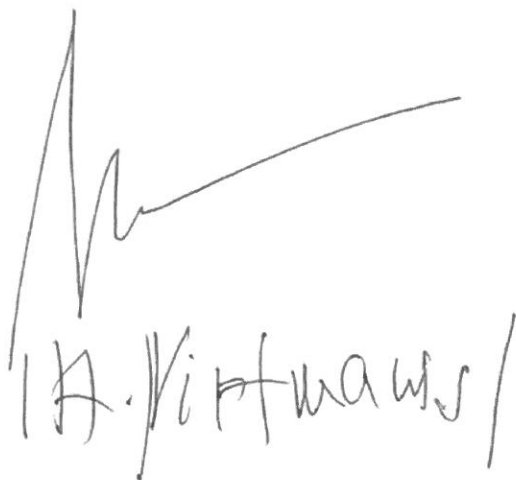
Pour
LE ROYAUME DU LESOTHO:

Pour
LA RÉPUBLIQUE LIBANAISE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

H. Kirtwans

Pour
L'ÉTAT DE LIBYE:

Pour
LE LUXEMBOURG:

Pour
LA PRINCIPAUTÉ DE LIECHTENSTEIN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE MADAGASCAR:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE:

Pour
LA MALAISIE:

06 SEPT 2018

Pour
LE MALAWI:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Dausi' with a large, stylized initial 'D'.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DES MALDIVES:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'mymel'.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU MALI:

Three handwritten signatures in dark ink, stacked vertically. The top one is 'H. Kouyate', the middle one is 'M. Traoré', and the bottom one is 'S. Traoré'.

Pour
MALTE:

Pour
LE ROYAUME DU MAROC:

Four handwritten signatures in dark ink, arranged in two rows of two. The top row signatures are 'J. A.' and 'D. A.', and the bottom row signatures are 'M. J.' and 'B. C.'.

Pour
MAURICE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE
DE MAURITANIE:

Pour
LA PRINCIPAUTÉ DE MONACO:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. H. T.', is written across the vertical line separating the two columns of text.

Pour
LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE:

Pour
LA MONGOLIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE MOLDOVA:

Pour
LE MONTÉNÉGRO:

Pour
LA RÉPUBLIQUE
DU MOZAMBIQUE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE NAURU:

Pour
L'UNION DE MYANMAR:

Pour
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
DÉMOCRATIQUE DU NÉPAL:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE NAMIBIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU NICARAGUA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU NIGER:

Pour
LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

Myndham
Muki
Steve Borthen

Pour
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
DU NIGÉRIA:

RAST
7/9/18

Pour
LE SULTANAT D'OMAN:

Ala

Pour
LA NORVÈGE:

Fanny Camille
Cathrine Grimsid

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE L'OUGANDA:

Hatzen

Pour
LA RÉPUBLIQUE D'OUZBÉKISTAN:

Pour
LA PAPOUASIE – NOUVELLE-GUINÉE:

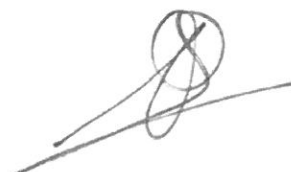
Pour
LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE
DU PAKISTAN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE PARAGUAY:

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, likely representing the official representative of Paraguay.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

Pour
LES PAYS-BAS
ET LES CARAÏBES NÉERLANDAISES
(MUNICIPALITÉS DE BONAIRE, SABA
ET S. EUSTATIUS):

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, likely representing the official representative of the Netherlands and its Caribbean territories.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU PÉROU:

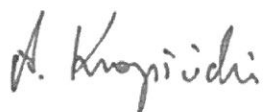
Pour
LE PORTUGAL:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

Pour
L'ÉTAT DE QATAR:

Pour
LA POLOGNE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DU CONGO:

Pour
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE
DÉMOCRATIQUE DE CORÉE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU RWANDA:

Pour
LA ROUMANIE:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'C. B. T. n.', written in a cursive style.

Pour
SAINT-CHRISTOPHE
(SAINT-KITTS)-ET-NEVIS:

Pour
LA FÉDÉRATION DE RUSSIE:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'V. Putin', written in a cursive style.

Pour
SAINTE-LUCIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Pour
L'ÉTAT INDÉPENDANT DE SAMOA:

Aona Leffraei
Roberto Santos

Pour
SAINT-VINCENT-ET-GRENADINES:

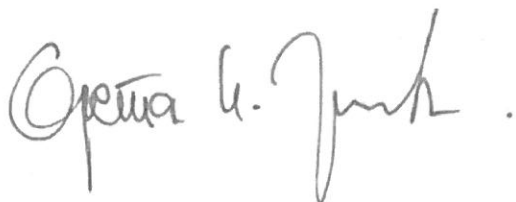
Pour
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DE SAO TOMÉ-ET-PRINCIPE:

Pour
LES ÎLES SALOMON:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU SÉNÉGAL:

SIRE DIA
Deef

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE SERBIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DES SEYCHELLES:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE SIERRA LEONE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE SINGAPOUR:

Pour
LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE:

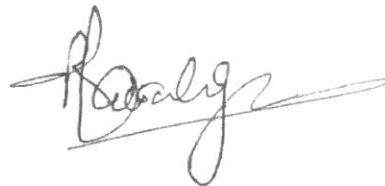

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE SLOVÉNIE:

Pour
LE GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE
TRANSITION
DE LA RÉPUBLIQUE DE SOMALIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE
DÉMOCRATIQUE DE SRI LANKA:

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'R. G. Jayaraj', written in a cursive style.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU SOUDAN:

Pour
LA SUÈDE:

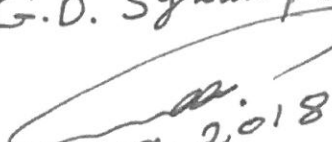
Pour
LE SOUDAN DU SUD:

Pour
LA CONFÉDÉRATION SUISSE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU SURINAME:

Pour
LA RÉPUBLIQUE ARABE SYRIENNE:

Dr. Eng: Bader Ahmad
G.O. Syrian post

06-09-2018

NASSER ALDADA

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU TADJIKISTAN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE UNIE DE TANZANIE:

Caroline Kanuti

07/09/2018

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU TCHAD:

Pour
LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE:

Pour
LA THAÏLANDE:

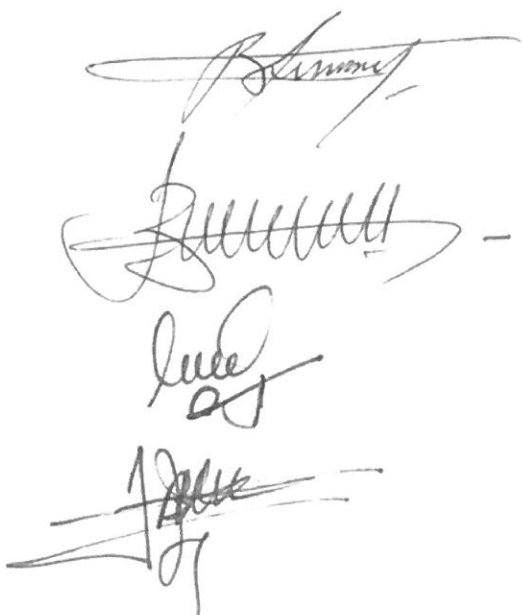
Pour
LE ROYAUME DES TONGA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DE TIMOR-LESTE:

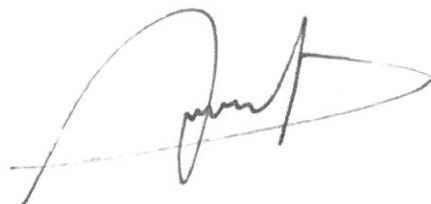
Pour
LA RÉPUBLIQUE
DE TRINITÉ-ET-TOBAGO:

Pour
LA RÉPUBLIQUE TOGOLAISE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE TUNISIENNE:

Four handwritten signatures are stacked vertically, corresponding to the four names listed for the Togolese Republic.

A single handwritten signature is present, corresponding to the name listed for the Tunisian Republic.

Pour
LE TURKMÉNISTAN:

Pour
L'UKRAINE:

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, likely belonging to a Ukrainian official.

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE TURQUIE:

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, likely belonging to a Turkish official.

Pour
LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE
DE L'URUGUAY:

A stylized, cursive handwritten signature in black ink, likely belonging to an official from the Eastern Republic of Uruguay.

Pour
TUVALU:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE VANUATU:

Pour
L'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Rép. Atilio Rios
Salvatore Berth

Pour
LA RÉPUBLIQUE BOLIVARIENNE
DU VENEZUELA:

Pour
LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE
DU VIET NAM:

NGUYỄN MINH HỒNG

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU YÉMEN:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE ZAMBIE:

Pour
LA RÉPUBLIQUE DE ZIMBABWE:

Deuxième Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Deuxième Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Table des matières

Article

I.	(Art. 28 modifié)	Frais terminaux. Dispositions générales
II.	(Art. 28bis ajouté)	Frais terminaux. Autodéclaration des taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E)
III.	(Art. 29 modifié)	Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier entre les opérateurs désignés des pays du système cible
IV.	(Art. 30 modifié)	Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier vers, depuis et entre les opérateurs désignés des pays du système transitoire
V.	(Art. 31 modifié)	Fonds pour l'amélioration de la qualité de service
VI.	(Art. 33 modifié)	Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien
VII.		Mise à exécution et durée du deuxième Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Deuxième Protocole additionnel à la Convention postale universelle

Les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle réunis en Congrès extraordinaire à Genève, vu l'article 22.3 de la Constitution de l'Union postale universelle conclue à Vienne le 10 juillet 1964, ont, d'un commun accord et sous réserve de l'article 25.4 de ladite Constitution, arrêté, dans le présent Protocole additionnel, les modifications ci-après à la Convention postale universelle adoptée à Istanbul le 6 octobre 2016 et modifiée à Addis-Abeba le 7 septembre 2018.

Article I

(Art. 28 modifié)

Frais terminaux. Dispositions générales

1. Sous réserve des exemptions prescrites dans le Règlement, chaque opérateur désigné qui reçoit d'un autre opérateur désigné des envois de la poste aux lettres a le droit de percevoir de l'opérateur désigné expéditeur une rémunération pour les frais occasionnés par le courrier international reçu.
2. Pour l'application des dispositions concernant la rémunération des frais terminaux par leurs opérateurs désignés, les pays et territoires sont classés conformément aux listes établies à cet effet par le Congrès dans sa résolution C 7/2016, comme indiqué ci-après:
 - 2.1 pays et territoires faisant partie du système cible avant 2010 (groupe I);
 - 2.2 pays et territoires faisant partie du système cible à partir de 2010 et de 2012 (groupe II);
 - 2.3 pays et territoires faisant partie du système cible à partir de 2016 (groupe III);
 - 2.4 pays et territoires faisant partie du système transitoire (groupe IV).
3. Les dispositions de la présente Convention concernant le paiement des frais terminaux constituent des mesures transitoires conduisant à l'adoption d'un système de paiement tenant compte d'éléments propres à chaque pays à l'issue de la période de transition.
4. Accès au régime intérieur. Accès direct
 - 4.1 En principe, chaque opérateur désigné des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 met à la disposition des autres opérateurs désignés l'ensemble des tarifs, termes et conditions qu'il offre dans son régime intérieur, dans des conditions identiques, à ses clients nationaux. Il appartient à l'opérateur désigné de destination de juger si l'opérateur désigné d'origine a rempli ou non les conditions et modalités en matière d'accès direct.
 - 4.2 Les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 doivent rendre accessibles aux autres opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 les tarifs, termes et conditions offerts dans le cadre de leur service intérieur, à des conditions identiques à celles proposées aux clients nationaux.
 - 4.3 Les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible à compter de 2010 peuvent cependant choisir de rendre accessibles à un nombre limité d'opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, sur une base de réciprocité, pour une période d'essai de deux ans. Passé ce délai, ils doivent choisir entre deux options: cesser de rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur ou continuer dans cette voie et rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur à l'ensemble des opérateurs désignés. Toutefois, si les opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible à compter de 2010 demandent aux opérateurs désignés des pays ayant rejoint le système cible avant 2010 de leur appliquer les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, ils doivent rendre accessibles à l'ensemble des autres opérateurs désignés les tarifs, termes et conditions offerts dans le cadre de leur service intérieur, à des conditions identiques à celles proposées aux clients nationaux.

- 4.4 Les opérateurs désignés des pays en transition peuvent choisir de ne pas rendre accessibles aux autres opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur. Ils peuvent toutefois choisir de rendre accessibles à un nombre limité d'opérateurs désignés les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur, sur une base de réciprocité, pour une période d'essai de deux ans. Passé ce délai, ils doivent choisir entre deux options: cesser de rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur ou continuer dans cette voie et rendre accessibles les conditions offertes dans le cadre de leur service intérieur à l'ensemble des opérateurs désignés.
5. La rémunération des frais terminaux sera basée sur la performance en matière de qualité de service dans le pays de destination. Le Conseil d'exploitation postale sera par conséquent autorisé à accorder des primes à la rémunération indiquée aux articles **28bis**, 29 et 30, afin d'encourager la participation au système de contrôle et pour récompenser les opérateurs désignés qui atteignent leur objectif de qualité. Le Conseil d'exploitation postale peut aussi fixer des pénalités dans le cas d'une qualité insuffisante, mais la rémunération des opérateurs désignés ne peut pas aller au-dessous de la rémunération minimale indiquée aux articles 29 et 30.
6. Tout opérateur désigné peut renoncer totalement ou partiellement à la rémunération prévue sous 1.
7. Les sacs M de moins de 5 kilogrammes sont considérés comme pesant 5 kilogrammes pour la rémunération des frais terminaux. Les taux de frais terminaux à appliquer pour les sacs M sont les suivants:
- 7.1 pour 2018: 0,909 DTS par kilogramme;
- 7.2 pour 2019: 0,935 DTS par kilogramme;
- 7.3 pour 2020: 0,961 DTS par kilogramme;
- 7.4 pour 2021: 0,988 DTS par kilogramme.
8. Pour les envois recommandés, il est prévu une rémunération supplémentaire de 1,100 DTS par envoi pour 2018, de 1,200 DTS par envoi pour 2019, de 1,300 DTS par envoi pour 2020 et de 1,400 DTS par envoi pour 2021. Pour les envois avec valeur déclarée, il est prévu une rémunération supplémentaire de 1,400 DTS par envoi pour 2018, de 1,500 DTS par envoi pour 2019, de 1,600 DTS par envoi pour 2020 et de 1,700 DTS par envoi pour 2021. Le Conseil d'exploitation postale est autorisé à accorder des primes à la rémunération pour ces services et d'autres services supplémentaires lorsque les services fournis comprennent des éléments additionnels devant être spécifiés dans le Règlement.
9. Sauf accord bilatéral contraire, une rémunération supplémentaire de 0,5 DTS par envoi est prévue pour les envois recommandés et avec valeur déclarée dépourvus d'identifiant muni d'un code à barres ou revêtus d'un identifiant muni d'un code à barres non conforme à la norme technique S10 de l'UPU.
10. Pour la rémunération des frais terminaux, les envois de la poste aux lettres expédiés en **nombre conformément** aux conditions spécifiées dans le Règlement, sont désignés «courrier en nombre» et rémunérés d'après les dispositions prévues aux articles **28bis**, 29 et 30, **selon le cas**.
11. Tout opérateur désigné peut, par accord bilatéral ou multilatéral, appliquer d'autres systèmes de rémunération pour le règlement des comptes au titre des frais terminaux.
12. Les opérateurs désignés peuvent, à titre facultatif, échanger du courrier non prioritaire en accordant une remise de 10% sur le taux de frais terminaux applicable au courrier prioritaire.
13. Les dispositions prévues entre opérateurs désignés du système cible s'appliquent à tout opérateur désigné du système transitoire déclarant vouloir adhérer au système cible. Le Conseil d'exploitation postale peut fixer les mesures transitoires dans le Règlement. Les dispositions du système cible peuvent être appliquées dans leur intégralité aux nouveaux opérateurs désignés du système cible déclarant vouloir être pleinement soumis auxdites dispositions, sans mesures transitoires.

Article II

(Art. 28bis ajouté)

Frais terminaux. Autodéclaration des taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E)

1. En commençant par les taux en vigueur à partir de 2021 et nonobstant les articles 29 et 30, les opérateurs désignés peuvent notifier au Bureau international, avant le 1er juin de l'année précédant celle d'application des taux autodéclarés, leurs taux autodéclarés par envoi et par kilogramme, exprimés dans la devise locale, qui s'appliquent durant l'année civile suivante aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E). Le Bureau international convertit chaque année en DTS les taux autodéclarés qui lui ont été communiqués. Pour calculer les taux en DTS, le Bureau international utilise le taux de change mensuel moyen établi sur la base des données relevées entre le 1er janvier et le 31 mai de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés. Les taux ainsi obtenus sont communiqués, par voie de circulaire du Bureau international, au plus tard le 1er juillet de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés. Toute référence aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ou au calcul des taux applicables à ces envois dans la Convention ou son Règlement renvoie, s'il y a lieu, aux taux autodéclarés pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E). Par ailleurs, chaque opérateur désigné communique au Bureau international ses tarifs intérieurs applicables à des services équivalents aux fins du calcul des taux plafonds appropriés.

1.1 Sous réserve des dispositions sous 1.2 et 1.3, les taux autodéclarés:

1.1.1 pour un envoi de format E d'un poids moyen de 158 grammes, ne peuvent pas être supérieurs aux taux plafonds spécifiques aux pays calculés conformément aux dispositions prévues sous 1.2;

1.1.2 sont fondés sur 70% ou sur le pourcentage applicable indiqué sous 6ter du montant du tarif intérieur applicable à un envoi unique équivalent à un envoi de la poste aux lettres de format encombrant (E) ou à un petit paquet (E) tel que proposé par l'opérateur désigné dans le cadre de son service intérieur et en vigueur au 1er juin de l'année précédant l'année d'application des taux autodéclarés;

1.1.3 sont fondés sur les tarifs intérieurs en vigueur pour un envoi unique relevant du service intérieur de l'opérateur désigné ayant les dimensions maximales de taille et de forme définies pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E);

1.1.4 sont communiqués à l'ensemble des opérateurs désignés;

1.1.5 sont applicables uniquement aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E);

1.1.6 sont applicables à l'ensemble des flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E), sauf aux flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E) provenant des pays du système transitoire et destinés aux pays du système cible et entre les pays du système transitoire, si les flux de courrier ne dépassent pas 100 tonnes par an.

1.1.7 sont applicables à l'ensemble des flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E), sauf aux flux d'envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et de petits paquets (E) entre les pays ayant rejoint le système cible en 2010, en 2012 ou en 2016 et provenant de ces pays et destinés aux pays ayant rejoint le système cible avant 2010, si les flux de courrier ne dépassent pas 25 tonnes par an.

1.2 Les taux autodéclarés par envoi et par kilogramme applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ne peuvent pas être supérieurs aux taux plafonds spécifiques aux pays déterminés par régression linéaire de 11 points correspondant à 70% ou au pourcentage applicable indiqué sous 6ter du montant des tarifs applicables à un envoi unique prioritaire des services du régime intérieur équivalents à ceux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) ou aux petits paquets (E) de 20, 35, 75, 175, 250, 375, 500, 750, 1000, 1500 et 2000 grammes, hors taxes.

1.2.1 Pour déterminer si les taux autodéclarés dépassent les taux plafonds, une vérification est réalisée en calculant le revenu moyen sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial et en considérant qu'un envoi de format E pèse 158 grammes. Si les taux

autodéclarés dépassent les taux plafonds pour un envoi de format E dont le poids moyen est de 158 grammes, les taux plafonds par envoi et par kilogramme s'appliquent; l'opérateur désigné en question peut également choisir d'abaisser ses taux autodéclarés à un niveau conforme aux dispositions prévues sous 1.2.

- 1.2.2 Si de multiples tarifs intérieurs sont applicables aux paquets selon leur épaisseur, le tarif intérieur le plus bas est utilisé pour les envois jusqu'à 250 grammes et le tarif intérieur le plus élevé est utilisé pour les envois supérieurs à 250 grammes.
 - 1.2.3 Si des tarifs par zone s'appliquent pour un service intérieur équivalent, le tarif médian tel que spécifié dans le Règlement est utilisé et les tarifs intérieurs pour les zones non contiguës sont exclus du calcul du tarif médian. Autrement, le tarif par zone à utiliser peut être calculé en se fondant sur la distance moyenne réelle pondérée parcourue par les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) arrivants (pour l'année civile la plus récente).
 - 1.2.4 Si le service intérieur équivalent et le tarif correspondant intègrent des éléments de service supplémentaires ne faisant pas partie du service de base, à savoir le suivi, la remise contre signature et l'assurance, et que de tels éléments sont étendus à l'ensemble des poids listés sous 1.2, le plus bas des tarifs intérieurs supplémentaires correspondants, le taux supplémentaire ou le taux indicatif figurant dans les Actes de l'Union est déduit du tarif intérieur. La déduction totale pour l'ensemble des éléments de service supplémentaires ne peut pas dépasser 25% du tarif intérieur.
 - 1.3 Si les taux plafonds spécifiques aux pays calculés conformément aux dispositions prévues sous 1.2 génèrent un revenu calculé pour un envoi de format E pesant 158 grammes inférieur au revenu calculé pour un même envoi de poids similaire sur la base des taux spécifiés ci-dessous, les taux autodéclarés ne peuvent pas être supérieurs aux taux suivants:
 - 1.3.1 pour 2020: 0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;
 - 1.3.2 pour 2021: 0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;
 - 1.3.3 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;
 - 1.3.4 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;
 - 1.3.5 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;
 - 1.3.6 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.
 - 1.4 Toutes conditions et procédures supplémentaires pour l'autodéclaration des taux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) sont énoncées dans le Règlement. Toutes les autres dispositions du Règlement relatives aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) s'appliquent aux taux autodéclarés, dans la mesure où elles ne sont pas contradictoires avec le présent article.
 - 1.5 Les opérateurs désignés des pays du système transitoire peuvent appliquer des taux autodéclarés sur la base de l'échantillonnage de leurs flux arrivants.
2. Tout en tenant compte des taux plafonds fixés sous 1.2, les taux autodéclarés communiqués ne peuvent pas être plus élevés que le revenu maximal défini pour les années 2021 à 2025, à savoir:
- 2.1 pour 2021: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2020 augmenté de 15% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.2 pour 2022: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2021 augmenté de 15% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.3 pour 2023: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2022 augmenté de 16% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.4 pour 2024: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2023 augmenté de 16% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue;
 - 2.5 pour 2025: le revenu calculé sur la base des taux autodéclarés est fixé de manière à correspondre soit aux taux plafonds spécifiques aux pays, soit au revenu de 2024 augmenté de 17% pour un envoi de format E de 158 grammes, la valeur la plus basse étant retenue.

3. Concernant les taux applicables en 2021 et les années suivantes, le ratio entre le taux autodéclaré par envoi et le taux autodéclaré par kilogramme ne peut pas varier à la hausse ou à la baisse de plus de cinq points de pourcentage par rapport au ratio de l'année précédente. Pour les opérateurs désignés qui autodéclarent leurs taux conformément aux dispositions sous 6bis ou qui appliquent ces taux sur une base réciproque conformément aux dispositions sous 6quater, le ratio en vigueur en 2020 se base sur les taux autodéclarés par envoi et les taux autodéclarés par kilogramme fixés à compter du 1er juillet 2020.
4. Les opérateurs désignés choisissant de ne pas autodéclarer leurs taux selon les dispositions du présent article appliquent pleinement les dispositions des articles 29 et 30.
5. Si un opérateur désigné ayant choisi d'autodéclarer ses taux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) pour une année civile donnée ne communique pas des taux autodéclarés différents pour l'année suivante, les taux autodéclarés existants continuent de s'appliquer, sauf s'ils ne satisfont pas aux conditions énoncées dans cet article.
6. Le Bureau international doit être informé par l'opérateur désigné concerné de toute diminution des tarifs intérieurs mentionnés dans le présent article.
- 6bis. Avec effet au 1er juillet 2020, et par dérogation aux dispositions sous 1 et 2, un opérateur désigné d'un Pays-membre dont le total des volumes annuels d'envois de la poste aux lettres arrivants a dépassé 75 000 tonnes en 2018 (selon les renseignements officiels en la matière transmis au Bureau international ou selon toute autre information officiellement disponible et évaluée par le Bureau international) peut autodéclarer ses taux pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E), sauf pour les flux de la poste aux lettres mentionnés sous 1.1.6 et 1.1.7. L'opérateur désigné concerné a également le droit de ne pas appliquer les limites d'augmentation de revenus décrites sous 2 pour les flux de courrier vers, depuis et entre son pays et tout autre pays.
- 6ter. Si une autorité compétente pour la supervision de l'opérateur désigné qui applique l'option susmentionnée sous 6bis détermine que, pour couvrir la totalité des coûts de traitement et de distribution des envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et des petits paquets (E), le taux autodéclaré de l'opérateur désigné applicable au-delà de 2020 doit être basé sur un ratio coût/tarif supérieur à 70% du montant du tarif intérieur applicable à un envoi unique, alors le ratio coût/tarif pour cet opérateur désigné peut dépasser 70%, sous réserve que le ratio coût/tarif à appliquer ne dépasse pas de plus d'un point de pourcentage la valeur la plus élevée entre 70% et le ratio coût/tarif utilisé pour le calcul des taux autodéclarés applicables actuellement, sans être supérieur à 80% et à condition que l'opérateur en question transmette tous les renseignements complémentaires avec sa notification au Bureau international prévue sous 1. Si un opérateur désigné augmente son ratio coût/tarif sur la base d'une telle décision de l'autorité compétente, alors il notifie au Bureau international ce ratio, pour publication au plus tard le 1er mars de l'année précédant l'année d'application du ratio. D'autres spécifications relatives aux coûts et aux revenus à utiliser pour le calcul du ratio coût/tarif spécifique sont indiquées dans le Règlement.
- 6quater. Quand un opérateur désigné d'un Pays-membre invoque les dispositions sous 6bis, tous les autres opérateurs désignés correspondants, autres que ceux des pays dont les flux sont mentionnés sous 1.1.6 et 1.1.7, peuvent faire de même à l'égard de l'opérateur désigné susmentionné.
- 6quinquies. Tout opérateur désigné qui invoque la possibilité indiquée sous 6bis doit, dans l'année civile d'entrée en vigueur des taux initiaux, payer des frais à l'Union, durant cinq années consécutives (à compter de l'année civile d'application de l'option susmentionnée sous 6bis), de 8 millions de CHF par an, soit un total de 40 millions de CHF. Aucun autre paiement n'est prévu pour l'autodéclaration des taux conformément à ce paragraphe au terme de cette période de cinq ans.
- 6quinquies.1 Les frais susmentionnés sont exclusivement alloués selon la méthodologie suivante: 16 millions de CHF sont alloués à un fonds affecté de l'Union pour la mise en œuvre de projets concernant l'échange de données électroniques préalables et la sécurité postale, selon les termes d'une lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union, et 24 millions de CHF sont alloués à un fonds affecté de l'Union pour financer les engagements à long terme de l'Union, tels que définis par le Conseil d'administration, selon les termes d'une lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union.

6quinquies.2 Les frais prévus sous ce paragraphe ne s'appliquent pas aux opérateurs désignés des Pays-membres qui appliquent des taux autodéclarés sur une base réciproque selon les dispositions sous 6quater en raison du choix d'un autre opérateur désigné d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis.

6quinquies.3 L'opérateur désigné qui paie les frais indique chaque année au Bureau international comment répartir les 8 millions de CHF annuels, à condition que les cinq versements annuels soient répartis comme défini plus haut, conformément à la lettre d'accord concernée. Un opérateur désigné qui choisit d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis est dûment informé des dépenses relatives aux frais versés conformément à ce paragraphe, selon les termes de la lettre d'accord conclue entre l'opérateur désigné concerné et l'Union.

6sexies. Si un opérateur désigné choisit d'autodéclarer ses taux conformément aux dispositions sous 6bis, ou si un opérateur désigné applique sur une base réciproque un taux autodéclaré conformément aux dispositions sous 6quater, cet opérateur désigné devrait, au moment d'introduire ces taux, envisager de communiquer aux opérateurs désignés d'origine des Pays-membres de l'UPU, sur une base non discriminatoire, des frais proportionnellement ajustés au volume et à la distance, dans la mesure du possible, et déjà publiés dans le cadre du service intérieur du pays de destination pour des services équivalents, en vertu d'un accord commercial bilatéral réciproquement acceptable, selon les règles de l'autorité nationale de régulation.

7. Aucune réserve n'est applicable à cet article.

Article III

(Art. 29 modifié)

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier entre les opérateurs désignés des pays du système cible

1. La rémunération pour les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, à l'exclusion des sacs M et des envois CCRI, est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme reflétant les coûts de traitement dans le pays de destination. Les taxes applicables aux envois prioritaires du régime intérieur qui entrent dans le cadre du service universel servent de références pour le calcul des taux de frais terminaux.

2. Les taux de frais terminaux du système cible sont calculés en tenant compte de la classification des envois en fonction de leur taille (format), d'après les dispositions spécifiées à l'article 17.5, si cela s'applique au service intérieur.

3. Les opérateurs désignés du système cible échangent des dépêches séparées par format conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement.

4. La rémunération pour les envois CCRI s'effectue selon les dispositions pertinentes du Règlement.

5. Les taux par envoi et par kilogramme sont séparés pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) et pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E). Ils sont calculés sur la base de 70% des taxes pour un envoi de la poste aux lettres de petit format de 20 grammes (P) et pour un envoi de la poste aux lettres de grand format de 175 grammes (G), hors TVA et autres taxes. Pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E), ils sont calculés sur la base des taux pour les envois de format P et de format G à 375 grammes, hors TVA et autres taxes.

6. Le Conseil d'exploitation postale définit les conditions qui s'appliquent pour le calcul des taux ainsi que les procédures opérationnelles, statistiques et comptables nécessaires pour l'échange de dépêches séparées par format.

7. **Sauf pour les taux de frais terminaux applicables en 2020 aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E)**, les taux appliqués aux flux entre les pays du système cible au cours d'une année donnée n'entraînent pas d'augmentation des recettes issues des frais terminaux de plus de 13% pour un envoi de la poste aux lettres de format P et de format G pesant 37,6 grammes et pour un envoi de format E de 375 grammes, par rapport à l'année précédente.

8. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

- 8.1 pour 2018: 0,331 DTS par envoi et 2,585 DTS par kilogramme;
- 8.2 pour 2019: 0,341 DTS par envoi et 2,663 DTS par kilogramme;
- 8.3 pour 2020: 0,351 DTS par envoi et 2,743 DTS par kilogramme;
- 8.4 pour 2021: 0,362 DTS par envoi et 2,825 DTS par kilogramme.

9. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

- 9.1 pour 2018: 0,705 DTS par envoi et 1,584 DTS par kilogramme;
- 9.2 pour 2019: 0,726 DTS par envoi et 1,632 DTS par kilogramme;
- 9.3 pour 2020: **0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;**
- 9.4 pour 2021: **0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.**

10. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010, en 2012 ou en 2016 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas être inférieurs aux valeurs indiquées ci-après:

- 10.1 pour 2018: 0,227 DTS par envoi et 1,774 DTS par kilogramme;
- 10.2 pour 2019: 0,233 DTS par envoi et 1,824 DTS par kilogramme;
- 10.3 pour 2020: 0,240 DTS par envoi et 1,875 DTS par kilogramme;
- 10.4 pour 2021: 0,247 DTS par envoi et 1,928 DTS par kilogramme.

11. Les taux appliqués aux flux entre pays ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010, en 2012 ou en 2016 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas être inférieurs aux valeurs indiquées ci-après:

- 11.1 pour 2018: 0,485 DTS par envoi et 1,089 DTS par kilogramme;
- 11.2 pour 2019: 0,498 DTS par envoi et 1,120 DTS par kilogramme;
- 11.3 pour 2020: **0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;**
- 11.4 pour 2021: **0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;**
- 11.5 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;**
- 11.6 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;**
- 11.7 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;**
- 11.8 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.**

12. Les taux appliqués aux flux entre les pays faisant partie du système cible depuis 2010 et 2012 et entre ces pays et ceux qui faisaient partie du système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

- 12.1 pour 2018: 0,264 DTS par envoi et 2,064 DTS par kilogramme;
- 12.2 pour 2019: 0,280 DTS par envoi et 2,188 DTS par kilogramme;
- 12.3 pour 2020: 0,297 DTS par envoi et 2,319 DTS par kilogramme;
- 12.4 pour 2021: 0,315 DTS par envoi et 2,458 DTS par kilogramme.

13. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2010 et 2012 et entre ces pays et ceux qui faisaient partie du système cible avant 2010 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

- 13.1 pour 2018: 0,584 DTS par envoi et 1,313 DTS par kilogramme;
- 13.2 pour 2019: 0,640 DTS par envoi et 1,439 DTS par kilogramme;
- 13.3 pour 2020: **0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;**
- 13.4 pour 2021: **0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.**

14. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2016 et entre ces pays et ceux ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012 pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) ne pourront pas dépasser:

14.1 pour 2018: 0,234 DTS par envoi et 1,831 DTS par kilogramme;

14.2 pour 2019: 0,248 DTS par envoi et 1,941 DTS par kilogramme;

14.3 pour 2020: 0,263 DTS par envoi et 2,057 DTS par kilogramme;

14.4 pour 2021: 0,279 DTS par envoi et 2,180 DTS par kilogramme.

15. Les taux appliqués aux flux entre pays faisant partie du système cible depuis 2016 et entre ces pays et ceux ayant adhéré au système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012 pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne pourront pas dépasser:

15.1 pour 2018: 0,533 DTS par envoi et 1,198 DTS par kilogramme;

15.2 pour 2019: 0,602 DTS par envoi et 1,354 DTS par kilogramme;

15.3 pour 2020: **0,762** DTS par envoi et **1,714** DTS par kilogramme;

15.4 pour 2021: **0,785** DTS par envoi et **1,765** DTS par kilogramme.

16. Pour les flux inférieurs à 50 tonnes par an entre les pays ayant rejoint le système cible en 2010 ou en 2012 ainsi qu'entre ces pays et les pays ayant rejoint le système cible avant 2010, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme, sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial, selon laquelle les envois de formats P et G représentent 8,16 envois pour un poids de 0,31 kilogramme et les envois de format E représentent 2,72 envois pour un poids de 0,69 kilogramme.

17. Pour les flux inférieurs à 75 tonnes par an en 2018 et 2019, et inférieurs à 50 tonnes par an en **2020 et 2021**, entre les pays ayant rejoint le système cible en 2016 ou ultérieurement ainsi qu'entre ces pays et les pays ayant rejoint le système cible avant 2010, en 2010 ou en 2012, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial mentionnée sous 16.

17bis. Les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ayant été autodéclarés conformément à l'article 28bis remplacent les taux relatifs aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) énoncés dans le présent article; par conséquent, les dispositions énoncées sous 7, 9, 11, 13 et 15 ne s'appliquent pas.

18. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des pays qui faisaient partie du système cible avant 2010 est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus sous 5 à 11 **ou à l'article 28bis, selon le cas.**

19. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des pays faisant partie du système cible depuis 2010, 2012 et 2016 est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus sous 5 et 10 **à 15 ou à l'article 28bis, selon le cas.**

20. Aucune **réserve n'est** applicable à cet article.

Article IV

(Art. 30 modifié)

Frais terminaux. Dispositions applicables aux flux de courrier vers, depuis et entre les opérateurs désignés des pays du système transitoire

1. Pour les opérateurs désignés des pays du système de frais terminaux transitoire (en préparation de leur adhésion au système cible), la rémunération concernant les envois de la poste aux lettres, y compris le courrier en nombre, mais à l'exclusion des sacs M et des envois CCRI, est établie sur la base d'un taux par envoi et d'un taux par kilogramme.

1bis. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, les dispositions prévues à l'article 29.1 à 3 et 5 à 7 s'appliquent au calcul des taux par envoi et par kilogramme applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) à partir de 2020.

2. La rémunération pour les envois CCRI s'effectue selon les dispositions pertinentes du Règlement.

3. Les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de petit format (P) et de grand format (G) sont:

3.1 pour 2018: 0,227 DTS par envoi et 1,774 DTS par kilogramme;

3.2 pour 2019: 0,233 DTS par envoi et 1,824 DTS par kilogramme;

3.3 pour 2020: 0,240 DTS par envoi et 1,875 DTS par kilogramme;

3.4 pour 2021: 0,247 DTS par envoi et 1,928 DTS par kilogramme.

4. Les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) sont:

4.1 pour 2018: 0,485 DTS par envoi et 1,089 DTS par kilogramme;

4.2 pour 2019: 0,498 DTS par envoi et 1,120 DTS par kilogramme.

4bis. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, et conformément aux dispositions sous 1bis, les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne peuvent pas être inférieurs aux taux suivants:

4bis.1 pour 2020: 0,614 DTS par envoi et 1,381 DTS par kilogramme;

4bis.2 pour 2021: 0,645 DTS par envoi et 1,450 DTS par kilogramme;

4bis.3 pour 2022: 0,677 DTS par envoi et 1,523 DTS par kilogramme;

4bis.4 pour 2023: 0,711 DTS par envoi et 1,599 DTS par kilogramme;

4bis.5 pour 2024: 0,747 DTS par envoi et 1,679 DTS par kilogramme;

4bis.6 pour 2025: 0,784 DTS par envoi et 1,763 DTS par kilogramme.

4ter. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, et conformément aux dispositions sous 1bis, les taux appliqués aux flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire pour les envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et les petits paquets (E) ne peuvent pas être supérieurs aux taux suivants:

4ter.1 pour 2020: 0,762 DTS par envoi et 1,714 DTS par kilogramme;

4ter.2 pour 2021: 0,785 DTS par envoi et 1,765 DTS par kilogramme.

5. Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis, pour les flux inférieurs au seuil des flux fixé à l'article 29.16 ou 17 en 2018 et 2019 et inférieurs au seuil des flux de 100 tonnes en 2020 et 2021, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme, sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial, comme suit:

5.1 pour 2018: 4,472 DTS par kilogramme;

5.2 pour 2019: 4,592 DTS par kilogramme;

5.3 pour 2020: pas moins de 5,163 DTS par kilogramme et pas plus de 5,795 DTS par kilogramme;

5.4 pour 2021: pas moins de 5,368 DTS par kilogramme et pas plus de 5,967 DTS par kilogramme.

6. **Sauf pour les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) qui ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis**, pour les flux supérieurs au seuil des flux fixé à l'article 29.17 **en 2018 et 2019 et supérieurs à 100 tonnes en 2020 et 2021**, les taux fixes par **kilogramme** sont appliqués si ni l'opérateur désigné d'origine ni l'opérateur désigné de destination ne demandent, dans le cadre du mécanisme de révision, une révision du taux sur la base du nombre réel d'envois par kilogramme plutôt que sur la base du nombre moyen mondial. L'échantillonnage aux fins d'application du mécanisme de révision est appliqué conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement.

6bis. **Pour les flux de courrier inférieurs à 100 tonnes depuis et entre les pays du système transitoire quand les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis par l'opérateur désigné de destination, le taux total de 5,368 DTS par kilogramme s'applique en 2021.**

6ter. **Pour les flux de courrier supérieurs à 100 tonnes vers, depuis et entre les pays du système transitoire, quand les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ont été autodéclarés conformément à l'article 28bis et le pays de destination décide de ne pas échantillonner le courrier arrivant, les composantes par kilogramme et par envoi sont converties en un taux total par kilogramme sur la base de la composition type de 1 kilogramme de courrier au niveau mondial mentionnée sous 29.16.**

6quater. **Sauf pour les flux de courrier décrits sous 6bis, les taux de frais terminaux applicables aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) ayant été autodéclarés conformément à l'article 28bis remplacent les taux relatifs aux envois de la poste aux lettres de format encombrant (E) et aux petits paquets (E) énoncés dans cet article; par conséquent, les dispositions énoncées sous 4bis, 4ter et 5 ne s'appliquent pas.**

7. La révision à la baisse du taux total indiqué sous 5 ne peut pas être invoquée par un pays du système cible à l'encontre d'un pays du système transitoire, à moins que ce dernier ne demande une révision dans le sens inverse.

8. **Pour les flux de courrier vers, depuis et entre les pays du système transitoire, les opérateurs désignés** peuvent expédier et recevoir des envois séparés par format sur une base volontaire, conformément aux conditions spécifiées dans le Règlement. Pour ce type d'échanges, les taux précisés sous 3 et 4 sont applicables **si l'opérateur désigné de destination choisit de ne pas autodéclarer ses taux conformément à l'article 28bis.**

9. La rémunération pour le courrier en nombre à l'intention des opérateurs désignés des pays du système cible est établie d'après l'application des taux par envoi et par kilogramme prévus à l'article **28bis ou 29**. Pour le courrier en nombre reçu, les opérateurs désignés des pays du système transitoire peuvent demander une rémunération conformément aux dispositions mentionnées sous 3 et 4, **ou à l'article 28bis, selon le cas.**

10. **Aucune réserve n'est applicable à cet article.**

Article V

(Art. 31 modifié)

Fonds pour l'amélioration de la qualité de service

1. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par tous les pays et territoires aux pays classés dans la catégorie des pays les moins avancés et inclus dans le groupe IV aux fins des frais terminaux et du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service font l'objet d'une majoration correspondant à 20% des taux **prévus aux articles 28bis ou 30**, aux fins de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays. Aucun paiement de cette nature n'a lieu entre les pays du groupe IV.

2. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe I aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 10% des taux **prévus aux articles 28bis ou 30**, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.

3. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe II aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 10% des taux **prévus aux articles 28bis ou 30**, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.
4. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et territoires classés dans la catégorie des pays du groupe III aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe IV, autres que les pays les moins avancés mentionnés sous 1, font l'objet d'une majoration correspondant à 5% des taux **prévus aux articles 28bis ou 30**, au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans ces pays.
5. Excepté pour les sacs M, les envois CCRI et les envois en nombre, les frais terminaux payables par les pays et les territoires classés dans la catégorie des pays des groupes I à III aux pays classés dans la catégorie des pays du groupe III font l'objet d'une majoration de 1%, qui est versée dans un fonds commun constitué pour améliorer la qualité de service dans les pays classés dans les catégories des pays des groupes II à IV et géré selon des procédures établies par le Conseil d'exploitation postale.
6. Sous réserve des procédures applicables fixées par le Conseil d'exploitation postale, tout montant non utilisé versé au titre des dispositions sous 1 à 4 et accumulé au cours des quatre années antérieures de référence du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service (2018 étant l'année de référence la plus reculée) est transféré au fonds commun mentionné sous 5. Aux fins du présent paragraphe, seuls les fonds n'ayant pas été utilisés pour des projets d'amélioration de la qualité de service approuvés par le Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans les deux années suivant la réception du dernier paiement des montants contribués pour une période quadriennale quelconque telle que définie plus haut sont transférés au fonds commun.
7. Les frais terminaux cumulés payables au titre de l'alimentation du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service dans les pays du groupe IV font l'objet d'un plancher de 20 000 DTS par an pour chaque pays bénéficiaire. Les montants supplémentaires requis pour atteindre ce plancher sont facturés aux pays des groupes I à III, proportionnellement aux quantités échangées.
8. Le Conseil d'exploitation postale adopte ou met à jour, en 2018 au plus tard, des procédures pour le financement des projets du Fonds pour l'amélioration de la qualité de service.

Article VI

(Art. 33 modifié)

Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

1. Le taux de base à appliquer au règlement des comptes entre opérateurs désignés au titre des transports aériens est approuvé par le Conseil d'exploitation postale et calculé par le Bureau international d'après la formule spécifiée dans le Règlement. Les taux applicables au transport aérien des colis envoyés dans le cadre du service de retour des marchandises sont calculés conformément aux dispositions définies dans le Règlement.
2. Le calcul des frais de transport aérien des dépêches closes, des envois prioritaires, des envois-avion, des colis-avion en transit à découvert, des envois mal dirigés et des dépêches mal acheminées, de même que les modes de décompte y relatifs, est décrit dans le Règlement.
3. Les frais de transport pour tout le parcours aérien sont:
 - 3.1 lorsqu'il s'agit de dépêches closes, à la charge de l'opérateur désigné du pays d'origine, y compris lorsque ces dépêches transitent par un ou plusieurs opérateurs désignés intermédiaires;
 - 3.2 lorsqu'il s'agit d'envois prioritaires et d'envois-avion en transit à découvert, y compris ceux qui sont mal acheminés, à la charge de l'opérateur désigné qui remet les envois à un autre opérateur désigné.
4. Ces mêmes règles sont applicables aux envois exempts de frais de transit territorial et maritime s'ils sont acheminés par avion.

5. Chaque opérateur désigné de destination qui assure le transport aérien du courrier international à l'intérieur de son pays a droit au remboursement des coûts supplémentaires occasionnés par ce transport, pourvu que la distance moyenne pondérée des parcours effectués dépasse 300 kilomètres. Le Conseil d'exploitation postale peut remplacer la distance moyenne pondérée par un autre critère pertinent. Sauf accord prévoyant la gratuité, les frais doivent être uniformes pour toutes les dépêches prioritaires et les dépêches-avion provenant de l'étranger, que ce courrier soit réacheminé ou non par voie aérienne.

6. Cependant, lorsque la compensation des frais terminaux perçue par l'opérateur désigné de destination est fondée spécifiquement sur les coûts, les tarifs intérieurs **ou les taux autodéclarés prévus à l'article 28bis**, aucun remboursement supplémentaire au titre des frais de transport aérien intérieur n'est effectué.

7. L'opérateur désigné de destination exclut, en vue du calcul de la distance moyenne pondérée, le poids de toutes les dépêches pour lesquelles le calcul de la compensation des frais terminaux est spécifiquement fondé sur les coûts, les tarifs intérieurs **ou les taux autodéclarés prévus à l'article 28bis** de l'opérateur désigné de destination.

Article VII

Mise à exécution et durée du deuxième Protocole additionnel à la Convention postale universelle

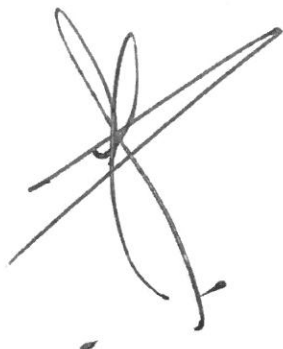
1. Le présent Protocole additionnel sera mis à exécution le 1er janvier 2020 et demeurera en vigueur jusqu'à la mise à exécution des Actes du prochain Congrès.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres ont dressé le présent Protocole additionnel, qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à **Genève, le 26 septembre 2019.**

Voir les signatures ci-après.

POUR
L'ÉTAT ISLAMIQUE D'AFGHANISTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'AFRIQUE DU SUD:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'ALBANIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ALGÉRIENNE
DÉMOCRATIQUE ET POPULAIRE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
D'ALLEMAGNE:

POUR
LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'ANGOLA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

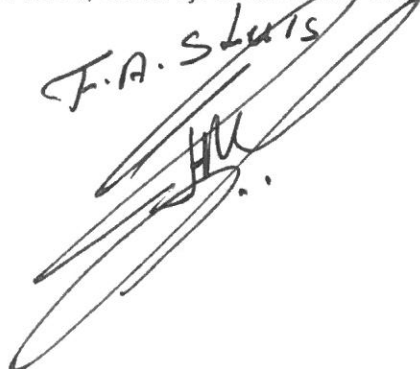
POUR
ANTIGUA-ET-BARBUDA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE:

POUR
LE ROYAUME DE L'ARABIE SAOUDITE:

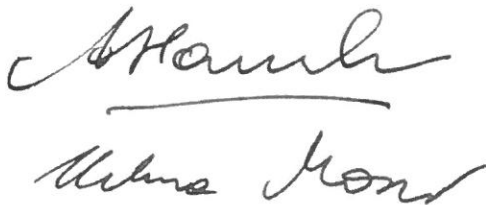
Pour
ARUBA, CURAÇAO et S. MAARTEN:

POUR
L'AUSTRALIE:

DUTTON -

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE:

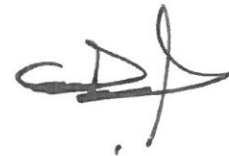

Helmut Konrad

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN:

POUR
LE COMMONWEALTH DES BAHAMAS:

POUR
LE ROYAUME DE BAHRAIN:

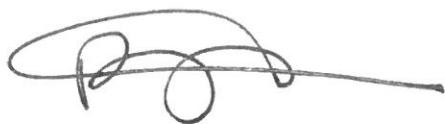

Abdulla Alasmi

POUR
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE
DU BANGLADESH:

POUR
LA BARBADE:

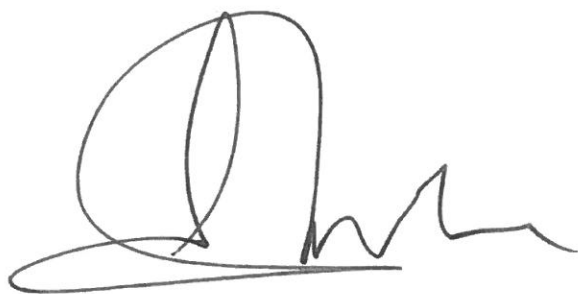
A stylized handwritten signature consisting of a large loop followed by a horizontal line and a small circle.

POUR
LE BELIZE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU BÉNIN:

POUR
LA BELGIQUE:

A handwritten signature featuring a large, rounded loop on the left and a series of smaller, connected loops on the right.

POUR
LE ROYAUME DE BHOUTAN:

POUR
L'ETAT PLURINATIONAL DE BOLIVIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRATIVE
DU BRÉSIL:

POUR
LA RÉPUBLIQUE
DE BOSNIE ET HERZÉGOVINE:

POUR
LE BRUNEI DARUSSALAM:

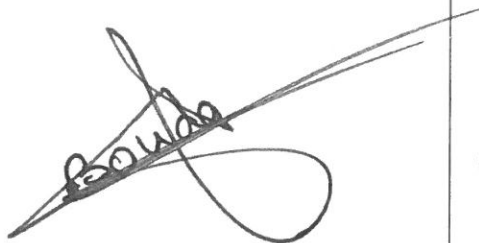

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU BOTSWANA:

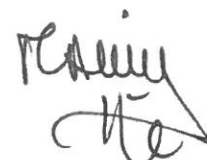
POUR
LA RÉPUBLIQUE DE BULGARIE:

POUR
LE BURKINA FASO:

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large loop and a horizontal stroke.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU CAMEROUN:

Mme LIBOM LI LIKEN G nee
MENDOMO Rinette

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU BURUNDI:

POUR
LE CANADA:

Steve Johnson

POUR
LE ROYAUME DU CAMBODGE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU CAP-VERT:

N. Vann

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large loop and a horizontal stroke.

POUR
LA RÉPUBLIQUE CENTRAFRICAINE:

POUR
LE CHILI:

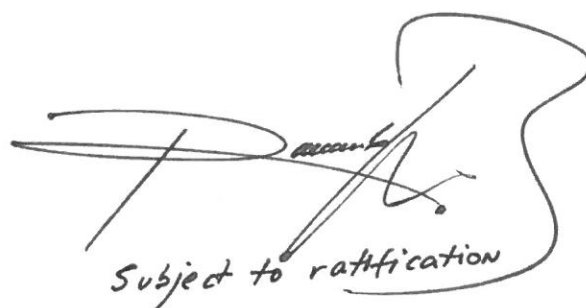
POUR
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE CHINE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE CHYPRE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

Subject to ratification

POUR
L'UNION DES COMORES:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU CONGO:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE CÔTE D'IVOIRE:

Y. A. Maftamin

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE CORÉE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE CROATIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE COSTA-RICA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE CUBA:

POUR
LE ROYAUME DE DANEMARK:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE DJIBOUTI:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

POUR
LE COMMONWEALTH
DE LA DOMINIQUE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ARABE D'ÉGYPTE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE EL SALVADOR:

POUR
LES ÉMIRATS ARABES UNIS:

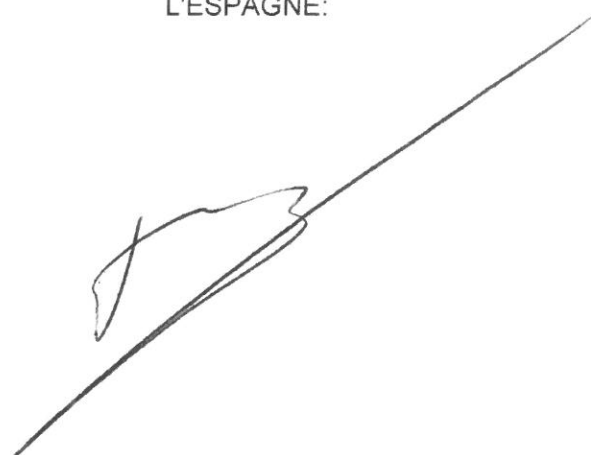

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE L'ÉQUATEUR:

POUR
L'ÉRYTHRÉE:

POUR
L'ESPAGNE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'ESTONIE:

POUR
LE ROYAUME D'ESWATINI:

POUR
L'ÉTHIOPIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE:

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Serge Mouton". The signature is fluid and cursive, with a long horizontal stroke extending to the right.

POUR
LES FIDJI:

POUR
LA RÉPUBLIQUE GABONAISE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE:

POUR
LA GAMBIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE GÉORGIE:

POUR
LA GRENADE:

M. Anton - Cambridge.

MAKEDA

ANTOINE-CAMBRIDGE.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU GHANA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU GUATÉMALA:

POUR
LA GRÈCE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE GUINÉE:

Α. ΠΟΛΙΤΙ

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE GUINÉE-BISSAU:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'HAÏTI:

POUR
LA RÉPUBLIQUE
DE GUINÉE ÉQUATORIALE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU HONDURAS:

POUR
LA GUYANE:

POUR
LA HONGRIE:

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters that appear to be 'M' and 'L'.

POUR
L'INDE:

(Ananta Narayan Nanda)
26-9-2019

Imohel
(Tanweer Qamar Mohammed)

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'INDONÉSIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE D'IRAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'IRAQ:

Ali Yaseer

Bassam Salim ALZAID!

wathiq

POUR
L'IRLANDE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'ISLANDE:

POUR
L'ISRAËL:

N. Hana
Judith Galilee Metzer

Reuven Shor

Shimon Shoham

Eva Namir

POUR
L'ITALIE:

Epimino

Simone Loh

POUR
LA JAMAÏQUE:

POUR
LE JAPON:

POUR
LE ROYAUME HACHÉMITE
DE JORDANIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE KENYA:

W. Bamba.
DANIEL ONYANGO
OBAM

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU KIRGHIZISTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE KIRIBATI:

POUR
LE KUWAIT:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
POPULAIRE LAO:

Sum

POUR
LE ROYAUME DU LESOTHO:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE:

A stylized handwritten signature in black ink, featuring a large loop and a long horizontal stroke.

POUR
LA RÉPUBLIQUE LIBANAISE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE LIBÉRIA:

POUR
L'ÉTAT DE LIBYE:

POUR
LA PRINCIPAUTÉ DE LIECHTENSTEIN:

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE:

POUR
LE LUXEMBOURG:

A handwritten signature consisting of several overlapping loops and a central vertical stroke.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE
MACÉDOINE DU NORD:

A handwritten signature that appears to be "J. D. V." in a cursive style.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE MADAGASCAR:

POUR
LA MALAISIE:

A handwritten signature consisting of a long, sweeping horizontal line with a small loop in the middle.

POUR
LE MALAWI:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DES MALDIVES:

Yarn

68

Hagney

A collection of handwritten marks, including a large stylized signature, a scribbled-out signature, and several other illegible marks and lines.

Handwritten signatures and initials. At the top is a stylized signature. Below it is a signature that appears to be 'D. J. C.'. To the left is a signature that appears to be 'A. C. C.'. To the right is a signature that appears to be 'D. J. C.' with a large 'C' and 'D'.

E. J. D.

Mike Carroll

Carol LANteri
Ambassador &
Representant Germania

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE NAMIBIE:

STANLEY M SIMATUA

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE NAURU:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU NICARAGUA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU NIGER:

Hachimou Hassane

POUR
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
DÉMOCRATIQUE DU NÉPAL:

LAXMI PRASAD YADAV
26/09/2019

POUR
LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE
DU NIGÉRIA:

Dr /sa Ali Ibrahim

26/09/2019

POUR
LA NORVÈGE:

POUR
LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

(Sohail Choudhry)
 LINDSAY
WALSH.
POUR
LE SULTANAT D'OMAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE L'UGANDA:

BAGIRE VINCENT NAISWA.

POUR
LA RÉPUBLIQUE D'OUBÉKISTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ISLAMIQUE
DU PAKISTAN:

26.9.2019.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

POUR
LA PAPOUASIE – NOUVELLE-GUINÉE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE PARAGUAY:

POUR
LES PAYS-BAS
- CARAÏBES NÉERLANDAISES
(MUNICIPALITÉS DE BONAIRE, SABA
ET S. EUSTATIUS):

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU PÉROU:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DES PHILIPPINES:

POUR
LA POLOGNE:

Zbigniew Gacek
Ambassadeur, Permanent
Représentative et
Polemud

POUR
LE PORTUGAL:

M. CARLOS DA SILVA

Do Rego Am. Chap

POUR
L'ÉTAT DE QATAR:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DU CONGO:

POUR
LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE
DÉMOCRATIQUE DE CORÉE:

POUR
LA ROUMANIE:

POUR
LE ROYAUME-UNI
DE GRANDE-BRETAGNE ET
D'IRLANDE DU NORD,
ÎLES DE LA MANCHE ET ÎLE DE MAN:

Christopher Blain

POUR
LES TERRITOIRES D'OUTRE-MER
DONT LES RELATIONS INTERNATIONALES
SONT ASSURÉES PAR LE GOUVERNEMENT
DU ROYAUME-UNI
DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD:

Christopher Blain

POUR
LA FÉDÉRATION DE RUSSIE:

[Three handwritten signatures]

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU RWANDA:

POUR
SAINT-CHRISTOPHE
(SAINT-KITTS)-ET-NEVIS:

POUR
SAINTE-LUCIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE SAINT-MARIN:

Roberto Fautini

POUR
L'ÉTAT INDÉPENDANT DE SAMOA:

 Tupo Ualelo
Nua Yan.

POUR
SAINT-VINCENT-ET-GRENADINES:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DE SAO TOMÉ-ET-PRINCIPE:

POUR
LES ÎLES SALOMON:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU SÉNÉGAL:

Abdoulaye BALDE

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE SERBIE:

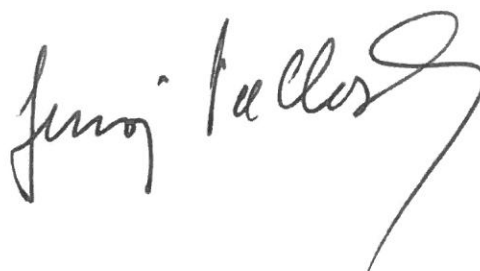
POUR
LA RÉPUBLIQUE DE SINGAPOUR:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DES SEYCHELLES:

POUR
LA RÉPUBLIQUE SLOVAQUE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE SIERRA LEONE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE SLOVÉNIE:

POUR
LE GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE
TRANSITION DE
LA RÉPUBLIQUE
DE SOMALIE:

26/9/2019

Pour
LA RÉPUBLIQUE DU SOUDAN:

POUR
LE SOUDAN DU SUD:

POUR
LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE
DÉMOCRATIQUE DE SRI LANKA:

POUR
LA SUÈDE:

POUR
LA CONFÉDÉRATION SUISSE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU SURINAME:

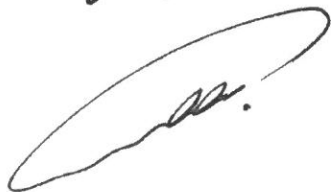

POUR
LA RÉPUBLIQUE UNIE DE TANZANIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE ARABE SYRIENNE:

Dr. Eng: Bader Ahmad

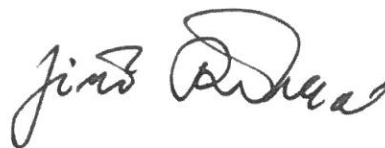
POUR
LA RÉPUBLIQUE DU TCHAD:

Mme GOLDOUN Elise

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU TADJIKISTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE:

POUR
LA THAÏLANDE:

POUR
LE ROYAUME DES TONGA:

MR. SIONE P. AKAUOLA.

POUR
LA RÉPUBLIQUE DÉMOCRATIQUE
DE TIMOR-LESTE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE
DE TRINITÉ-ET-TOBAGO:

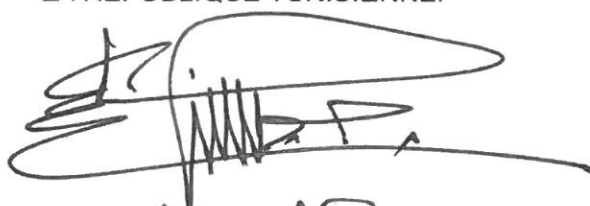
M. Antoine - Cambridge.

MAKEDA
ANTOINE - CAMBRIDGE.

POUR
LA RÉPUBLIQUE TOGOLAISE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE TUNISIENNE:

 KWASI

Fawher FERSAOUI
CEO & CHAIRMAN Tunisia
POST

 KASSIME
 N'DIAKPAZE

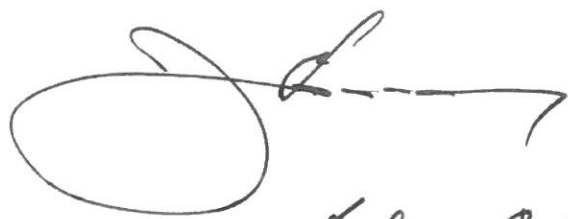
POUR
LE TURKMÉNISTAN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE TURQUIE:

Candar SEMYÜZ

POUR
TUVALU:

POUR
L'UKRAINE:

Andriy Bohushechak

POUR
LA RÉPUBLIQUE ORIENTALE
DE L'URUGUAY:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE VANUATU:

POUR
L'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Père Atilio Riva
Salvatore Berth

POUR
LA RÉPUBLIQUE BOLIVARIENNE DU
VENEZUELA:

POUR
LA RÉPUBLIQUE SOCIALISTE
DU VIET NAM:

Thaun
Nguyễn Vũ Hồng Thaun

POUR
LA RÉPUBLIQUE DU YÉMEN:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE ZAMBIE:

POUR
LA RÉPUBLIQUE DE ZIMBABWE:

Raymond.

Protocole final de la Convention postale universelle

Au moment de procéder à la signature de la Convention postale universelle conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires des Gouvernements des Pays-membres de l'Union postale universelle sont convenus de ce qui suit:

Article I

Appartenance des envois postaux. Retrait. Modification ou correction d'adresse

1. Les dispositions de l'article 5.1 et 2, ne s'appliquent pas à Antigua-et-Barbuda, à Bahrain (Royaume), à la Barbade, au Belize, au Botswana, au Brunei Darussalam, au Canada, à Hongkong, Chine, à la Dominique, à l'Égypte, aux Fidji, à la Gambie, à Grenade, à la Guyane, à l'Irlande, à la Jamaïque, au Kenya, à Kiribati, à Kuwait, au Lesotho, à la Malaisie, au Malawi, à Maurice, à Nauru, au Nigéria, à la Nouvelle-Zélande, à l'Ouganda, à la Papouasie – Nouvelle-Guinée, au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, aux Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, à Saint-Christophe-et-Nevis, à Sainte-Lucie, à Saint-Vincent-et-Grenadines, à Salomon (îles), au Samoa, aux Seychelles, à la Sierra Leone, à Singapour, au Swaziland, à la Tanzanie (Rép. unie), à la Trinité-et-Tobago, à Tuvalu, à Vanuatu et à la Zambie.
2. Les dispositions de l'article 5.1 et 2 ne s'appliquent pas non plus à l'Autriche, au Danemark et à l'Iran (Rép. islamique), dont les législations ne permettent pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur à partir du moment où le destinataire a été informé de l'arrivée d'un envoi à son adresse.
3. L'article 5.1 ne s'applique pas à l'Australie, au Ghana et au Zimbabwe.
4. L'article 5.2 ne s'applique pas aux Bahamas, à la Belgique, à l'Iraq, à Myanmar et à la Rép. pop. dém. de Corée, dont les législations ne permettent pas le retrait ou la modification d'adresse des envois de la poste aux lettres à la demande de l'expéditeur.
5. L'article 5.2 ne s'applique pas à l'Amérique (États-Unis).
6. L'article 5.2 s'applique à l'Australie dans la mesure où il est compatible avec la législation intérieure de ce pays.
7. Par dérogation à l'article 5.2, El Salvador, le Panama (Rép.), les Philippines, la Rép. dém. du Congo et le Venezuela (Rép. bolivarienne) sont autorisés à ne pas renvoyer les colis après que le destinataire en a demandé le dédouanement, étant donné que leur législation douanière s'y oppose.

Article II

Timbres-poste

1. Par dérogation à l'article 6.7, l'Australie, la Malaisie, la Nouvelle-Zélande et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord traitent les envois de la poste aux lettres ou les colis postaux portant des timbres-poste utilisant de nouveaux matériaux ou de nouvelles technologies non compatibles avec leurs machines de traitement de courrier uniquement après accord préalable avec les opérateurs désignés d'origine concernés.

Article III

Dépôt à l'étranger d'envois de la poste aux lettres

1. L'Amérique (États-Unis), l'Australie, l'Autriche, la Grèce, la Nouvelle-Zélande et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se réservent le droit de percevoir une taxe, en rapport avec le coût des travaux occasionnés, sur tout opérateur désigné qui, en vertu de l'article 12.4, lui renvoie des objets qui n'ont pas, à l'origine, été expédiés comme envois postaux par leurs services.
2. Par dérogation à l'article 12.4, le Canada se réserve le droit de percevoir de l'opérateur désigné d'origine une rémunération lui permettant de récupérer au minimum les coûts lui ayant été occasionnés par le traitement de tels envois.
3. L'article 12.4 autorise l'opérateur désigné de destination à réclamer à l'opérateur désigné de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. L'Australie et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se réservent le droit de limiter ce paiement au montant correspondant au tarif intérieur du pays de destination applicable à des envois équivalents.
4. L'article 12.4 autorise l'opérateur désigné de destination à réclamer à l'opérateur désigné de dépôt une rémunération appropriée au titre de la distribution d'envois de la poste aux lettres postés à l'étranger en grande quantité. Les Pays-membres suivants se réservent le droit de limiter ce paiement aux limites autorisées dans le Règlement pour le courrier en nombre: Amérique (États-Unis), Bahamas, Barbade, Brunei Darussalam, Chine (Rép. pop.), Grenade, Guyane, Inde, Malaisie, Népal, Nouvelle-Zélande, Pays-Bas, Antilles néerlandaises et Aruba, Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, Sainte-Lucie, Saint-Vincent-et-Grenadines, Singapour, Sri Lanka, Suriname et Thaïlande.
5. Nonobstant les réserves sous 4, les Pays-membres suivants se réservent le droit d'appliquer dans leur intégralité les dispositions de l'article 12 de la Convention au courrier reçu des Pays-membres de l'Union: Allemagne, Arabie saoudite, Argentine, Australie, Autriche, Azerbaïdjan, Bénin, Brésil, Burkina Faso, Cameroun, Canada, Chypre, Côte d'Ivoire (Rép.), Danemark, Égypte, France, Grèce, Guinée, Iran (Rép. islamique), Israël, Italie, Japon, Jordanie, Liban, Luxembourg, Mali, Maroc, Mauritanie, Monaco, Norvège, Pakistan, Portugal, Russie (Fédération de), Sénégal, Suisse, Syrienne (Rép. arabe), Togo et Turquie.
6. Aux fins de l'application de l'article 12.4, l'Allemagne se réserve le droit de demander au pays de dépôt des envois une rémunération d'un montant équivalant à celui qu'elle aurait reçu du pays où l'expéditeur réside.
7. Nonobstant les réserves faites à l'article III, la Chine (Rép. pop.) se réserve le droit de limiter tout paiement au titre de la distribution des envois de la poste aux lettres déposés à l'étranger en grande quantité aux limites autorisées dans la Convention de l'UPU et le Règlement pour le courrier en nombre.
8. Nonobstant les dispositions de l'article 12.3, l'Allemagne, l'Autriche, le Liechtenstein, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et la Suisse se réservent le droit d'exiger de l'expéditeur et, à défaut, de l'opérateur désigné de dépôt, le paiement des tarifs intérieurs.

Article IV

Taxes

1. Par dérogation à l'article 15, l'Australie, le Bélarus, le Canada et la Nouvelle-Zélande sont autorisés à percevoir des taxes postales autres que celles prévues dans le Règlement, lorsque les taxes en question sont admissibles selon la législation de leur pays.
2. Par dérogation à l'article 15, le Brésil est autorisé à percevoir une taxe supplémentaire auprès des destinataires recevant des envois ordinaires qui contiennent des marchandises et qui ont dû être transformés en envois faisant l'objet d'un suivi en raison des exigences en matière de douane et de sécurité.

Article V

Exception à l'exonération des taxes postales en faveur des envois pour les aveugles

1. Par dérogation à l'article 16, l'Indonésie, Saint-Vincent-et-Grenadines et la Turquie, qui n'accordent pas la franchise postale aux envois pour les aveugles dans leur service intérieur, ont la faculté de percevoir les taxes d'affranchissement et les taxes pour services spéciaux, qui ne peuvent toutefois être supérieures à celles de leur service intérieur.
2. La France appliquera les dispositions de l'article 16 touchant aux envois pour les aveugles sous réserve de sa réglementation nationale.
3. Par dérogation à l'article 16.3 et conformément à sa législation intérieure, le Brésil se réserve le droit de considérer comme des envois pour les aveugles uniquement ceux dont l'expéditeur et le destinataire sont des personnes aveugles ou des organisations pour les personnes aveugles. Les envois qui ne répondent pas à ces conditions seront soumis au paiement des taxes postales.
4. Par dérogation à l'article 16, la Nouvelle-Zélande n'acceptera de distribuer en Nouvelle-Zélande en tant qu'envois pour les aveugles que les envois exonérés de taxes postales dans son service intérieur.
5. Par dérogation à l'article 16, la Finlande, qui n'accorde pas la franchise postale aux envois pour les aveugles dans son service intérieur selon les définitions de l'article 16 tel qu'adopté par le Congrès, a la faculté de percevoir les taxes du régime intérieur pour les envois pour les aveugles destinés à l'étranger.
6. Par dérogation à l'article 16, le Canada, le Danemark et la Suède accordent une franchise postale aux envois pour les aveugles uniquement dans la mesure où leur législation interne le permet.
7. Par dérogation à l'article 16, l'Islande accorde la franchise postale aux envois pour les aveugles uniquement dans les limites stipulées dans sa législation interne.
8. Par dérogation à l'article 16, l'Australie n'acceptera de distribuer en Australie en tant qu'envois pour les aveugles que les envois exonérés de taxes postales à ce titre dans son service intérieur.
9. Par dérogation à l'article 16, l'Allemagne, l'Amérique (États-Unis), l'Australie, l'Autriche, l'Azerbaïdjan, le Canada, le Japon, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et la Suisse ont la faculté de percevoir les taxes pour services spéciaux qui sont appliquées aux envois pour les aveugles dans leur service intérieur.

Article VI

Services de base

1. Nonobstant les dispositions de l'article 17, l'Australie n'approuve pas l'extension des services de base aux colis postaux.
2. Les dispositions de l'article 17.2.4 ne s'appliquent pas au Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, dont la législation nationale impose une limite de poids inférieure. La législation du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord relative à la santé et à la sécurité limite à 20 kilogrammes le poids des sacs à courrier.
3. Par dérogation à l'article 17.2.4, l'Azerbaïdjan, le Kazakhstan, le Kirghizistan et l'Ouzbékistan sont autorisés à limiter à 20 kilogrammes le poids maximal des sacs M arrivants et partants.
4. Par dérogation à l'article 17, l'Islande accepte les envois pour les aveugles uniquement dans les limites stipulées dans sa législation interne.

Article VII

Avis de réception

1. Le Canada et la Suède sont autorisés à ne pas appliquer l'article 18.3.3 en ce qui concerne les colis, étant donné qu'ils n'offrent pas le service d'avis de réception pour les colis dans leur régime intérieur.
2. Par dérogation à l'article 18.3.3, le Danemark et le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord se réservent le droit de ne pas accepter d'avis de réception entrants, étant donné qu'ils n'offrent pas le service d'avis de réception dans leur régime intérieur.
3. Par dérogation à l'article 18.3.3, le Brésil est autorisé à n'admettre les avis de réception arrivants que lorsqu'ils peuvent être renvoyés par voie électronique.

Article VIII

Interdictions (poste aux lettres)

1. À titre exceptionnel, le Liban et la Rép. pop. dém. de Corée n'acceptent pas les envois recommandés qui contiennent des pièces de monnaie ou des billets de monnaie ou toute valeur au porteur ou des chèques de voyage ou du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux. Ils ne sont pas tenus par les dispositions du Règlement d'une façon rigoureuse en ce qui concerne leur responsabilité en cas de spoliation ou d'avarie des envois recommandés, de même qu'en ce qui concerne les envois contenant des objets en verre ou fragiles.
2. À titre exceptionnel, l'Arabie saoudite, la Bolivie, la Chine (Rép. pop.), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, l'Iraq, le Népal, le Pakistan, le Soudan et le Viet Nam n'acceptent pas les envois recommandés contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries, des bijoux et autres objets précieux.
3. Myanmar se réserve le droit de ne pas accepter les envois avec valeur déclarée contenant les objets précieux mentionnés à l'article 19.6, car sa législation interne s'oppose à l'admission de ce genre d'envois.
4. Le Népal n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des coupures ou des pièces de monnaie, sauf accord spécial conclu à cet effet.
5. L'Ouzbékistan n'accepte pas les envois recommandés ou ceux avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques, des timbres-poste ou des monnaies étrangères et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.
6. L'Iran (Rép. islamique) n'accepte pas les envois contenant des objets contraires à la religion islamique et se réserve le droit de ne pas accepter les envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés, avec valeur déclarée) contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux ou d'autres objets de valeur, et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de tels envois.
7. Les Philippines se réservent le droit de ne pas accepter d'envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée) contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux.
8. L'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque. En outre, elle n'accepte pas les envois recommandés à destination de l'Australie ni les envois en transit à découvert qui contiennent des objets de valeur, tels que bijoux, métaux précieux, pierres précieuses ou semi-précieuses, titres, pièces de monnaie ou autres effets négociables. Elle décline toute responsabilité en ce qui concerne les envois postés en violation de la présente réserve.

9. La Chine (Rép. pop.), à l'exclusion de la Région administrative spéciale de Hongkong, n'accepte pas les envois avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage, conformément à ses règlements internes.
10. La Lettonie et la Mongolie se réservent le droit de ne pas accepter des envois ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des effets au porteur et des chèques de voyage, étant donné que leur législation nationale s'y oppose.
11. Le Brésil se réserve le droit de ne pas accepter le courrier ordinaire, recommandé ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque en circulation et des valeurs quelconques au porteur.
12. Le Viet Nam se réserve le droit de ne pas accepter les lettres contenant des objets et des marchandises.
13. L'Indonésie n'accepte pas les envois recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques, des timbres-poste, des devises étrangères ou des valeurs quelconques au porteur et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ces envois.
14. Le Kirghizistan se réserve le droit de ne pas accepter les envois de la poste aux lettres (ordinaires, recommandés ou avec valeur déclarée et petits paquets) contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des titres au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux. Il décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.
15. L'Azerbaïdjan et le Kazakhstan n'acceptent pas les envois recommandés ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques, des métaux précieux, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux ainsi que des monnaies étrangères et déclinent toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.
16. La Moldova et la Russie (Fédération de) n'acceptent pas les envois recommandés et ceux avec valeur déclarée contenant des billets de banque en circulation, des titres (chèques) au porteur ou des monnaies étrangères et déclinent toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.
17. Sans préjudice de l'article 19.3, la France se réserve le droit de refuser les envois contenant des marchandises si ces envois ne sont pas conformes à sa réglementation nationale ou à la réglementation internationale ou aux instructions techniques et d'emballage relatives au transport aérien.
18. Cuba se réserve le droit de ne pas accepter, traiter, acheminer ou distribuer d'envois de la poste aux lettres contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques, des pierres et métaux précieux, des bijoux ou d'autres articles de valeur ainsi que tout type de document, de marchandise ou d'objet, si ces envois ne sont pas conformes à sa réglementation nationale, à la réglementation internationale ou aux instructions techniques et d'emballage relatives au transport aérien et décline toute responsabilité en cas de spoliation, de perte ou d'avarie de ce genre d'envois. Cuba se réserve le droit de ne pas accepter d'envois de la poste aux lettres passibles de droits de douane contenant des marchandises importées dans le pays si leur valeur n'est pas conforme à sa réglementation nationale.

Article IX

Interdictions (colis postaux)

1. Myanmar et la Zambie sont autorisés à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant les objets précieux visés à l'article 19.6.1.3.1, étant donné que leur réglementation intérieure s'y oppose.

2. À titre exceptionnel, le Liban et le Soudan n'acceptent pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses et d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles. Ils ne sont pas tenus par les dispositions y relatives du Règlement.
3. Le Brésil est autorisé à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, ainsi que toute valeur au porteur, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.
4. Le Ghana est autorisé à ne pas accepter de colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie et des billets de monnaie en circulation, étant donné que sa réglementation intérieure s'y oppose.
5. Outre les objets cités à l'article 19, l'Arabie saoudite n'accepte pas les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierreries et autres objets précieux. Elle n'accepte pas non plus les colis contenant des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente, des produits destinés à l'extinction du feu, des liquides chimiques ou des objets contraires aux principes de la religion islamique.
6. Outre les objets cités à l'article 19, l'Oman n'accepte pas les colis contenant:
 - 6.1 des médicaments de toute sorte, à moins qu'ils ne soient accompagnés d'une ordonnance médicale émanant d'une autorité officielle compétente;
 - 6.2 des produits destinés à l'extinction du feu et des liquides chimiques;
 - 6.3 des objets contraires aux principes de la religion islamique.
7. Outre les objets cités à l'article 19, l'Iran (Rép. islamique) est autorisé à ne pas accepter les colis contenant des articles contraires aux principes de la religion islamique et se réserve le droit de ne pas accepter des colis ordinaires ou avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux ou d'autres objets de valeur, et décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de tels envois.
8. Les Philippines sont autorisées à ne pas accepter de colis contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux, ou qui contiennent des liquides et des éléments facilement liquéfiables ou des objets en verre ou assimilés ou fragiles.
9. L'Australie n'accepte aucun envoi postal contenant des lingots ou des billets de banque.
10. La Chine (Rép. pop.) n'accepte pas les colis ordinaires contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques de voyage, du platine, de l'or ou de l'argent, manufacturés ou non, des pierres précieuses ou d'autres objets précieux. En outre, sauf en ce qui concerne la Région administrative spéciale de Hongkong, les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de monnaie, des valeurs quelconques au porteur ou des chèques de voyage ne sont pas acceptés non plus.
11. La Mongolie se réserve le droit de ne pas accepter, selon sa législation nationale, les colis contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des titres à vue et des chèques de voyage.
12. La Lettonie n'accepte pas les colis ordinaires ni les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des valeurs quelconques (chèques) au porteur ou des devises étrangères, et elle décline toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie concernant de tels envois.
13. La Moldova, l'Ouzbékistan, la Russie (Fédération de) et l'Ukraine n'acceptent pas les colis ordinaires et ceux avec valeur déclarée contenant des billets de banque en circulation, des titres (chèques) au porteur ou des monnaies étrangères et déclinent toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.

14. L'Azerbaïdjan et le Kazakhstan n'acceptent pas les colis ordinaires ni les colis avec valeur déclarée contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou toute valeur au porteur, des chèques, des métaux précieux, manufacturés ou non, des pierres précieuses, des bijoux et d'autres objets précieux ainsi que des monnaies étrangères et déclinent toute responsabilité en cas de perte ou d'avarie de ce genre d'envois.

15. Cuba se réserve le droit de ne pas accepter, traiter, acheminer ou distribuer de colis postaux contenant des pièces de monnaie, des billets de banque, des billets de monnaie ou des valeurs quelconques au porteur, des chèques, des pierres et métaux précieux, des bijoux ou d'autres articles de valeur ainsi que tout type de document, de marchandise ou d'objet, si ces envois ne sont pas conformes à sa réglementation nationale ou à la réglementation internationale ou aux instructions techniques et d'emballage relatives au transport aérien et décline toute responsabilité en cas de spoliation, de perte ou d'avarie de ce genre d'envois. Cuba se réserve le droit de ne pas accepter de colis postaux passibles de droits de douane contenant des marchandises importées dans le pays si leur valeur n'est pas conforme à sa réglementation nationale.

Article X

Objets passibles de droits de douane

1. Par référence à l'article 19, les Pays-membres suivants n'acceptent pas les envois avec valeur déclarée contenant des objets passibles de droits de douane: Bangladesh et El Salvador.

2. Par référence à l'article 19, les Pays-membres suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires et recommandées contenant des objets passibles de droits de douane: Afghanistan, Albanie, Azerbaïdjan, Bélarus, Cambodge, Chili, Colombie, Cuba, El Salvador, Estonie, Kazakhstan, Lettonie, Moldova, Népal, Ouzbékistan, Pérou, Rép. pop. dém. de Corée, Russie (Fédération de), Saint-Marin, Turkménistan, Ukraine et Venezuela (Rép. bolivarienne).

3. Par référence à l'article 19, les Pays-membres suivants n'acceptent pas les lettres ordinaires contenant des objets passibles de droits de douane: Bénin, Burkina Faso, Côte d'Ivoire (Rép.), Djibouti, Mali et Mauritanie.

4. Nonobstant les dispositions prévues sous 1 à 3, les envois de sérums, de vaccins ainsi que les envois de médicaments d'urgence nécessitent qu'il est difficile de se procurer sont admis dans tous les cas.

Article XI

Taxe de présentation à la douane

1. Le Gabon se réserve le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur ses clients.

2. Par dérogation à l'article 20.2, l'Australie, le Brésil, le Canada, Chypre et la Russie (Fédération de) se réservent le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur leurs clients pour tout envoi soumis au contrôle douanier.

3. Par dérogation à l'article 20.2, l'Azerbaïdjan, la Grèce, le Pakistan et la Turquie se réservent le droit de percevoir pour tous les envois présentés aux autorités douanières une taxe de présentation à la douane sur leurs clients.

4. Le Congo (Rép.) et la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de présentation à la douane sur leurs clients pour les colis.

Article XII

Réclamations

1. Par dérogation à l'article 21.2, l'Arabie saoudite, le Cap-Vert, l'Égypte, le Gabon, la Grèce, l'Iran (Rép. islamique), le Kirghizistan, la Mongolie, Myanmar, l'Ouzbékistan, les Philippines, la Rép. pop. dém. de Corée, les Territoires d'outre-mer dépendant du Royaume-Uni, le Soudan, la Syrienne (Rép. arabe), le Tchad, le Turkménistan, l'Ukraine et la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les envois de la poste aux lettres.

2. Par dérogation à l'article 21.2, l'Argentine, l'Autriche, l'Azerbaïdjan, la Hongrie, la Lituanie, la Moldova, la Norvège et la Slovaquie se réservent le droit de percevoir une taxe spéciale lorsque, à l'issue des démarches entreprises suite à la réclamation, il se révèle que celle-ci est injustifiée.

3. L'Afghanistan, l'Arabie saoudite, le Cap-Vert, le Congo (Rép.), l'Égypte, le Gabon, l'Iran (Rép. islamique), le Kirghizistan, la Mongolie, Myanmar, l'Ouzbékistan, le Soudan, le Suriname, la Syrienne (Rép. arabe), le Turkménistan, l'Ukraine et la Zambie se réservent le droit de percevoir une taxe de réclamation sur leurs clients pour les colis.

4. Par dérogation à l'article 21.2, l'Amérique (États-Unis), le Brésil et le Panama (Rép.) se réservent le droit de percevoir sur les clients une taxe de réclamation pour les envois de la poste aux lettres et les colis postaux déposés dans les pays qui appliquent ce genre de taxe en vertu des dispositions sous 1 à 3.

Article XIII

Quotes-parts territoriales d'arrivée exceptionnelles

1. Par dérogation à l'article 32, l'Afghanistan se réserve le droit de percevoir 7,50 DTS de quote-part territoriale d'arrivée exceptionnelle supplémentaire par colis.

Article XIV

Taux de base et dispositions relatives aux frais de transport aérien

1. Par dérogation à l'article 33, l'Australie se réserve le droit d'appliquer les taux relatifs au transport aérien pour la fourniture du service de retour des marchandises par colis, tels que stipulés dans le Règlement, ou en application de tout autre dispositif comprenant par exemple des accords bilatéraux.

Article XV

Tarifs spéciaux

1. L'Amérique (États-Unis), la Belgique et la Norvège ont la faculté de percevoir pour les colis-avion des quotes-parts territoriales plus élevées que pour les colis de surface.

2. Le Liban est autorisé à percevoir pour les colis jusqu'à 1 kilogramme la taxe applicable aux colis au-dessus de 1 jusqu'à 3 kilogrammes.

3. Le Panama (Rép.) est autorisé à percevoir 0,20 DTS par kilogramme pour les colis de surface transportés par voie aérienne (S.A.L.) en transit.

Article XVI

Pouvoir du Conseil d'exploitation postale de fixer le montant des frais et des quotes-parts

1. Par dérogation aux dispositions de l'article 35.1.6, l'Australie se réserve le droit d'appliquer les quotes-parts territoriales de départ pour la fourniture du service de retour des marchandises par colis telles que stipulées dans le Règlement, ou en application de tout autre dispositif comprenant par exemple des accords bilatéraux.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont dressé le présent Protocole qui aura la même force et la même valeur que si ses dispositions étaient insérées dans le texte même de la Convention, et ils l'ont signé en un exemplaire qui est déposé auprès du Directeur général du Bureau international. Une copie en sera remise à chaque Partie par le Bureau international de l'Union postale universelle.

Fait à Addis-Abeba, le 7 septembre 2018.